www.burmeseclassic.com

No.124, September 2017

ဂမ္ဘီရလောက

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Quality Publishing House ၏ ပြည်တွင်းပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များအတ္ထုပ္ပတ္တိစာစဉ်

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ

၆၀၀၀ ကျပ်

သူတို့ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော သမ္မတကြီး ဦးထင်ကျော်

၃၀၀၀ ကျပ်

အဓိပတိ ဒေါက်တာဘမော်

၂၅၀၀ ကျပ်

[illegible]

၂၅၀၀ ကျပ်

ဒီးဒုတ်ဦးဘချို

၂၅၀၀ ကျပ်

ဦးသန့်

၃၀၀၀ ကျပ်

ဦးနု

၃၀၀၀ ကျပ်

[illegible]

[illegible] ကျပ်

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း

၂၅၀၀ ကျပ်

ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးစိန်အောင်မင်း

[illegible]၆၀၀ ကျပ်

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ -

-

မှ -

-

BURMESE CLASSIC

ဆုပြည့်စုံထွန်း စာပေ

အမှတ်-၅၀၈/၅၁၂၊ ၂(ခ)ပထမထပ်၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်၊
သရဖီကွန်ဒို၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၃၈၃၆၆၄၊ ၃၈၆၈၃၃

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
နှစ်တစ်ရာပြည့်
အထိမ်းအမှတ်
စီစဉ်ထုတ်ဝေထားပြီး
မှာယူသူများအား
အထူးနှုန်းဖြင့်
ရောင်းချပေးပါမည်

ပထမဦးဆုံးသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အထူးထုတ် ...

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအထူးပြုဓာတ်ပုံပြ
တန်ဖိုး – ၃၀၀၀ ကျပ်

ဗိုလ်ချုပ်ဦးအောင်ဆန်း
တန်ဖိုး – ၂၀၀၀ ကျပ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်
ဗိုလ်မင်းခေါင်(ရဲဘော်သုံးကျိပ်)
တန်ဖိုး – ၃၀၀၀ ကျပ်

ခမ်းသားကြီးဗိုလ်တေဇ
Quality စာတည်းအဖွဲ့
တန်ဖိုး – ၁၀၀၀ ကျပ်

ဗိုလ်တေဇ ဘဝကဗျာ ...
Quality စာတည်း...
တန်ဖိုး – ၆၀၀၀ ကျပ်

အာဏနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ လုပ်ကြံမှုမှ
စီအိုင်ဒီ အခန်းကဏ္ဍ
ရဲမှူးချုပ်မောင်မောင်သန်း(ရဲသူရိန်)ငြိမ်း
တန်ဖိုး – ၁၀၀၀ ကျပ်

အောင်ဆန်း၏ အောင်ဆန်း
ဗိုးအောင်ဝေး
တန်ဖိုး – ၁၀၀၀ ကျပ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရာပြည့် ...
တန်ဖိုး – ၁၀၀၀ ကျ...

...ity Publishing House
...ဝုပြည့်စုံထွန်းစာပေ
အမှတ် – ၃၀၈/၃၁၂ (၂–ခ)
ပထမထပ်၊ ကုန်သည်လမ်း
(ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း–၃၈၃၆၆၄၊ ၃၈၆၈၃၃
qualityph@gmail

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေ

အမှတ်-၅၀၈/၅၁၂၊ ၂(ခ)လွှာ၊ ပထမထပ်၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့် (သရဖီကွန်ဒို)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁-၃၈၃၆၆၄၊ ၀၁-၃၈၆၈၃၃

http://Quality.myanmaronlinesales.com တွင်
တိုက်မှ ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များကို ကြည့်ရှုဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလျာလောက

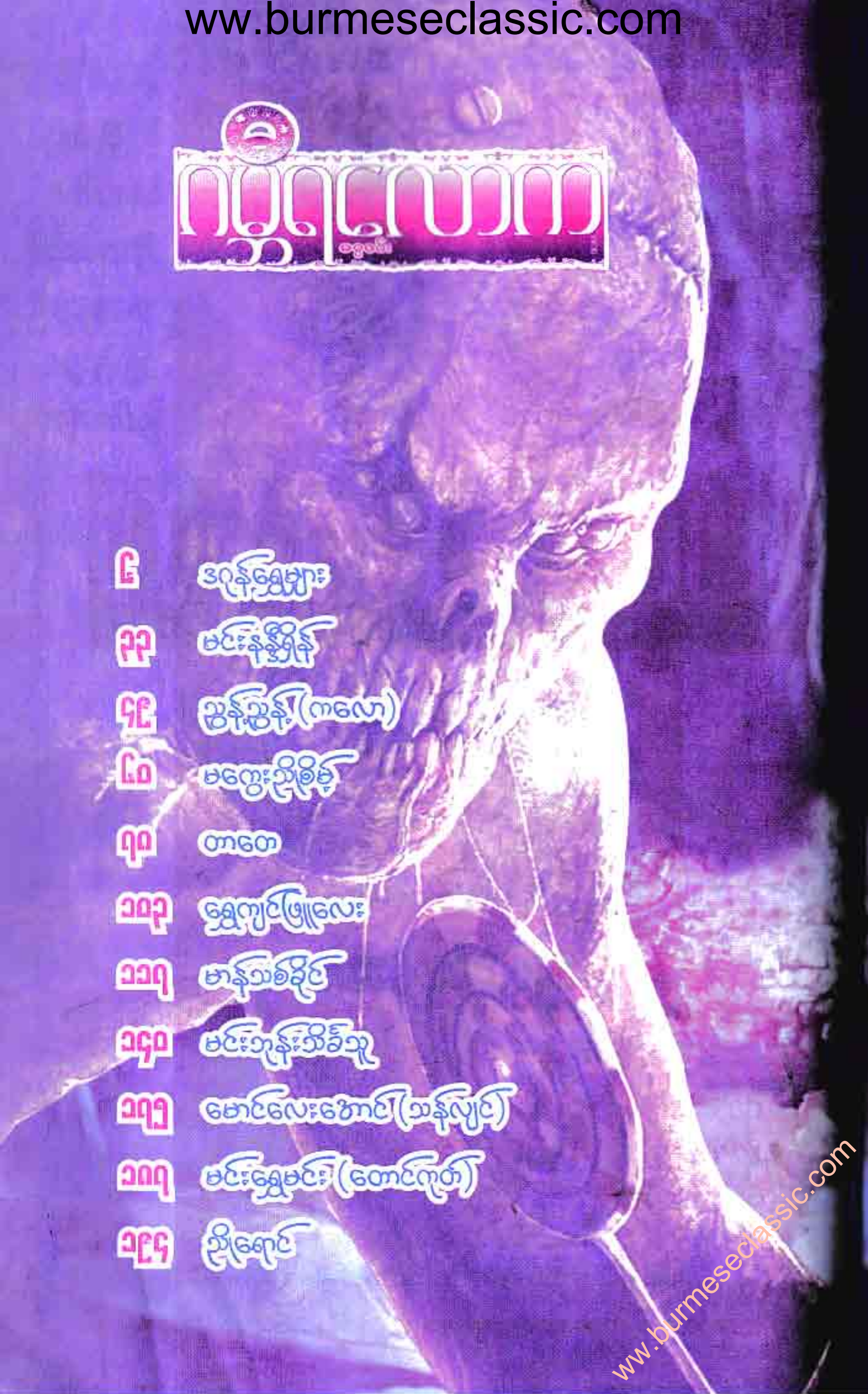

၉ ဒဂုန်ရွှေမျှား
၃၃ မင်းနန္ဒီဂိုရ်
၄၉ ညွန့်ညွန့်(ဂဃော)
၆၀ မကွေးညီမိမ့်
၇၀ တာတေ
၁၀၃ ရွှေကျင်ဖြူလေး
၁၁၇ မာန်သစ်ခိုင်
၁၄၀ မင်းဘုန်းသိင်္ခသူ
၁၇၅ မောင်လေးဘောင် (သန်လျင်)
၁၈၇ မင်းရွှေမင်း (တောင်ကုတ်)
၁၉၄ ညီရောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်
ကိုမြင့်ထွန်း (Quality)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
ဝေလွှင်မြင့်မောင် (၀၉ ၃၁၁၁၆၉၉၉)

အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ
မခင်မာရွှေ

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
ဉာဏ်လင်းထက်

ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်ခင်မာရွှေ (ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေ)၊[၀၀၅၆၁]
အမှတ် ၅၀၈/၅၁၂ (၂ခ)လွှာ၊ ပထမထပ်၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့်
ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းသရုပ်ဖော်
ကံကောင်း၊ ဝင်းသိန်း၊ မြတ်မင်းဟန်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်စိုးညိန်း၊ တောင်ငူ စိုးမြင့်လေး၊
လှသစ်အောင်(အင်းလျား)၊ ရန်နိုင်ဦး၊ မောင်နေကြည်၊ ချစ်သူ၊ ဝေမွန်လင်း၊ ပေါ်ကာ၊ ဝိုင်းမော်။

မျက်နှာဖုံး
ဉာဏ်လင်းထက်

ပုံနှိပ်သူ
မြိုးဝေလျှံပုံနှိပ်တိုက်၊ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်မွန် (၀၀၂၃၈)
ဆန်စက်အပိုပစ္စည်းစက်ရုံဝင်း၊ အထက်ပုဇွန်တောင်လမ်း၊ စက်ဆန်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ကွန်ပျူတာနှင့် ဖလင်
Quality

စာတည်းအဖွဲ့နှင့် ဖြန့်ချိရေးရုံးခန်း
အမှတ် ၅၀၈/၅၁၂ (၂ခ)လွှာ၊ ပထမထပ်၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ ၃၈၃၆၆၄၊ ၀၁ ၃၈၆၈၃၃

ရုံးအဖွဲ့
ကိုစိုးသိန်း၊ ထွန်းထွန်းလွင်၊ နေဇင်လတ်၊ ဝေလင်း၊ ကောင်းကောင်း၊ အောင်ဇင်မင်းပိုင်၊
နိုင်နိုင်၊ ဖြူဖြူသင်း၊ ကြည်စင်သန့်၊ ကြည်လှဲ့လှဲ့ဦး၊ အိဖြူ။

စာအုပ်ချုပ်
တင်မေထွန်း

အုပ်ရေ - ၅၀၀

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Next Month Preview

ဆရာကြီးအရိန္ဒမာ

ကျားရဲ့အသွင် စိတ်ဝိညာဉ်

တာတေ

ကျိန်စာသင့်တဲ့ဓား

မင်းဘုန်းသိခ်သူ

ကျောက်နွားသုံးကောင်
တိုက်ပြေးတောင်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမဖြစ်မီနှစ်ပေါင်းအတော်ကြာကကျွန်တော်သည် တစ်နေ့ သော ညနေစောင်း၌ အလုပ်တိုက်မှ ပြန်ခဲ့ပြီးနောက် ခရစ်လမ်း (ဗိုလ်မြတ်ထွန်းလမ်း)ရှိ ကျွန်တော့် တိုက်ခန်းတွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်၌ အညောင်းဆန့်ကာ ဆေးတံကို အားရပါးရသောက်လျက် ရှိလေ၏။

ထိုအချိန်၌ မိုးကလေး တဖျောက်ဖျောက် ကျနေသဖြင့် ကျွန်တော်နေသော တိုက်ခန်း ပြတင်းတွင် မိုးပေါက်ကလေးများသည် ပုလဲလုံးသဖွယ် အစီအရီ ကပ်ကျဆင်းလျက်ရှိသည်။

ထိုခဏ၌ အိမ်ရှေ့သို့ မြင်းလှည်း တစ်စီး ဆိုက်လာပြီးနောက်၊ ဂါဝန်ဝတ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းလာပြီးလျှင် ကျွန်တော့်အခန်းတံခါးကို ခေါက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒဂုန်ရွှေမျှား

နံကြား လေကြားမှာ.....

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် ထိုအခါက ဦးထင်ကျော်နှင့် အခန်းစပ်တူနေသဖြင့် မိန်းကလေး မှာ ဦးထင်ကျော်၏ အမှုသည်များဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့ကာ အခန်း တံခါးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ဧည့်သည်အား အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းသို့ ဖိတ်ခေါ်ရလေ၏။

"ဘယ်သူ့တွေ့ချင်လို့ပါလဲ – ခင်ဗျာ။ ဦးထင်ကျော် မရှိပေမဲ့ ဧည့်ခန်းမှာ စောင့် ဦးပေါ့ကွယ်"

မိန်းကလေးသည် အပေါ်မိုးကာအင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီးလျှင် ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်း ထားသော ကတ္တီပါဦးထုပ်ကို အပေါ်သို့ အနည်းငယ် ပင့်တင်လိုက်ပြီးနောက် အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် ...

"တခြားလူကို ကျွန်မ မတွေ့ချင်ပါဘူး။ ကိုတင်မောင်ကိုပဲ ကျွန်မ တွေ့ချင်ပါတယ် မျက်နှာကို သေသေချာချာ ကြည့်ပါဦး။ ကိုတင်မောင် ကျွန်မကို မမှတ်မိတော့ဘူး လား။ မေရီလေ ..."

"အာ – ဟုတ်ကဲ့"

ထိုအခါမှ ကျွန်တော်သည် မိန်းကလေး၏ ယောင်ရုပ်ကို မျက်စိထဲတွင် ပေါ်လာတော့ ၏။ ကောလိပ်ကျောင်း အိုင် – အေ အထက်တန်းတွင် နေစဉ်က ကျွန်တော်နှင့် အတူ ပထဝီဘာသာကို ယူခဲ့ဖူးသော မေရီကို ပြန်၍ အမှတ်ရတော့၏။ လူချင်း ကွဲကွာ သည်မှာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာနေသည့်အပြင် ယခင်က ပိန်ပိန်ကပ်ကပ်နှင့် ကလေး ရုပ်မပျက်သေးသော မေရီမှာ ယခုအခါ အလုံးအရပ်ကောင်းသော မိန်းမကြီးတစ် ယောက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရတော့၏။

"စိတ်မရှိပါနဲ့ကွယ် – မေရီ။ ကျောင်းနေတုန်းကတော့ မေရီက အင်မတန် ငယ် သေးတာပဲ။ ပြီးတော့ – ပိန်ပိန်ကလေးရယ် အခုတော့ တကယ့်မိန်းမကြီး ဖြစ်နေတာ ကွယ်"

"အသက်ပဲ သုံးဆယ်ရှိမှာပဲ – ကိုတင်မောင်"

"ဟုတ်တယ် – ကျောင်းထွက်ကြတာ ဘာမှမကြာလိုက်သေးဘူး ထင်ရတယ်"

"ကိုတင်မောင်ကော ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ။ ခွင့်လွှတ်ပါနော် – ကိုတင်မောင် ကျွန်မတို့ ထုံးစံမှာ အသက်မေးလေ့ မရှိပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"တိစ္စမရှိပါဘူး - မေရီရယ်၊ ကိုတင်မောင်က သုံးဆယ်သုံးနှစ်ရှိပြီ"

"ဟုတ်တယ်လေ - ဟိုတုန်းကတည်းက ကိုတင်မောင်က ကျွန်မတို့ထက် စီနီယာတာပဲ၊ ဒါနဲ့ ကျွန်မနာမည် မေရီ မဟုတ်တော့ဘူးရှင့်၊ မစ္စက်သွန်မဆင်တဲ့"

"ဪ - အိမ်ထောင်ကျမှကိုး"

"ဟုတ်ကဲ့ - လေးငါးခြောက်နှစ်လောက် ရှိပါပြီရှင်၊ အိမ်က မာမီကြီးက သဘောနဲ့ ကျွန်မလည်း မိဘစကား မပယ်ချင်တော့ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရတာပဲ"

"ခင်ပွန်းသွန်မဆင်က ဘာလုပ်သလဲ"

"အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်ရှင့်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်၊ ဝင်ငွေလည်း တန်ကောင်းပြီး၊ သားမယားအပေါ်မှာလည်း အင်မတန် ဂရုစိုက်တဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ပါရှင်၊ အသက်ကတော့ကျွန်မထက် ဆယ့်ခုနစ်နှစ် ကြီးတယ်ရှင့်"

"ကြီးကော ဘာဖြစ်သလဲလေ၊ သားမယားအပေါ်မှာ ဂရုစိုက်တာ ပဓာနပါ၊ အသက်ကြီးတော့ ဉာဏ်ကြီးပြီး အမြော်အမြင် သာကြီးတာပေါ့"

မေရီသည်ရုတ်တရက်စကားပြန်၍မပြောသေးဘဲကြမ်းပြင်ကိုစိုက်၍ကြည့်ကာ ပေါင်ခွဲအိတ်ကလေးပေါ်မှ ကနကမာကြယ်သီးကလေးကိုလက်ကလေးနှစ်ချောင်းဖြင့်သပ်လျက် ရှိလေ၏။

ဤသို့ရှိစဉ်အတွင်း ကျွန်တော်သည် သူ၏ ရုပ်အဆင်းကို အကဲခတ်လျက်ရှိရာ ထိုစဉ်က ချောင်းနေစဉ် ကလေးစိတ် မပျောက်တပျောက်သော အရွယ်က တစ်မျိုးလှခဲ့၍ ယခုမူ ခံ့ညားထည်ဝါသော အလှမျိုးသို့ ကောင်းစွာပြောင်းခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။

မေရီသည် အဖ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး၊ အမိ ရှမ်းအမျိုးသမီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဖခင်၏ အသားအရေ၊ မိခင်၏ မျက်လုံး၊ နှာတံနှင့် ဆံပင်များရှိ၍ ကပြားချောချောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ရာကောလိပ်တွင်ရှိစဉ်ကပိုးပန်းသူအတော်များခဲ့၏။ ပိုးပန်းသူများအနက် ဆင်းသီဝတ်ဖိုလ်ကပြားကများလေရာ ကျွန်တော်သိသလောက်မေရီသည်ကိုယ်လည်းကပြားဖြစ်သော်လည်း ဖိုလ်ကပြားများကို အမြဲနှိမ့်ချကြည့်ရှုလျက် မြန်မာများကို အခွင့်အရေးသာ ပေးခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုအခါ၌မူ မေရီမှာ ဘောင်းဘီဝတ်များကို မုန်းတီးသည့်အထဲ၌ပင် အသက် လေးဆယ့်ခုနစ်နှစ်ရှိသူ မစ္စတာ သွန်မဆင်နှင့်လက်ထပ်ပြီးကြောင်း သိရသောအခါ ကျွန်တော့်မှာ အံ့အားသင့်လျက်ရှိ၏။ ထိုမျှမကသေး သူ၏အပြောအဆိုအမူအရာကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့်လည်း မေရီသည် သူ့အလိုကျမဟုတ်ဘဲ မိခင်ကြီး သဘောတူ၍သာ လက်ထပ်လိုက်ရကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

ထိုအကြောင်းများကို စဉ်းစားမိသဖြင့် ကျွန်တော်သည် မေရီအပေါ်တွင် သနားမိ၏။

"ဒီအိမ်ကို မေရီ ဘယ်နယ့်သိသလဲ"

"ပထမတော့ ဘယ်သိမလဲရှင်။ နောက်တော့ စိတ်ကူးရပြီး ကျွန်မ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း တိုက် သွားမေးတယ်။ ဒီတော့ မန်နေဂျာလုပ်တဲ့လူက ကိုတင်မောင့် လိပ်စာအပြည့် အစုံပေးလိုက်တာကိုးရှင့်"

"ဒီလို သူငယ်ချင်းချင်း ရုတ်တရက်ပြန်တွေ့ရတာ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ - မေရီ"

"နေပါဦး - အရင်တုန်းက ကိုတင်မောင် ပြည်မှာနေတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် - အခု ရန်ကုန်ရောက်တာ သိပ်မကြာသေးဘူး မေရီရဲ့။ သုံးနှစ် လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်"

"ကောင်းပါတယ်ရှင် - ရှင်တို့ အလုပ်မျိုးဟာ နယ်မှာနေလို့ မကောင်းပါဘူး ရန်ကုန်မှာမှ ကြီးပွားနိုင်တာပဲရှင့်။ ကိုတင်မောင်က ကျောင်းမှာနေတုန်းကတည်းက စာရေးဖို့ သိပ်ဝါသနာထုံတာပဲ"

"နို့ပေမဲ့ - ဆင်းရဲတယ် မေရီရဲ့၊ အလုပ်က အမြင်ကောင်းသလောက် ငွေအား မကောင်းပါဘူး"

"ဒီလိုပဲ သည်းခံပြီး လုပ်ရတာပေါ့ရှင်။ အလုပ်ဆိုတာ ဒီလိုပေါ့၊ တစ်ခါတလေ လည်း အခွင့်အလမ်းတွေ့၊ တစ်ခါတလေလည်း အဆင်းတွေ့တာပေါ့"

"နေပါဦး - မေရီ ဘာအကြောင်းများထူးလို့လဲ၊ ကူညီစရာရှိရင် ပြောလေကွာ့ အသင့်ပဲ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် - ကိုတင်မောင်၊ ဒါထက်
လိပ်မှာတုန်းက ကိုတင်မောင် မှတ်မိမလား
တတ်ဘူး၊ ဗေဒင်တို့ လက္ခဏာတို့အကြောင်း

"အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ"

"ဒီဟာတွေ ကိုတင်မောင် ယုံကြည်သလား"

"ဒါတော့ ယုံတယ်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ မယုံဘူး
မဟုတ်ပါဘူး"

"တင် - ကိုတင်မောင့်စကားက မရှင်းလိုက်တာ
ယုံတယ်၊ မယုံလည်း မယုံဘူးပေါ့"

"ဗေဒင်တို့၊ လက္ခဏာတို့ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓ
တရားအရ ဘုရားဟော မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့
ချမယုံကြည်နိုင်ဘူး၊ ယုံတယ်ဆိုတာကတော့
မျိုးဟာ အများအားဖြင့် မှန်တတ်တယ်၊
ဆိုတာလည်း မွေးကတည်းက ဒီလက္ခဏာ
ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်အခါမှာ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ
လာတာ မေရီရဲ့၊ ဒါကြောင့် ယုံလည်း ယုံတယ်
ပြောတာ"

"မေရီတော့ လက္ခဏာကြည့်လာခဲ့ပြီ - ကိုတင်
၊ ဒါကြောင့် - ကိုတင်မောင်ကို အမှတ်ရတာနဲ့
ချင်လို့ ကိုတင်မောင့်လိပ်စာကို မရမကမေးပြီး
တွေ့ပြီး လာခဲ့တာပဲ"

"ဘယ်သူ့ဆီမှာ လက္ခဏာမေးသလဲ - မေရီ"

"နာမည်အကြီးဆုံးလူဆီမှာ မေးတာပေါ့ - ကိုတင်
ရဲ့"

**သင်၏ယောက်ျား
မစွတာသွန်မဆင်
သေဆုံးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍
အကြောင်းမျိုးစုံသိလိုက
ယခုနံနက် ဆယ့်တစ်နာရီ
အချိန် ၃၇ လမ်း အထက်လမ်း
တိုက်နံပါတ် (   )
အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ လာခဲ့ပါ။
မစ္စက်သွန်မဆင်အတွက်
ကျေးဇူးရှိမည်။
လာလျှင် အဖော်တစ်ယောက်
အနည်းဆုံးခေါ်ခဲ့ပါ။
သို့သော် ပုလိပ်ကို
အကြောင်း
မကြားပါလေနှင့်...**

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"အင်မ်ကြာရိုး"

"ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကိုတင်မောင်က ဒီဘက်မှာ ဗဟုသုတနဲ့ ပြည့်စုံ...တော့ အိမ်ကို မတွေ့တွေ့အောင် လိုက်ရှာလာခဲ့တာပဲ"

"အင်မ်ကြာရိုးဆိုတာ ကိုတင်မောင်ရဲ့ အင်မတန် ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေကြီး...နေပါဦး – သူက ဘယ်လိုဟောလိုက်လို့လဲ"

မေရီသည် လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ စာအိတ်တစ်လုံးကို ယူပြီးလျှင် အတွင်းမှ စာရွ...တစ်ရွက်ကို ကျွန်တော့်အား ထုတ်၍ပေးလေ၏။ စာရွက်မှာ အင်မ်ကြာရိုးလိပ်...အပြည့်အစုံပါသော စာရေးစက္ကူဖြစ်၍ ဟောပြောချက်များကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရို...ပြီးလျှင် အောက်မှ ကိုယ်တိုင်လက်မှတ် ရေးထိုးထားလေသည်။ ဟောစာတမ်း...အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့်ဖြစ်၍ ၎င်း၏ မြန်မာအဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်...သည်။

အစီအစဉ် နံပါတ် ၁၄၁၇၊ လက္ခဏာရှင် မိန်းမ၊ မစ္စက်သွန်မဆင် အသက်...ဆယ့်နှစ် ခုနစ်လ၊ တစ်သက်လျှင် နှစ်ကြိမ်သော အချစ်နှင့် တွေ့ကြုံ၍ ယနေ့မှ ...အတွင်း အချစ်သစ်ကို စွန့်ပစ်ရမည်။ ဥစ္စာအမွေအနှစ်ရမည်။ နောင်ခုနစ်နှစ်ကြာ...အခါ အချစ်ဟောင်းနှင့် မမျှော်လင့် ဘဲ ပေါင်းသင်းရမည်။

၁၉၃၃၊ ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့

ကျွန်တော်သည် အင်မ်ကြာရိုး ဟောလိုက်သော မေရီ၏ ရှေ့ဖြစ်မည့် အကြောင်း...များကို စဉ်းစားလျက် ရှိလေ၏။

"ဘယ်နှယ့်သဘောရသလဲ – ကိုတင်မောင်"

"မေရီကိစ္စကို မေရီက ပိုပြီးနားလည်မှာပေါ့။ ဒါထက် အချစ်ဟောင်းဆိုတာ...ဒီယောက်ျားနဲ့မရခင် မေရီမှာ အချစ်ဦးရှိခဲ့တယ် ဆိုတာပဲ"

မေရီသည် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ ကြမ်းပြင်ကို ကြည့်ရှုလျက်ရှိပြန်ရာ ၎င်း...လှပသော မျက်လုံးကြီးများတွင် မျက်ရည်ဥကလေးများကို မြင်ရ၏။

"ဒါတော့ ငယ်ရွယ်သူဆိုတာ ငယ်စဉ်တုန်းကတော့ အနည်းအကျဉ်း မှားမိ...ပေါ့ – ကိုတင်မောင်။ နို့ပေမဲ့ – အလွန်အကျွံ မဟုတ်ပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပါတယ်လေ - အကြောင်းမေးတာပါ။ ကိုတင်မောင် ကိုယ်ချင်းစာတတ်တယ်။ ဒီလိုမေးတာ စိတ်မရှိပါနဲ့နော် - မေရီ"

"မရှိပါဘူးရှင်"

"အချစ်သစ်ကို စွန့်ပစ်ရမယ်ဆိုတာကတော့ အခုယောက်ျားနဲ့ တစ်နည်းနည်း ပြဿနာရှိတယ် ဆိုလိုတာပဲ။ ဘယ်နည်းနဲ့ဆိုတာတော့ ဒီအထဲမှာ အတိအလင်း ရေးမထားဘူး"

"မစ္စတာသွန်မဆင်ကတော့ ကျန်းကျန်းမာမာပဲ မဟုတ်လား"

"ကောင်းပါတယ် - ကိုတင်မောင်ရယ်။ ကျွန်မအပေါ်မှာလည်း အင်မတန် အလိုလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မက မပူဆာရသေးဘူး။ သူက အရင်ဦးအောင် ဝယ်ပေးလိုက်တာပဲ။ အရက်သောက်တာ မကြိုက်ဘူးဆိုရင် အရက်ကို တစ်ခါတည်း ဖြတ်လိုက်တာပဲ"

"ဒါနဲ့ - နောက်ဆုံးစာပိုဒ်မှာ အချစ်ဟောင်းနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ နောက်ခုနစ်နှစ်ကြာရင် ပေါင်းရလိမ့်မယ်ဆိုတာ အတော်ထူးဆန်းတယ်"

"ဟုတ်တယ် - ကိုတင်မောင်။ ကျွန်မလည်းဒီဟာနားမလည်ဘူး။ ဟောပုံကတော့ အတော်ထူးဆန်းတာပဲ။ ဒါနဲ့ သူဟောတာတွေ မှန်တတ်ရဲ့လား - ကိုတင်မောင်ရဲ့"

"အများအားဖြင့် မှန်တတ်တယ် - မေရီ"

"နို့ - ဘုရားဟော မဟုတ်လို့ မယုံဘူးဆို။ ကိုတင်မောင် ပြောတာပဲ"

"ဒီလိုကိုး မေရီရဲ့ ဘုရားဟောက ရာခိုင်နှုန်း တစ်ရာမှန်တယ်။ သူ ပြောတာက ရာခိုင်နှုန်း ကိုးဆယ့်ကိုးလောက် မှန်တယ်"

"အဲဒီဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ - ကိုတင်မောင်။ မေရီ့ကို အကြံများပေးပါဦး"

"အခုတော့ ဘယ်လိုမှ မပြောတတ်ဘူး။ မေရီတို့ ဘာသာထုံးစံအတိုင်း ဆိုးကျိုးလက်ကံများ မကျရောက်အောင် ဘုရားသခင်ထံမှာ ဆုမွန်တောင်းပေါ့"

"ပြီးတော့ကော - ကိုတင်မောင်ရယ်"

"အသွားအလာ အနေအထိုင်မှစပြီး အရာရာသတိဝီရိယနဲ့နေဖို့ ကောင်းတယ်လေ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ကောင်းပါပြီ – ကိုတင်မောင်ရယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အရေးအကြောင်းရှိရင် အားကိုးပါရစေနော်။ မေရီက ကိုတင်မောင်ကို အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ရှိသလို သဘောထားပါတယ်"

"အကြောင်းကြီးငယ်ရှိရင် ပြောပါ။ ကိုတင်မောင် ကူညီဖို့အသင့်ပဲ"

ထို့နောက် – မေရီသည် ကျွန်တော့်အား နှုတ်ဆက်၍ပြန်သွားလေရာ ကျွန်တော်လည်း ကျောင်းနေစဉ်က ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သော သူငယ်ချင်းမကလေးတစ်ယောက်၏ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားကာ ရှိနေလေ၏။

●

တနင်္ဂနွေ သုံးပတ်ခန့်ကြာပြီးနောက် ကျွန်တော်လည်း အင်မ်ကြာရှီးထံသို့ အလည်အပတ်ရောက်သွားရာ မေရီအကြောင်းကိုစကားစပ်၍ကျွန်တော်က မေးမြန်းရာ ဆရာကြီးက "သူ့ဖဟာစာတမ်းကိုတောင် ခင်ဗျားပြတယ်ဆိုတာ ကိုတင်မောင်နဲ့ အတော်ရင်းနှီးလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ – ဆရာကြီး။ ကောလိပ်မှာတုန်းက သူနဲ့ တစ်တန်းတည်းနေပြီး၊ တစ်ဘာသာတည်း ယူခဲ့ကြပါတယ်"

ကျွန်တော်လည်း ဆရာကြီးအား မေရီပြောခဲ့သမျှ စကားများကို အားလုံးပြန်၍ ပြောလေ၏။

"သြော် – သတိရပြီဗျို့။ ခပ်ချောချော ဗိုလ်ကပြားမတစ်ယောက် မဟုတ်လား။ နာတံပေါ်ပေါ်လေး၊ မျက်နှာက မြန်မာမျက်နှာ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"သူက လက္ခဏာလာမေးတာ သူရဲ့ယောက်ျားကြီးတောင် အသိမပေးခဲ့ဘူးတဲ့"

"ဟုတ်မှာပေါ့ – ခင်ဗျ။ သူ့ယောက်ျားကလည်း သူပြောပုံထောက်တော့ သူ့အင်မတန် အလိုလိုက်တာပဲ"

အင်မ်ကြာရှီးသည် တစ်ခဏမျှ တွေဝေစဉ်းစားပြီးနောက် ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"နေဦးဗျာ - ဒီလက္ခဏာမျိုး ကျုပ် တွေ့ဖူးတယ်ထင်တယ်။ အင်္ဂလန်မှာလား ...သစ်မှာလား၊ သတိရပြီဗျို့- အင်္ဂလန်မှာ"

အင်မ်ကြာရိုးသည် စားပွဲပေါ်ရှိ ခေါင်းလောင်းကလေးကို နှိပ်လိုက်ရာ သူငယ် ...လေးတစ်ယောက် ဝင်လာ၍ ၎င်းအား စက္ကတေရီကို အခေါ်ခိုင်းလိုက်လေ၏။

စက္ကတေရီရောက်လာသောအခါ အင်မ်ကြာရိုးက အိမ်ရှေ့ခန်းရှိသော့ခတ်ထား ...သော ဗီရိုအောက်ထပ်တွင် သားရေစိမ်းဖြင့် ဖုံးထားသော မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ရှာဖွေ ...ခဲ့ရန် အကြောင်းပြောလိုက်သဖြင့် ထိုသူလည်း ထွက်သွားပြီးနောက် ဆယ်မိနစ်ခန့် ...ကြာလတ်သော် ဒုတစ်လက်မခန့်ရှိ စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို လာရောက်ပေးကမ်း ...လေ၏။

အင်မ်ကြာရိုးသည် စာမျက်နှာနှစ်ရာခန့်ရှိ စာအုပ်ကြီးထဲမှ စာမျက်နှာများကို ...ရာဝက်ခန့်မျှ လှန်လှောရှာဖွေပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ဟန်ဖြင့် ...

"ဟောဒီမှာဗျို့- ကိုတင်မောင် ဖတ်စမ်း"

ကျွန်တော်သည် သူပေးသော စာမျက်နှာကို ယူ၍ကြည့်ရာ လက္ခဏာပုံတစ်ခုနှင့် ...သတင်းစာတစ်စောင်မှ ညှပ်၍ထားသော အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ ဂါဝန်ဝတ် မိန်းမတစ် ...ယောက်၏ ဓာတ်ပုံကို တွေ့ရလေသည်။ လက္ခဏာ၏အောက်တွင် အလွန်သေးငယ် ...သော အင်မ်ကြာရိုး၏ လက်ရေးဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထား၏။

"လန်ဒန် ဝက်စ်အင်းအရပ်နေမစ္စက်ဂျွန်ဆင်၊ အသက်နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်သုံးလ ...သာမအချစ်ဦးနှင့်လွဲပြီးနောက်ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့်လက်ထပ်ရသည်။ လက်ထပ်ပြီး ...နှစ်နှစ်အကြာ (လက္ခဏာဟောပြီး သုံးလအတွင်း) သူ၏ယောက်ျား မစ္စတာဂျွန်ဆင် ...သည် သိမ်းမြစ်အနီး ကမ်းနားလမ်းတွင် ကားတိုက်၍ သေဆုံးသွားသည်။ နောက်တစ် ...နှစ်အကြာ နောက်ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုမည့်ဆဲဆဲတွင် စစ်ကြီးအတွင်း ...ရောက်ဆုံးသွားပြီဟု ယူဆရသော ငယ်ချစ်ပြန်လာ၍ လက်ထပ်ရသည်။ (လက်ထပ် ...သည့်အကြောင်းကို အိန္ဒိယပြည်ရောက်မှ သတင်းစာတွင် တွေ့၍ သိရသည်။)

ဓာတ်ပုံအောက်ကမူ မုဆိုးမကလေး မစ္စက်ဂျွန်ဆင်ဆိုသူသည် လင်ယောက်ျား ...သေဆုံးပြီး နောက်တစ်နှစ် မုဆိုးမအဖြစ် နေထိုင်ကြောင်း၊ နောက်သူဌေးတစ်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့် လက်ထပ်တော့မည့်ဆဲဆဲရှိစဉ် စစ်ကြီးအတွင်းက ယိုင်ပရိစစ်မြေပြင်၌ ကျ
ဖမ်းဆီးသွားသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျဆုံးသည်ဟူ၍လည်းကောင်း ထင်ရ
ဇင်း၏ငယ်ရည်းစား မစ္စတာကိန်း ဆိုသူသည် ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာ၍ သူ
စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားခြင်း ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီးလျှင် မစ္စတာကိန်းနှင့် လက်
ကြောင်းဟု သတင်းထူးတစ်ခုအနေဖြင့် ရေးသားထား၏။

"ဘယ့်နယ်လဲ – ကိုတင်မောင်၊ ရိပ်မိပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ မေရီလက္ခဏာက မစ္စက်ဂျွန်ဆင်လက္ခဏာနဲ့ အင်မတန်
လက္ခဏာပဲဗျာ။ သို့သော် ကုသိုလ်ကံဆိုတာ ရှိသေးတာပေါ့လေ၊ ဟိုက သေ
ဒီက သေချင်မှသေမယ်၊ သို့သော် တစ်နည်းနည်းနဲ့ ကွဲရမယ်ဆိုတာတော့ ဟော
ရှိတယ်"

"တယ်လည်း ဆန်းကြယ်တာပဲနော် – ဆရာကြီး"

"သို့သော် – ဒီမိန်းကလေးကိုတွေ့ရင်အကုန်ဖွင့်မပြောလိုက်နဲ့ဦး – ကိုတင်မော
စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်နေပါဦးမယ်"

"မပြောပါဘူး – ခင်ဗျာ၊ စိတ်ချပါ"

"လောကမှာ သေတာက မဆန်းဘူး။ မသေခင် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရတာ အ
ကြီးဆုံးပဲဗျ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ဖြင့် စိတ်ချမ်းသာနိုင်သလောက် ချမ်းသာအောင်နေတ
နောင်ခါမှ ဘာဖြစ်ဖြစ်"

"မေရီဟာ သူပြောတဲ့ပုံထောက်တော့ အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သိပ်ကံဆိုးရှာတ
ဆရာကြီးရယ်"

"အင်း – ကံကောင်းတဲ့နေ့ရောက်ချင်လည်း ရောက်လာဦးမှာပေါ့လေ၊ စီးက
သောက်ပါဦး – ကိုတင်မောင်"

ကျွန်တော်သည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိသောက်လေ၏။

အင်မ်ကြာရိုးသည် ယခင်က ဗိုင်တွဲဟောင်းမှ မစ္စက်သော်မဆင် (မေရီ)
လက္ခဏာပုံစံကို သူ၏စက္ကူတေရီအား ယူခဲ့စေပြီးလျှင် အင်္ဂလန်မှ မစ္စက်ဂျွန်ဆ
လက်ပုံစံနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြသလျက် ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်မှာ လက္ခဏာနားမလည်သော လူပြိန်းတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း လက္ခဏာနှစ်ခုကို ယှဉ်၍ကြည့်သောအခါ မှေးမှိန်သေးငယ်သော လမ်းကြောင်းများမှတစ်ပါး ထင်ရှားသောလက္ခဏာ လမ်းကြောင်းကြီးများမှ တူညီလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

"ဘယ်နှယ့်ထင်သလဲ – ကိုတင်မောင်၊ ခင်ဗျားက နည်းနည်းပါးပါးမှ မတတ်လို့ သိပ်မလွယ်လှဘူး"

"နေဦးမဲ့ – ဆရာကြီး၊ တစ်ခုတော့ ကျွန်တော် ရိပ်မိပါတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ဟောဒီလက္ခဏာကြောင်းကြီးတွေဟာ သိပ်တူတာပဲ ခင်ဗျ"

ဒီအခါ အင်မ်ကြာရိုးသည် လက္ခဏာကြောင်းတစ်ခုကို ကွန်ပါဖြင့် ထောက်၍ပြရာ မေရီ၏လက္ခဏာလမ်းကြောင်းတစ်ခု၏အပြတ်ကလေးမှာ မစ္စက်ဂွန်ဆင်၏ လမ်းကြောင်းအပြတ်ကလေးထက် တစ်လက်မ၏ ငါးပုံတစ်ပုံခန့် ပို၍ရှည်ကြောင်း တွေ့ရလေ၏။

"အဲဒါ လက်ရှိယောက်ျားရဲ့ကွဲမယ့် အသက်အပိုင်းအခြားပဲ ကိုတင်မောင်၊ ဘယ်နှယ်လဲ – မေရီရဲ့လက္ခဏာကြောင်းဟာ နည်းနည်းပိုရှည်တယ်။ ဟုတ်စ ..."

"ဟုတ်ပါတယ် – ခင်ဗျာ"

"ဒါကြောင့် မစ္စက်ဂွန်ဆင်က အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မှာ ယောက်ျားနဲ့ကွဲတယ်၊ မေရီကတော့ အခုနှစ်အတွင်းလောက်မှာ ကွဲဖို့ရှိတယ်။ လမ်းကြောင်း အရှည်တစ်ခုလုံးကို လူ့သက်တမ်းပျမ်းမျှခြင်း ရှစ်ဆယ်လောက်နဲ့ စကေးချပြီး တွက်ကြည့်ရင် ချက်ခါတည်း အဖြေထွက်လာတာပေါ့ – ကိုတင်မောင် ရဲ့"

"သဘောပေါက်ပါပြီ – ခင်ဗျာ"

"ပြီးတော့ – လက္ခဏာနှစ်ခုလုံးမှာ ဟောဒီလက်ယာဘက်က ကြက်ခြေခတ်နဲ့ အစက်ကလေးကို ကြည့်စမ်း"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မစ္စက်သွန်မဆင်ရဲ့ ကြက်ခြေခတ်နဲ့ အစက်ကလေးက မစ္စက်ဂွန်ဆင်ထက် အစက်ဆခုနှစ်ဆလောက် ပိုဝေးတယ်၊ ဒါကြောင့် ငယ်ချစ်နဲ့ပြန်ပြီး လက်ထပ်ရအောင်မဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မစ္စက်သွန်မဆင်က အနည်းဆုံးခြောက်နှစ် ခုနစ်
လောက် ကြာလိမ့်မည်လို့ တွက်ကိန်းရတယ် ကို
မောင်ရဲ့"

"တယ်လည်း စေ့စပ်ပါပေတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒါကြော
လည်း အတိအကျလောက်မှန်ပြီး နာမည်ကြီး
ပါပဲ"

ဤင်းနောက် နာရီဝက်ခန့်မျှ ဆရာကြီး
လက္ခဏာလမ်းကြောင်း အယူအဆများကို ရှင်း
ပြောပြပြီးနောက် ကျွန်တော်လည်း အချိန်အတော်
သည်နှင့် အိမ်သို့ပြန်ခဲ့လေ၏။

အထက်ပါ အခြင်းအရာများ ဖြစ်ပျက်ပြီးနော
သုံးလကျော်ကျော်မျှ ကြာသွားလေရာ၊ ကျွန်
လည်း မေရီ၏အကြောင်းကို မေ့လျော့လုမတတ်
တစ်နေ့သော နံနက်ခင်း၌ ကျွန်တော်သည် နံ
သတင်းစာများကို လှန်လှောကြည့်ရှုလျက်
ရန်ကုန်ဂေဇက်သတင်းစာတွင် အောက်ပါသ
တစ်ခုကို တွေ့ရလေသည်။

●

လွန်ခဲ့သော ကြာသပတေးနေ့ညက ရန်ကု
ဘောင်ဒရီလမ်း (ဓမ္မစေတီလမ်း) အမှတ် (   )
အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ်ကြီး မစ္စတာသွန်
သည် အိမ်ခန်းအတွင်း၌ အိပ်ပျော်လျက်ရှိစဉ်လူ
ယောက်သည် မှန်ပြတင်းကို ချိုးဖောက်ကာ အိမ်
သို့ဝင်၍ မီးခံသေတ္တာကို ဖွင့်ရန် အားထုတ်
ကြောင်း။

**ဒီမှာ ကြည့်စမ်းပါဦး –
မေရီ။ ကျုပ်
ဘယ်သူလဲလို့။ ကျုပ်ကို
မမှတ်မိတော့ဘူးလား
မေရီရဲ့ ငွေအောင်လေ။
ကောလိပ်မှာတုန်းက
မြင်းလောင်း၊ ဖဲရိုက်၊
အရက်သောက်နဲ့
မကောင်းတာမှန်ရင်
အကုန်လုပ်တဲ့
မန္တလေးသား
ငွေအောင်မှ
မမှတ်မိတော့ဘူးလား**

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်တွင် ငွေအများအပြား ထားလေ့မရှိသော်လည်း ထိုနေ့ကမူ သေတ္တာထဲတွင် [..]ကြေးစုဆောင်းရရှိသော ငွေတစ်ထောင်ကျော်ခန့်နှင့် မစ္စက်သွန်မဆင်၏ ငွေ[..]ဆောင်ဖိုးခန့်တန်သည့် လက်ဝတ်လက်စားများ ရှိကြောင်း၊

လူဆိုးများ သေတ္တာဖွင့်သောအသံကြောင့် မစ္စတာသွန်မဆင်သည် အိပ်ရာမှ [..]ရာ မစ္စတာသွန်မဆင်သည် ခေါင်းအုံးအောက်မှ သေနတ်ကိုယူ၍ ထလာပြီးလျှင် [..]တ်ဟန်ရှိကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မစ္စတာသွန်မဆင်လဲနေသည်ကို [..]သောနေရာမှာ မီးခံသေတ္တာအနီး ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဖြစ်ကြောင်း၊

သေနတ်သံတစ်ချက်ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကပ်လျက်ရှိသော အခြားအခန်းဘက်မှ [..]သွန်မဆင် နိုးလာရာ သေနတ်သံနှင့် မရှေးမနှောင်းပင် မစ္စတာသွန်မဆင်၏ [..]ါ ဟစ်အော်လိုက်သံကို ကြားလိုက်ရပြီးလျှင် ကြမ်းပေါ်သို့ လေးလံသော [..]တစ်ခု လဲကျသွားသံကို ကြားလိုက်ရကြောင်း၊

ထိုအခါ နောက်ဖေးတန်းလျားများမှ အစေခံများပါ မစ္စက်သွန်မဆင်၏ ဟစ်အော်[..]ကြောင့် နိုးကြားကြပြီးလျှင် အိမ်ဆီသို့ ပြေးလာကြရာ ကုလားအစေခံတစ်[..]တ်က အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချထွက်ပြေးသွားသော လူနှစ်ယောက် [..]မြင်လိုက်ရသည်ဆိုကြောင်း၊ မစ္စက်သွန်မဆင် ကိုယ်တိုင်လည်း မြင်လိုက်[..]ကြောင်း၊

မစ္စတာ သွန်မဆင်၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုရာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် [..]ပင်း၌ ဓားမြှောင်တန်းလန်းနှင့် အလျားမှောက်၍ လဲနေသော မစ္စတာသွန်မဆင် [..]ကားမေးမရဘဲ မေ့မြောနေသည်ကို တွေ့ရသည်ဆိုကြောင်း၊ နောက်ဆုံး ပုလိပ်[..]ရှိများ ရောက်လာ၍ မစ္စတာသွန်မဆင်အား ဆေးရုံပို့လိုက်ရာ သောကြာနေ့ [..]င်းနာရီတွင် သေဆုံးသွားကြောင်း၊

သတင်းမှာ သတင်းစာတစ်ကော်လံခန့် ရှည်လျား၍ ကျွန်တော်သည် မေရီအပေါ် [..]မိ၍ သနားစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင် ဆရာကြီး အင်မ်ကြာရိုး၏ ဟောကြော[..]များမှာ မှန်လေပြီဟု အောက်မေ့မိ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ထိုနေ့ညနေ အလုပ်မှ ဆင်းလာသောအခါ ကျွန်တော်လည်း မေရီ အိမ်ရှိရာ ဘောင်ဒရီလမ်း(ဓမ္မစေတီလမ်း)သို့ သွားရောက်ခဲ့လေ၏။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ထိုအချိန်၌ အသုဘကိစ္စပြီးနှင့်ပြီဖြစ်၍ မေရီသည် အလွန်ညှိုးငယ်သောမျက်နှာဖြင့် ကျွန်တော့်အား ဧည့်ခံပြီးလျှင် အခြားဧည့်သည်များရှိသည်နှင့် စကားကို သင့်လျော်ရုံမျှသာ ပြောခွင့်ရပြီးနောက် ကျွန်တော်လည်း အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။

တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်ခန့်မျှကြာလတ်သော် တစ်နေ့သော နံနက်ခင်း၌ ကျွန်တော်သည် အိပ်ရာမှ ကိုးနာရီထိုးခါနီးမှ နိုးပြီးလျှင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးနောက် အိမ်ရှေ့သို့ လက်ဖက်ရည်သောက်ရန် ထွက်ခဲ့လေ၏။

ထိုနေ့မှာ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အေးဆေးစွာ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း သတင်းစာကို ဖိမ်ဆွဲဖတ်ရှုလျက်ရှိရာ အိမ်ရှေ့သို့ ကားကလေးတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာပြီးနောက် မေရီသည် အိမ်ပေါ်သို့တက်လာလေ၏။ သူ၏မျက်နှာမှာ အလွန်ညှိုးငယ်စွာရှိနေပြီးလျှင် မျက်လုံးကြီးများမှာ နီလျက်ရှိသဖြင့် နေကာမျက်မှန်ကို တပ်ထား၏။ ကျွန်တော် ညွှန်ပြသော ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်ကာ ကျွန်တော် တည်ခင်းဧည့်ခံသော လက်ဖက်ရည်ကို ယဉ်ကျေးစွာ ငြင်းပယ်ပြီးနောက် ...

"အကြောင်းတော့ ထူးလာပြန်ပြီကော - ကိုတင်မောင်။ ဒါကြောင့် - ရှင့်ဆီကို တည်း ပြေးလာခဲ့တာပဲ"

"ဘာများ ဖြစ်လာသလဲ - မေရီရယ်၊ အလန့်တကြားကွယ်"

"ဒီလိုကိုတင်မောင်ရဲ့၊ ကိုတင်မောင်သိတဲ့အတိုင်း ကျွန်မမှာ တိုးတိုးဖော်တိုင်ပင် စရာ ဆွေမျိုးရင်းချာဆိုလို့ တစ်ယောက်တလေမှ မရှိတော့ဘူး။ ကြည့်လိုက်ရင် ဘက်ကချည်းပဲရှင့်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မလည်း သူ့ဘက်က ဆွေမျိုးတွေနဲ့ ရောနှောနေ နှောနှော မလုပ်ချင်တာကတစ်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ ကိုတင်မောင်နဲ့လည်း တွေ့ပြီ တော့ ငယ်ငယ်တုန်းက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မောင်နှမအရင်းလိုချစ်ခင်တာ တစ်ကြောင်း ကိုတင်မောင်ဆီကို ပြေးလာခဲ့ရတာပဲ"

"ဆိုစမ်းပါဦး - မေရီရယ် ဘာများလဲ"

ဖောက်ပြီး စာအိတ်တစ်လုံးကို ကျွန်တော့်အား လှမ်း၍ပေးပြီးနောက် ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဒီစာသာ ဖတ်ကြည့်ပေတော့ – ကိုတင်မောင်"

စာအိတ်မှာ လမ်းဘေးကွမ်းယာဆိုင်များတွင် တစ်လုံးလျှင် ငါးပြားနှင့် အသင့် ...ချလေ့ရှိသော တစ်ပဲတန်တံဆိပ်ခေါင်းပုံနှိပ်ပြီး စာအိတ်မျိုးဖြစ်၍ လိပ်စာကို ...ပ်ပုံနှိပ်စာလုံးများဖြင့် ရေးထား၏။ ခဲတံဖြင့် ရေးထားသောကြောင့် ခပ်မှုန်မှုန် ...သော်လည်း ကောင်းစွာဖတ်နိုင်၏။ အတွင်းစာရွက်မှာလည်း ဗလာစာအုပ်မှ ...ထားသော အပြာနုရောင် မျဉ်းကြောင်းများနှင့် စာရွက်ဖြစ်လေရာ စာကို ...ပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားလေသည်။ စာ၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ...

သို့

မစ္စက်သွန်မဆင်

အင်၏ယောက်ျား မစ္စတာသွန်မဆင် သေဆုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကြောင်း ...သိလိုက ယခုနံနက် ဆယ့်တစ်နာရီအချိန် ၃၇ လမ်း အထက်လမ်း တိုက်နံပါတ် ... အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ လာခဲ့ပါ။ မစ္စက်သွန်မဆင်အတွက် ကျေးဇူးရှိမည်။ လာလျှင် ...တစ်ယောက် အနည်းဆုံး ခေါ်ခဲ့ပါ။ သို့သော် ပုလိပ်ကို အကြောင်းမကြားပါလေ ...

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်

ကျွန်ုပ်သည် စာကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဖတ်ရှုလျက်ရှိရာ မေရီသည် ကျွန်ုပ် ...ကို တည့်တည့်ကြည့်လျက် –

"ကိုတင်မောင် – ဘယ်လိုသဘောရသလဲ"

"လက်ရေးကတော့ ဖျက်ရေးထားတဲ့ လက်ရေး။ အင်္ဂလိပ်စကား အသုံးအနှုန်း ...အတော်ကောင်းတယ်။ ရေးတဲ့လူဟာ ပညာတတ်ထဲက ဖြစ်ရမယ်"

"ကိုတင်မောင်ကလည်း စုံထောက်ကြီးနဲ့ အတူတူနေတာနဲ့ စုံထောက်ကြီးရဲ့ ...အခေါ်တွေ ရနေပြီထင်ပါရဲ့။ သွားသင့် မသွားသင့် စဉ်းစားပါဦးရှင်"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ်လေ။ ဒါကို စဉ်းစားနေတာပဲ မေရီရဲ့ ယောက်ျားသေတဲ့အကြောင်းကိုလည်း အကြောင်းစုံသိတယ်။ လက်ရေးကိုလည်း ဖျက်ရေးထားတယ်။ ပုလိပ်လည်း အကြောင်းမကြားနဲ့ဆိုတော့ ကိုယ်တိုင်တရားခံရင်လည်း ဖြစ်ရမယ်။ အမဟုတ်ရင်လည်း၊ နို့ပေမဲ့ – အဖော်တစ်ယောက် အနည်းဆုံး ခေါ်ခဲ့ပါဆိုတော့ စဉ်းစားစရာပဲ။ သို့သော် ဒီအချက်တစ်ချက်တည်းနဲ့ပဲ ကိုတင်မောင် သဘောတော့ စိုးရိမ်စရာ မရှိဘူးထင်တယ်"

"ဒါဖြင့် – သွားသင့်တယ်ဆိုပါတော့"

"ဟုတ်တယ်"

"ဒီလိုဆိုရင် အဖော်အဖြစ်နဲ့ ကိုတင်မောင်ပဲ လိုက်ခဲ့ပါလားရှင်။ ဒီကနေ့ ကိုတင်မောင် အားတယ် မဟုတ်လား။ ဆန်းဒေးပဲ"

"အားပါတယ်။ လိုက်စေချင် လိုက်ခဲ့တာပေါ့။ ကားပေါ်မှာ အဖော်ပါသေးသလား"

"ရောဘတ်ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ပါတယ်။ သူက ကျွန်မ ယောက်ျားဘက်ကပါတဲ့သား – ကိုတင်မောင်ရဲ့"

"ဒါဖြင့် သူ့ကိုလည်း ခေါ်တာပေါ့လေ။ ကျုပ်တို့ အဖော်ရတာပေါ့"

"စိုးရိမ်စရာတော့ ရှိမယ်မထင်ပါဘူးနော်"

"ရှိမယ် မထင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ကိုတင်မောင်လည်း အပါသားပဲ။ နောက်တစ်ခု စဉ်းစားကြည့်ဖို့က ဒီအမှုမှာ လက်သည်မပေါ်ဘဲ ရှိနေတုန်း အခုလို သတင်းပေးတာဆိုတာ မမှန်ဘဲနဲ့ ပေးဝံ့မယ် မဟုတ်ဘူး"

"တော်တော် အစဉ်းစားရကြပ်တာပဲ – ကိုတင်မောင်။ ပုလိပ်ဘက်ကလည်း သေတဲ့လူမျက်နာနဲ့ အတော်ကြိုးစားပြီး လိုက်ကြပါတယ်။ နို့ပေမဲ့ – ဘာအစအနမှ သတင်းမရသေးဘူးတဲ့ရှင်။ စားမြောင်အပေါ်မှာ လက်ရာတစ်ခုတွေ့လို့ ဒီလက်ရာကို စပြီး လိုက်နေတယ် ပြောတာပဲ"

"ဪ – ဟုတ်လား"

"ပြီးတော့ တစ်ခုရှိသေးတယ် – ကိုတင်မောင်ရဲ့။ ပြတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ်မှာ ရော၊ ခြံအထွက်ဝမှာရော သွေးစက်တွေ တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ပုလိပ်က သူ့သစ်လုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေနတ်တစ်ချက်ဟာ လူဆိုးတစ်ယောက်ယောက်ကိုတော့ ထိသွားပြီလို့ ...သည်"

"ကျည်ဆန်ကကော"

"ကျည်ဆန်ကတော့ အုတ်နံရံက တိုင်တစ်တိုင်မှာ မြုပ်နေတာ တွေ့ရတယ်"

"ဒီလိုဆိုရင် ကိုတင်မောင်တွေးတဲ့အတိုင်း ဒီအမှုဟာ တစ်နေ့နေ့မှာ ပေါ်မှာပဲ ...စိတ်သာချ ..."

"ကျွန်မလည်း သိပ်ပြီးလုံ့လမထုတ်ချင်ပါဘူး - ကိုတင်မောင်ရယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ...တော့ သေပြီးတဲ့လူဟာ ပြန်ရှင်လာမှာမှမဟုတ်တော့ အကြောင်းမထူးပါဘူး၊ သူတို့ ...နဲ့ သူတို့ကံ ရှိပါစေတော့"

"ဘယ်တော့ ကျုပ်တို့ သွားကြမလဲ"

လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လျက် ...

"အခုပဲ ဆယ်နာရီထိုးခါနီးပြီ၊ ဆယ်နာရီခွဲလောက် သွားကြတာပေါ့"

...နောက် ကျွန်တော်လည်း အဝတ်အစားများ လဲလျက်ရှိရာ အခန်းတွင်းမှ ပြန် ...လာသောအခါ မေရီသည် သူ၏ လက်ဆွဲသားရေအိတ်ထဲတွင် ထည့်၍ယူခဲ့ ...ပစ္စတိုကလေးတစ်လက်ကို ကျွန်တော်အား အရေးကြုံက အသင့်သုံးနိုင်ရန် ...လေ၏။

...ားပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ မေရီသည် ကျွန်တော့်အား ရောဘတ်နှင့် မိတ်ဖွဲ့ ...ရောဘတ်၏မိခင်မှာလည်း မြန်မာပင်ဖြစ်၍ ရောဘတ်သည်လည်း မေရီကဲ့သို့ ...ပြားတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ဖခင်ကိုတူသဖြင့် မျက်လုံးအနည်းငယ် ပြာ ...

အသက် နှစ်ဆယ်ခန့်ပင် ရှိဦးမည်ဖြစ်ရာ မေရီနှင့် ကျွန်တော်တို့ ရောရောဝင်ဝင် ...ပြောဆိုနေခြင်းကိုပင် သဘောမကျသည့် အမူအရာမျိုး ရှိကြောင်း တစ်ခါတစ်ရံ ...တော် အကဲခတ်မိ၏။

သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း သူ့အား ခပ်တန်းတန်းသာ ဆက်ဆံလေသည်။

●

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့၏ ကားကလေးသည် မောင်ဂိုမာရီလမ်း(ဗိုလ်ချုပ်လမ်း) သို့ လျှောက်သို့မောင်းနှင်လာ၍ ၃၇ လမ်းထိပ်သို့ရောက်သောအခါ ကားကို မော်လမြိုင် ကျောင်းတိုက်ရှေ့သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခုအောက်တွင် ခေတ္တရပ်စေ၏။ ထို့နောက် ကျွန် တော်သည် မေရီတို့ကို ကားပေါ်၌ထားခဲ့ပြီးလျှင် ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ၃၇ လမ်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့လေ၏။

လိပ်စာ၌ပါသော တိုက်နံပါတ်မှာ လမ်းအလယ်လောက်၌ရှိသော သုံးထပ်တိုက် တစ်လုံးဖြစ်၍ ကျွန်တော်လည်း တိုက်ရှေ့မှ မယောင်မလည် အကဲခတ်လျက်နေ၏။ အောက်ဆုံးထပ်မှာ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂလုပ်သော တရုတ်လက်သမားများနေ၍ အလယ်ထပ်မှာ အဝတ်အစားများ အပြင်ဝရန်တာ၌ လှမ်းထားသည်ကို ထောက် သဖြင့် ကုလားများနေထိုင်ကြောင်းကို သိရ၏။ အပေါ်ဆုံးထပ်မှာမူ အပြင်မှန်တံခါး များပင် ပိတ်၍ထားသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ကျွန်တော်လည်း တရုတ်လက်သမားအခန်းသို့ ဝင်၍ စားပွဲကုလားထိုင်ခုံများ ဈေးကို မေးဟန်ပြုကာ အပေါ်ဆုံးထပ်၌ မည်သူမည်ဝါ နေထိုင်ကြောင်း စုံစမ်းရာ တရုတ်က အပေါ်ထပ်တွင် ယခင်က အခန်းလွတ်ဖြစ်၍ မည်သူမျှမနေကြောင်း၊ သို့သော် လွန်ခဲ့သောနှစ်ရက်ခန့်ကပင် လူနှစ်ယောက် တက်ချည် ဆင်းချည် ပြုလုပ် နေသည်ကိုမြင်ရသဖြင့် ထိုအခန်းမှာ ထိုလူများအား ငှားပြီးပြီထင်ကြောင်း၊ အလယ် ထပ်မှာ ကြူလယာ ကုလားတစ်ဦးနေထိုင်ကြောင်းဖြင့် ပြောဆိုလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း ကားဆီသို့ ပြန်လာခဲ့၍ မေရီအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ နောက်တစ်စုံတစ်ရာ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း နှစ်သိမ့်စေပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးသားတို့လည်း တိုက်ရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြပြီးနောက် အပေါ် ဆုံးထပ်သို့ တက်ခဲ့ကြလေ၏။ အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ ရောက်သောအခါ သံတံခါးတစ်ခု ပိတ်ထားသည်ကိုတွေ့သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း လက်ယာဘက်အကျႌအိတ်ထဲ၌ မေရီ က ပေးထားသော ပစ္စတိုကလေးကို အသင့်ကိုင်ထားပြီးလျှင် လက်ဝဲဘက်ဖြင့် တံခါး ကို ခေါက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွင်းမှ မသဲမကွဲအသံများနှင့် ခြေသံများကို ကြားရပြီးလျှင် ဝေါ်ရင်ဂျီကုလား တစ်ယောက်သည် တံခါးဖွင့်၍ ပေးလေသည်။ တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့် တစ် ဆေးရုံခန်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ရသကဲ့သို့ ကာဘော်လစ်နံ့၊ တင်ချာနံ့များ အခန်းတွင်းမှ စူးစူးဝါးဝါး ထွက်ပေါ်လာ၏။ အခန်းမှာ ပေဝက်ခန့် အခန်းကလေး ၍ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂဟူ၍ ရွက်ဖျင်ခေါက်ခုတင်တစ်လုံး၊ ကုလားထိုင် တားပွဲကလေးတစ်လုံး၊ ဖျာနှစ်ချပ်သာ ရှိ၏။

ပေါ်၌ကား လက်ယာဘက်ပေါင်ကို ပတ်တီးကြီးများဖြင့် စည်းနှောင်ထား မျက်မှန်အနက်ဝိုင်းကြီးတပ်ထားသည့် လူတစ်ယောက်သည် ခေါင်းအုံးများကို ညည်းညူလျက် ရှိနေသေးသည်။ ထိုသူ၌ မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့် ပါးသိုင်းမွေးများ တ်ပေါင်းအတော်ကြာ မရိတ်ရဘဲ ရှိနေဟန်ဖြင့် ထူထပ်စွာပေါက်ရောက်နေ မျက်နှာမှာလည်း သွေးမရှိသကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ရှိနေသေးသည်။ ကျွန်တော် သံကြားသောအခါ ခေါင်းကို အနည်းငယ်စောင်းလျက် ...

“ဩော် ... ရောက်လာကြမှကိုး။ ထိုင်ကြပါ ခင်ဗျာ။ ကုလားထိုင်ကတော့ နှစ်လုံး ယ်၊ ဒီလိုပဲ ဒုက္ခရောက်တဲ့အခါ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း နေရတာပဲ ခင်ဗျ။ ဒါနဲ့ - ကျွန် ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ လာမှလာပါ့မလား ပုလိပ်ကိုပဲ သတင်းပေးလိုက်မလားလို့ တ်ထိတ်နဲ့ခင်ဗျ။ ဒီက မိတ်ဆွေက ပုလိပ်အရာရှိ မဟုတ်ဘူးနော်”

“မဟုတ်ပါဘူး”

ကျွန်တော်သည် ထိုအသံကို ကြားဖူးပါသည်ဟု အောက်မေ့ကာ စဉ်းစားသည့် ခြင်း မေရီအားကြည့်လိုက်ရာ မေရီသည်လည်း ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် တစ်စုံတစ်ခု နဲ့စွာ တွေးတောနေဟန်ဖြင့် ကျွန်တော့်အား ကြည့်နေသဖြင့် မျက်လုံးချင်း လေ၏။

ထိုခဏ၌ ခေါက်ခုတင်ပေါ်မှ လူသည် မေရီ၏မျက်နှာကို တည့်တည့်ကြည့်လျက် ကြည့်စမ်းပါဦး - မေရီ၊ ကျုပ် ဘယ်သူလဲလို့၊ ကျုပ်ကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား ဒွေးအောင်လေ။ ကောလိပ်မှာတုန်းက မြင်းလောင်း၊ ဖဲရိုက်၊ အရက်သောက်နဲ့ င်းတာမှန်ရင် အကုန်လုပ်တဲ့ မန္တလေးသား ဒွေးအောင်မှ မမှတ်မိတော့ဘူး ” ဟု ပြောဆို၍ မျက်မှန်ကြီးကိုချွတ်၍ ချလိုက်တော့၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ကျွန်တော့်ဘက်သို့ လှည့်၍ ...

"ခင်ဗျား ကိုတင်မောင် မဟုတ်လား။ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မမှတ်မိတော့ဘူး
ကိုတင်မောင်။ ကျောင်းတုန်းက အခန်းထဲမှာ တံခါးပိတ်ပြီး ပိုကာဆွဲလို့ ဝမ်နင်
ခံရတဲ့ ငွေအောင်။ မန္တလေးသား လူမိုက်ငွေအောင်"

"မှတ်မိပါပြီ – ကိုငွေအောင်"

"ကျွန်မ မှတ်မိပါပြီရှင်။ နေပါဦး – ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ – ကိုငွေအောင်"

"ကိုငွေအောင် မိုက်မိပြီ – မေရီ။ ကိုငွေအောင်ထက် မိုက်တဲ့လူ လောက
ခတော့ဘူး။ ဒီဟာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ အပေါင်းအသင်းဖျက်လို့ပဲ။ တ
အရေးကျတော့ အပေါင်းအသင်းလည်း မကပ်တော့ဘူး။ လောကကြီးမှာ မ
ဘာလုပ်ရင် မကောင်းတာ ဖြစ်ရမယ်။ ပြီးတော့ – ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တယ်
နောက်ဆုံးတစ်နေ့မှာ ကိုယ်ကျိုးဘာမှ မရှိဘူး။ ကိုယ့်ဘက်က အရှုံးချည့်ပဲ
အရင်တုန်းကတော့ စာထဲမှာသာ ဖတ်ဖူးတယ်။ အခုတော့ ကိုငွေအောင် လက်
ဖြစ်ပြီ"

"ဖြစ်ပုံကို ပြောစမ်းပါဦး – ကိုငွေအောင်ရယ်"

"မေရီတို့နဲ့ အတူတူ အိုင်အေအောင်ပြီး ကိုငွေအောင် ကျောင်းက ထွက်
တယ်။ မထွက်ရင်လည်း အဖေကြီးဟာ တစ်ခါတည်း မွဲဖို့ပဲ။ ဒို့ပြင် ကျောင်းသား
ဟာ တစ်လခုနစ်ဆယ့်ငါးကျပ် အိမ်ကပို့ရင် ချောင်ချောင်လည်လည်နဲ့ ပိုလျှံကြ
ကိုငွေအောင်ကတော့ အိမ်က နှစ်ရာမှန်မှန်ပို့တာတောင် ကြွေးပတ်လည် ဝိုင်း
သေးတယ်။ မန်နီအော်ဒါရောက်ပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာရင် ကုန်တာပဲ။

ဒါနဲ့ – မန္တလေးပြန် အလုပ်အကိုင်ရှာတော့ အိမ်က ဖခင်ကြီးရဲ့သူငယ်ချင်း
ဒါယမ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က ကြည့်ရှုတာနဲ့ သမဝါယမမြို့အုပ်ကလေးဖြစ်ခဲ့
ဒီလိုဖြစ်ရာက ပရိုမိုးရှင်းရပြီး သရက်မြို့မှာ မနှစ်ကပဲ ဝန်ထောက်အလုပ်နဲ့ နေခဲ့
ကိုး။

ဒါနဲ့ အရင်ကတည်းက လမ်းဗိုလ်တစ်ဦးဆီက အသင်းကို တစ်သောင်းတန်
လက်မှတ်တစ်ခုအပ်တာနဲ့ ဒီချက်လက်မှတ်ကိုလည်း ငွေထုတ်ရင်း၊ ရန်ကုန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

…တာကြာတာနဲ့ ဘုရားလည်းဖူးရင်းဆိုသလို ခြောက်ရက်အခွင့်ယူပြီး ပြည်က …ပြီး မိန်းမရယ်ထားနဲ့ လာခဲ့တယ်"

"…တ်ကဲ့ - ပြောပါဦး"

"ဒါနဲ့ - တာမွေက မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အိမ်မှာ တည်းတယ်။ တည်းခိုရင်း မြင်း …တွေ ဘာတွေနဲ့ အပေါင်းအသင်းဖြစ်တာပေါ့လေ။ မပြန်ခင်တစ်နေ့ ဘဏ်တိုက် …တ်ပြီး နောက်တစ်နေ့ ပြန်မယ်လုပ်တော့ အဲဒီအထဲက မြင်းသမားတစ် …က "ဆရာ ဒီနေ့မြင်းပွဲရှိတယ်။ နက်ဖြန် တနင်္ဂနွေမှ ပြန်ပါလား။ ရန်ကုန်ရောက် …တ် ငွေကလေး သုံးလေးရာဆိုသလို စရိတ်စက ဆိုသလို အချောင်ယူသွား …ား - ဆရာရဲ့" လို့ ပြောတာကိုး - ခင်ဗျ။

ဒီတော့ ဟာဗျာ - ကျုပ်က ဒီဟာတွေ ဝါသနာမပါဘူးလို့ ကျွန်တော်က ငြင်းတယ်၊ …ဲ့ - ဒီမြင်းဟာ သူ လက်သပ်မွေးထားတဲ့ ဇော်ကီက စီးမယ့်မြင်း၊ သေချာပေါက် …ရတဲ့အကြောင်း စိတ်ပါလက်ပါ ပြောလေတော့ ကျွန်တော်လည်း ငွေသုံးရာ …တ်တော့ စမ်းကြည့်မယ်။ တကယ်လို့ ရှုံးတောင် ငါရတဲ့လခ ပြတ်ရုံပေါ့၊ ခရီး …ကျန်သေးတာပဲဆိုပြီး ငွေသုံးရာ စမ်းကြည့်တာကိုး ခင်ဗျ။

"ဒါနဲ့ တိုတိုပြောရရင် ရှုံးပါလေရော ခင်ဗျာ။ ဆရာ ဒီပွဲမှာ ကောင်ကလေး လိမ့်ကျ …တာပါ၊ နောက်တစ်ပတ်သာ စောင့်ပါဆရာ။ ရှုံးတဲ့ သုံးထောင်ပြန်ပြီး ရပါစေမယ်" …ပြောတော့ ကျွန်တော်လည်း ဟာ - မထူးဘူးဆိုပြီး မမာတဲ့အတွက် ပြန်မလာနိုင် …ကြောင်း ဆေးလက်မှတ်ကို စာတိုက်က ပို့လိုက်မယ့်အကြောင်း ကြေးနန်းရိုက်ပြီး …တ်စောင့်ပြန်ပါရောခင်ဗျာ"

နောက်တစ်ပတ် ငါးရာရှုံးတော့ ကျွန်တော့်မှာ ရှစ်ရာထိနေပြီ၊ ဒီတော့ မဖြစ်ဘူး …ပြီး အသင်းက ငွေကို ကိုယ့်ငွေအောက်မေ့ပြီး ငါးရာချလိုက်၊ တစ်ထောင်ချလိုက်နဲ့ …လိုက်တာ တစ်လအတွင်းမှာ ငွေတစ်သောင်း ချောပါလေရော။ လောင်းကစား …ပ်တ နိုင်တော့လည်း စွဲ၊ ရှုံးတော့လည်း မဲဆိုတာ တယ်မှန်ပါကလား - ကိုတင် …င်"

"တိုင်း - ဆက်စမ်းပါဦး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဒီတော့ – ငါလည်း နေရပ်ကိုတော့ မပြန်ဝံ့တော့ဘူး။ ငွေတစ်သောင်းကိုလည်း ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရှာလို့မရတော့ဘူး။ ဒီလိုနေမယ့်အတူတူ မြန်မြန်သေသွားရင် မြန်မြန် အေးတယ်ဆိုပြီး တစ်နေ့တော့ ညနေ နေဝင်ရီတရော ထရော်လီကား စီးပြီး ဆူးလေဘုရားဝင် ဘုရားရှိခိုး၊ အဲဒီက ဆူးလေဘုရားလမ်း သင်္ဘောဆိပ် ဆင်းခဲ့ ... ကိုး – ခင်ဗျ"

ဒါနဲ့ နောက်ဆုံး ဘုရားတရားအောက်မေ့ပြီး မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး ရေထဲ ခုန်ချမည် လုပ်တုန်း နောက်က လူတစ်ယောက် ပခုံးဆွဲလိုက်တယ် ခင်ဗျ။ သူက ဘယ်နယ့်လဲ - မိတ်ဆွေ ရုပ်ရည်ကလေး သနားကမားနဲ့ ဒီလောက် အကြံမပက်စက်ပါနဲ့။ ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အတိုင်း အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာဆိုတာ မကြောက်ဘူးလား ... မေးတာကိုး – ခင်ဗျ။

"ဒီတော့ ကျွန်တော်က ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက် အခြေအနေသာသိရင် ဒီလို ... ထားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မြန်မြန်တောင် တွန်းချလိုက်မှာဆိုပြီး ကျွန်တော့်အဖြစ်အပျက် အစအဆုံး သူ့ကို ပြောပြလိုက်တာကိုး ခင်ဗျ"

"အင်း – အတော်ဖျို့"

"ဒါနဲ့ သူက စိတ်ညစ်ရင် ကျုပ်နဲ့အတူလိုက်ခဲ့ပါဗျာ ယောက်ျားပဲ။ အကြံကောင်း လျှင်တစ်ချက် ကံကောင်းလျှင် တစ်သက်ပေါ့ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို လန်ခြားတစ်စင်း ... သူ့အိမ်ခေါ်သွားတယ်ခင်ဗျ။ ၂၆ လမ်း၊ ၂၇ လမ်းလား မပြောတတ်ဘူး။ ဒါနဲ့ နောက်ပြီး သူ့မှာ အကြံတစ်ခုရှိလို့ လူယုံတစ်ယောက် ရှာနေတဲ့အကြောင်း၊ ဓာတ်ရည်နဲ့ ... သေတ္တာဖွင့်နည်းတစ်ခု ရပြီးထားလို့ ဒီကနေ့ည လက်တွေ့စမ်းသပ်မည့်အကြောင်း သူ့ဓာတ်သိ အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတစ်ဦးဟာ ဒီနေ့ပဲ လခတစ်ထောင် ကျော် တခြားအာမခံငွေ တစ်သောင်းကျော်ပါ ထုတ်တဲ့အပြင် သူ့မိန်းမ လက်ဝတ် လက်စားချည်း အနည်းဆုံး ငါးထောင်၊ ခြောက်ထောင်ဖိုးလောက် ရှိကြောင်း၊ အိမ်ထဲ ကိုဝင်ဖို့မှာလည်း သူတစ်ခါရောက်ဖူးတဲ့အတွက် ခြံပေါက်အဝင်အထွက် သိတဲ့အပြင် တစ်ထပ်အိမ်ကလေးဖြစ်လို့ မှန်ပြတင်းပေါက်က မှန်ကိုခွဲဝင်ဖို့လွယ်ကြောင်း ... ရခဲ့လို့ရှိရင် တစ်ယောက်တစ်ဝက် ဝေယူမယ့်အကြောင်း ပြောတာကိုးခင်ဗျ ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တော်ဟာလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေမယ့် အတူတူတော့ ဒီလောက်စွန့် ဘာအရေးကြီးသလဲဆိုပြီး လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်မိတာပဲ ကိုတင်မောင်ရေ။ ဒီဟာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲ"

"အင်း - တိုက်ဆိုင်ချင်တော့ ကြုံဖန်ပြီး ဖြစ်လာရတာပေါ့ဗျာ"

"ဒါဖြင့် - ကျွန်မယောက်ျားကို ဓားနဲ့ထိုးခဲ့တာ ရှင်ပေါ့လေ"

"မဟုတ်ပါဘူး - မေရီရယ်။ ဒီဟာကို ကိုဒွေးအောင် ရှင်းပြပါ့မယ်။ မေရီ မယုံရင် အစိုးရအပြစ်ကိုခံဖို့ အသင့်ပါပဲ။ ဒီအခါတုန်းက ကျုပ် လက်ထဲမှာ ဓားမရှိပါဘူး။ ည်ပုလင်းနဲ့ အမေရိကန်လွန်ပူတစ်ချောင်းပဲ ပါပါတယ်။ သူက အိပ်နေတဲ့လူ စောင့်ဖို့ အရေးကြီးတယ်လို့ဆိုပြီး ချောင်ထဲက စောင့်နေတော့ မေရီယောက်ျားက တ်ကိုင်ပြီး သံသေတ္တာဆီကို ထလည်းလာရော ထိုးလိုက်တာပါပဲ။ ကျုပ်မှာ သေတ္တာဖွင့်နေတုန်း သက်သက်အမှန်ခံရတာပါ"

"သိပ် ကံဆိုးတဲ့လူတစ်ယောက်ပဲဗျာ - ကိုဒွေးအောင်"

"သောတံတားပေါ်တုန်းက ကျုပ် စဉ်းစားနေတာ မှားတာပဲဗျာ။ ဖြုတ်ခနဲ မျက်စိ ပြီး တစ်ခါတည်း ခုန်ချလိုက်ရင် ဒီဒုက္ခမျိုးတွေနဲ့ တွေ့ရမှာမဟုတ်ဘူး"

"အင်း - လောကကြီးဟာ ဒီလိုပေါ့လေ။ နောက် ဒီကို ဘယ်နယ့်ရောက်လာ သလဲ"

"ဒါနဲ့ - နှစ်ယောက်သား ခုန်ချပြေးလာကြတယ်။ လမ်းကျတော့ မြင်းရထား တွေ့တာနဲ့ သူက ဒီတိုက်ကိုခေါ်လာတယ်ဗျ။ သူ့အပြောကတော့ အကြောင်းရှိ အောင်ဆိုပြီး လိုလိုမည်မည် ငှားထားတာဆိုပဲ။ နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစော ဝန်တစ်ယောက်ခေါ်လာပြီး အနာကိုဆေးထည့်ထားတယ်ဗျ။ ကုလားကလေး ယောက်လည်း ခိုင်းဖို့ခေါ်လာတယ်။ ကျုပ်ကို လည်း လိုလိုမည်မည်သုံးဖို့ဆိုပြီး စ်ရာ ပေးခဲ့သေးတယ်။ နောက်တော့ တစ်ခါတည်း ပေါ်မလာတော့ပါဘူး ခင်ဗျာ။ -ဟိုက ဘာပါလိမ့်"

ကိုဒွေးအောင်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် စကားပြောနေရာမှ တံခါးကို တွန်း၍ သူအား ကြည့်၍မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ကိုဒွေးအောင်က မေရီအား ထိုည

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်မိကြောင်း ဝန်ခံပြောဆိုသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရောဘတ်သည် အိမ်ပေါ်မှ တိတ်တဆိတ် ဆင်းသွားပြီးလျှင် ကျောက်တံတားဘွာနမှ ပုလိပ်အင်စပက်တာတစ်ယောက်နှင့်ပုလိပ်တစ်ယောက်ကိုခေါ်လာခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကိုဒွေးအောင်နှင့် စကားကောင်းနေသဖြင့် ရောဘတ်အောက်သို့ ဆင်းသွားသည်ကို မသိလိုက်ချေ။ ရောဘတ်သည် ခုတင်ပေါ်တွင် လဲနေသော ကိုဒွေးအောင်အား လက်ညှိုးထိုးလျက် ...

"ကိုင်း – အင်စပက်တာမင်း။ ဖမ်းပါတော့။ ကျွန်တော့်အဖေ မစ္စတာ သွန်မဆင်အား သတ်တာ ဒီလူပါပဲ"

မေရီက –

"ရောဘတ်က တယ်ပြီးမိုက်တာပဲ။ ဒီကိစ္စကို မမ ကြည့်ပြီးစီမံပါ့မယ့်ကွယ်"

ရောဘတ်က –

"မဟုတ်ဘူး – မမ။ သူ ဝန်ခံနေတာပဲ။ ဒီတော့ ဝတ္တရားရှိတဲ့အတိုင်း အဖမ်းခံရမှာပဲ။ ကိုင်း – အင်စပက်တာမင်း။ ဖမ်းသာ ဖမ်းပါခင်ဗျာ"

ထိုအခါ ကိုဒွေးအောင်လည်း ပုလိပ်အရာရှိကို ရဲဝံ့စွာ ရင်ဆိုင်လျက် ...

"ကိုင်း – မိတ်ဆွေ။ ခင်ဗျား ဝတ္တရားရှိတဲ့အတိုင်း ဖမ်းသာဖမ်းပေတော့"

ထို့နောက် အင်စပက်တာသည် ဆိုင်ရာသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားသူနာပြုကားကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကိုဒွေးအောင်အား ဖမ်းဆီးသွားရာ ရောဘတ်သည် ပုလိပ်များနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေသည်။

●

အမှုကို ရုံးကိုတင်၍ နောက်ဆုံးစစ်ဆေးလေရာ ကျွန်တော်လည်း သက်သေတစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် အစစ်ခံရလေသည်။

ကိုဒွေးအောင်သည် ရုံး၌လည်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြောသည့်အတိုင်း အစစ်ခံလေရာ၊ ယခင်ကရာထူးနှင့်တကွ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်ခြင်းကို ထောက်ထားသဖြင့်တစ်ကြောင်း၊ ဓားမြှောင်လက်ကိုင်ပေါ်၌တွေ့သော လက်ရာမှာလည်း သူ၏ လက်ရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဲ အခြားလူဆိုးတစ်ဦး၏ လက်ရာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့်တစ်ကြောင်း မှုမှ လွတ်ပြီးလျှင် အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်မှုနှင့် အပြစ်ဒဏ် သုံးနှစ် ပေးလိုက်၏။

သို့သော် အစိုးရငွေတစ်သောင်းကို အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်သော နောက်တစ်မှု သဖြင့် ထိုအမှုအတွက် ဆက်လက်၍ လေးနှစ်အပြစ်ခံရပြန်လေသည်။

(နောက် ၆ လကြာမှ စားမြောင်ပေါ်မှ လက်ရာရှင် လူဆိုးမောင်မောင်ကို ဖမ်းမိရာ သွန်မဆင်ကို သတ်မှုဖြင့် တစ်သက်တစ်ကျွန်း အပြစ်ခံသွားရလေသည်။)

ကောလိပ်ကျောင်း၌ ရှိနေစဉ်ကပင် မေရီမျက်နှာသာပေးသော ကောလိပ် ကျောင်းသားများအနက် ရုပ်ချော၍ ငွေကို ရေလိုသုံးစွဲနိုင်သော ကိုဒွေးအောင်သည် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်လေရာ ကိုဒွေးအောင်နှင့် မေရီတို့မှာ အတူလမ်းတွဲ၍ လျှောက် ပျော်ပွဲစားထွက်ခြင်း၊ ရုပ်ရှင်များကိုပင် စုံတွဲကြည့်ရှုခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေ

●

၁၉၄၁ ခုနှစ်၌ ကျွန်တော်သည် ဘိုင်စကုတ်ရုံတစ်ခုရှေ့၌ အသက်သုံးဆယ့် အရွယ်ရှိ အလွန်နပျို၍ ရေ့သွားနောက်လိုက်ညီသော စုံတွဲတစ်တွဲကို တွေ့ရ ရာ ၎င်းတို့မှာ ကိုဒွေးအောင်နှင့် မေရီတို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကိုဒွေးအောင်သည် ထောင်ထဲတွင် အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်ခြင်းအတွက် နှစ်ခန့်သာ အကျဉ်းခံရလေရာ ထောင်ကလွတ်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မေရီ သွားရောက်ကာ ယခင်အမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် ဇာတ်ပေါင်းကို ဖြေလျော့ ကျောင်းတော်ကအချစ်ကို ပြန်၍လက်ခံရန် ရှိခိုးဦးတင်တောင်းပန်လေ၏။ ဆုံး မေရီကလည်း လက်ခံလိုက်၏။

လင်မယားနှစ်ယောက်သည် ဤအကြောင်းများကို ကျွန်တော့်အား ဟိုတယ် သို့ခေါ်၍ လက်ဖက်ရည်တိုက်ရင်း ပြောပြခြင်းဖြစ်ရာ လက်ထပ်ပြီးသည်မှာ ကြာသေးကြောင်းဖြင့် ပြောပြလေ၏။ မေရီမှာ မြန်မာလိုဝတ်လျက်ရှိသဖြင့် သာ အလှမျိုးမဟုတ်ဘဲ တစ်မျိုးပင် ကြည့်ရှုကောင်းလှလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"သြော် - ဒါထက် ကိုဌေးအောင်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးကတည်းက ကျွန်မ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ထဲ ဝင်လိုက်ပြီး - ကိုတင်မောင်"

"ဒါ အကောင်းဆုံးပဲ။ ကောင်းပါလေရဲ့ဗျာ"

"မေရီလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ နာမည်ပါ ပြောင်းလိုက်ပြီ"

"ဘယ်သူတဲ့လဲ"

"မသန်းမြင့်တဲ့"

"ယဉ်ပါပေ့ဗျာ၊ ကိုဌေးအောင် မသန်းမြင့်၊ တယ်လိုက်"

ဒဂုန်ရွှေ

မျက်နှာတွန့်အရေးအကြောင်းပျောက်နည်း

- လက်ဖနောင့်နှစ်ဖက်ကို မေးစေ့တွင် ယှဉ်ထားပြီး နားသယ်မွေးထိ ရောက်အောင် ဆွဲတင်ပေးပါ။
- လက်ဖနောင့်နှင့်မျက်လုံးအောက်ဘက်ကိုဖိ၍နားသယ်ဆီသို့ ဆွဲတင်ပေးပါ။

မျက်နှာမဲ့ခြောက်ပျောက်နည်း

- မဲ့ခြောက်အား ကွမ်းရွက်နှင့် ပွတ်ချေသတ်၍ အစက်အပြောက်ကျန်ပါက ကြိတ်မုန့်ရွက်သတ္တုရည်ကို မကြာခဏ လိမ်းပေးပါ။ ဆန်လှော် နနွင်းမှုန့်ကို ပျားရည်နှင့် ရော ဆီးကင်းခန့်လုံး၍ နေ့တစ်လုံး ညတစ်လုံးစားပါက အသားအရေ လှပနုးညံ့စေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိတ္တာ လက် နှတ်

မင်းနန္ဒီရှိန်

တစ်ချိန်က မြို့တစ်မြို့တွင် ဥစ္စာပေါ ရုပ်ချော ချမ်းသာသော သူဌေးသမီး လှတ
ဘစ်ဦးနှင့် သူ၏ အနီးဆုံးလူယုံတော် အဖော်မလေးနှစ်ဦးတည်း နေထိုင်သည့် အ
အား လုယက်အနကြမ်းစီးပြီး လူသတ်မှုကြီးတစ်ခု မြန်မာပြည်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူး
ဘရားခံသည် သူဌေးသမီးနှင့် အိမ်ဖော်လူယုံအား အနကြမ်းစီး ပစ္စည်းယူရုံမကသ
အပြင် လူသတ်ခဲ့သည့်အမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ပြီးနောက် ပဲခူးမြို့ ရွှေဆိုင်တစ်ဆိုင်တွ
လုယက်ယူငင်လာသော ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချသောအခါ ထူး
သည်က သူဌေးသမီး၏ လည်တွင် ဆွဲထားသည့် စိန်ဘယက်ကို ချိန်သောအခါ တ
ရွှေထည်များလို မဟုတ်။

အဆိုပါဘယက်သည် ချိန်ခွင်ထဲသို့ ထည့်၍ချိန်သောအခါ ပထမတစ်ကြ
ချိန်ကြည့်၏။ ချိန်ခွင်က မကြွ၊ ဒုတိယ၊ တတိယအကြိမ် အလေးထည့်ချိန်၏။ ချိန်ခွင်
မကြွ၊ မှန်ပုံးနှင့်ကပ်၍ ထိမြဲထိနေ၏။ အလေးတွေလည်း ကုန်ပြီ။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ခြားရွှေထည်လက်ကောက်တွေထည့်ချိန်သောအခါ ချိန်ခွင်က သာသာလေး ဆိုအခါ ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူသည် သီလသမာဓိရှိသူဖြစ်ပြီး လွန်စွာသဘော င်းသူဖြစ်လင့်ကစား ရွှေဆိုင်ဖွင့်လာသည်မှာကလည်း မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ဖြစ်၍ ကြောင်းကိုနားလည်သဘောပေါက်သလို ရွှေနှင့်ကျောက်လောကအကြောင်း သူတရှိသူဖြစ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကလည်း အသောက်အစားကင်းပြီး ဘုရားတရား ဖြစ်၍ စိန်ဘယက်ကိစ္စမှာ တစ်ခုခုမှားနေကြောင်း မရိုးသားဟု ထင်မြင်မိပြီး ည်လာရောင်းသူကို ဆိုင်တွင် ဖနီးဖြစ်သူနှင့် ဧည့်ခံထားပြီး နီးစပ်ရာရဲစခန်းသို့ က်၍ အကြောင်းကြားပြီး မကြာမီ ရျေးမိရျေးဖများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်သူ့ရဲများ လာပြီး ထိုသူကို စစ်ဆေးသောအခါတွင် နောက်ဆုံး၌ မြို့တစ်မြို့တွင် သူဌေးမ ဖော်ကို အနကြမ်းစီးရုံသာမက လူသတ်မှု အစအဆုံးပေါ်လာပြီး ထိုအမှုနှင့် သတ်သော အဓိကတရားခံပြေးဖြစ်နေခဲ့ပြီး ဖမ်းဆီးရမိခဲ့၏။

ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ သေဆုံးသူ သူဌေးသမီး၏ ဝိညာဉ်က ဘယက်ကြီးပေါ်တွင် ကပ်စီးနေပြီး ချိန်ခွင်တွင် အလေးကုန်ချိန်သော်လည်းမကြွဘဲ တစ်နည်းဖြင့် နေသော စိန်ဘယက်ကြီးမှ ဝိညာဉ်များက သူ့ကို သတ်သွားသူကို ပြန်ဖမ်းလိုက် င် ဖြစ်လေသည်။

ရလောက၌ သရဲစီးခြင်း၊ ရွှာသူစီးခြင်း၊ အစိမ်းမ၊ စုန်း၊ ကဝေ၊ ဥစ္စာစောင့်မများ ကပ်ပူးကပ်သည်တို့ ဆိုတာကလည်း မယုံလို့မရသည့် လျှို့ဝှက်ဖြစ်စဉ် ဂမ္ဘီရ များ အများအပြား ရှိကြပါသည်။

ထိုသို့ ဝိညာဉ်စီးခြင်း၊ ပူးကပ်ခြင်းတို့၌ လွန်စွာမှ စိတ်နယ်လွန်ဖြစ်ရပ်များဖြစ်ပြီး အချို့ဆိုလျှင် မကောင်းသောမိစ္ဆာ၊ မကောင်းသောဝိညာဉ်၊ နတ်စိမ်း၊ ရွှာသူစုန်း တို့ တွယ်ကပ်နေသော သက်မဲ့အရာဝတ္ထုများတို့သည် ပို၍ထူးခြားဆန်းကြယ်

ဥပမာအားဖြင့် လူသတ်မှုခင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်တို့တွင် မကောင်း မိစ္ဆာစီးနေသော ပူးကပ်နေသော လက်နက်များတို့သည် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ထား၍ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့ဖူးသော လူကြီးများ၊ ရဲဝန်ထမ်းဘဝမှ အငြိမ်းစားယူခဲ့ကြသော စားရဲဝန်ထမ်းဟောင်းကြီးများ၏ အတွေ့အကြုံအချို့သောစီးနေသည့်ဓားများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုလျှင် ဂုန်နီအိတ်ပတ်ထားလျှင်တောင် ဓားက တရွေ့စီးပြီး ခုန်ခုန်နေတတ်၏
နတ်ဆိုလျှင်လည်း ရိုင်ဖယ်၊ ကာဘိုင်၊ စတင်းဂန်းတို့ဆိုလျှင် ကျည်မထိုးဘဲ
ဘောက်တတ်လိုက်တတ်နဲ့ လုံမထားရ၊ ဖောက်ထိုးထားရသည်။ တဒိုင်းဒိုင်း
ထွက်ပြီး အဆင်မသင့်ပါက ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်ရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ထိမှန်သေဆုံး
တို့ကြောင့် ရာထူးကျနေရာဌာန ပြောင်းရွှေ့ရသည့်အဖြစ်မျိုးနှင့်ကြုံရသောအဖြစ်
လည်း ရှိတတ်ကြသည်။

ဤသည်မှာ သက်မဲ့အရာဝတ္ထုများတွင် စီးဝင်ပူးကပ်နေသောဝိညာဉ် မှော်
များမှ အမှောင့်ပယောဂက သက်ရှိလူသားတို့အပေါ် လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ခြင်း
အနောက်တိုင်းဝိညာဉ်လေ့လာမှု ပညာရှင်အသင်းက ဆိုထားပါသည်။

တချို့သော သူများ၏ အတွေ့အကြုံအရ မျက်မြင်ဖြစ်စဉ်များကို ဖော်ပြ
ဆွဲကြိုးချလူသေဖူးသော ကြိုးကစီးပြီး လူကိုညှို့သလို လူးလွန့်နေချိန်တွင် ထိုကြိုး
ဓားနှင့်ခုတ်ပါက ကြိုးသည်ပြတ်သွားပြီး သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်နေတတ်ပါသည်
ဆွဲကြိုးချသေသောကြိုးမျိုးကို ဝိညာဉ်စီးနေ၍ အစဖျောက်ဖျက်ပစ်ရသည်။

အမိန့်ပြန်၍ ထိုကြိုးကို ထောင်ချရတာလည်း ရှိ၏။ ထိုသို့ သက်မဲ့အရာ
မကောင်းဆိုးဝါးမိစ္ဆာများ၊ အစိမ်းသေဝိညာဉ်များ ပူးကပ်စီးနေခြင်းနှင့် အကျိုးဆက်
သက်ရှိလူသားကိုမကောင်းသည့်အနိဋ္ဌာရုံဘက်သို့သာ သွေးထိုးပို့ဆောင်ပေးသော
မဖြစ်သင့်သော မှုခင်းလူသတ်မှုများ ဖြစ်ပွားရခြင်း၊ လူတစ်ယောက်ကသေ လူ
ယောက်ထောင်ကျ၊ အမှုဖြစ်တရားရုံးတော်က ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်၊ သေသူဘက်
ပူဆွေးတမ်းတရသလို တရားခံဘက် မိသားစုများမှလည်း ပြစ်ဒဏ်ကျခံရသူအတွက်
စိတ်ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲရသည့်အဖြစ်များ ဒုနဲ့ဒေး။ သက်မဲ့အရာဝတ္ထုအန္တရာယ်
ဖြစ်စေတတ်သည့် လက်နက်များတွင် မကောင်းဆိုးရွားဝိညာဉ်များ ဝင်စီးခြင်း
ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းဆိုသည်မှာ တူသယောင်ယောင်ရှိနေခဲ့ပေမဲ့ တကယ်တော့ ပုဏ္ဏ
တိုက်ခြင်းမှာ ဘီလူး၊ အစိမ်းကို သားစိမ်း ငါးစိမ်းသွေးရည် အစိမ်းအသားငါး
လောင်း၍ခြင်း၊ ကျွေးခြင်းပြုမှုခဲ့ပြီး ကိုယ်မလိုမတည့် မုန်းထားသောသူကို ကြော
လန့်အောင် ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ အိမ်တွင်းရှိ သက်မဲ့ပစ္စည်း များတို့သည် လူ့ပ
မပါရှိဘဲ သူ့အလိုအလျောက် ရွေ့လျားနေခြင်း။ ဥပမာ - လျှပ်စစ်မီးချောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပိတ်ရဘဲ ပိတ်သွားခြင်းမျိုး၊ စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ဖန်ခွက်၊ ပန်းအိုး များကို လေထဲသို့ အလိုအလျောက် လွင့်ပျံသွားခြင်း၊ သူ့အလိုလို ဖန်ခွက်များ ပြီး အမြင့်မှ ကျကွဲခြင်း၊ ရေဒီယို၊ တီဗွီ၊ ကက်ဆက်များ မဖွင့်ရဘဲ အလို သီချင်းသံများ ဂီတသံများ ထွက်ပေါ်ခြင်း၊ လမ်းလျှောက်သကဲ့သို့ ခြေသံ ကြားရခြင်း၊ ပန်းကန်ပြားများ လေထဲဝဲပျံခြင်း၊ တချို့အိမ်များတွင် မွေ့ရာများ မီးတောက်ခြင်း၊ အုတ်ခဲ၊ သဲများ အဆက်မပြတ်ကျခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

သော် ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းကို အရှေ့တိုင်း အယူအဆအနေနှင့် ဝိညာဉ်များ မှ အစွန်းရောက်ပညာရှင်များ၏ မိစ္ဆာအယူဝါဒနှင့် လက်တည့်စမ်းခြင်း ကြပါသည်။ အနောက်တိုင်း စိတ်ပညာရှင်များအသင်းကမူ ပုဏ္ဏကတိုက် ည် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် လူငယ်များ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့်ဟု ယူဆ အရှေ့နှင့် အနောက်တို့၏ အယူအဆများ ဝိဝါဒကွဲလာခဲ့ကြ၏။

●

ခောင်တွင် အနောက်တိုင်းစိတ်ပညာရှင်များကမူ ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းသည်ကိုပင် ကျော်သက်ရွယ် လူငယ်များ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့်ဆို သော အချက်ကို ည်လျက် ဝိညာဉ်များ၏ နှောင့်ယှက်မှုအပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်လာ၍ ပုဏ္ဏက ည့်အဖြစ်အပျက်များ ဤသို့ဖြစ်လာရသည်ဟု ယူဆလာခဲ့ရသည်။

ဤအချက်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ရုပ်သဘာဝမည်မျှပင် ဆန်းကြယ်စေကာမူ နာမ် တို လိုက်၍မမီနိုင်ပါဟု သိပ္ပံပညာ တိုးတက်သော နိုင်ငံကြီးသား အနောက် ညာရှင်များက လေ့လာသုံးသပ်၍ မှတ်ချက်ချခဲ့ကြ၏။

၂၀၀၂ - ခုနှစ်ဝန်းကျင်က ဖျာပုံမြို့ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ည့်အိမ်အား ဓာတ်သိ ဆိုက်ကားသမားနှင့် အဖော်နှစ်ယောက် ဒီဇင်ဘာလကြီး နှိုးနေသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူလျက် အနကြမ်းဝင်စီးရာ အမျိုးသမီးက ပြန် ၏းစပ်ထဲ စစ်တဘက် (မျက်နှာသုတ်ပဝါ) ဆို့ပြီး ရေတ်ကျည်ပွေ့နှင့် ထိုးထည့် အသက်ရှူကြပ် သေဆုံးခဲ့ပြီး အဖော်တစ်ယောက်က ထွက်ပြေးသွားပြီး အမျိုး ကို သတ်သူမှာ ရပ်ကွက်ထဲမှ လူများအသံကြောင့် အောက်ဆင်းပြေးကာ နောက်

www.burmeseclassic.com

ဖေးပေါက်မှ ထွက်မည်အပြုတွင် ထိုသူသည် ထွက်ပေါက်ရှာမရဖြစ်နေပြီး သူ
ပေါ်သို့ ခြင်းကြားကြီးနှင့် ထဘီတန်းမှ လှန်းထားသော ထဘီကအုပ်ပြီး လူ
တရားခံမှာ မေ့မြောသွား၏။

ရပ်ကွက်လူကြီးများနှင့် ရဲများ ဆူဆူညံညံအသံကြောင့် အိမ်နီးချင်းများ
ပေးချက်ကြောင့် ရောက်ရှိလာသောအခါ ထိုအမျိုးသမီးလျှာထွက် မျက်လုံး
ဆေးရုံတင်ပို့ရာလမ်းတွင် သေဆုံးသွားပြီး နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်ထဲတွင် ခြင်း
ပေါ် ထဘီအုပ်လျက် လူတစ်ယောက် သတိလစ်နေရာ သတိရသောအခါ
တရားခံမှ ထွက်ပေါက်တွေ့ရပြီး ပြေးထွက်သောအခါ နံရံကိုသာ ခေါင်းနှင့်
ကာ နောက်ဆုံးတောင်းကြီးတစ်လုံးကို ဝင်တိုးမိပြီး ခေါင်းပေါ်ပြုတ်ကျလာ
မှတ်မိသည်ဟု ထွက်ဆိုပါသည်။

သေသူ၏ ဝိညာဉ်က သတ်သူတရားခံကို ဝိညာဉ်ပူးစီး၍ ဖမ်းလိုက်ခြင်း
သည်။

ထို့ကြောင့် သရဲစီးခြင်း၊ မကောင်းသော ဝိညာဉ်နတ်မိစ္ဆာများ စီးနေသော
မား၊ သေနတ်၊ လှံ၊ ကြိုးများနှင့်ပတ်သက်သော ဖြစ်ရပ်မှန် ထူးခြားဆန်းကြယ်
ဇာတ်လမ်းများအနက် အညာမြေလတ်မြို့တွင် ကျွန်ုပ် တာဝန်ကျစဉ်က ကြုံ
ကြုံခဲ့ ထူးခြားမှုခင်းများဖြစ်စေသည့် သေနတ်တစ်လက်နှင့် ကျည်ထွက်၍ လူ
ယောက်၏ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့်အပြင် နေရင်းထိုင်ရင်း ထိုသေနတ် တစ်
သော် ဥပဒ်ပေးနေသည့် စီးနေသော စတင်းဂန်းသေနတ်တစ်လက်အကြော
တင်ပြလိုက်ရပါလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်အမည်သည် မောင်စောအောင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် (၇) တ
အောင်ပြီး စကောလားရှစ်ရသော်လည်း ထိုခေတ်က မိဘများ၏ စီးပွားရေး
သောအားဖြင့် ကျောင်းဆက်တက်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ (၉) ရွာသူကြီးဦးစအုပ်ချုပ်
"လေး" ရွာတွင် ကျောင်းဆရာအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပြီး မနက်သွားညနေ
စလင်းမြို့ဝက်သည်းကန်အနောက် ကန်ပေါင်ရှိငါးလင်ပန်းရွာသို့ပြန်လေ့ရှိ၏
မြို့၏ အရှေ့တောင်အရပ်တွင်လည်း ရမတ်ရွာ ရှိပါသည်။ ထိုရွာတွင် အညာ
အတိုင်း တပေါင်းပွဲတော် ခေါ် ရမတ်ဘုရားပွဲ ကျင်းပလေ့ရှိကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောအားဖြင့် အညာရပ်တွင် တပေါင်းပွဲခေါ် ဘုရားပွဲတော်များသည် လွန်စွာ ပြီး တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ ဆွမ်းသပိတ်လုံး လှူဒါန်းမှုများကို သူ့ထက်ငါ အပြိုင် နှ ကြလေ့ရှိ၏။

မတ်" ရွာ ဘုရားပွဲတော်ရက်သည် အငြိမ့်ဇာတ်ပွဲ စားသောက်ဆိုင်များနှင့် ရှင်ပွဲများ၊ ခေါင်းအုံးရိုက်ပွဲ၊ ချောတိုင်တက်ပွဲများ၊ လက်ဝှေ့ပွဲများရှိ၍ ရွာနီး အပြင် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ၁၂ ပွဲဈေးသည် ဘုရားပွဲတော်လာသူများနှင့် စည်ကားသော ပွဲတော်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် တစ်ကြိမ်က ရမတ်ရွာ သင်ခဲ့ဖူး၍ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်လေးများမှာ ယခုဆိုလျှင် မူလတန်းအဆင့်လွန်၍ တန်း၊ အထက်တန်းကျောင်းသားများပင် ဖြစ်၍နေလေ၏။

အထဲတွင် မောင်ကံညွန့်ဆိုသောကလေးမှာ ယခုဆိုလျှင် အထက်တန်း သားဘဝသို့ပင် ရောက်ရှိပြီး မင်းဘူးမြို့တွင် စာသင်ကြားနေလေ၏။ မောင်ကံ ကြောင်းပြောရလျှင် သူနှင့်တွဲဖက်မှာ ခွေးတင်ဖြစ်ပြီး မူလတန်းကျောင်းသား မောင်ကံညွန့် မိဘများ သွားလည်ရင်း ပြောပြခဲ့သည်ကတော့ မောင်ကံညွန့် လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာစဉ်က ရိုးရိုးတန်းတန်း ရောက်လာသည်မဟုတ်၊ ထူးခြား သူ့မိခင်အား အိပ်မက်ပေးပြီးလျှင် သူ့အထုပ်နှင့် သူလာပါရစေဟု ပြောသည်ဟု ကိုးမှ ပြောပြ၏။ ထို့အပြင် မောင်ကံညွန့်မှာ လူ့ဘဝသို့ လာချင်လွန်း၍ အစ်မ များကို ပူဆာလွန်းမက ပူဆာသဖြင့် အစ်မဖြစ်သူများက လူ့ဘဝတွင် အသက် သာနေရမည့် ကတိနှင့် လူ့ပြည်သို့ လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

တယ်တော့ မောင်ကံညွန့်မှာ လူဝင်စားမဟုတ်။ သိုက်ဆက်ရှိသော ဘုရား င့်သိုက်မှ ဝင်စားသူဖြစ်သည်ဟု သူ့မိခင်က မကြာခဏ ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ကံညွန့်လေးသည် မိုးတွေညို့လာလျှင် မကြာခဏ သူ့အမေအား ...

"အမေ - ကျုပ်က ကန်စွန်းမတောင်ခြေက ဘုရားသိုက်က လာတာ။ အစ်မ တက်ရှိတယ်ဗျ။

ပြည်ကိုလာလည်ချင်လွန်းလို့ အစ်မတွေကို ပူဆာလွန်းမက ပူဆာလိုက် အဲဒါ အစ်မကြီးက အနှစ် (၂၀) ကတိခံပြီး ပြန်လာရမယ်လို့ မှာလိုက်တယ်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မိဘများကတော့ မောင်ကံညွန့်လေးပြောသမျှကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေလာခဲ့ရာ ဒီလိုနှင့် မောင်ကံညွန့်လေး ကျောင်းနေသည့်အရွယ်သို့ ရောက် ရမတ်ကျောင်းတွင်ကျောင်းတက်လာခဲ့ရာတစ်နှစ်တစ်တန်းအောင်မြင်ပြီး ကျောင်းသားကြီးတောင် ဖြစ်လာချေပြီ။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မောင်ကံညွန့်သည် ကျွန်ပ်၏ ဇာတိရွာဖြစ်သော အ ကန်ပေါင်အုပ်စု ငါးလင်ပန်းရွာသို့ လိုက်လာလည်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ ရွာသို့လို ပြီးတိုင်းလည်း ကျွန်ုပ်အတွက် ဒေသထွက်ကုန် ဆီ၊ ပဲ၊ ဒိုင်းငရုံ့ခြောက်၊ ဆ ခြောက်များ စသည်ဖြင့် ရိက္ခာခြောက်များ လက်ဆောင်ပါလာတတ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် မောင်ကံညွန့် လေးတန်းကျောင်းသားတက်နေသည့်အခ တော့ လေးရွာမှပင် ကျောင်းဆရာအဖြစ် နတ်ထွက်လိုက်ပြီး မိဘရိုးရာ လ လုပ်ငန်းဖြစ်သည့် ထန်းတောများကိုပင် အလုပ်သမား ဌေးလှိုင်၊ အေးတင်၊ ကျေ တို့ကိုငှားကာ ထန်းတက်ခြင်း၊ ထန်းလျက်ချက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျေ ပြုပြီး ရွာမှာပင် လူကြီးမိဘများပေးစားသည့် အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ပြု သည်။

သို့သော် – မောင်ကံညွန့်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အဆက်အသွယ်မပြတ်သလို ရွာ ဘုရားပွဲရှိလျှင် လာတတ်သလို သူ့ရွာဘုရားပွဲရှိလျှင်လည်း မပျက်မကွက် ဖိတ် ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ရှေ့သို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့် ရဲဝတ် ထားသော တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး အိမ်ရှေ့မှနေ၍ ...

"ဟေ့ – အိမ်ရှင်တို့ မရှိကြဘူးလား"

"စောအောင်ရေ – ဟေ့ – စောအောင်"

ဟုခေါ်သံကြားသဖြင့် ရိုးအသောဇနီးဖြစ်သူမှအိပ်နေသော ကျွန်ုပ်အား ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် လာနှိုးပါတော့သည်။

"ကိုရင် – တော့်ကိုရင် – ထပါဦး၊ အိမ်ရှေ့မှာ လူတစ်ယောက် ရှင့် နာမည်ခေ နေတယ်"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ရာထက်မှ လူးလဲထပြီး အိမ်ရှေ့ထွက်ခဲ့ရာ ရဲဝတ်စုံနှင့် လူတစ်ယောက်ကို ခြင်း မျက်လုံးပွတ်သပ်လျက် အသေအချာကြည့်သော်မှ သူ၏ သူငယ်ချင်း ခေါ် စိန်ထွန်းဖြစ်နေသဖြင့် အားရဝမ်းသာနှင့်အော်ကာ ...

"ဘာ - ခွေးတင်၊ မင်း ဘယ်တုံးကရောက်လဲ၊ လာလာ ..."

ခေါ်လိုက်ပါသည်။

"ခုပဲ ရောက်တယ် - ဂျပုရေ"

အောင် ငယ်နာမည်)

"မင်းအခု ဘယ်မှာတာဝန်ကျတုံး။ မင်းတုန်းကနေ စလင်းမြို့ပေါ်ရောက်လာ ဆီလည်း မတွေ့တာကြာလို့ ခွင့်ရတုန်း ရှာပြန်လာတာ - ဂျပုရေ"

"ဆိုရင်အတော်ပဲ။ တို့သူငယ်ချင်းတွေပြန်ဆုံတုန်းထရေ (ထန်းရည်) သောက် အောင်ဟေ့။ ထတော (ထန်းတော) ဘက်သွားရအောင်ဟု စောအောင်က ၁ ငလျက် သူတို့နှစ်ယောက် ထန်းတောသို့ရောက်လာပြီး ဒွေးလှိုင်တို့ကို ဆိုသည့်ထန်းရည်မြူအိုးလိုက်ချစေကာ ယုန်သားကျပ်တိုက်၊ ကောင်းမေ့ လိုက်ဖက်သော အမြည်းများ၊ ကြက်သား ကာလသားဟင်းအိုးတစ်အိုးချက် အောင်က သူ့လူတွေကို ပြောလိုက်ပြီး ထန်းတော အရိပ်ကောင်းကောင်း အောက်တွင် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များပြောရင်း ငုက်ခါးတောင် ထန်းရည် မင်းစည်းစိမ်ခံလျက် ရှိ၏။

သို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သောက်ကြစားကြရင်း၊ ဘဝအတွေ့အကြုံများကို ကြရင်း စောအောင်ကလည်း သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်ပေါင်းမကျည်းသချိုင်းက အပျက်ကို တစ်ညတာ ချောက်ချောက်ချားချား ပရလောကအဖြစ်အပျက်ကို လိုက်၏။ ပရလောကနှင့်ပတ်သက်၍ ခွေးတင် ခေါ် တပ်ကြပ်ကြီး စိန်ထွန်း ည်း ...

"တော့ကောင် - ဂျပု၊ မင်းက သရဲအကြောင်းပြောတော့ ငါကလည်း ရဲဘဝမှာ အကြုံတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဆွဲကြိုးချသေတဲ့ ကြိုးက လူကို အသက်ဝင်ပြီး လာတာလည်းကြုံဖူးတယ်။ ပြီးတော့လူသတ်ထားဖူးတဲ့ဓားကစီးပြီး ထထခုန်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

လို့ ဂုန်နီအိတ် အထပ်ထပ်ပတ်ကြိုးနဲ့စည်းပြီး ဓားကို ထောင်ချ ထားရတာတွေ... တို့ ရဲလောကမှာ ရှိတယ်။ ဂျပုရေ ..."

ထူးဆန်းလှချည်လားလေဟု စောအောင်က မှတ်ချက်ချလိုက်လေ၏။

ဒီထက်ထူးဆန်းသည်ကို စောအောင်သည် အမြဲပြောလေ့ရှိ၏။ စလင်းမြို့... သားဖြစ်ပြီး ယခုအချိန်ထိ မန်းရွှေစက်တော်ကို တစ်ခေါက်မရောက်ဘူးတာက ပို... တယ်ကွဟု အမြဲပြောလေ့ ရှိ၏။

ယခုလည်း သူ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး ခွေးတင်ကို သူ့ ရွှေစက်တော်... သွားဖူးချင်ကြောင်း ပြောလိုက်၏။

"ဒါများ ဂျပုရယ် – မင်းက မကွေးတိုင်း သားလုပ်နေပြီး စလင်းမြို့နယ်ထဲ... နေတယ်။ မန်းရွှေစက်တော်ရာ မဖူးဘူးဆိုတော့ ခေတ်နောက်ကျသွားပြီကွ။

ကဲ – ဒီလိုလုပ်၊ ငါတို့လည်း အလုပ်ပါးတဲ့အချိန်ဖြစ်တဲ့ တန်ခူးလမှာ သွားဖူး... မင်း လိုက်ခဲ့ကွာ"

"တပေါင်းလက ငှက်တောင် အသိုက်မပြောင်းဆိုသလို အဲဒီရက်တွေမှာ ဘု... ပွဲတော်ရက်တွေများတော့ လုံခြုံရေးယူရတယ်။ ငါနဲ့မင်း တန်ခူးလမှာ ဘုရားဖူး... တာပေါ့ကွာ"

ကဲ – ဒီတစ်မြို့ကို တစ်ခွက်တစ်ဖလားဖြတ်ပြီးရင် ကြက်ကာလသားချက်နဲ့... ကြရအောင်"

ထိုသို့ဖြင့် စောအောင်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စားကြသောက်ကြရင်း... ထိုတစ်ညကိုဖြင့် လွန်လာပြီးနောက် တစ်နေ့မနက်တွင်တော့ ခွေးတင်လည်း... တာဝန်ကျရာ စလင်းရဲဌာနသို့ ပြန်သွားလေ၏။

"တကူးကူးကူး – တကူးကူးကူး"

အဝေးတောတန်းဆီမှ ချိုးငှက်ကူသံလေးတွေနဲ့ ငှက်ရွှေဥဩကလည်း —

ဥဩ – ဥဩ – ဥဩသံတွေ အခါခါပေး၍ နွေသရုပ်ကိုဖြင့် ဖော်ထုတ်လျက်ရှိ... လေ၏။

တောတောင်တွေ ဝိုင်းရံထားသော ရမတ်ရွာလေးဝန်းကျင်တွင် မကြာမီ ဘု... ပွဲတော်တပေါင်းပွဲတော်ကြီးကိုဖြင့် စည်ကားစွာကျင်းပကြပေတော့မည်ဖြစ်၍ ... လုံးမှာတော့ ဘုရားပရိဝုဏ်ဝန်းကျင်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်နေကြပေပြီ။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ထိုအချိန် ရှာသူရှာသားများနှင့်ခွဲ၍ ဘုရား၏ချောင်လေးတစ်ချောင်မှာ ကံညွန့်သည် အဝေးကန်စွန်းမ တောင်ချောက်သို့ ငေးမောကြည့်ကာ ဘာရယ်ကြောင့်သည် လွမ်းဆွတ်သတိရနေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကံညွန့် ပျောက်လို့လိုက်ရှာနေသော ငဒွေးမှာ ...

"ဟာ - ငါကဖြင့် ကံညွန့် ဘယ်ပျောက်သွားလဲဆိုပြီး လိုက်ရှာလိုက်ရတာ နေပြီ။ မင်းက ဒီချောင်မှာ လာပြီးဘာလုပ်နေတာလဲ။ မင်းအဘကလည်း တွေ့ရင် ခဲ့တဲ့၊ ရေမိုးချိုးပြီးတာနဲ့ ကျောင်းကြီးဇရပ်မှာ လုပ်အားပေးအဖွဲ့တွေကို ထမင်း ကြွက်နီတို့ကို ဆရာတော်ဘုရားက စီစဉ်ခိုင်းထားတယ်"

"ထမင်းက မဆာသေးဘူးကွ၊ ဒီမှာ လာထိုင်နေရတာ တော်တော်စိတ်ချမ်းသာ ၊ လေကလည်း တဖြူးဖြူး ဟိုးဝေးဝေးမှ ကန်စွန်းမတောင်ကြီးကို တွေ့ရတာ ရင်ထဲမှာ တစ်ခုခုလိုနေသလိုပဲ"

"တောတောင်သဘာဝဆိုတာ ဒီလိုပါပဲကွာ။ အလွမ်းဓာတ်ကို နှိုးဆွတတ်သလို တစ်ရံတော့ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်တဲ့ သဘောရှိတယ်ကွ။ ဒါနဲ့ မင်းမှာက အလွမ်းဓာတ်ခံရှိလို့တုံးကွ"

"မရှိပါဘူးကွာ။ ဒါပေမဲ့ - ငါ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကန်စွန်းမတောင်ကို တွေ့ရင် ထဲမှာ ဟာသွားသလိုပဲ။ ပြီး တော့ ငါ အခုတလောမှာ အိပ်မက်တွေ မကောင်း

"ဘယ်လိုအိပ်မက် မက်လို့တုံး"

"ဒီလိုငဒွေးရ၊ ဒီတပေါင်းပွဲတော်ဆိုရင် ငါ့အသက် ၂၀ ပြည့်ပြီ။ အဲဒါ ညဘက် တ်ထဲမှာ အနက်ရောင်အဝတ်အစားနဲ့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် ငါ့ကို လာလာ တယ်၊ ဝတ်ထားတာမှ ရွှေတွေကလည်း ညွတ်လို့"

"ဟေ - ဟုတ်လား"

"အဘတို့ကိုဒီအကြောင်းပြောပြတော့ မျက်နှာမကောင်းကြဘူး။ အမေကတော့ ပြတယ်။ ဒီနွေမှာ ငါ့ကို သင်္ကန်းစီးပေးကြရင် ကောင်းမယ်ဆိုပြီး အဘနဲ့ တိုင်ပင် ကြတယ်ကွ"

www.burmeseclassic.com

"ဒါဆိုရင်လည်း မင်းက ဦးပဥ္စင်းဆိုရင် ငါက...
ကပ္ပိယပဲ လိုက်လုပ်ရမှာပေါ့ မဟုတ်လား။ ဟား...
ဟား - ဟား - ဟား"

ပျော်စေပြက်စေပြောရင်းသူငယ်ချင်းနှစ်ယော...
ဇရပ်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေ၏။

ဘာလိုလိုနဲ့ တပေါင်းပွဲတော်ရက်ဆိုတော့မြန်...
ပြည်တစ်နံတစ်လျားသာမက အညာမြေ၏ ဘုရား...
တော်ရက်များက လွန်စွာစည်ကားလှပေ၏။ ဖ...
အငြိမ့်ပွဲများ၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများသာမက ရိုးရာအား...
ချောတိုင်တက် လှေပြိုင်ပွဲ၊ လက်ဝှေ့ပွဲများကို အမြ...
အဆိုင် ကျင်းပလာကြသဖြင့်လည်း (၁၂) ပွဲဈေး...
များတို့အတွက်လည်း မနားရသော ပွဲတော်များပင်...
၏။

တချို့သောသူများ၏ အတွေ့အကြုံအရ မျက်မြင်ဖြစ်စဉ်များကို ဖော်ပြရလျှင် ဆွဲကြိုးချလူသေဖူးသော ကြိုးကစီးပြီး လူကို ညှို့သလို လူးလွန့်နေချိန်တွင် ထိုကြိုးကို ဓားနှင့်ခုတ်ပါက ကြိုးသည် ပြတ်သွားပြီး သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်နေတတ်ပါသည်

ရမတ်ရွာ၏ တပေါင်းလပြည့်ပွဲတော်ရက်...
(၉) ရွာသူကြီးဦးစလည်း ရပ်ရွာ လုံခြုံရေးအတွ...
ပြည်သူ့စစ်အင်အားက နည်းပါးနေသလို တခြား...
များသို့လည်း ဘုရားပွဲတော်ရက် ကျင်းပကြ၍ စ...
မြို့မရဲစခန်းမှ ရဲဝန်ထမ်းများကို သွားရောက်အကူအ...
တောင်းရသည်။ တခြားရွာများသို့လည်း လုံခြုံရေး...
ရသည်ဖြစ်သဖြင့် မြို့မရဲစခန်းတွင်လည်း ကျေးရွာ...
မြေများသို့ လုံခြုံရေးဆောင်ရွက်ရသဖြင့် ရဲဝန်ထ...
များလည်း နောက်ချန်အင်အားခန့်သာရှိသဖြင့် ...
ကြပ်ခွေးတင်ခေါ် စိန်ထွန်းနှင့် ရဲသားသုံးယောက်...
ရမတ်ရွာဘုရားပွဲသို့ လိုက်ပါလုံခြုံရေးယူရ၊ ရဲ...
ဖောင်းနှင့် လက်နက်များ မလုံလောက်သဖြင့် လ...
နက်ထားရှိရာအခန်းထဲတွင် ဖုန်တက်နေသော...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...တ်တို့စာရေးကြီးက ထုတ်ယူပေးလိုက်ပြီး ဟော့ကောင် – စိန်ထွန်း၊ ဒီစတင်း ...အကြောင်းမရှိဘဲ ဘယ်တော့မှ ကျည်ဘောက်မထိုးနဲ့”

...တ်ပေးလိုက်စဉ် ...

...ယ်ကြောင့် ဆိုသော် အဆိုပါလက်နက်များထားရှိသော အခန်းသည် ...သည့်အဆုံးမှ လက်နက်များကိုထုတ်သုံးကြပါသည်။ လက်နက်များထား ...န်းတွင်းရှိ ကြိုးခွေများ၊ ဓား၊ လှံ၊ ရိုင်ဖယ်၊ စတင်းဂန်း၊ သေနတ်များတို့သည် ...ကြီးသည့် သေနတ်များ၊ ဓား၊ လှံ၊ လက်နက်များဖြစ်၍ နေသောကြောင့် ဖြစ် ...

...နေ့က (၉) ရွာသူကြီးဦးစံစီစဉ်ပေးသော နွားလှည်းဖြင့်ပင် တပ်ကြပ်စိန်ထွန်း ...များ စလင်းမြို့အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ ရမတ်ရွာဘုရားပွဲ လုံခြုံရေးအတွက် ...လာခဲ့လေ၏။

...ပေါင်းပွဲတော် လပြည့်နေ့ဘုရားပွဲညက မီးရောင်စုံများနှင့် ဘုရားပွဲခင်းတစ်ခု ...သောက်ဆိုင်၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများနှင့် စည်ကားနေ၏။

...သောက်ဆိုင်အကြော်ဆိုင်များကလည်း လက်မလည်အောင် ရောင်းနေ ...ဆိုင်ပိုင်ရှင်များကလည်း ပျော်မဆုံး မော်မဆုံး ရွာရိုကာလသားပျို သမီးပျို ...ည်း အလုချင်းပြိုင် ဂုဏ်ချင်းပြိုင်ကြသည့် ဘုရားပွဲတော်ပင် ဖြစ်၏။

...ပေါင်းလပြည့်နေ့ည ...

...မတ်ရွာတစ်ရွာလုံး သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မောင်ကံညွန့်မှာ ...များ လာခေါ်၍ ပွဲဈေးတန်းလျှောက်ရင်း အကြော်စားနေကြသည်။

...ရွာလူကြီးနှင့် ရပ်ရွာလုံခြုံရေးယူထားသည့် ပြည်သူ့စစ်များကလည်း လုံခြုံရေး ...ကို ဖွင့်ထားကြ၏။ ဘုရားပွဲတော်ရက်မို့ (၉) ရွာသူကြီးဦးစံက အရက်သေစာ ...သောက်စားရဟု ပြင်းထန်စွာ တားမြစ်ထားသောကြောင့် အရက်ပုန်းဆိုင်၊ ထန်းရည် ...များလည်း သူကြီးကိုလန့်၍ ဆိုင်များကိုပိတ်ထားပြီး ဘုရားပွဲသို့ လာရောက်ကြ ...ည်။

...အညာတောရွာ ဘုရားပွဲတော်သည် မြန်မာ့ရိုးရာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့် ...န်းထား၍လားမသိ၊ တစ်မျိုးတော့ ခံစားနားလည်၍ ရနိုင်ပြီး ချစ်သောချစ်ဖွယ် ...တို့ မြင်တွေ့နေရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကလေးရုပ်သေး၊ မျောက်လိမ္မာပြပွဲနှင့် မျက်လှည့်ပွဲများ၊ အိုးပုတ်ချိုးရုပ်များ ပစ်တိုင်းထောင်၊ ပူဖောင်းအရုပ်များကလည်း ဘုရားပွဲဈေးမှာ စည်ကားလှ၏။

မောင်ကံညွှန့်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကတော့ ပွဲမထွက်သေး၍ အစ စားလိုက်၊ ရေနွေးကြမ်းသောက်လိုက် စကားတွေပြောနေကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ပွဲဈေးအကြော်တန်းဘက်နားမှ လူတွေ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ စီ ဖြစ်လာ၍ ထကြည့်ရာ ငါးလင်ပန်းရွာသား အုံးဖေနှင့်အဖွဲ့က ရန်စ၍ဆိုပြီး ရွာသား ချစ်တင်နှင့် ကာလသားများနှင့် အချင်းများရန်ဖြစ်ကြသဖြင့် လုံခြုံရေး ကို အကြော်သည်များက သတင်းပို့သဖြင့် ပြည်သူ့စစ်နှင့် ရဲသားများ ကျေးရွာ များ ရောက်လာလေသည်။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် စောင်းပေစောင်းပေ ကြည့်နေ သဖြင့် လူစုခွဲသည့်အနေဖြင့် သေနတ်ကို တပ်ကြပ်ကြီးစိန်ထွန်းမှ ကျည်ဘော လိုက်ရုံရှိသေး ...

"ဘောင်း - ဖောင်း - ဒိုင်း"

စတင်းဂန်းမှ ကျည်ထွက်သွားပြီး ရေ့အကြော်ဆိုင်တွင် အကြော်စားနေသော မောင်ကံညွှန့်ကို သွားထိလေတော့သည်။

"အား - အမလေး"

"အား"

သေနတ်သံကြောင့် လူတွေက ဝရုန်းသုန်းကားပြေးလွှားကြသဖြင့် ပွဲခင်း ခင်းလုံးလည်း အိုးနင်းခွက်နင်း ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ ရဲတပ်ကြပ်ကြီးမှာလည်း ဘောက်တပ်ရုံသာရှိသေး မောင်းမတင်ဘဲနှင့် ကျည်ဆန်ထွက်သွားသည့်အ ဂုဏ်စာရေးကြီး အမှာတော်ရှိသည်ကို ယခုမှပဲ သတိရသွားလေတော့သည်၊

"ဒီစတင်းဂန်းကို အကြောင်းကြီးငယ်မရှိဘဲနဲ့ ဘယ်တော့မှ ကျည်မထိုးနဲ့"

ခုတော့ ဘာတတ်နိုင်တော့မလဲ၊ ဒုက္ခတော့ များကုန်ပြီ။ လူကြီးများ သေ ကျည်ဆန်ထိသွားသော မောင်ကံညွှန့်လေးအား ချက်ချင်းပင် စလင်းဆေး ပို့သော်လည်း ဆေးရုံအထိ အသက်မပါလာတော့ပေ။

မောင်ကံညွှန့်၏ မိဘနှစ်ပါးမှာတော့ ပူဆွေးဝမ်းနည်းမဆုံးပေ။ သားဖြစ် အဖြစ်ဆိုးကိုကြည့်ကာ ယူကြုံးမရ အပူလုံးကြွနေပေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြွမှာသည် ဆန်းကြယ်လှပေစွ။ စောစောလေးကတင် သူငယ်ချင်းများနှင့် ပျော်ရွှင်အကြော်စားလိုက်၊ ရေခွေးကြမ်းသောက်လိုက်နှင့် ကံညွန့်မှာမမျှော် လာမှန်သော ကျည်ထိလျက် ယခုတော့ ကွယ်လွန်သွားလေပြီ။

ကြီးဖြစ်သူကတော့ သားအလောင်းကိုဖက်၍ ...

"နေ့မှာ ငါ့သားကို သင်္ကန်းဆီးပေးမလို့တောင် မစောင့်တော့ဘူးလား – သား မေဘယ်လိုဖြေရမလဲ။ ဟော – ဟိုမှာမင်းရဲ့ဆရာလေးလာနေပြီ – သားရယ် – ပါဦး"

ဖြစ်သူမှာ အရူးကြီးတစ်ပိုင်းတချို့ကလည်းပြောကြသည်။ အဲဒီသေနတ်က တဲ့။ ကံညွန့်လေးက ကန်စွန်းမတောင်ဘုရားသိုက် လာတာမို့လို့ ဥစ္စာစောင့် မတွေက လာခေါ်သွားတာတဲ့။

တော့ ထူးခြားလှပါသည်။ ကံညွန့်လေး သေဆုံးသည့် နေ့ရက်သည် တပေါင်း နေ့ ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပနေချိန်ဖြစ်ပြီး ထိုနေ့သည်ကား မောင်ကံညွန့် လူ့ လောကသို့ရောက်ခဲ့သည်မှာ အသက် ၂၀ ပြည့်တဲ့နေ့ဆိုသလို သူငယ်စဉ်က ခဲ့သလို ကျွန်တော်က ဘုရားသိုက်ကလာတဲ့ ဥစ္စာစောင့် မောင်နမသုံးယောက် ငယ်ဆုံးတဲ့။ လူ့ပြည် လူ့လောက သာ ယာပုံကိုတွေ့ပြီး လာချင်တာနဲ့ အစ်မ ခွင့်တောင်းပြီး အသက် ၂၀ ပြည့်ရင် ပြန်လာခဲ့မယ် ကတိပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ များမှန်နေပြီလား။ ကံညွန့်လေး ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားတော့လည်း သူ့ ၂၀ တင်းတင်း ပြည့်တဲ့နေ့ ဖြစ်နေခဲ့လို့ပဲ ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားပွဲ တစ်ည ...

တင်းဂန်းတစ်လက် ...

လူတစ်ယောက်အသက်ကို ဖဲ့ခြွေသွားခဲ့သည်။

တော့ ထူးခြားသလို ဆန်းလည်း ဆန်းကြယ်နေ၏။

ဓမကောင်းသော ဝိညာဉ်များ စီးနေသောလက်နက်တွေဆိုသည်မှာ နေရာ ၌ ရှိနေကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူကြီးသူမများသည် လူ့စိတ်ဆိုတာ ပြောရခက်နှင့် လူကို အလွယ် ပြဿနာပေးနိုင်သောဓား၊ လှံ၊ ရဲတင်း၊ လက်နက်များကိုအလွယ်တကူ ဆွဲင်သုံးနိုင်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

သော လူမြင်ကွင်းလက်တစ်ကမ်းနေရာများတွင် အလွယ်တကူ မထားရှိကြရန် ...
ထားကြပါသည်။

သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားဆိုသလို လေးစားယုံကြည်လိုက်နာကြ...
ဖြင့် အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်းဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ဖြစ်လာပေမည်...
ယုံကြည်ချက်ခြင်းဖြင့်တစ်ခါက အညာမြေတွင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ဝိညာဉ်မိစ္ဆာစီးနေ...
သေနတ်အကြောင်းကို လူအမည်များ လွှဲပြောင်း၍ ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ် လမ်းတစ်...
အဖြစ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါလေတော့သည်။

မင်းနန္ဒ...

မစားကောင်းသောမှို

- မှိုအရိုးကို လက်ဖြင့်ဖျစ်ကြည့်ပါက ကြေမွသွားလျှင် မစားကောင်း။
- မှိုပေါ်သို့ ဆားဖြူးကြည့်၍ မည်းသွားလျှင် မစားကောင်း။
- မှိုကိုလက်နှင့်ဖျစ်ကြည့်၍ သွေးကဲ့သို့အနီရောင်ပြောင်းသွားလျှင် မစားကောင်း။
- မှိုကို ဆားစိမ်လျှင် မည်းသွားက မစားကောင်း။
- ခြေကျင်းပါသော မှိုများမစားကောင်း။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသိလျှင် ကောင်းသား သိလျှင် ချောက်ချား

ညွန့်ညွန့် (ဂလော)

ရေစကြိုမြို့၏ ပတ်လည်နှစ်မိုင်ခန့်အကွာ သုံးမိုင်ခန့်တွင် အိမ်မြေ (၂၀) ခန့် (၃၀) ခန့် ရွာငယ်လေးများက ဝိုင်းရံတည်ရှိနေပါသည်။ ထိုရွာများရှိ မိသားစုများ တောင်ယာအလုပ်လုပ်သူများ၊ ထန်းတက်အလုပ် လုပ်သူများဖြင့် အေးချမ်းစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြပါသည်။

ကုက္ကိုစုရွာရှိ အိမ်ခြေမှာ (၂၀) ခန့် ရှိသည်။ ရွာထဲတွင် အိမ်များရှိနေကြပါသော်လည်း ရွာအပြင်ရှိ ထန်းတောထဲမှာမူ ထန်းလျက်ဖိုတဲ၊ ထန်းရည်အရောင်းဆိုင်တို့ ဟိုနေရာတစ်တဲ၊ သည်နေရာတစ်တဲဖြင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းစီ ရှိကြပါသည်။

ထိုတဲများအနက် ကိုတိုးနှင့် မလှမေတို့ ထန်းရည်တဲမှာ လူအများဆုံးနှင့် အရောင်းရဆုံးဖြစ်၏။ ကိုတိုးက ထန်းတက် ထန်းရည်ကောက်သလို မလှမေက သမီးနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ထန်းရည်အချို ထန်းရည်အခါးရောင်းသည်။ ထန်းလျက်လည်း လုပ်သည်။ အပြောချိုချိုနှင့် သဘောကောင်းစေတနာပါ၍လည်း လူအဝင်များ ရောင်းအားကောင်းရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကိုတိုးတို့မိသားစုသည် မနက်စောစော ထန်းတဲသို့လာပြီး အသီးသီးဆိုင်ရာ
တိုတက်ညီလက်ညီ လုပ်ကြ၏။ ညနေစောင်းထန်းလျက်ဖိုမီးငြိမ်းပြီးမှ ရွာထဲ
ဝင်ကြရသည်။ အိမ်မှာတော့ မလှမေ၏ အစ်မကြီး အပျိုကြီး မလှငွေက ချက်
ရေး တာဝန်ယူပေးသဖြင့် တော်ပေသေး၏။ ကိုတိုးကလည်းဘာဟင်းပဲချက်
ချေးမများတတ်။ ညပိုင်းတွင် နေ့လယ်က ထန်းလျက်ဖိုမှရသော ထန်းလျက်ခဲ
တို ထန်းခေါက်တောင်းတွင် သေသပ်စွာထည့်ပြီး ရွာသူကြီးအိမ်သို့ မနက်ပို့ရန်
ကြ၏။ ပြုံးပျော်ကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့တာ အလုပ်ပြီးဆုံးကြရ၏။

တစ်နေ့နံနက်ပိုင်းကိုတိုးသည်ထန်းနို့လှီးရန်ထန်းပင်သို့အတက်အပင်တစ်ဝက်
ရောက်မှ မြေပေါ်သို့ပြုတ်ကျလေသည်။ ထန်းပင်အမြင့်ထက်မရောက်မီ အလယ်
တ်တ ပြုတ်ကျ၍ထင်၏။ မြေပေါ်သို့ အကျတော်သဖြင့် ကိုတိုး ဘာမျှမဖြစ်၊
ည့်အရှိန်ကြောင့် ခဏမျှ သတိမေ့သလို ဖြစ်သွားပြီး ပြန်သတိရချိန်တွင် ဘာမှ
ဘာဒဏ်ရာမှ မရရှိဘဲ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဘာမှလည်း မနာပါဘူးဟုဆိုကာ
င်တက်သည့်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေပါတော့သည်။ ဤသို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်
ည်း သုံးနှစ်ခန့် ရှိသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

•

ကုက္ကိုစုရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင် သဖန်းဆိပ်ရွာရှိသည်။ ထိုရွာရှိ မိသားစုများ
ယာနှင့် တောင်ယာလုပ်သူများဖြစ်ကြ၏။ ထိုရွာတွင် ဆရာကြီးဦးဒေါင်းယဉ်
မငွေဘုံရှိ၏။ နမငယ်နှင့် ကွဲကွာနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ နမငယ် မငွေဘုံနှင့်
န် ဆရာကြီးသည် တူမောင် ကိုထွေးကို အဖော်ခေါ်ကာ ရေစကြိုမြို့သို့ ထွက်ခဲ့
မှတစ်ဆင့် ကုက္ကိုစုရွာသို့ ရောက်၏။ နေ့လယ်ပိုင်းဖြစ်၍ နေကပူ ရေကငတ်
ရေသောက်ရန် ထန်းတဲတစ်ခုသို့ ဝင်ကာနား၏။ ရေသောက်ရန် ရေလည်း
င်းသောက်၏။

တူတော်မောင်က လူငယ်ပီပီ ထန်းရည်သောက်ချင်၍မေးရာ အခုပင် ထန်း
ချက်ရန်ဒယ်ထဲထည့်လိုက်၍မရှိတော့ကြောင်းပြော၏။ ထို့နောက်တဲအပြင်ကို
ကြည့်ပြီး "ကိုတိုးရေ - ထန်းအရည်ချိုရရင် နှစ်မြူလောက်ပေးပါလား။ ဒီက ဧည့်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဤသည်ကို သိထားသော ဆရာကြီး ဦးဒေါင်းယဥ်က မလှမေအား ကိုတိုးတွင် တွယ်ကပ်နေသော ဖုတ်ကောင်အား ထုတ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း။ သို့သော် – ဖုတ်ကောင်ဝင်နေသည်မှာ သုံးနှစ်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်၍ ဖုတ်ကောင်၏ ညှဉ်းဆဲထားမှုကြောင့် ကိုတိုးမှာ ဘယ်အခြေအနေရောက်နေပြီလဲဟု မသိနိုင်ကြောင်း အကယ်၍ ဖုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းနည်း၍ အသက်ကျန်ရစ်သေးပါရင်လည်း ကုသပေးနိုင်ပါကြောင်း ပြောပြ၏

သည်က သောက်ချင်လို့တဲ့”ဟု အော်ပြောလိုက်... မကြာခင် ထိုကိုတိုးဆိုသော သူက ထန်းရည်မြူနှင့်... ဆွဲပြီး တဲထဲသို့ ဝင်လာ၏။ ထိုတန်းတက်သမား... ဆရာကြီးဦးဒေါင်းယဉ်အား ရုတ်တရက်မြင်တွေ့လို... စဉ် မျက်နှာကို အောက်ချကာ ခေါင်းငုံ့၍ ထန်းရည်... အိုးကို လှမ်းပေးပြီး အပြင်သို့ သုတ်သုတ်ထွက်သွား... ပါတော့သည်။

ဆရာကြီး ဦးဒေါင်းယဉ်သည် ကိုတိုးဆိုသော... ထိုတန်းတက်သမားကိုအကဲခတ်ရင်းလှမ်းမျှော်ကြ... နေမိ၏။ ထိုစဉ် “ဘကြီး ရှင် ထန်းရည်ချိုဖြစ်လို့ ဘ... လည်း သုံးဆောင်ပါ။ ကျွန်မက ထန်းလျက်အိုးကို... စိုက်နေရလို့ဘကြီးကိုဧည့်မခံနိုင်တော့ခွင့်လွှတ်ပါ... ဟု ပြောနေသော်လည်း ဆရာကြီးမှာ ထန်းရည်... သောက်ချင်စိတ် လုံးဝမရှိတော့။ ဟန်ဆောင်... သောက်ချင်ဟန်ပြုပြီး တစ်ဖက်လှည့်ကာ ထန်းရည်... ကို သွန်ပစ်လေသည်။ တူတော်မောင်ကတော့ ဘာ... မသိချေ။

ဆရာကြီးသည်ပါလာသောကွမ်းအစ်မှကွမ်း... ယာရင်း တွေးမိနေသည်မှာ –

“တန်တော့ဒီလူဟာ လူဟန်ဆောင်ထားတဲ့... ကောင်ပဲ။ သိရအောင်ဒီဆိုင်ကကလေးမကိုမေး... ပါဦးမယ်”

ဟု ဆိုကာ မေးကြည့်ပါတော့သည်။

ဆရာကြီး ။ “ဟဲ့ – ကလေးမ ဘကြီးကို ပြော... ပါဦး။ ခုနက ကိုတိုးဆိုတာနဲ့ ဘာတော်တုံး”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးမ ။ "ကျွန်မ ယောက်ျားပါရှင်၊ ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ"

ဆရာကြီး ။ "ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဘကြီးက သိချင်လို့ပါ၊ ဘကြီးမေးတာကို သေသေချာချာ ဖြေပေးနော်။ မင်းရဲ့ယောက်ျား တော်တော် မမာမကျန်းမာဖြစ်ဘူး လား"

ကလေးမ ။ "မဖြစ်ဖူးပါဘူးရှင်။ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိပါတယ်၊ ဘာရောဂါမှ မဖြစ် ဘူး"

ဆရာကြီး ။ "တူမ နည်းနည်းစဉ်းစားပြီး ပြောကြည့်ပါ။ အခု မဖြစ်ပေမဲ့ အရင် တုန်းက ဘာ ဖြစ်ဖူးတာများ ရှိခဲ့လားလို့"

ကလေးမ ။ "ဘယ်တုံးကလဲ၊ ဘာရောဂါမှ မဖြစ်ပါဘူး - ဘကြီးရယ်"

ဆရာကြီး ။ "စဉ်းစားပါဦး။ ဘကြီး အထင်ကတော့ ကိုတိုးဟာ ရောဂါတစ်ခုခု တော့ ဖြစ်ဖူးလိမ့်မယ်လို့ အတတ်ပြောချင်တယ်"

မလှမေသည် အတန်ငယ်စဉ်းစားပြီးမှ "လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်လောက်က အဲဒီရှေ့က ဆန်းပင်ပေါ်ကနေ ပြုတ်ကျဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာဒဏ်ရာမှ မရဘူး၊ ဘာမှမဖြစ် ဘူး"၊

ဆရာကြီး ။ "ကလေးမ - ဘကြီးမေးတာတွေ စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ထပ်မေးပါရစေ ဦး ကိုတိုးက အစားအသောက် ဘာစားစား သမီးတို့နဲ့ အတူစားသလား"

လှမေ ။ "ဟုတ်ကဲ့ - မိသားစု အတူတူစားကြပါတယ်"

ဆရာကြီး ။ "စားတာသောက်တာ သူလိုငါလို အေးအေးဆေးဆေးစားသလား အဆာငမ်းငမ်းနဲ့ စားသလား"

လှမေ ။ ဘကြီးမေးလို့သာ ပြောရတာပါ။ အရင်စားတာနဲ့ဆိုရင် အခုက စားလာတယ်၊ အသားမပါရင် မစားဘူး၊ စိတ်ဆိုးတယ်၊ ငါးသေးငါးဖွဲဆို သိပ်မကြိုက် ဘူး အသားကြီး၊ ငါးကြီးမှ စားတယ်၊ အသားမပါရင် ကျွန်မတို့ကို ကြိမ်းမောင်းတယ်၊ အလွန်ကြောက်ရပါတယ်၊ ဒီလိုဖြစ်တာ သုံးနှစ်လောက် ရှိမယ်ထင်ပါတယ်၊

ဆရာကြီး ။ "ဒါနဲ့ တူမနာမည်က ဘယ်သူ"

လှမေ ။ "မလှမေလို့ ခေါ်ပါတယ် ဘကြီး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး ။ "အေးအေး - ဒီလောက်သိရရင် တော်ပါပြီကွယ်။ ဒီလိုမေးတာ
တူမ ယောကျ်ားကို ပြန်မပြောနဲ့နော်။ ဘကြီးလည်း သဖန်းဆိပ်ရွာက ညီမ မငွေ
တို့ဆီ လာလည်တာ။ သွားလိုက်ပါဦးမယ်"

မလှမေ ။ "ဩော် - အရီးလေး မငွေဘုံတို့ အိမ်လား၊ ဟုတ်ကဲ့ - ဟုတ်ကဲ့"

ဆရာကြီး ဦးဒေါင်းယဉ်သည် အတွေးပေါင်းစုံ အလုပ်ပေါင်းစုံ ခေါင်းထဲထည့်
စဉ်းစားရင်လာခဲ့ရာ ညနေစောင်းမှာ သဖန်းဆိပ်ရွာရှိညီမ မငွေဘုံသို့ အိမ်သို့ ရောက်
ခဲ့ပါတော့သည်။

မငွေဘုံသည်အစ်ကိုကြီးဆေးဆရာကြီးဦးဒေါင်းယဉ်နှင့်ကွဲကွာ၍မတွေ့ရသည်
မှာ နှစ်အတော်အတန်ရှိပါပြီ။ ယခုလို ရုတ်တရက် ရောက်လာသော အစ်ကိုကြီးအား
တွေ့ရ၍ အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိပါတော့သည်။ စားသောက်ပြီး၍ညစာ
ချူပ်သောအခါ ဆရာကြီး ညီမ ယောက်ဖနှင့်တူ၊ တူမများ ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ဆွေအကြောင်း
မျိုးအကြောင်း ပြောခြင်းဖြင့် ပြောမကုန်အောင် ဖြစ်ကြပါသည်။ ပြောနေရင်းမှ ဆရာ
ကြီး ဦးဒေါင်းယဉ်က "ဒါနဲ့ ငွေဘုံ ငါ တစ်ခုမေးဦးမယ်။ ညည်းတို့ အရှေ့ရွာထဲမှာ ဗေဒ
ဝင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ငါ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ မင်းတို့ကော သိကြရဲ့လား" ဟု မေးခွန်း
လိုက်ရာ ယောက်ဖကိုကျော်နှင့်တကွ တစ်မိသားစုလုံး အံ့အားသင့်ပြီး မျက်လုံးအေး
ပြူးကုန်ကြလေသည်။

ဆက်လက်ပြီး ဦးဒေါင်းယဉ်က "ဖုတ်ကောင်ပေမဲ့ သူကို လူယောင်ဆော
ဖန်ဆင်းပြီး လူလို လုပ်ကိုင်ပေါင်းသင်းတာ။ သားနဲ့ မယားနဲ့ နေတာမြင်ရတော့ မင်း
တို့မပြောနဲ့ ငါတောင်အံ့သြမိတယ်ကွ"

ကိုကျော် ။ "ဘယ်နေရာမှာလဲ - အစ်ကိုကြီးရဲ့"

ဆရာကြီး ။ "မင်းတို့ရွာ အရှေ့ဘက် ကုက္ကိုစုရွာမှာကွ၊ ရွာထိပ်က ထန်းတဲမှာ
တွေ့ခဲ့တာ။ ဘာတဲ့ သူ့မိန်းမက ခေါ်လိုက်တာ ကိုတိုးတဲ့"

ကိုကျော် ။ "ဩော် - အစ်ကိုဆရာကြီး တွေ့ခဲ့တာ၊ ထန်းသမားကိုတိုးကို
ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ။ သူက သူတော်ကောင်းလေးပါ။ အနေအေးပါတယ်"

ဆရာကြီး ။ "ကဲ - ကဲ - ဒီလိုပြောနေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဘော်ဖြန် ညနေကျရင် သူ့မိန်းမ မလှမေကို လက်တို့ပြီး ခဏခေါ်ခဲ့၊ ငါ သေသေ ချာချာ မေးကြည့်စမ်းမယ်၊

ဟောဆိုင်းကိုဖြတ်ပြီးအိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါသည်၊ နောက်တစ်နေ့ညနေစောင်းတွင် ဦး မငွေဘုံနှင့်အတူ မလှမေတို့ ရောက်လာကြပါသည်၊ မငွေဘုံက မလှမေအား ဆရာကြီးမှာ အစ်ကိုဖြစ်ကြောင်း သိလိုသည်များ မေးသည်ကို သေချာစွာ ဖြေပေးစေ ကြောင်း ပြောကာ ဆရာကြီးအနားတွင် မလှမေကို ထိုင်စေပါသည်၊

လှမေ ။ "ဆရာကြီးက ကျွန်မကို ဘာကိစ္စများရှိလို့ ခေါ်ပါသလဲရှင်"

ဆရာ ။ "ဒီလိုတူမရဲ့တူမကို မေးစရာရှိလို့ပါ၊ တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ တူမ သောကျားအကြောင်း ဟိုတစ်နေ့က ပြောပြတာကို စိတ်ဝင်စားလို့ပါ၊ ထန်းပင် အမြင့်ပေါ်က ပြုတ်ကျတာတောင် ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ထန်းတက်အလုပ်မပျက်ဘူးဆိုတာ ကြား

လှမေ ။ "ဟုတ်ပါတယ်ရှင် – ကျွန်မတို့ မိသားစုကို ထန်းတက်မပျက် လုပ် ကျွေးမွေးနေလို့ စိတ်ချမ်းသာနေရပါတယ်၊ ထန်းပင်အမြင့်ပေါ်က ပြုတ်ကျပြီး ဘာမှမကျိုးမပဲ့တာလည်း အံ့သြရပါတယ်ရှင်"

ဆရာကြီး ။ "အေး – အဲဒါပြောချင်တာပေါ့၊ တူမကြီး ပြောသလို ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ ပေမဲ့ အစားအသောက်မှာ လိုတာထက်ပိုပြီး အစားကြူးလာတယ်၊ သားကြီး ငါးကြီး ကျရင် အော်ဟစ်ဆူပူတက်လာလို့ အမြဲချက်ပေးရတယ်လို့ ပြောပြခဲ့တယ် မဟုတ် လား အင်း – ထန်းတဲထဲကို ထန်းရည်လာချပေးလို့ ကိုတိုး တွေ့လိုက်ရတာ သူ့ကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ဖုတ်ဝင်နေတဲ့ သူလို့ ထင်မိတယ်။ ဒါကြောင့် တူမကို အခုလို ခေါ်ပြီး သေချာအောင် မေးကြည့်တာပါ၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်"

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ မလှမေမှာ အလွန်အံ့သြသွားပြီး မယုံကြည်နိုင်သော မျက်နှာဖြင့် ဆရာကြီးအား စိုက်ကြည့်ကာ ကြက်သီးများ ထပြီး တဆတ်ဆတ်တုန် ယင်နေရမလို ရယ်ရမလို ဖြစ်နေပါတော့သည်၊ ပြီးမှ – "ဒါဖြင့်ရင် – ကျွန်မတို့ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ၊ ဆရာကြီးရယ် ဘာမှလည်း မလုပ်တတ်ပါဘူး၊ သည်ဖုတ်ကောင်ထွက် အောင် လုပ်ပေးပါ၊ လုပ်ပေးလို့ မရဘူးလားဟင်" ဟု ပြောကာ အားရပါးရ ငိုချလိုက် ပါတော့သည်၊

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးဦးဒေါင်းယဉ်မှလည်း ဆရာကြီးအနေနှင့်ဖုတ်ကောင်ကိုထွက်အောင် လုပ်နိုင်ကြောင်း။ သို့သော်လည်း ဤအတိုင်းအတာနဲ့နေသွားလျှင်လည်းရပါကြောင်း ကို ပြောပြရာ မလှမေ မသိ၍ မသိသလို နေခဲ့ကြရပေမဲ့ ယခုလို သိရှိသွားပါသဖြင့် မနေဝံ့တော့ကြောင်း ကြောက်လည်းကြောက်ပါကြောင်း ကလေးတွေ သိသွားပါက ပိုဆိုးသွားနိုင်ကြောင်း။ သို့ပါ၍ ကိုတိုးတွင် တွယ်ကပ်နေသော ဖုတ်ကောင်ကို ထုတ် ပေးပါရန် တွင်တွင်သာ ပြောနေပါတော့သည်။ ပြောလည်းပြော၊ ငိုလည်းငိုမို့ ဦးဒေါင်း ယဉ်မှာ အခက်တွေ့နေရပါသည်။

"ခြော် – ငါတော့ဖြင့် သူ့ကို ပြောမိတာ ခက်ပြီ" ဟု မိမိကိုယ်ကို အပြစ်တင်မိ လေသည်။ ဖုတ်ကောင်ဆိုသည်မှာ မိမိဝင်ပူးထားသော သူကိုညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တတ် သည်။ ရုပ်ကိုသာ ဟန်ဆောင်ယူထားပေမဲ့အစာအာဟာရမပေးစားခြင်း၊ စားသော် ခြင်းမှန်သမျှ သူ့အာသာကို ပြေစေသည်။ လူ့ထံ ဘာမျှမပေး၊ ထို့ကြောင့် အပူး လူသားမှာ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ နှိပ်စက်ခံရကာ အသက်ပင်မကျန်တတ် ဖြစ်တတ် ၏။

ဤသည်ကို သိထားသော ဆရာကြီး ဦးဒေါင်းယဉ်က မလှမေအား ကိုတိုးတွင် တွယ်ကပ်နေသော ဖုတ်ကောင်အား ထုတ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း။ သို့သော် – ဖုတ် ကောင် ဝင်နေသည်မှာ သုံးနှစ်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်၍ ဖုတ်ကောင်၏ညှဉ်းဆဲထားမှုကြောင့် ကိုတိုးမှာ ဘယ်အခြေအနေရောက်နေပြီလဲဟု မသိနိုင်ကြောင်း အကယ်၍ ဖုတ်ညှဉ်း ဆဲခြင်းနည်း၍ အသက်ကျန်ရစ်သေးပါရင်လည်း ကုသပေးနိုင်ပါကြောင်း ပြောပြ၏။ သို့သော် – သုံးနှစ်တာ အချိန်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဖုတ်ထွက်သွားသော်လည်း ကိုတိုးအနေ နှင့် အသက်ရှင်ကျန်နိုင်ဖွယ်မရှိကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

မလှမေကလည်း ဖုတ်ကောင်ဝင်နေတာ သိသိနဲ့အတူနေရန် မဖြစ်တော့ခြင်း ကိုတိုးအတွက် သနားမိခြင်းတို့ကြောင့် သေသည်ဖြစ်စေ၊ ရှင်သည်ဖြစ်စေ ဖုတ်ကောင် ကို ထုတ်ပေးပါရန် ယတိပြတ် တောင်းပန်ပြောဆိုပါသည်။ ဆရာကြီးကလည်း ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ကောင်းမွေ ဆိုးမွေမှာ ကုသိုလ်ကံဟုဆိုကာ ကိုတိုး ကိုယ်မှ တွယ်ကပ်နေသော ဖုတ်ကောင်ထုတ်ပေးရန် လုပ်ဆောင်ပါလေသည်။

●

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး ဦးဒေါင်းယဉ်သည် လွယ်အိတ်အတွင်းမှ မှိုင်းခံစက္ကူတစ်ချပ်ကို ...၍၊ ဆေးမှုန့်အချို့ကို စက္ကူနှင့်ထုပ်၏။ ပြီးလျှင် မလှမေအား ကိုတိုး အိပ်မည့် ...၏ ခေါင်းရင်းအမြင့်တွင် ဤအင်းချပ်ကို ဆွဲထားရန် ပေးလိုက်သော ဆေးမှုန့် ... ကိုတိုးအိပ်မည့် အိပ်ရာပေါ်တွင် သူမသိအောင် ဖြူးထားရန် ယနေ့ညတော့ ...နှင့်အတူမအိပ်ဘဲ တခြားနေရာမှာ အိပ်ပါရန် အသေအချာမှာကာ အင်းစာရွက် ...ဆေးမှုန့်ကို ပေးလိုက်လေ၏။

မလှမေသည် ဆရာကြီးပေးလိုက်သော အင်းချပ်နှင့် ဆေးမှုန့်များကို မှာလိုက် ...အတိုင်း ပြုလုပ်၏။ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ကိုတိုးအိပ်သောနေရာတွင် သွား ...ကြည့်ရှုရာ ကိုတိုးဟု အထင်ရှိနေသော ဖုတ်ကောင်သည် မည်သည့်အချိန် ...ထွက်သွားသည်မသိ ကာယကံရှင် ကိုတိုးမှာ အသက်မရှိတော့ဘဲ အိပ်ရာတွင် ...သတ်သာတွေ့ရပါတော့သည်။

ထိုအခါမလှမေမှာတအားကုန်အော်ဟစ်ငိုပါတော့သည်။ ရွာသူရွာသားအားလုံး ...ပြော ငါပြောကြားကာ နာရေးအတွက် ကူညီကြရန် လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။ ...ကြီးလည်း အကျိုးအကြောင်းကြားသိပြီး ကိုတိုးအလောင်းအား သွားရောက် ...ရှုရာ အလောင်းမှာ အရိုးပေါ်အရေတင်ရုံသာ မြင်တွေ့ရလေသည်။ ကွယ်လွန် ...ဖြစ်သော ကိုတိုးတစ်ယောက် စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် မြင့်မြတ်သောဘုံဘဝသို့ ...ပါစေကြောင်း မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းကာဖြင့် ...

ညွှန့်ညွှန့် (ကလော)

...း - တစ္ဆေပုံပြင်နှင့် ပြိတ္တာဖြစ်စဉ်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒဂုန်ရွှေမှူး

ဆိတ်ငြိမ်သောအိမ်ကြီးနှင့်ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ဝတ္ထုတိုများ

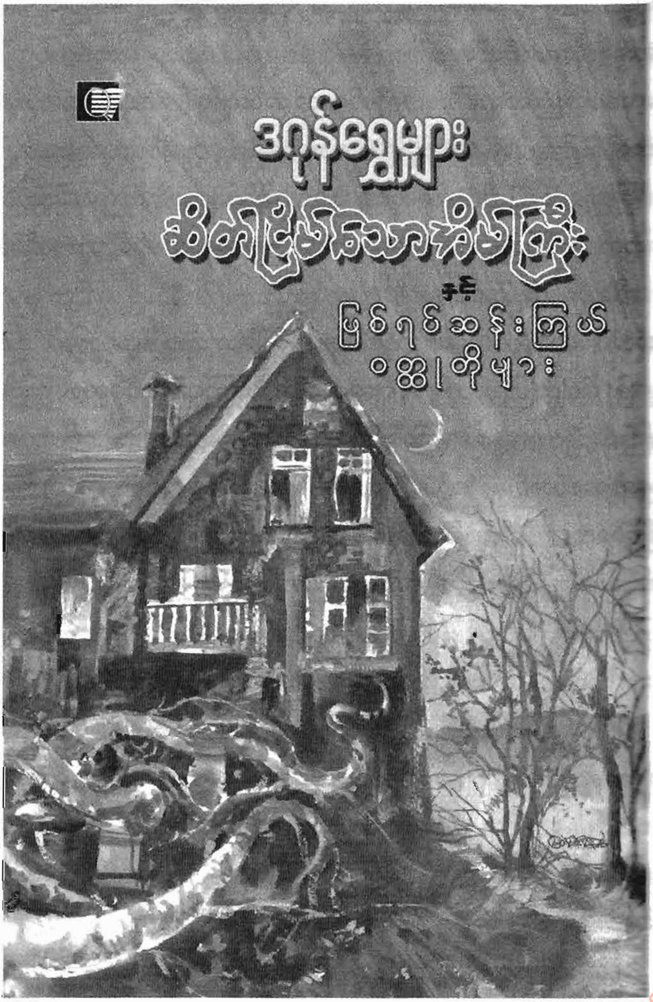

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒဂုန်ရွှေမျှား

မနှင်းဆီနှင့်ထူးဆန်းသောအချစ်ဝတ္ထုများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကွေးညိုမိုး

တစ္ဆေပေးတဲ့ အမွေ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တငွေ့ လေးတဲ့ အငွေ့

မကွေးညိုစိမ့်

ကျော်လေးနှင့် ကျော်ကြီးတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် မိဘများ မရှိကြတော့ ရွာထဲမှာပင် ကိုယ်စီအိမ်ထောင်ကျကာ ကိုယ့်မိသားစုနှင့် ကိုယ် သီးခြားနေထိုင်ကြသည်။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးများကား တစ်ရွာလုံး တစ်နယ်လုံးပင် များခါ၍ သြချရလောက်အောင်ပင် မသင့်မြတ်ပါ။

မိဘတွေ မဆုံးပါးမီကတည်းက အသီးသီးအိမ်ထောင်ကျ၍ ရသင့်ရထိုက်သော အမွေများကို ရကြပြီးဖြစ်သည်။

အကြီးကောင် ကျော်ကြီးသည် ရွာတောင်ပိုင်းတွင် နေထိုင်ပြီး အငယ်ဖြစ်သူ ကျော်လေးကတော့ ရွာမြောက်ပိုင်းတွင် နေလေ၏။

ယခုနောက်ဆုံးကျန်နေသော မိခင်ကြီးဆုံးပါးသွားပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ နာရေးကိစ္စ ပြီးသည်နှင့် ကျန်ရှိနေသေးသော အိမ်နှင့်ဝိုင်း အပါအဝင် လယ်မြေ ယာမြေတို့ အပိုင်သိမ်းရန် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အတွေးကိုယ်စီဖြင့် အကြံညာက်ထုတ်ကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မိခင်ကြီး ဒေါ်စံမှီသည် အသက် (၇၀) အထိ သားဆိုးတွေနှင့် နေသွားခဲ့ရ
ဖျားနာနေသည့်အချိန်တွေမှာ ဘယ်သားသမီး ဘယ်မြေးကမှ တစ်ချက်တ
တောင် လာကြည့်ဖော်မရပေ။

အိမ်နီးချင်းများနဲ့ မိတောင်းပုကသာ ပြုစုခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ မိတောင်းပုဆို
မှာ မွေးစားသမီး ဖြစ်ပေသည်။ မွေးကင်းစအရွယ်ကလေးမှာပင် အဝတ်နှင့်
ထန်းခေါက်တောင်းဖြင့်ထည့်ကာ စွန့်ပစ်ထားသည်ကိုတွေ့၍ ဒေါ်စံမှီက သ
ကလေး မရှိသဖြင့် ကောက်ယူမွေးစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိတောင်းပု၏အသက် (၃၀) ကျော်လာသည်အထိ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မွေး
မိခင်၊ ဖခင်တို့အားပြုစုစောင့်ရှောက်နေလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အသားမည်း၍အရပ်
ကြောင့် မိတောင်းဟု ခေါ်နေရာမှ မိတောင်းပုဟုသာ ခေါ်ကြတော့သည်။

ဘုရားအမ ကျောင်းဒါယိကာမဆိုတော့ နာရေးက စည်ကားလှပေသည်။
၏ ထုံးစံအတိုင်း သေဆုံးသည့်နေ့မှစ၍ သက်ပျောက်ဆွမ်းကျွေးသော မဏ္ဍပ်
ဖျင်း ထိုးထားရလေသည်။

ခုနစ်ရက်ပြည့် ရက်လည်သည်အထိ အကျွေးအမွေးတို့ဖြင့် ဧည့်ခံရလေ

နေ့လယ် (၂) နာရီတွင် အသုဘချသည့်ကိစ္စကို စတင်၍ လုပ်ကိုင်ကြရာ
(၅) နာရီလောက်တွင် ကိစ္စအားလုံးပြီးစီးသွားလေ၏။

နာရေးတွင် ပြောစမှတ်တွင်နေသော အကြောင်းအရာမှာ မိခင်ကြီး ဒေါ်
ရုပ်အလောင်းအား မွေးစားသမီး မိတောင်းပုမှလွဲ၍ ကျန်သောသားနစ်ယော
နောက်ဆုံးကန်တော့ခြင်း၊ မြေဖို့ခြင်းများနှင့် အလောင်းအား လက်ဖျားနှင့်ပင်
ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျော်ကြီးနှင့် ကျော်လေးတို့ ညီအစ်ကိုနစ်ယောက်လုံး အော်ဟစ်၍ ငိုနေ
လည်း တစ်ယောက်မှ မျက်ရည်မထွက်၊ သတိထားမိသူတွေ ရှိသော်လည်း ကို
မဟုတ်၍ မသိသလိုနေကြ၏။

အသုဘကိစ္စက ပြီးသွားပြီဆိုတော့ မပြီးသေးသည့်ကိစ္စအတွက် ညီအ
နစ်ယောက်သည် စိတ်တူကိုယ်တူဖြင့် အမွေကိစ္စအား ရှင်းကြလေတော့သည်။

ဥက္ကဋ္ဌနှင့်ရပ်ရွာလူကြီးများအားတစ်ချက်မျှဝေ့၍ကြည့်လိုက်ပြီး ကျော်ကြီး
စိတ်မကောင်း ဝမ်းနည်းသောလေသံဖြင့် ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော့်မိခင်ကြီးကတော့ သူ့နောက်ကိုပါမယ့် ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေလုပ်ထားသွားပါပြီ။ အဖက်ဖက်က ကူညီပေးကြတဲ့ ရပ်ရွာလူကြီးတွေကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ဦးတိုးကြီးသည် ခေါင်းကို ညိတ်၍ ...

"အေး - အေး - ဒါကတော့ သာရေး နာရေးဆိုတော့ ဒီလိုပဲ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ကူညီကြရမှာပေါ့ကွယ်"

ဆရာ ဦးဝင်းထိန်ကလည်း ...

"သောတစ်ခေါက် ကျောင်းဆယ်ခေါက်လို့တောင် ဆိုထားသေးတာ။ ဒီလိုမျိုး ကူညီရတာ ကုသိုလ်ရတာပေါ့"

ကျော်လေးသည် ထိုင်နေရင်း ရှေ့သို့ အနည်းငယ်တိုးလိုက်ရင်းဖြင့် ...

"အတမ်း - ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်အမေကောင်းရာမွန်ရာရောက်အောင် အမေ့အတွက် ရည်စူးပြီး ကောင်းမှုကုသိုလ် လုပ်ပေးမှာပါ"

လူကြီးတွေက သဘောကျစွာဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်ရှိနေကြ၏။ မိတောင်းပု ကတော့ မွေးစားမိခင်ကြီးအား သတိရနေ၍လားမသိပါ။ မျက်ရည်များကျနေဆဲပင်။

ကျော်ကြီးကလည်း အားကျမခံပင်။

"ကျွန်တော်ကလည်း မိန်းမနဲ့ တိုင်ပင်ပြီးပါပြီ။ အမေ့အတွက် ရည်စူးလို့ သိမ်ဆောက်တဲ့အထဲမှာ တစ်ခန်းလှူမှာပါ"

လူကြီးတွေ၏ စိတ်ထဲတွင် ...

ဤညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဟိုအရင်က မတည့်ကြပေမဲ့ အခု မိခင်ကြီးဆုံးပါးသွားမှ တော်တော်ကာ အသိတရားတွေ ဝင်လာကြသည်ဟု တွေးနေမိကြလေသည်။

ဦးတိုးကြီးသည် ...

"အေး - ကောင်းပါတယ်ကွယ်။ အခုလို မိဘအတွက် သိတတ်လိမ္မာတာဟာ လူသာခေါ် နတ်သာခေါ် မွန်မြတ်လှပါတယ်ကွယ်"

ကျော်လေးကပင် ဆက်၍ ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာထားဖြင့် ...

"အမေ မသေခင် တစ်ပတ်အလိုလောက်က အမေကလေ ကျွန်တော် - ကျွန်တော့်ကို အင် - ဟီး - ဟီး"

ဦးဝင်းထိန်သည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားစွင့်နေ၏။ ထိုသို့ပင် ကျော်ကြီးကလည်း မကျေနပ်တဲ့အကြည့်ဖြင့် စွေစောင်း၍ ကြည့်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်လေးကပင် ဆက်၍ ...

"အမေက သူ သေသွားရင် သူ့အတွက် လှူဒါန်းဖို့ရယ်၊ သူ့မြေးလေးတွေ အ...
ရယ်၊ သားအရင်း အငယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်အတွက်ရယ်ဆိုပြီး လယ်...
ယူလိုက်ပါ ပြောသွားရှာတယ်။ ဘကြီးရယ် - ဟီး - ဟီး - ရှုတ်"

ကျော်ကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် ...

"ဒီကောင် လူကသာ နို့နံ့မစင်သေးတာ။ ကလိမ်ကကျစ်ကတော့ ပါရဂူ...
နပါသေးတယ်ကွာ"

ဟုစိတ်ထဲမှ တွေးနေမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိက အကြီးပဲ အခွင့်အရေး ပို...
ပေါ့ဟု စဉ်းစားမိကာ စိတ်ကောင်းရှိသော အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ဟန်ပန်ဖြင့် —

"တကယ်တော့ အမေက သူ မသေခင် ဟိုရက်ပိုင်းလောက်ကတည်းက ...
တော့်ကိုခေါ်ပြီး အားလုံး စီစဉ်ပေးသွားတာပါ။ ကျွန်တော်က သားအကြီးဆုံးဆို...
အမေက ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အပ်သွားခဲ့တာလေ။ ကျော်လေးနဲ့ မိတောင်းအ...
လယ် (၁၀) ဧကစီနဲ့ ခိုင်းနွားနှစ်ရှဉ်း (လေးကောင်) ပေးပြီး ကျန်တာကို ကျွန်...
က ထိန်းသိမ်းပြီး ကြီးပွားတိုးတက်အောင် လုပ်ရမယ်လို့ တဖွဖွ မှာသွားခဲ့တာပါ"

"ဘာဗျ"

"ဝုန်း"

ကျော်လေးသည် ကြမ်းပြင်ကို လက်ဝါးဖြင့် ဒေါသတကြီးပုတ်ကာ အော်လိုက်...
အားလုံးပင် လန့်သွားကြလေ၏။

ကျော်လေးသည် မယုံသင်္ကာသော လေသံဖြင့် ကျော်ကြီးအား ...

"ခင်ဗျားနဲ့ အမေက ဘယ်တုံးက တွေ့ခဲ့လို့တုံးဗျ။ အမေ နေမကောင်းတာ...
ခေါက်မသွားဘဲနဲ့ အကြံအဖန်မလုပ်စမ်းပါနဲ့။ မသိရင် ခက်မယ်၊ ဟင်း - ဟင်း"

"ဟေ့ကောင် - ငါနဲ့အမေနဲ့ ဟိုရက်ပိုင်းကတွေ့ပါတယ်လို့ပြောပြီးပြီမဟုတ်...
ငါက အကြီးပါကွ။ ဘာမှလုပ်ကြံနေစရာ မလိုဘူး"

"တော်စမ်းပါ - ခင်ဗျား ဘာပြောပြော ကျုပ် မယုံဘူး"

"ဝှါကလည်း မင်းကို ယုံမယ်များ ထင်နေလားကွ။ အမေက မင်းလို အတ္တ...
ကို လယ်မြေတွေ ပေးမယ်ဆိုတာ မင်း ချေးစားပြောတောင် မယုံဘူးဟေ့"

"ခင်ဗျားကရော ဟိုရက်ပိုင်းဆိုတာ ဘယ်ရက်ပိုင်းကို ပြောတာလဲ၊ လိမ်...
အသိသာကြီး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဤသို့ဖြင့် ကျော်ကြီးနှင့် ကျော်လေးတို့မှာ မိခင် ကြီးမြေကျသည့်နေ့မှာပင် အမွေကိစ္စဖြင့် လောဘ ဇောတာ သတ်မည်ဖြတ်မည် ဖြစ်နေကြလေ၏။

ခိုတောင်းပုကတော့ ဘာမှဝင်မပြောဘဲ တရှုပ်ရှုပ် အောင်သာ ငိုနေသည်။

ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းထိန်သည် ကျော်ကြီးတို့ညီ အစ်ကိုနှစ်ယောက်အား စိတ်ပျက်စွာကြည့်ပြီး ...

"တဲ - မင်းတို့နှစ်ယောက်တော်ကြတော့။ ဒီအချိန် မှာ မင်းတို့နှစ်ယောက်အနေနဲ့ အမွေကိစ္စနဲ့ ပတ်သက် ပြီး စကားများတယ်ဆိုတာ တော်တော်ရှက်ဖို့ကောင်း တယ်။ မင်းတို့ရဲ့အမေ ဒေါ်စံမှီ မသေဆုံးမီက သေတမ်း စာရေးပြီးထားခဲ့တယ်"

"ဗျာ - အမေက သေတမ်းစာရေးပြီးထားခဲ့တယ်"

"ဘာ - ဘာတွေ ရေးထားခဲ့တာလဲဟင်"

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ရှိနေ ကြ၏။

"အေး - အခုချိန်မှာတော့ ပြောလို့မဖြစ်သေးဘူး။ ခုနစ်ရက်ပြည့်လို့ ဆွမ်းသွတ် ရက်လည်ပြီးတော့မှပဲ အမေမှီထားခဲ့တဲ့ သေတမ်းစာကို မင်းတို့ သားသမီးတွေ ရှေ့မှာပဲ ငါ ဖတ်ပြမယ်။ အခု မင်းတို့ ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန် ကြ။ ရက်မလည်ခင်မှာ ပြဿနာရှာတဲ့ သူကို ထိပ်တုံး ခတ်ထားမယ်။ ဒါပဲ။ သွားကြ - သွားကြ"

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းထိန်၏ ကြားဝင်ဟန့်တားမှုကြောင့် ထိုနေ့က အနေအထားမှာ အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ် သွားခဲ့လေသည်။ ကိုယ့်အတွက်သာ ကြည့်တတ်သော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကတော့ မြန်မြန်သာ ရက်လည် သည့်နေ့ကိုရောက်ဖို့ ဆုတောင်းနေကြမည်မှာ မလွဲပါ ပေ။

•

ဒါနဲ့ တပည့်တော်လည်း
ညမှောင်တာနဲ့
ဓားရှည်ကိုယူပြီး
ဘယ်သူမှ မရိပ်မိအောင်
ခြံအနောက်ဘက်
သရက်ပင်အောက်က
စောင့်နေတုန်း
ရုတ်တရက်ဆိုသလို
လူမည်းကြီး
ရောက်လာပြီး
တပည့်တော်ကို
တိုက်ခိုက်တော့တာပါပဲ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

နံနက် (၁၀) နာရီသာ ရှိသေးသည်။ ကျော်ကြီးသည် အိမ်ရှေ့တွင်ထိုင်၍ ရေနွေး ကြမ်းသောက်နေစိုက် ခြံထဲသို့ ညီဖြစ်သူကျော်လေးမှာ ရှုံးရှုံးရှဲရှဲဖြင့် ဝင်လာကာ —

"တွေ့မှ တွေ့ပါ့မလားလို့ တော်သေးတယ်၊ ဟူး ..."

ကျော်လေးသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ရေနွေးစားပွဲတွင်ဝင်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ရေနွေးကို ပူမှန်းသိလျက်နဲ့ တဖူးဖူးနှင့် မှုတ်၍သောက်နေ၏။ ညီဖြစ် သူ ကျော်လေးကိုကြည့်၍ ကျော်ကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် ...

"ဒီကောင် မလာစဖူးအလာထူးတဲ့အပြင် သူ့ကြည့်ရတာ မိန်းမလင်ငယ်နောက် လိုက်သွားလို့ ပျာလောင်ခတ်နေသလိုပဲ"

ဟု တွေးနေမိ၏။

ကျော်လေးကပင် စကားစလေသည်။

"အစ်ကိုကြီး – ကျုပ်တို့ ဒီလိုနေလို့တော့ မဖြစ်သေးဘူး"

ကျော်ကြီးသည် အေးဆေးစွာပင် ...

"ဘယ်လိုနေရမတုံး"

"ဟာ – ခင်ဗျား ဘယ်လိုပြောနေတာလဲ။ အမွေပစ္စည်းတွေက နည်းတာမဟုတ် ဘူးဗျ။ တစ်ခုခုတော့ လုပ်ရမှာပေါ့"

"ဟေ့ – ဟေ့ – ဟေ့ကောင် – ကျော်လေး၊ မင်း ငါ့ကို လာပြီး ချောက်မချနဲ့။ ဥတ္တ က ရက်လည်တဲ့နေ့အထိ စောင့်ဖို့ပြောထားတာနော်။ အေး – ဒီကြားထဲမှ ပြဿနာ ရှာရင် ထိပ်တုံးအခတ်ခံရမှာ။ မင်း – အေးအေးဆေးဆေးနေ"

ကျော်လေးသည် ခေါင်းခါ၍ ...

"ထိတ်တုံးခတ်မှာလောက်ကိုကြောက်နေရင် ကိုကြီး ခင်ဗျားရော ကျုပ်ရော အမွေတွေ ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ နားလည်လား"

ကျော်ကြီးသည် နားမလည်ဟန်ဖြင့် ...

"ဘာဖြစ်လို့ မရရမှာလဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်က ယူသင့်တာ ယူထားပြီးသားဖြစ်လို့ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ သားသမီးတွေအတွက်ပဲ အမေက ပေးခဲ့တာတဲ့၊ တစ်ယောက်ကို လယ် သုံးဧကဆီပဲပေးပြီး ပိုတဲ့လယ်တွေ ကိုင်းနဲ့ ဥယျာဉ်တွေ၊ ယာမြေနဲ့ နွားတွေရော အို – အခုလက်ရှိ အိမ်နဲ့ ပိုင်းအပါအဝင်ရှိပစ္စည်း အကုန်လုံးကို မသေခင်ပြုစုခဲ့တဲ့ မြေး စားသမီး မိတောင်းကို ပေးလိုက်တယ်တဲ့။ ကဲ – ကောင်းကြသေးရဲ့လား၊ ကောက်"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"အလို – ဘုရား – ဘုရား – ငါတို့အမေ မသေခင် ရှုံးများ ရှုံးသွားတာလား၊ ဒါတော့ အဓိပ္ပာယ်ကို မရှိဘူး၊ ကျေလည်း မကျေနပ်ဘူး"

ကျော်ကြီးမှာ မခံမရပ်နိုင်စွာဖြင့် အံကိုကြိတ်၍ ဆိုလေသည်၊ ထို့နောက် ကျော်လေးကို စေ့စေ့ကြည့်၍ ...

"ဟေ့ကောင် – မင်း – မင်း – ငါ့ကို ညာနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

ကျော်လေးက ခေါင်းညိတ်၍...

"ခင်ဗျားကို ကျုပ်က ဘာလို့ ညာရမှာလဲ"

"မင်း – မိုးကြိုးပစ်"

"ပစ်ဗျာ"

"ဘုရားစူး"

"စူးဗျာ"

အတည်ပေါက်နှင့်ပြောနေသော ကျော်လေးကိုကြည့်၍ မယုံလို့ မဖြစ်တော့၊ ကျော်ကြီးက ...

"မင်း – ဒီသတင်းကို ဘယ်ကကြားလာတာလဲ၊ ပြောပါဦး"

"ရွာလယ်က ဘကြီးဦးဖိုးညက်ကို သိတယ်မလား"

"အေး – သိတယ်လေ – ဘာဖြစ်လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ အမေ မသေခင်က ဘကြီးဦးဖိုးညက်တို့ ရွာလူကြီးတွေကိုခေါ်ပြီး ဥက္ကဋ္ဌရှေ့မှာပဲ စောစောက ကျုပ် ပြောခဲ့သလို တစ်ခါတည်း ခွဲဝေပေးပြီးသားတဲ့၊ အဲဒါကို ဘကြီးဖိုးညက်နဲ့ ဥက္ကဋ္ဌတို့ ပြောနေတာကို ဥက္ကဋ္ဌအိမ်က စာရင်းငှား ချက်အောင်းကကြားပြီး ဒီမနက်ပဲ ကျုပ်ကို ပြောပြတာဗျ"

ကျော်လေး၏ စကားအဆုံးတွင် ကျော်ကြီးမှာ ဘာပြောရမှန်းမသိအောင်ပင် ဒေါသတွေ ထွက်နေ၏။

ကျော်လေးကပင် မခံမရပ်နိုင်ဖြင့် ...

"ကျုပ်တို့ အမေလုပ်ပုံက ကောင်းသေးရဲ့လား။ သားအရင်းတွေထက် မွေးစားသမီးကို အမွေတွေ အကုန်လွှဲရတယ်လို့။ တောက် – တော်တော် မိဘမပီသလိုက်တာ"

"ဟုတ်တယ် – ဒါတော့ အမေက မတရားဘူး။ မသေခင် ပြုစုတယ်ဆိုပေမဲ့ ကျောင်းပုက တစ်အိမ်တည်းနေတာ၊ သူက မပြုစုလို့ ဘယ်သူက ပြုစုရမှာလဲ၊

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

သူ့အသက်ကို ကယ်ပြီးမွေးစားထားတာ၊ ဒါလောက်တော့ လုပ်ရမှာပဲ၊ ဒါ
ကျေးဇူးရှင်ဆိုပြီး အမွေတွေ အကုန်ပေးစရာလား"

ကျော်လေးကလည်း တစ်ခုခုကို စဉ်းစားမိဟန်ဖြင့် ...

"မဟုတ်မှလွဲရော ရောဂါသည်းပြီး မထနိုင်တဲ့အမေ့ကို မိတောင်းပုက အ
ကိုင် ခြိမ်းခြောက်ပြီး အကွက်ဆင်လိုက်တာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"ဖြန်း"

ကျော်ကြီးသည် စားပွဲကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ကာ ...

"ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီကောင်မ အကောက်ကြံတာပဲနေမှာ။ ဒီအတိုင်းနေလို့
မဖြစ်ချေဘူး၊ တစ်ခုခုလုပ်မှ"

ကျော်ကြီးတို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် လောဘဇောများ ငယ်ထိပ်သို့
လာကာ မိဘလည်းမိဘမှန်းမသိတော့ပဲပြစ်မှားစော်ကားနေသလို ယခုလည်း
မရှိသောသူအား အကောက်ကြံရန်အတွက် ကြံစည်နေကြပြန်သည်။

ကျော်လေးသည် အစ်ကိုဖြစ်သူအား ...

"ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြရင်ကောင်းမလဲ။ အချိန်က မရှိဘူးနော်။ ဒီနေ့ဆိုရင်
နစ်ရက်ရှိသွားပြီ။ နောက် (၅) ရက်ဆိုရင် ကျုပ်တို့အတွက် မျှော်လင့်ချက်မရှိ
ဘူး"

ကျော်ကြီးကလည်း လက်သီးကိုဆုပ်၍ ...

"တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ ဒီကောင်မကို ရှင်းပစ်ရမှာပဲကွ။ ငါတို့ရသင့်တဲ့အရာ
သမျှ သူတစ်ပါးဆီကို ဘယ်တော့မှ အပါမခံဘူး"

"ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ညပဲ အလုပ်စကြတာပေါ့"

"အေး - အခြေအနေကြည့်ပြီး လှုပ်ရှားရမယ်။ နာရေးအိမ်ဆိုတော့ အစော
လောက်ပဲ လူရှိတာပါ။ တစ်ခုကောင်းတာက ဟိုခွေးကောင်မ မိတောင်းပုက နာရေး
အိမ်မှာ ဖဲဝိုင်းမလုပ်ပါနဲ့လို့ တားမြစ်ထားတာ။ တို့အတွက် အခွင့်အရေးပဲ"

ကျော်ကြီး၏စကားအဆုံးတွင် ကျော်လေးသည် မီးဝင်းဝင်းတောက်မတတ်
နီရဲနေသော မျက်ဝန်းအစုံကို မှေးစင်း၍ မေးရိုးကြီးများ တင်းလာသည်အထိ အံကြိတ်
၍ ...

"ကျုပ်ကတော့ နောက်ဆုတ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အစ်ကိုကြီးဘက်ကသာ
ကြောင်ပြီး ဘေးထွက်သွားနဲ့။ သစ္စာဖောက်ရင်တော့ ..."

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဟောကောင် – တော်စမ်း ငါက မင်းထက် အကြီးပါကွ။ ဒီကိစ္စက တို့နှစ်ယောက် ...များ၊ မင်းသာ စိတ်ပြောင်းမသွားနဲ့။ ကဲ – မင်းပြန်တော့၊ ည (၈) နာရီမှာ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ ...တို့ အိမ်နောက်ဖက်ခြံထဲက သရက်ပင်အောက်မှာ ဆုံမယ်။ တို့ ဘာလုပ်သင့် ...ဆိုတာ အခြေအနေကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်ကြတာပေါ့၊ ဟုတ်ပြီလား"

ကျော်လေးက ခေါင်းညိတ်၍ ...

"ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ကျုပ် ပြန်တော့မယ်။ ညကျမှ ဆုံကြတာပေါ့"

ဟု ဆိုကာ ကျော်လေး ပြန်သွားလေတော့သည်။

ကျော်ကြီးနှင့် ကျော်လေးတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် မကောင်းမှုပြုလုပ်ရန် ...တ် ကြံစည်နေကြပေပြီ။

လောဘဆိုသော အရာသည်ကား လူတစ်ယောက်၏ ဘဝနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုအားလုံး ...ဆုံးနိုင်ယုံမျှမက သံသရာအဆက်ဆက် ဘဝအဆက်ဆက်မှာပါ အပြစ်ကျခံ ...ည်ကို ကျော်ကြီးနှင့် ကျော်လေးတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မသိမမြင်ကြတော့ပါ ...။

•

တောရွာလေးတို့ ထုံးစံအတိုင်း နေဝင်ပြီဆိုတာနဲ့ အမှောင်ထုက စိုးမိုးနေတော့ ...သည်။

ရေနံဆီမီးခွက်နှင့် အောက်လင်းဓာတ်မီးများသာ အားကိုးနေရသော ထိုခေတ် ...ပေမို့ အိမ်တိုင်းလိုလို အလင်းရောင်က ခပ်မှိန်မှိန်သာပင်။

နာရေးအိမ်မှာသာ လေပေါင်ထိုး၍ မီးစာဖြင့် ထွန်းညှိရသော အောက်လင်းဓာတ် ...စ်လုံးကို ထွန်းထား၍ အိမ်ရှေ့တွင် မီးရောင်က လင်းထိန်နေ၏။

ညဉ့်နက်လာလေ ပုဇဉ်းရင်ကွဲအော်သံနှင့် ပုရစ်အော်သံတို့က ဆူညံလာလေပင်။ ...မို့၏ ခြံဝင်းအနောက်ဘက်၊ သရက်ပင်အောက်မှာတော့ ကျော်ကြီးနှင့် ကျော် ...တို့ ရောက်နေကြလေသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး အင်္ကျီနှင့် ပုဆိုးတို့မှာ အနက်တွေ ...ဝတ်ထားကြ၏။

ကျော်ကြီးသည် အသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် ...

"(၈) နာရီကျော်နေပြီ။ လူတွေ မရှိတော့ဘူး။ ခဏတော့ စောင့်ရဦးမှာပဲ"

ဟု ပြောလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျော်လေးကလည်း အသံကိုတိုး၍...

"ဒီနေ့ည စောင့်အိပ်မယ့်သူတွေကို ကျုပ် အရက်တိုက်ထားတယ်။ အိပ်သွား တော့ ဒီကောင်တွေ ဆင်အော်တောင် နိုးမှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့မှပဲ ဟိုကောင်အပြင်ကို ထုတ်ကြတာပေါ့"

"အေး - ကောင်းတယ်၊ မင်း အစီအစဉ်မဆိုးဘူး"

ကျော်ကြီးက သဘောကျစွာထောက်ခံလိုက်သည်။ ထိုစဉ် သရက်ပင်ပေါ် -

"ဖျော - ဖျော"

"ဟင် - ဘာလဲ"

သစ်ကိုင်းတွေကို ကိုင်လှုပ်နေသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

ကျော်ကြီးရော ကျော်လေးပါ လန့်သွား၍ သစ်ပင်ပေါ်အား မော့၍ကြည့်လိုက်ကြသည်။

မည်းမှောင်နေ၍ ဘာမှမမြင်ရ၊ ကျော်လေးက အသင့်ပါလာသောဓားကို အကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်၍ အနည်းငယ်ထိတ်လန့်နေသည်။

"ဘာတွေလည်း မသိဘူး၊ ရှဉ့်တွေ ထင်တယ်"

အသံတွေက တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ ကျော်ကြီးသည် အိမ်ရှေ့သို့ အကဲခတ်လိုက်သည်၊ လူသံတွေက ဆူညံနေ၏။

"ဟင် - လူတွေကလည်း မပြန်ကြသေးပါလား"

ကျော်လေးသည် လေသံတိုးတိုးဖြင့် ...

"မပြန်သေးတော့လည်း စောင့်ရဦးမှာပေါ့"

ထိုသို့ဆိုပြီး သရက်ပင်ကို ကျောမှီ၍ ထိုင်နေကြ၏။ အချိန်သည် ည (၁၂) နာရီ သံချောင်းပင်ခေါက်နေပြီဖြစ်သည်၊ အိမ်ထဲမှာတော့ လူသံတွေက ရယ်မောပြောဆိုနေကြသည်မှာ အတိုင်းသား ကြားနေရ၏။

လေက ဝေ့ခနဲ တိုက်လိုက်သည်နှင့် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ကျောထဲတွင် စိမ့်သွားလေသည်။

ကျော်ကြီးသည် အကျီကြယ်သီးတွေကို သေချာတပ်လိုက်၏။ ထိုစဉ် ပခုံးပေါ်သို့ လက်တစ်ဖက်ကလာ၍ တင်သောကြောင့် ကျော်ကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် ...

"ဒီကောင် တော်တော်ကြောက်နေတာပဲ၊ လက်ကြီးက အေးစက်နေတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျား ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ကျုပ် ဘယ်တုံးက ခင်ဗျားကို ကိုင်လို့လဲ"

ကျော်ကြီးသည် ကျော်လေး၏စကားကြောင့် ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားလေသည်။

"ဒါဆို စောစောကလက်အေးစက်စက်ကြီးက"

ဟု တွေးလိုက်ပြီး တစ်ခုခုတော့ ထူးနေပြီဆိုတာကို သိလိုက်သည်။ ရင်ထဲမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေမိသည်။

ကျော်လေးသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ...

"ခင်ဗျား ခဏနေခဲ့ဦး၊ ကျုပ် အိမ်ထဲကို ချောင်းကြည့်ပြီး အကဲခတ်လိုက်ဦးမယ်"

စကားအဆုံးတွင် ကျော်လေးထ၍သွားသော ခြေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

အခုမှ ပိုဆိုးနေတော့သည်။ ကျော်ကြီးမှာ သရက်ပင်အောက်တွင် တစ်ယောက်တည်းရှိနေမှ စိတ်က ပို၍ချောက်ချားလာသည်။

ထိုသို့ရှိစဉ် အပုပ်နံ့က မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် နံလာလေသည်။ ကျော်ကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် ကြောက်လန့်စိတ်နဲ့အတူ သက်ံမကင်း ဖြစ်လာတော့သည်။

"ဟူး - အူး"

"ဟင်"

ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်သောခွေးအူသံက ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာတော့ သေးပေါက်ချင်သလိုလို ချေးပါချင်သလိုလို ဖြစ်လာ၏။

ခဏကြာတော့ ကျော်လေးပြန်ရောက်သည်။ ကျော်ကြီးက အသံကိုထိန်း၍ ...

"ဘယ့်နယ်လဲ - လူတွေ ပြန်သွားကြပြီလား"

"မပြန်သေးဘူးဗျ၊ မိတောင်းနဲ့ တချို့ကတော့ အိပ်နေတာ တွေ့တယ်၊ လူလေးငါးယောက်လောက်က မီးထွန်းပြီး စကားပြောနေကြတာ၊ ဘယ်သူတွေမှန်းတော့ မသိဘူး၊ ဘယ်နနာရီထိုးပြီလဲ"

ကျော်ကြီးက ...

"မိုးလင်းတော့မယ်၊ လေးနာရီသံချောင်းခေါက်သံ ကြားတယ်"

"ကျုပ်တို့ ပြန်ကြရင်ကောင်းမယ်၊ ဒီနေ့တော့ အချိန်မရှိတော့ဘူး"

"အေးလေ - ပြန်ကြတာပေါ့"

ဤသို့ဖြင့် ထိုနေ့ညက ကျော်လေးတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် သူတို့၏အကြံအစည် မအောင်မြင်ဘဲ နောက်ပြန်ဆုတ်ခဲ့ရလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်တော့ မိုက်မဲသော ကျော်ကြီးတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို တစ်... က တားမြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်ကို သူတို့တွေ မသိကြပါ။ လောဘစိတ်က ဖုံး... သည် မဟုတ်ပါလား။

●

ဒုတိယမြောက်ည ...

ဒီနေ့ည ကျော်လေးသည် သူ့အစ်ကိုကျော်ကြီးအား နောက်မှလိုက်ခဲ့ရန် မှာ... ပြီး နာရေးအိမ်သို့ စောစီးစွာ ထွက်ခဲ့လေသည်။ နာရေးအိမ်ရောက်တော့ မျက်... အတတ်နိုင်ဆုံး ပြုံး၍ ...

"မိတောင်း – ငါ့ညီမလည်း ပင်ပန်းနေပြီ။ နင် – နားပါဦး၊ ဧည့်သည်တွေ... ဧည့်ခံလိုက်ပါ့မယ်"

ဟု ဆိုကာ ကျော်လေးသည် ရေနွေးအိုးများကို လိုက်လံ၍ ဖြည့်ပေးနေ၏။

ထို့ပြင် ဆယ်ပြားဆိုသော အရက်သမားကောင်လေးအား ...

"ဆယ်ပြား – မင်းတို့က ဒီမှာ ညစောင့်အိပ်ကြမှာမဟုတ်လားကွ"

ဆယ်ပြားက ခေါင်းညိတ်၍ ...

"ဟုတ်ကဲ့ – အစ်ကိုလေး"

"အေး – အေး – ဒါဆိုရော့ဒီမှာပိုက်ဆံ။ မင်းတို့အတွက်အရက်လုံလောက်အော... ဝယ်ခဲ့၊ ရော့ – ရော့"

"ဟုတ်ကဲ့ – ကျေးဇူးပဲ ကိုလေး"

အရက်ဖိုးရသည်နှင့် ဆယ်ပြားတို့ကောင်လေးတစ်သိုက်သည် သောက်... စားကြဖြင့် နာရေးအိမ်တွင် စည်ကားနေ၏။

ရွာထဲမှ လူကြီးတွေက ရေနွေးပိုင်းသီးသန့်ဖြင့် စကားတပြောပြောနှင့် ရှိနေ... သည်။

ကျော်လေးလည်း အခြေအနေကိုကြည့်၍ ကျော်ကြီးအား မျှော်နေမိသည်... သို့သော် ကျော်ကြီးကား ပေါ်မလာသေး။

တဖြည်းဖြည်းနှင့်နာရေးသို့လာကြသောလူများမှာတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယော... ပြန်သွားလေသည်။ အရက်ဝိုင်းဖွဲ့၍ သောက်စားနေကြသော ဆယ်ပြားတို့... သား အုပ်စုလည်းပဲ အတုံးအရုံးပင် မှူး၍ အိပ်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခန်းထဲတွင်မီတောင်းနှင့် အဖော်မိန်းကလေးတို့မှာ နစ်မြိုက်စွာ အိပ်မော ကြ၏။

"ဒေါင် - ဒေါင်"

"အင်း - (၁၂) နာရီတောင် ထိုးပြီ။ အစ်ကိုကြီးလည်း မလာဘူး။ အလကား သွေး ပြီး သတ္တိနည်းတဲ့လူ၊ သူ မလာတော့လည်း ငါပဲ လက်စသတ်ပြီး အပြတ်ရှင်း ပေါ့"

စိတ်ထဲမှ တွေးနေစဉ် ...

"အု - အူး - ဂူး"

"အမလေး - ကယ်ကြပါဦးဗျ"

"အား - ကြောက်ပါပြီဗျ"

ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာ အော်ဟစ်နေသံကြောင့် မိတောင်းနှင့်အတူ ရွာထဲရှိ နိုးလာကြလေသည်။

အသံကြားရာသို့ ဓာတ်မီးများဖြင့် ဝိုင်း၍လိုက်ကြရာ ဒေါ်စံမှီ၏ ခြံဝင်းအတွင်း တ်ဘက်ရှိ သရက်ပင်ကြီးအောက်သို့ ရောက်လာကြလေသည်။

သရက်ပင်အောက်သို့ ရောက်သည်နှင့် မြေပေါ်တွင် လဲကျနေသော ကျော်ကြီး ကျော်လေးတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား တွေ့လိုက်ရ၏။

ကြာတော့ဥက္ကဋ္ဌရောက်လာပြီးလဲကျသတိလစ်နေသောကျော်ကြီးတို့အား ၍ အိမ်သို့ပို့ရန် ခိုင်းစေကာ လူစုလူဝေးနှင့်အတူ အိမ်သို့ ပြန်သွားလေတော့ ည်။

သတိလစ်နေသော ကျော်ကြီးတို့၏ သားမယားတွေမှာ ဥက္ကဋ္ဌအိမ်သို့ ရောက် ာ အကျိုးအကြောင်းမေးကြငိုကြ ငြင်းခုန်ကြဖြင့် ဆူညံ၍နေတော့သည်။

မိုးလင်းရန် အချိန်ကလည်း အနည်းငယ်လိုသေးသည်ဖြစ်၍ဥက္ကဋ္ဌသည် သတိ နေသော ကျော်ကြီးနှင့် ကျော်လေးတို့အား ထိပ်တုံးခတ်ထားလိုက်ပြီး ...

"တဲ - ရွာထဲက လူတွေရောမိသားစုတွေရောအခုတော့ပြန်ကြဦး။ မနက်မိုးလင်း ဒီကိစ္စကို ရှင်းမယ်"

"အမလေးတော် - သတိလစ်နေတဲ့ သူကိုတောင် ထိတ်တုံးခတ်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ခါပဲ တွေ့ဖူးပါတယ် အရပ်ကတို့ရေ - ဟီး - ဟီး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကျော်ကြီးမိန်းမက ပြောပြောဆိုဆို ငိုရင်း ပြန်သွားလေ၏။ ဥက္ကဋ္ဌသည် အခြေအနေကို အနည်းငယ်မျှ ရိပ်မိထားပြီဖြစ်၍ ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်းမည့်နည်းလမ်း စဉ်းစားထားလိုက်လေတော့သည်။ ငမိုက်သားနှစ်ယောက်ကတော့ အိပ်နေတာလား သတိလစ်နေတာလား မသိပါ။ ငြိမ်သက်၍သာ နေပါတော့သည်။

●

ဆရာတော်၏ ကျောင်းတွင်ဖြစ်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌ အပါအဝင် ရွာထဲမှ လူကြီးများ ရွာသူရွာသားများနှင့် ကျော်လေးတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ မိသားစုများ စုံလင်စွာ ရှိနေကြသည်။

ကျော်လေးနှင့် ကျော်ကြီးတို့၏ မျက်နှာတွေမှာတော့ ညိုမည်းဖူးယောင်အောင် တရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် ငိုနေကြရာ အလွန်အကြည့်ရဆိုးလေသည်။ ဆရာတော်က ...

"လူမိုက်တွေ – လူမိုက်တွေ – ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာပြီးတော့များ အကုသိုလ်ကံ ကို လျှောက်ရတယ်လို့ကွယ်"

ဆရာတော်၏ စကားကို အားလုံးငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေကြ၏။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကပင် ဆက်၍ ...

"ဒကာကြီး ဦးဝင်းထိန် ပြောပြလို့ အဖြစ်အပျက်ကို အကြမ်းအားဖြင့်တော့ သိပြီ ပါပြီ။ သို့ပေမဲ့ ကျန်တဲ့ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေသိအောင် သတိပြုဆင်ခြင်ဖွယ်အဖြစ် မှတ်သားရလေဖို့ ဒကာတို့ကပဲ ကိုယ်တိုင်ကြုံခဲ့ရတာတွေကို ပြောပြကြပါဦး"

ဟု ဆိုလေရာ ကျော်ကြီးသည် လက်အုပ်ချီ၍ ...

"မှန်ပါ့ဘုရား – မနေ့ညကစပြီး တပည့်တော်တို့ညီအစ်ကိုဟာ အမေ့ရဲ့သေတ္တာ စာမှာ အမွေခွဲဝေတဲ့ကိစ္စကို မကျေနပ်လို့ အများဆုံးပိုင်ဆိုင်တဲ့ မိတောင်းကိုသာ တိုင်ပင်ပြီး ကြံစည်ခဲ့ပါတယ်။

"ဟယ် – အံ့ရော။ လောဘတွေကလည်း ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ"

"အေးလေ – ဟုတ်ပါရဲ့"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်အသံတွေထွက်လာ၍ ဆရာတော်က ကြမ်းပြင်အား ကြိမ်တုတ်ဖြင့် ရိုက်လိုက်၏။

"ဖြန်း – ဖြန်း"

"တိတ်တိတ်နေကြ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဆရာတော်အား ကြောက်ရသည်မို့ အားလုံးငြိမ်သွားပြန်သည်။

ကျော်ကြီးကပင် ဆက်၍ပြောလေသည်။

"ပထမညမှာလည်း ထူးထူးခြားခြား ခြောက်လှန့်တာ ခံခဲ့ရပြီး အကြံအစည် မအောင်မြင်တာကို။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ မတွေးမိခဲ့ပါဘူး"

ဟု ဆိုကာ ပထမညက အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလေသည်။

နားထောင်နေသူအပေါင်းမှာ အံ့သြစွာ ရှိနေကြ၏။

"ဒါပေမဲ့ - အမေ့ကို မကျေနပ်တဲ့စိတ်၊ မိတောင်းကို မနာလိုတဲ့စိတ်ကြောင့် ဒုတိယညမှာ ထပ်ပြီးကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်"

ဆရာတော်သည် စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ...

"မိတောင်းကိုမနာလိုတာက ထားပါတော့။ မင်းတို့တစ်တွေ မိဘကိုပြစ်မှားစော်ကားတာကတော့ သိပ်ကိုမှားတာပေါ့။ မွေးမိခင်ဆိုတာ စိတ်နဲ့တောင် မပြစ်မှားရဘူး။ ... တသုံးပါး အတုမရှိတဲ့ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတောင် မိဘကို မပြစ်မှား ... ။ အသက်နဲ့ရင်းပြီး မွေးခဲ့တဲ့မိခင်ကို နင်တို့မို့လို့ ဒီလိုပြစ်မှားဝံ့တယ်၊ ကဲ - ဆက် ... ပါဦး"

ကျော်ကြီးက ...

"ဒုတိယညမှာတော့ ကျော်လေးက သူ့အရင်သွားနှင့်ပြီး အိမ်နောက်ဘက် သရက်ပင်အောက်ကိုပဲလာဖို့ ချိန်းသွားပါတယ်"

"ဒါနဲ့ တပည့်တော်လည်း ညမှောင်တာနဲ့ ဓားရှည်ကိုယူပြီး ဘယ်သူမှ မရိပ်မိ ... ခြံအနောက်ဘက် သရက်ပင်အောက်က စောင့်နေတုန်း ရုတ်တရက်ဆိုသလို ... ကြီးရောက်လာပြီး တပည့်တော်ကို တိုက်ခိုက်တော့တာပါပဲ"

အကောင်ကြီးက ကြီးမားပြီး အမွေးအမှင်တွေက အရှည်ကြီးတွေနဲ့ ကြောက် ... ကြီး။ နောက်တော့ သူ့လက်ချက်နဲ့ တပည့်တော်လည်း သတိလစ်သွားတော့တာ ... "

ကျော်ကြီးသည် စကားဆုံးသည်နှင့် တရှုပ်ရှုပ်နှင့်သာ ငိုကြွေးနေသည်။ ဆရာ ... တော်က ကျော်လေးဘက်သို့လှည့်၍ ...

"ကဲ - ဒကာကရော ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါဦး"

ကျော်လေးသည် လက်အုပ်ချီ၍ ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ညတုန်းက တပည့်တော်လည်း အစ်ကိုကြီးကို နောက်ကလိုက်ခဲ့ဖို့ မှာ... ဓားမြှောင်ကို ခါးထိုးပြီး အမေတို့ နှာရေးအိမ်ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ် ဘုရား"

ဟု အစချီကာ ဖြစ်ပျက်သမျှကို ပြောပြလေတော့သည်။

နားထောင်နေသူများမှာ အံ့သြထိတ်လန့်ခြင်းများစွာဖြင့် ရှိနေကြ၏။

ကျော်လေး၏ စကားဆုံးသွားတော့ ဆရာတော်က ...

"အင်း – ကောင်းမှု မကောင်းမှုကိုတောင် မသိရလောက်အောင် လော... ဝန်တိုစိတ်ကြောင့် အမှားပြုခဲ့ကြတာပဲ။ မိဘကိုပြစ်မှားတာ မဆိုထားနဲ့ သူတစ်... မနာလိုဝန်တိုစိတ်ထားမိတဲ့လူတစ်ယောက် ဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ ပြိတ္တာဖြ... ကို ပြောပြမယ်၊ နားထောင်ကြ ..."

ဟု ဆရာတော်က ဆိုကာ ဆက်၍မိန့်လေသည်။

"ဘုရားရှင်လက်တော်က ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီးက ရွာတစ်ရွာမှာ ကြံစိုက်ခ... တစ်ခုကိုပိုင်ဆိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ ကလေးငယ်တစ်ယော... ကြံစုပ်ချင်လို့ ဖခင်ဖြစ်သူကို ပူဆာတဲ့အခါ ကလေးရဲ့ဖခင်ကလည်း ကြံခင်းပိုင်ရှ... မှာ ကြံတစ်ဆစ်လောက်မျှ သူ့သားလေးအတွက် ပေးပါလို့တောင်းရှာသတဲ့၊ ဒီအ... ကြံပိုင်ရှင်က မပေးရင် ပြန်မှာမဟုတ်တဲ့အတွက် မပေးချင်ဘဲ ကြံတစ်ဆစ်ကို အ... နေရာကဖြတ်ပြီး နောက်ပြန်ပစ်ပေးလိုက်တယ်။ စေတနာရှိလို့ ပေးတာမဟု... သူတစ်ပါးစားမှာကို ဝန်တိုစိတ်နဲ့ ပြုမိတဲ့ကံကြောင့် အဲဒီဘဝက သေလွန်တဲ့အ... ကြံခင်းစောင့်ပြိတ္တာကြီး ဖြစ်ရတယ်။ ဒါတောင် ကိုယ့်ပစ္စည်းနဲ့ကိုယ် စိတ်ထား... တဲ့အတွက် ဝန်တိုစိတ်ကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရင် သူတစ်ပါး ပစ္စည်းအပေါ်မှာ လိ... တပ်မက်စိတ်နဲ့ မနာလိုဝန်တိုစိတ်ထားရင် ကဲ – ဘာဖြစ်မလဲ နားလည်ကြပြီလား"

"နားလည်ပါပြီ ဘုရား"

"တပည့်တော်တို့ မှားမှန်းသိပါပြီ ဘုရား"

ဆရာတော်သည် ခေါင်းညိတ်၍ ...

"အိမ်း – ကောင်းလေစွ – သာဓု – သာဓု – သာဓု"

ထိုင့်ရာမှထကာ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ရက်... ခုနစ်ရက်ပြည့်သောနေ့တွင် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းထိန်သည် ဒေါ်စံမှီ၏သေတမ်းစာ... အများရှေ့တွင် အတိအလင်းဖတ်ကြား၍ ကျော်ကြီးတို့ ပိုင်ဆိုင်ရမည့်အရာ... ခွဲဝေပေးလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

အများဆုံးရသော မိတောင်းသည် လယ်သုံးဧကနှင့် နွားတစ်ရှဉ်း ခြံနှင့် ထား၍ ကျန်သောလယ်ယာတို့ကို ရောင်းချ၍ မွေးစားမိဘများကိုယ်စား ကျောင်းဆောင် ဆောက်လုပ်ရာတွင် ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြလေသည်၊

ချိန်လုံး သင့်မြတ်ခြင်းမရှိသော ကျော်ကြီးနှင့် ကျော်လေးတို့ ညီအစ်ကို တ်မှာ သေသည့်အထိ ရန်မဖြစ်တော့ဘဲ နေထိုင်သွားကြလေ၏။

တ်နှစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ မိတောင်းသည် ရှိသမျှပစ္စည်းများကို တာ စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သီလရှင်ဝတ်သွားလေတော့သည်။

၃၀ - ခုနှစ်ခန့်က မကွေးတိုင်း၊ စကုမြို့နယ်၊ ခံကုန်းအုပ်စု၊ ကြောင်ပန်းကုန်ရွာ အပျက်အမှန်ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အဖြစ်အပျက်အားပြောပြပါသောကျောင်းတော်ရာဘုရားဦးခန္တီတန်ဆောင်း အဘဦးသခ်ါအား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း။ ။

ကျေးဇူးမသိတတ်သူ

"ကတညုတ - ကတဝေဒီ"
"မသိတတ်သူ - လူမသမာ"
"ထိုများစွာတို့ - ချမ်းသာစီးပွား"
"လျှော့ပါးယိမ်းယိုင် - မြဲမခိုင်ဘူး"
"ဓမ္မကရိုင်းစစ်ရေး - ကျပွားရည်သို့"
"သရေမတိုး - ဘုန်းရောင်ညှိုးလိမ့်"
"တန်ခိုး - နေ့ည - ဆုတ်လပမာ"
"ယုတ်တတ်စွာ၏" (မဃဒေဝ)

သဗ္ဗေအနိစ္စ သခ်ါရ

မကွေးညိုစိမ့်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တာတေကိုယ်ပွားထုတ်တတ်တာ ခင်ဗျား သိပါတယ်။ ကျုပ်ကို ကျုပ် သူငယ်
ဘချစ် ဘ ်ပေးတာလေဗျာ။ ဘချစ်ကိုမှတ်မိတယ်မို့လား။ လှတ်စကားထစ်တဲ့
လေဗျာ။ ကျုပ်တို့က ဒီကောင့်ကို ဘထစ်လို့ ခေါ်တာလေ။

ဒီကောင်က နေတော့လည်း သချိုင်းကုန်းက သုသာန်ကျောင်းမှာ၊ သ
ကျောင်းဆရာတော်က ဘချစ်ကို မွေးစားထားတာဗျ။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဘချစ်ဆိုတဲ့ကောင်က ဘုန်းကြီးပေါင်းစုံ၊ လူပေါင်းစုံနဲ့တွေ့ပြီး ယယ်ငယ်
ကတည်းက ပညာပေါင်းစုံ တတ်နေတဲ့ကောင်လေဗျာ။ ကိုယ်ပွားထုတ်တဲ့ပညာ
ဆရာတော်တစ်ပါးက သူ့ကိုသင်ပေးတာလို့ပြောတာပဲဗျ။ သူ သင်ပေးလို့ကျုပ်
သွားတာ။ ကျုပ်ကလည်း ဘာမဆို လွှတ်စပ်စုတတ်တဲ့ကောင်ဆိုတော့ ဘချစ်
ပေးတဲ့အတိုင်း လိုက်ပြီးလေ့ကျင့်နိုင်တော့ ကိုယ်ပွားထုတ်တဲ့ပညာကို ကျုပ်
သွားတာပေါ့ဗျာ။

ဘချစ်နဲ့ ကျုပ်နဲ့ အတူတူတွဲပြီးတော့ ကိုယ်ပွားထုတ်ကြတဲ့အကြောင်းကို
ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ပွားမထုတ်တော့ပါဘူးလို့ အဘတို့ အမေတို့ကို
ကတိပေးခဲ့ရတဲ့အကြောင်းကိုတော့ ကျုပ် မပြောပြရသေးဘူးဗျ။

မျောက်လက်ထဲကို သေနတ် ရောက်တယ်ဆိုသလိုပဲ တာတေ့လက် ကိုယ်
ပညာရောက်တော့ မျောက်ထက် ဆိုးတော့တာပေါ့ဗျာ။ မျောက်ကလည်း သူ့လ
ရောက်တဲ့သေနတ်ကို စမ်းသပ်တဲ့အနေနဲ့ ဟိုပစ်ဒီပစ်နဲ့ စွတ်ပြီးပစ်နေတော့တာ

တာတေဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း မျောက်ရှုံးအောင်ဆော့တဲ့အကောင်ဆို
ကိုယ်ပွားထုတ်ပြီး ဟိုသွား ဒီသွားနဲ့ စွတ်ပြီးသွားနေတော့တာပေါ့ဗျာ။ တာ
ကိုယ်ပွားတွေ လွှတ်ထုတ်နေလို့ ဘချစ်ကတောင် တားယူရသဗျ။

"ဟေ့ကောင် - တာတေ၊ မင်းကိုယ်ပွားတွေ စွတ်ထုတ်မနေနဲ့၊ တော်တော်
ပြန်လာလို့မရဘဲ ဖြစ်နေဦးမယ်"

ဒီကောင်က အထစ်အထစ်နဲ့ကျုပ်ကို ပြောတာဗျ။

"မင်းလိုကောင် မျောက်မူးလဲကို ဒီပညာသင်ပေးလိုက်တာ ငါ မှားသွားပြီ
တောင် မသိဘူး"

"ဟာ - ဘချစ်ရာ၊ မင်း မမှားပါဘူးကွာ၊ မင်းနဲ့ငါက သူငယ်ချင်းပဲကွာ၊ မင်းတတ်
ပညာကို သင်ပေးတာ ဘာမှားစရာရှိလို့တုံးကွာ။ ဒါနဲ့ နေပါဦးဘချစ်ရ၊ ငါ ကိုယ်
ခဏခဏ ထုတ်ပြီး သွားလာနေတယ်ဆိုတာကို မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိတုံး"

"ဟေ့ကောင် - တာတေ၊ မင်းသွားလာနေတာကို ငါကိုယ်တိုင် တွေ့တာ
မင်းက ငြင်းချင်သေးလို့လား"

"ဟေ - မင်းက ဘယ်လိုလုပ် မြင်တာတုံး"

"ငါလည်း မင်းလိုပဲ ကိုယ်ပွားနဲ့ သွားလာနေလို့ပေါ့ကွာ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဟား - ဟား - ဟား - ဘချစ်ရာ၊ မင်းကလည်း ငါ့ဆရာတော် ပြောသလို ဖြစ်နေ ...ကောင်ငါးခိုးမျှားတာနင်က ဘယ်လိုလုပ်သိတုံးလို့မေးလိုက်တော့ တပည့်တော် ...ကောင်တူးရင်းမြင်တာပါဘုရားတဲ့ကွ။ ဟား - ဟား - ဟား။ နေပါဦးကွ ဘချစ်ရ ...တော့ ငါ့ကိုမြင်ရပြီး ငါက မင်းကို ဘာလို့ မမြင်ရတာတုံးကွ"

"ဟား - ဟား - ဟား - ဟား - ဒါကတော့ ဆရာစား ချန်ထားတာပေါ့ကွ၊ ဆရာက ...ကို ပညာကုန်ပေးမလားကွ"

...ကောင်က အထစ်အထစ်နဲ့ ပြောပြီး ရယ်နေတာဗျ။

"...ကွာ - ဘချစ်ရာ၊ မင်းကလည်း သူငယ်ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်ကိုများ ...စား ချန်နေရသလားကွာ"

...တော့မှ ဘချစ်က ရယ်ရင်းပြောသဗျ။

"...နောက်တာပါ တာတေရာ၊ မင်းက အခုမှ ကိုယ်ပွားစပြီး ထုတ်တာလေကွာ၊ ...ဒါကို လုပ်နေတာကြာပြီကွ။ စလုပ်ခါစမှာတော့ ကိုယ်ရည်စူးတဲ့နေရာကိုပဲ ...ရောက်သွားပြီး လမ်းမှာ ဘာကိုမှ မတွေ့ရဘူးပေါ့။ နောက်တော့ ကျွမ်းကျင်လာ ...လူတွေကို လိုက်ကြည့်လို့ရတယ်ကွ။ မင်းလည်း ကြာလာရင် အဲဒီလို ဖြစ်လာ ...တွ။ ငါ စိုးရိမ်တာက ငွေကြိုးလေးအတိုင်း ကိုယ်ထဲကို ပြန်ဝင်တဲ့အချိန်မှာ ...ကျနေတာမျိုးဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လို့ပါကွာ"

"အဲဒီလိုမျိုး ဖြစ်နိုင်လို့လားကွ - ဘချစ်ရ၊ ကိုယ်ပြန်ရမယ့်အချိန်ကို ကိုယ် ...နေတာပဲကွာ"

"တစ်ခါတလေ သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားမှာကို စိုးရိမ်တယ်လို့ ပြောတာကွ"

"ဩော် - အေးပါကွ၊ ငါ သတိထားပါ့မယ်၊ ခဏခဏလည်း ကိုယ်ပွားမထုတ်တော့ ...- ဘချစ်ရာ"

...တော့မှ ဘချစ်က ကျေနပ်သွားတာဗျို့။ ဒါပေမဲ့ - ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်တာ ...တာ ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရောဗျ။ ဘာလဲဆိုတော့ ဘချစ်ရဲ့ကိုယ်ပွားက ကျုပ်ကို မြင်ရပြီး ...ကျုပ်ကိုယ်ပွားက ဘယ်သူ့မှမမြင်ရတာ ဘာသဘောတုံး။ ကျုပ်က ဒီလိုမျိုးတွေး ...တစ်ခုရလာရင် အဖြေမရောက်မချင်း တွေးချင်တဲ့ကောင်ဗျ။

အခုလည်း ဒီကိစ္စကို ကျုပ်တွေးတယ်။ တွေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ - အဖြေက မရဘူးဗျ။ ...တော့ ကျုပ် တစ်ခု တွေးမိတယ်ဗျို့။ ကိုယ်ပွားထုတ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်ကိုသွား

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မယ်ဆိုတဲ့ ဦးတည်ချက်တော့ ရှိရမယ်ဗျ။ အဲဒါ
တော့ မရဘူး။ ဒီတော့ ကျုပ်က ဦးတည်ချက်ပြော
ကိုယ်ပွားထုတ်တယ်။

•

ဒီလိုဗျာ။ ဒီတစ်ခါ ကျုပ် ခါတိုင်းလို ဟိုသွား
မသွားတော့ဘဲ ဘချစ်ဆီကို သွားမယ်လို့
တယ်။ အဲဒီညက ကျုပ် ဘချစ်နေတဲ့ သုသာန်
ကို ကိုယ်ပွားနဲ့ ရောက်လာခဲ့တယ်။

ကျုပ်က သုသာန်ကျောင်းရှေ့တည့်တည့်
တမာပင်ကြီးနောက်မှာ ကပ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေ
ကျုပ် ရောက်ပြီး ဆယ့်ငါးမိနစ် မိနစ်နှစ်ဆယ်
အထိ ဘချစ်ရဲ့ကိုယ်ပွား ထွက်မလာဘူးဗျ။

ကျုပ်မရောက်ခင်များ ဒီကောင်ထွက်သွားပြီ
လို့တွေးလိုက်မိတယ်ဗျ။ ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ နော
တော့ ကျုပ် သုသာန်ကျောင်းထဲကို ဝင်လာ
ဘချစ်တို့ ကျောင်းထဲမှာ ခြင်ထောင်သုံးလုံး
ထားတာတွေ့တယ်ဗျ။ ဒီကောင်က ဘယ်ခြင်ထောင်
အိပ်မှန်းမသိဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ ကျုပ်က လှေကားပေါ်
က စောင့်ကြည့်နေလိုက်တယ်။

ဟော - ထွက်လာပြီဗျို့။ ဘချစ်ခြင်ထောင်ကို
ပြီး ထွက်လာပြီ။ ကိုယ်ပွားက ခြင်ထောင်ကို မ
ထွက်စရာမလိုဘူးလေဗျာ။

ဟာ - ဒီကောင် ဘချစ် ကိုယ်တုံးလုံး
ဒီတော့မှ ကျုပ်က သိသွားတာဗျ။ ကိုယ်ပွား
ကိုယ်ထဲက ထွက်လာလာချင်းမှာ ကိုယ်လုံး
ဟော - ဘချစ် ကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်ဝတ်ပြီးသား

ဟာ – ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ် ရှုံးသွားမတတ်ကို အံ့ဩမိတာဗျို့။ ကျုပ် ရှေ့က သွားနေတဲ့ ဘချစ်၊ ဒီကောင် ပျောက်သွားတယ်ဗျ။ ဘချစ်နေရာမှာ ငှက် တစ်ကောင်ကို တွေ့ရတယ်။ ငှက်က ခပ်မှန်မှန်ပဲ ရှေ့ကို ပျံနေတာဗျ။ ကျုပ် သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ ဇီးကွက်ဗျ။ ဒါကြောင့် ညဘက် ပျံနိုင်တာကိုး။ ဘချစ်က ဘယ်ရောက်သွားတုံး။ ကျုပ် တွေးရင်းနဲ့ ငှက်နောက်ကို လိုက်လာမိခဲ့ရောဗျ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

အကျီနဲ့ ပုဆိုးနဲ့ဗျ။ ဒီတော့မှ ကျုပ် တွေးလိုက်မိတာဗျ။ ကျုပ်လည်း ကိုယ်ပွား
ခါစမှာ ကိုယ်လုံးတီးပဲနေမှာလို့။

ဟာ - သွားပြီ - သွားပြီ။ ဒီကောင် ဘယ်သွားမှာတုံးဆိုတာ သိချင်တာနဲ့ သူ့
တာ ကျုပ်လိုက်ခဲ့တာဗျ။ လေထဲမှာ ပေါ်လောမျောပြီး ရွေ့သွားတာဗျို့။ အောင်မာ
င် အရှိန်တော်တော် ရလာပြီဗျို့။ တော်တော်ကို မြန်မြန်ရွေ့နေတာ။ ကျုပ်လည်း
မြန်မြန်လိုက်ရတာပေါ့ဗျာ။

ဟာ - ဒီကောင်ဘချစ်၊ တောင်တွေရှိတဲ့နေရာကို သွားတာဗျ။ တောင်တွေကို
သွားနေတာဗျ။ ကျုပ်လည်း သူ့နောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းက လိုက်ချလာရတာပေါ့
ကျုပ်နောက်က ပါလာတာကို ဒီကောင် သိပုံမရဘူးဗျ။ ဒီတော့မှ ကျုပ် တွေ့ရတာ
လေထဲမှာ ကိုယ်ပွား ဝိညာဉ်တွေ သွားလာနေတာပဲကိုဗျ။ တချို့ကိုယ်ပွားတွေက
လို သွားရမှန်း မသိဘူးဖြစ်နေတာ။ ဒါဟာ လူသေပြီး ထွက်လာတဲ့ ဝိညာဉ်
ပွားတွေ ထင်တယ်ဗျ။

ဟာ - အရောင်ဖြူဖြူနဲ့ ဝိညာဉ်ကြီးတွေက အဲဒီဝိညာဉ်ကိုယ်ပွားတွေကို သွား
နေရာကို ပြနေကြတာဗျို့။ ဒီတော့မှ ကျုပ် သဘောပေါက်သွားတာဗျ။ ခါတိုင်း
တစ်နေရာကို ဦးတည်ပြီး ထုတ်လိုက်တော့ ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်ပွားက ကျုပ် ဦးတည်
ရာကို တန်းပြီးရောက်သွားတာကိုး။ ဒီတော့ ကျုပ်က အခုလို တခြားကိုယ်ပွား
ကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးခဲ့ဘူးပေါ့ဗျ။ အခုလို တစ်နေရာကို ဦးတည်ချက်မထားဘဲ
နောက်က လိုက်လာတော့မှ တခြားကိုယ်ပွားတွေကို တွေ့ရတာဗျ။

ဒီတော့မှ ကိုယ်ပွားထုတ်တဲ့ပညာဟာ တော်တော်ကို စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း
သိသွားတာဗျ။ ဟာ - ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ် ရှုံးသွားမတတ်ကို အံ့သြမိတာဗျို့။ ကျုပ်
သွားနေတဲ့ ဘချစ်၊ ဒီကောင် ပျောက်သွားတယ်ဗျ။ ဘချစ်နေရာမှာ ငှက်တစ်
ကောင်ကို တွေ့ရတယ်။ ငှက်က ခပ်မှန်မှန်ပဲ ရှေ့ကို ပျံနေတာဗျ။ ကျုပ် သေသေချာချာ
လိုက်တော့ ဇီးကွက်ဗျ။ ဒါကြောင့် ညဘက်ပျံနိုင်တာကိုး။ ဘချစ်က ဘယ်
သွားတုံး။ ကျုပ် တွေးရင်းနဲ့ ငှက်နောက်ကို လိုက်လာမိခဲ့ရောဗျ။ ဒီတုန်းမှာပဲ
စိတ်ထဲမှာ အတွေးတစ်ခုဝင်သွားတယ်။ ဒီငှက်ဟာ ဘချစ် ပုံပြောင်းလိုက်တာ
လား၊ ကိုယ်ပွားက ပုံပြောင်းလို့ ရလို့လား။ နဂိုပုံ ပြန်ပြောင်းလို့ မရတော့ရင် ...
ကျုပ် တွေးလိုက်မိတယ်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တာတေ့စိတ်လည်း ခင်ဗျား သိပါတယ်။ လွတ်စပ်စုတဲ့ကောင်ပါဆိုမှဗျာ၊ ကျ
စိတ်ထဲမှာ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ငှက်တစ်ကောင်ပုံစံ တွေးလိုက်တယ်။ ဟာ – အံ့ဩ
တာဗျာ။ ကျုပ်ပုံစံက ငှက်တစ်ကောင် ဖြစ်သွားပြီဗျို့။ သေချာတာပေ့ါဗျာ။ ကျုပ်
ပျံနေတဲ့ ဖီးကွက်ဟာ ဘချစ်ပဲပေ့ါ။ ကျုပ်ကလည်း သူ့လိုငှက်မျိုး လိုက်ပြောင်း
တော့ ကျုပ် ပုံစံကလည်း ဖီးကွက်ပေ့ါဗျာ။ ဘချစ် ဖီးကွက်က ရှေ့ကပျံပြီး တ
ဖီးကွက်က ခပ်လှမ်းလှမ်းက လိုက်ပျံတာပေ့ါဗျာ။

ဟာ – အောက်မှာလင်းနေတဲ့ ဂူပေါက်တစ်ခုဗျ။ အထဲက အလင်းရောင်
အပြင်ကို ဖြာထွက်နေတာ။ ဟော – ဟော – ဘချစ်ဖီးကွက်က အောက်ကို နိမ့်ဆ
သွားပြီ။ ကျုပ်လည်း သူ့လိုပဲ အောက်ကိုနိမ့်ပြီး ပျံလိုက်တယ်။ ဟာ – ဒီကောင် လ
နေတဲ့ဂူပေါက်ထဲကို ဝင်သွားပြီဗျို့။ ကျုပ်ကတော့ လိုက်ပြီးမဝင်တော့ဘူး။ ဂူပေါ
မှာပဲ ရပ်နေလိုက်တယ်။ အဲ – နားနေလိုက်တာပေ့ါဗျာ။ ဒီတော့မှ ကျုပ် သဘောပေါ
တယ်ဗျ။ ဂူပေါက်က ကျဉ်းကျဉ်းလေးကိုဗျ။ ငှက်တစ်ကောင်ပဲ ဝင်လို့ရတာ၊ လူ
ယောက် ဝင်လို့မရဘူး။ ဒီထဲက လင်းနေတာ ဘာလဲဆိုတာ သိချင်တာနဲ့ ကျုပ်
ကို ချောင်းကြည့်လိုက်တယ်။

ဟာ – နတ်မိမယ်လေးတွေဗျ။ ဂူကြီးက အထဲမှာ အကျယ်ကြီးပဲဗျာ၊ ဒါ
အခန်းကြီးတစ်ခုပဲ ရှိသေးတာ။ နတ်မိမယ်လေးတွေကစားနေကြတာဗျ၊ ကြည့်
ကြည့်စမ်း – ဘချစ် ဖီးကွက်ရဲ့ကိုယ်ကလည်း ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အရောင်တွေ ထွက်
နေတယ်ဗျို့။ ဟော – ဟော – နတ်မိမယ်လေးတစ်ပါးက ဘချစ်ကို သူ့နားလာဖို့
ယပ်ခေါ်လိုက်တယ်။ ဒီကောင်က အဲဒီနတ်မိမယ်လေးရဲ့ဘေးက ကျောက်တုံး
ပေါ်မှာ သွားပြီးနားလိုက်တယ်။ နတ်မိမယ်လေးက ဒီကောင်ရဲ့ကျောကုန်းကို လ
ဖွဖွလေးသပ်ပေးလိုက်တယ်။ အောင်မာ – ဒီကောင်က ငြိမ်ငြိမ်လေးနားနေတာ
မျောက်မူးလဲအောင် ကမြင်းကြောထတဲ့ အထစ်အထစ်နဲ့ကောင်က နတ်မိမယ်
တွေ ချစ်အောင် ငြိမ်ငြိမ်လေးလုပ်နေတာဗျ။ သူ့ကိုယ်သူ မခုတ်တတ်တဲ့ကြော
လိုပေ့ါဗျာ။

ကျုပ်သာ ဒီကောင့်အနားမှာရှိရင် ကျောက်တုံးပေါ်ကနေ ဆောင့်ကန်ချ
ပါတယ်။ နတ်မိမယ်လေးတွေရဲ့ကစားနည်းက ဘယ်လိုတုံးတော့ မသိဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...မှာ ဟိုပြေး ဒီပြေး လုပ်ကြတယ်။ အောင်မာ – ကြည့်စမ်းဗျာ။ ကြည့်စမ်း၊ ဘချစ် ...တ်ကပါ နတ်မိမယ်လေးတွေနဲ့ရောပြီး ဟိုပျံဒီပျံ လုပ်နေတာဗျ၊ ဒီကောင်ပါ ...ပြီး ကစားနေတဲ့ပုံပဲ။ နတ်မိမယ်တွေကလည်း ဒီကောင့်ကို ခင်မင်တဲ့ပုံပဲဗျ၊

ဘချစ်ရာ – ဒင်းတော့ နေနှင့်ဦးပေါ့လို့ ကျုပ်က စိတ်ထဲကနေ ကြိမ်းလိုက်တယ်၊ ...လုပ်လုပ် နှစ်ယောက်အတူတူတွဲပြီး လုပ်နေတဲ့အကောင်က ဒီကိစ္စမျိုးကျတော့ ...ကို နည်းနည်းမှမပဟာဘူးဗျ။ ပြီးတော့ ကိုယ်ပွားထုတ်တဲ့ပညာမှာ အခုလို ကြိုက် ...အသွင်ကို ပြောင်းလို့ရတယ်ဆိုတာ ဒီကောင် လျှို့ထားတာဗျ။ ဒီပညာမှာ နောက် ...ဘာတွေလုပ်လို့ ရသေးသလဲ မသိဘူးဗျို့။

•

ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ ဒီကောင် ဘယ်သွားတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိပြီပေါ့ဗျာ၊ ...မဲ့ ဒီနေရာက ဘယ်နေရာဆိုတာ ကျုပ် မသိဘူးဗျ။ ကျုပ် ဆက်ပြီး စမ်းသပ်ဖို့ ...တ်လိုက်တယ်။

ကျုပ်တောင်ခြေကိုပျံပြီး ဆင်းလာတယ်။ တောင်ခြေကတောထဲကိုရောက်တော့ ...ကိုယ်ကျုပ် ကိုးတောင်ကျားကြီးတစ်ကောင်အဖြစ် ပြောင်းကြည့်လိုက်တယ်၊ ... – ကျုပ် ကျားကြီး ဖြစ်သွားပြီဗျို့။ ကျုပ်က ခါးကြီး နွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့နဲ့ တောထဲကို လျှောက် ...ကြည့်တယ်။

“တစ် – တစ် – တစ် – တစ်”

ဟော – ကျုပ်ကို မြင်သွားတဲ့ ချေလေးတွေက တတစ်တစ်နဲ့ အော်ကြပြီဗျ။ ကျုပ် ...း တောထဲမှာ ဟိုသွားဒီသွား လုပ်ပြီးတော့ ဇီးကွက်တစ်ကောင်လို ပြန်ပြောင်း ...တယ်။ ပြီးတော့မှ အပေါ်ကိုပျံတက်ပြီး နတ်သမီးတွေရှိတဲ့ ဂူပေါက်ကို တစ်ခ် ...ချောင်းကြည့်လိုက်တယ်။ နတ်သမီးရဲ့ဂူထဲမှာက ပန်းပင်တွေ၊ စမ်းရေအိုင်လေး ...နဲ့ တော်တော်လေး သာယာတာဗျ။ နတ်သမီးတွေရဲ့ ကိုယ်ကထွက်တဲ့ အလင်း ...က ဂူကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖြာထွက်နေတာဗျို့။

ဟော – ဘချစ် ပျံတက်လာပြီဗျို့။ ဂူပေါက်ဝကနေ ဒီကောင် ပျံထွက်သွားတယ်၊ ...လည်း ဒီကောင့်နောက် ပျံပြီးလိုက်ရတာပေါ့ဗျာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာ – အောက်မှာ မြို့ကြီးတစ်မြို့ဗျ။ ဘာမြို့တုံးတော့ ကျုပ် မသိဘူး။ မီးရောင်တွေ ထိန်ထိန်လင်းနေတာဗျ။ အောင်မာ – ကြည့်စမ်း – ဘချစ်က ဇီးကွက်တစ်ကောင် ပုံစံကနေ လူပုံစံ ပြန်ပြောင်းလိုက်ပြီဗျို့။

ဆင်းသွားပြီ – ဆင်းသွားပြီ – ဒီကောင် တရုတ်ကြီးတစ်ယောက်ပုံစံ ယူလိုက်ပြီး အောက်ကို ဆင်းလိုက်တယ်။ ဟာ ဒီကောင် တရုတ်ကြီးဘချစ် မြို့ထဲက လမ်းတွေထဲ မှာ လျှောက်သွားနေတာဗျ။

ကျုပ်ကလည်း သူ့နောက်က မလှမ်းမကမ်းလေးက လိုက်လာတာပေါ့ဗျာ။ ... နေရာရောက်တော့ လမ်းဘေးက ပေါက်စီဆိုင်မှာရပ်ပြီး ဒီကောင် ပေါက်စီဝယ်... တယ်ဗျ။ ပေါက်စီရောင်းတဲ့ တရုတ်မလေးက ချောသားဗျ။ ဒီကောင်ဘချစ်က ... တရုတ်မလေးနဲ့ ဘာတွေပြောနေမှန်းတော့ ကျုပ် မကြားရဘူးဗျ။

အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေတဲ့ ပေါက်စီကို စားလိုက်၊ ကောင်မလေးတွေ... စကားပြောလိုက်၊ ကောင်မလေးကလည်း သူပြောတာတွေကို သဘောကျပြီး ... လိုက်နဲ့ ဘချစ်က တော်တော်ကို ဟုတ်နေတာဗျ။

နောက် – ဒီကောင် ပေါက်စီဆိုင်ကနေ ထွက်သွားပြန်ရောဗျ။ ကျုပ်လည်း ဒီကောင့်နောက်က လိုက်ရပြန်တာပေါ့ဗျာ။ ပေါက်စီရောင်းတဲ့ တရုတ်မကလည်း ... ဆိုင်ရှေ့က ကျုပ် ဖြတ်သွားတော့လည်း ကျုပ်ကို တရုတ်လိုပြောပြီး ပေါက်စီကော... ကြောင်းညွှန်းရောင်းနေရောဗျ။ ကျုပ်မှာ ဘချစ်ကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေရတာ... လမ်းပေါ်မှာက တခြားလူတွေလည်း သွားလာနေကြတာ တော်တော်များတယ်ဗျ။

ဟော – တရုတ်ကြီးဘချစ်က တစ်နေရာကိုရောက်တော့ လမ်းကျဉ်းလေးထဲ... ချိုးဝင်လိုက်တယ်ဗျ။ အဲဒီလမ်းဘေးက မီးရောင်သိပ်မလင်းဘူးဗျ။ မီးရောင်မှိန်... ပဲ လင်းနေတာ။

ဒီကောင် မှောင်ထဲကို ဘာလာလုပ်တာတုံးဆိုတာ သိချင်တာနဲ့ ကျုပ်လိုက်ကြ... တာဗျ။ ရှေ့က မှောင်ရိပ်မှာ လူလေးငါးယောက် ဝိုင်းထိုင်နေကြတယ်။ ဒီကောင်... အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံထုတ်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ ဝိုင်းထိုင်နေတဲ့လူစုထဲကို ဘချစ်တ... ကြီးကပါ ဝင်ထိုင်ရောဗျာ။ ကျုပ်ကလည်း သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နောက်မှာကွယ်... ကြည့်နေတာဗျ။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

လား - လက်စသတ်တော့ နေ့ကဝင်ပြီးဘိန်း
တိုးဗျ။ ဟိုလူတွေက သူတို့ရှုနေတဲ့ဘိန်းပြောင်း
ကောင့်ဘက် ထိုးပေးတယ်။ ပြီးတော့ - မီးခဲလေး
ယပ်ခတ်ပေးတယ်။ ဒီကောင်က ဘိန်းပြောင်းကို
ကိုက်ပြီး ရှုလို့ဗျ။

ကာနေတော့မှ တရုတ်ဘချစ်က လူစုထဲက
လာပြီး ဆက်လျှောက်သွားတယ်။ ဟော -
ကောင်ပြန်တော့မယ်ထင်တော့ဗျ။ အပေါ်ကို ရိုပ်ခနဲ
တက်သွားပြီး ဘချစ်ရဲ့နဂိုရုပ် ပြန်ပေါ်လာတယ်။
ဟော - ရိုပ်ခနဲပဲဗျို့ သူသာန်ကျောင်းကို ပြန်ရောက်
လာတယ်၊ ပြီးတော့ ကျောင်းထဲကို ဝင်သွားတယ်။
လည်း နဂိုပုံစံအတိုင်း ကျုပ်ရဲ့ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကိုစိတ်ညွှတ်လိုက်တယ်။ ရောက်ပြီ - ကျုပ်ကိုယ်
ကို ကျုပ် ပြန်ရောက်ပြီ။

နောက်နေ့ကျောင်းမှာဘချစ်နဲ့တွေ့တော့ကျုပ်က
ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဒီကောင့်ကို ပြောတယ်။

"ငါ - ညကကိုယ်ပွားထုတ်သေးတယ်ကွ - ဘချစ်"

"မင်းကို ခဏခဏမလုပ်ဖို့ ငါပြောထားလျက်နဲ့"

"အေးပါကွာ - ငါခဏခဏမလုပ်ပါဘူးကွာ၊ နေဦး
ကွ - မင်းကို ငါရောက်ခဲ့တဲ့ နေရာတွေ ပြောချင်လို့ကွ"

"အောင်မယ် - ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်းက ဘယ်တွေ
ရောက်ခဲ့လို့တုံး"

"ငါပထမဆုံး ရောက်သွားတာက ဂူကြီးတစ်ခုထဲ
နတ်သမီးလေးတွေဆီကိုကွ"

"ဘာကွ"

မြန်လိုက်တာဗျ။
မျက်စိမှိတ်လိုက်တယ်ဆို
ချက်ချင်းရောက်တာဗျ။
ဖယောင်းတိုင်မီးတွေအောက်
လင်းနေတာပဲဗျာ။
ဒါ ဘယ်လိုအိမ်တုံးဗျ။
ရှေးဟောင်းတိုက်ကြီး
တစ်လုံးလား၊
ဘုန်းကြီးကျောင်းလား။
ကျုပ်က တွေးရင်းနဲ့
အိမ်အတွင်းပိုင်းတွေ
လိုက်ကြည့်တယ်။
လက်ရာတော်တော်ကောင်းတဲ့
အိမ်ကြီးဗျ။ တစ်အိမ်လုံး
ကျောက်ဖြူသားနံရံနဲ့
ဆောက်ထားတာပဲတယ်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"အေး - ဟုတ်တယ် - ဘချစ်ရ၊ ငါ အထဲတော့ မဝင်ပါဘူးကွာ၊ ဂူပေါက်ဝကပဲ ကြည့်တာပါ၊ နတ်သမီးလေးတွေနဲ့ ပုံဆိုးဆိုး ဖီးကွက်ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့တယ်ကွ"

"ဘာကွ - ပုံဆိုးဆိုးဖီးကွက် ဟုတ်လား"

"အေးကွ - နတ်သမီးလေးတွေက လှသလောက် ဖီးကွက်ကြီးက ကျက်သရေမရှိလိုက်တာကွာ"

ဘချစ်က ကျုပ်ကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်တယ်ဗျ။ ကျုပ်က မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီးတော့ ဆက်ပြောတယ်။

"နောက်တော့ ငါတရုတ်မြို့တစ်မြို့ကို ရောက်သွားသေးတယ်ကွ။ အဲဒီမှာ တရုတ်ကြီးတွေ့ခဲ့တယ်။ လူပုံက ခပ်ဆိုးဆိုးကြီးပါကွာ၊ ဒီတရုတ်က ပေါက်စီသည် မချောချောလေးဆီမှာ ပေါက်စီတစ်လုံး ဝယ်စားပြီးတော့ မှောင်ရိပ်ထဲဝင်သွားတာကွ၊ ဒီတရုတ် ဘာလုပ်မလို့တုံးဆိုတာ သိချင်တာနဲ့ ငါ လိုက်ကြည့်တော့မှ သဘောပေါက်သွားတာပေါ့၊ အဲဒီရုပ်ဆိုးဆိုးတရုတ်ကြီးက ဘိန်းသွားရှူတာကိုးကွ။ ဟား - ဟား - ဟား"

"ဟေ့ကောင် - တာတေ"

"နေပါဦး ဘချစ်ရ၊ ငါ ပြောပါဦးမယ်"

"တော်တော့ - တာတေ၊ မင်း ညက ငါ့နောက်က လျှောက်လိုက်ကြည့်နေတယ်မို့လား"

"အေးပေါ့ - ဘချစ်ရ၊ ကြည့်ရတာပေါ့၊ မင်းကမှ ငါ့ကို ကိုယ်ပွားပညာကို အကုန်သင်ပေးတာမှ မဟုတ်တာ၊ မင်းကိုကြည့်ပြီး ငါ့ဟာငါ လေ့ကျင့်ယူရတာပေါ့"

ဒီတော့မှ ကျုပ် သူ့ကို မကျေနပ်နေတဲ့အကြောင်းကို ဒီကောင် သဘောပေါက်သွားရောဗျို့။

"ဟာ - တာတေရာ၊ ငါက မင်းကို အကုန်သင်မပေးတာ မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ ဒါတွေဟာ မင်း ကျွမ်းကျင်လာရင် အလိုလိုသိမယ့်ကိစ္စတွေမို့လို့ပါကွာ"

"ဒီလိုတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲကွ - ဘချစ်ရ၊ မင်းကလည်း ပြောပြဆိုပြမှ ငါက သိမှာပေါ့"

"ပြောစရာမလိုတော့ပါဘူးကွာ၊ မင်းက အစပညာကုန်တတ်သွားပြီပဲ - တာတေရ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘချစ်ပြောလိုက်တော့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးသလို သလို ဖြစ်မိသားဗျ။

"နေပါဦး – ဘချစ်ရ၊ မင်းသွားတဲ့နေရာတွေကိုမင်း ဘယ်လိုသိတာတုံးကွ၊ အရင် က ရောက်ဖူးလို့လား"

"ငါလျှောက်သွားရင်းနဲ့ တွေ့တာကွ၊ ငါ နေရာတော်တော်များများကို ရောက်ဖူး တယ်၊ မင်းလည်းနောက်တော့ငါ့လိုပဲ အနှံ့ရောက်ဖူးမှာပါ။ အေး – မင်းသတိထားရမှာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ရောက်တဲ့နေရာမှာ မင်းစိတ်ကို မျောပါမနေဖို့ပဲကွ၊ သတိအမြဲရှိ ရမယ်၊ မင်း ကိုယ်ပွားနဲ့လာတာကို မမေ့မသွားစေနဲ့"

"မေ့သွားရင် ဘာဖြစ်မှာတုံးကွ"

"ဟာ – မင်း ပြန်ရောက်မလာရင် မင်းရဲ့ကိုယ်ကြီးက တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်ပြီး လူတွေ သိသွားမှာပေါ့ကွ"

"ဩော် – အေး – ဟုတ်သားပဲ"

အဲဒီနောက် စာမေးပွဲတွေ နီးလာတော့ ကျုပ်လည်း ကိုယ်ပွားတွေ ဘာတွေ ထုတ်ဖြစ်တော့ပါဘူးဗျာ။ ဒီလိုနဲ့ စာမေးပွဲပြီးလို့ နွေရာသီကျောင်းရက်ရှည်ပိတ် တော့ ကျုပ် အိမ်ပြန်ခဲ့တယ်။ ဘချစ်လည်း သူ့ကို မွေးစားတဲ့ သုသာန်ကျောင်းဆရာ တော်နဲ့ လိုက်သွားမယ်လို့ ပြောတယ်ဗျ။ ဘယ်ကိုသွားကြမှာတုံးတော့ ကျုပ်လည်း မသိဘူးဗျ။

ကျောင်းနေတဲ့အရွယ်ဆိုတော့ အဘာကိုလည်း ဘာမှကူညီပြီး မလုပ်တတ်သေး ဘူးလေဗျာ။ ရွာထဲ ဟိုသွား သည်သွား လျှောက်ဆော့၊ မောရင် အိမ်ပြန်ပြီး ထမင်းစား ပြောက်စိညောင်းရင် ခဏအိပ်ပေါ့။

ဒါပေမဲ့ – ကျုပ်က နေ့ခင်းဘက် သိပ်မအိပ်ဘူးဗျ။ ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ ည ဘက် အိပ်မပျော်မှာစိုးလို့ဗျ။ ညဘက်ဆိုရင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်မှ ကျုပ် ကိုယ် ပွားကို ထုတ်လို့ကောင်းတာဗျ။

ကိုယ်ပွားစထုတ်ခါစကတော့ တစ်နေရာကို ဦးတည်ပြီး ထုတ်ရတာဗျ။ အခုလို ကျွမ်းကျင်လာပြီဆိုတော့ ဦးတည်ချက်မထားတော့ဘဲ ကိုယ်ပွားကို ဒီအတိုင်း ထုတ် လို့ ရနေပြီဗျ။ ပြီးတော့မှ ကိုယ်သွားချင်တဲ့နေရာကို အာရုံစိုက်လိုက်ရင် ချက်ချင်း ရောက်နေတော့တာပေါ့ဗျာ။

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျုပ်က ကျုပ်ဆရာ မျောက်မူးလဲ၊ မျော
မျောက်အော့ကြောလန် ဘချစ်လောက်တော့ မမီသေးဘူးဗျ။ ဘချစ်က နတ်
တွေနဲ့တောင် သွားဆော့တဲ့အကောင်ဗျ။ တရုတ်ပြည်သွားပြီး ဘိန်းတွေ
တောင် ရှူတဲ့ကောင်လေဗျာ။ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီလောက်လည်း မသွားတတ်
ပြီးတော့ အဲဒီလောက်လည်း မသွားရဲပါဘူးဗျ။ ကျုပ်တို့ရွာနဲ့ အနီးအနားလော
ကျုပ်သွားတာပါ။

ဒါပေမဲ့အခုတလော ကျုပ်သွားသွားဆော့နေတဲ့ရွာတစ်ရွာရှိတယ်ဗျ။ ရွာ
က တောင်ပုလဲကုန်းတဲ့ဗျ။ ကျုပ်တို့အညာရွာတွေဆိုတာက ကုန်းမြင့်နေရာ
ရွာတည်ထားရင် ဘာကုန်း ညာကုန်းနဲ့ ခေါ်ကြတာလေဗျာ။ ကျုပ်တို့ရွာမှာ
ထနောင်းကုန်းလေ။ ကျုပ်တို့နားမှာက ဘန့်ပွေးကုန်းတို့၊ ထိန်ကုန်းတို့၊ မီးလောင်
တို့၊ ငွေတွင်းကုန်းတို့ ခေါ်ကြတာဗျ။

အခု ကျုပ်ပြောမယ့် တောင်ပုလဲကုန်းဆိုတာက ကျုပ်တို့ရွာရဲ့တောင်
ကျတယ်ဗျ။ နည်းနည်းတော့ လှမ်းသား။ အဲဒီမှာ တောင်ပုပုကြီးတစ်လုံး တုံးလုံး
သလိုပုံစံ တောင်တစ်တောင်ရှိတယ်။ အဲဒီတောင်ကြီးကို အဲဒီဒေသက လူ
လည်း တောင်ပုလဲကုန်းရွာလို့ ခေါ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူကမှ တောင်ပုလဲ
မခေါ်ပါဘူးဗျာ။ တောင်ပုလဲကုန်းပဲ ခေါ်ကြတာပါ။ မသိရင်တော့ မိန်းမတွေ
လုပ်ပြီး ဆွဲတဲ့ ပုလဲလုံးနဲ့ မှားနိုင်တာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်ကိုယ်ပွားနဲ့သွားရင် ဒီရွာကို ရောက်တာဗျ။ အဲဒီရွာထဲမှာ လသာ
ကလေးတွေ ဆော့ကစားနေတဲ့ အသံကြားတာနဲ့ ကျုပ်က ရွာထဲကို ဝင်ကြည့်တာ
ဒီမှာတင် ...

"ဟဲ့ – နင်ရော ပါမလား၊ လာလေ"

လို့ ခပ်ကြီးကြီး ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ခေါ်တာဗျ။ နောက်မှသိ
ဒီကောင်မလေးရဲ့နာမည်က "ရွှေရွှေ" တဲ့၊ သူနဲ့ ရုပ်ချင်းချွတ်စွပ်တူတဲ့ သူ့ညီ
"ငွေငွေ" တဲ့ဗျ။ သူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံး ကျုပ်ကို လွှတ်ခင်တာဗျ။ အ
ရွှေရွှေက ပိုသွက်တယ်။ အငယ်မငွေငွေက ရွှေရွှေလောက်မသွက်ဘူး။ အေး

သူတို့ကစားတဲ့နေရာက ရွာလယ်ပိုင်းမှာဗျ။ ကလေးတွေ ဆော့ဖို့ ကစ
ကြီးကိုလုပ်ထားတာဗျ။ အတော်ကိုကျယ်တာ။ အဲဒီထဲမှာ လသာတဲ့ညဆိုရင် ထ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကြ၊ ထွေခင်းကြ၊ ကုလားမစည်းနင်း ဆော့ကြ၊ ဘောလုံးကန်ကြ၊ ဖန်ခုန်ကြ၊ ခြင်း တွေနဲ့ တကယ့်ကို ပျော်စရာပါဗျာ။

အမတော့ ကျုပ်က ရွှေရွှေတို့ညီအစ်မနဲ့ ခင်သွားတာ။ နောက်တော့ ကျုပ်နဲ့ ကောင်လေးတွေနဲ့ ခင်တော့တာပေါ့ဗျာ။

ဒီထဲမှာ ကျုပ်နဲ့ အခင်ဆုံး လေးယောက်ရှိတယ်။ နှစ်ယောက်က တောင်ပုလဲ ဗျ၊ မိုးဦးနဲ့ လေပွေတဲ့ဗျို့။ နောက်နှစ်ယောက်ကတော့ တောင်ပုလဲက မဟုတ် ခြားကနေ ကျုပ်လိုပဲ လာဆော့တာ။ ပိန်ရှည်ရှည်ကောင်က စောသိန်းတဲ့၊ ဖြူဖြူချောချောကောင်လေးက အောင်စိုတဲ့၊ စောသိန်းက သူ့ကိုယ်သူ တော စောသိန်းလို့ ပြောသဗျ၊ အောင်စိုက သူ့ကိုယ်သူ တောင်ညိုက အောင်စိုလို့ တယ်၊

ဒီကောင်တွေ မိုးဦးက ပြောတယ်၊

"ဟော့ကောင် - တာတေ၊ မင်း လေပွေတို့အိမ် ရောက်ဖူးလား"

"ဒါဆိုရင် မင်းအခု လိုက်မလား - တာတေ"

လေပွေက ကျုပ်ကို အိမ်လည်ဖိတ်နေတာဗျ။ ကျုပ်ကလည်း ပြန်ချိန်စောသေး နဲ့ လိုက်မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

"နေ - မင်းတို့အိမ်က ဘယ်မှာတုံး လေပွေရ"

"တောင်ပုလဲမှာလေကွာ"

ဒီကောင် ကျုပ်ကို နောက်ပြောနေတယ်လို့ ကျုပ်က ထင်သွားတာဗျ၊ ကျုပ် က တောင်ပုလဲတောင်ပိုင်းမှာလား၊ မြောက်ပိုင်းမှာလားလို့ မေးတာဗျ။

"လာ - တာတေ၊ မင်း ငါ့အကျီကို ကိုင်ထား"

ထင် - ဘယ်လိုတုံးလို့ ကျုပ် တွေးလိုက်မိတာဗျ။ သူတို့အိမ်သွားမှာကို ကျုပ်က အကျီကို ဘာအတွက် ကိုင်ရမှာတုံး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အတွေးကို ကျုပ် စိတ်ထဲမှာထား လေပွေအကျီကို ကျုပ် ကိုင်ထားလိုက်တယ်၊ ကျုပ်အကျီကို အောင်စိုက ကိုင် ၊ အောင်စို့အကျီကိုကျတော့ မိုးဦးက ကိုင်တယ်၊ မိုးဦးအကျီကို စောသိန်းက တယ်၊ ငါးယောက်တန်းကြီးပေါ့ဗျာ၊ ဒီကောင်တွေ ဘယ်လိုလုပ်မှာတုံးဆိုတာ ကြည့်နေတာဗျ။

"တဲ - အားလုံး မျက်စိမှိတ်ထားကြ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

လို့လေပွေကပြောတော့ကျုပ်မျက်စိမှိတ်လိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့ကောင်တွေ မှိတ်လား မသိဘူးဗျ။ ဒါပေမဲ့ – ဒီကောင်တွေလည်း မှိတ်မှာပါ။

"ကဲ – ရောက်ပြီဟေ့"

မြန်လိုက်တာဗျ။ မျက်စိမှိတ်လိုက်တယ်ဆို ချက်ချင်းရောက်တာဗျ။ ဖယောင်း ဘိုင်မီးတွေအောက်မှာလင်းနေတာပဲဗျာ။ ဒါဘယ်လိုအိမ်တုံးဗျ။ ရှေးဟောင်းတိုက်ကြီး တစ်လုံးလား၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းလား။ ကျုပ်က တွေးရင်းနဲ့ အိမ်အတွင်းပိုင်းတွေ လိုက် ကြည့်တယ်။ လက်ရာတော်တော်ကောင်းတဲ့ အိမ်ကြီးဗျ။ တစ်အိမ်လုံး ကျောက်ဖြူ သားနံ့ရံနဲ့ ဆောက်ထားတာထင်တယ်။

ကျုပ် ငေးနေတုန်းမှာပဲ…

"တာတေ – လာ – ထိုင်လေကွာ"

ဧည့်ခန်းဆောင်ကြီးထဲကို လေပွေက ခေါ်လာတာဗျ။ ဟာ – ကြက်သွေးရောင် ခန်းဆီးတွေ ကာထားတာဗျ။ ကျောက်ဖြူသားနံ့ရံမှာ ပန်းချီကားကြီးနှစ်ချပ် ချိတ် သားတယ်။ တစ်ချပ်က ဘုရင်တစ်ပါး၊ မြို့ထဲကို တိုင်းခန်းလှည့်တဲ့ပုံဗျ။ နောက်ပန်းချီ ကားက ဘုရင်က ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲမှာ လက်ပိုက်ပြီး ရပ်နေတဲ့ပုံ။ ဘေးမှာ မှူးမတ် တွေ၊ စစ်သူကြီးတွေခြံရံလို့ပေါ့ဗျာ။ လက်ရာတော်တော်ပြောင်မြောက်အောင် ဆွဲထား တဲ့ ပန်းချီကားတွေဗျ။

ဧည့်ခန်းမှာလည်း ပန်းကနုတ်တွေ ဖော်ထားတဲ့ ကုလားထိုင်တွေ ချထားတာ အများကြီးဗျ။ ဒီဧည့်ခန်းမှာ လူတွေအများကြီးစုပြီး စကားပြောပုံရတယ်ဗျ။

ခဏနေတော့ ဧည့်ခန်းထဲကို အသက်လေးဆယ်လောက်ရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ် ယောက်နဲ့ အသက်သုံးဆယ်ကျော်လောက်ရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဝင်လာတယ်။ ကျုပ် တော်တော်ကို အံ့သြသွားတာဗျို့။ နှစ်ယောက်စလုံး တော်တော်ကို ခန့်ညားတဲ့ ရုပ်ရည်တွေဗျ။ ဝတ်စားထားတာက ရှင်ဘုရင်တွေရှိစဉ်ခေတ်ကဝတ်တဲ့အဝတ်အစား မျိုးတွေဗျ။ ကျုပ်တို့ ပွဲထဲမှာ မြင်ရတဲ့အဝတ်အစားမျိုးတွေပေါ့ဗျာ။

"လေပွေလေးရဲ့သူငယ်ချင်းတွေဆိုလာလည်ကြတာလား၊ ဒီအိမ်တော်ကြီးထဲ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဆော့ကြ။ ကလေးဆိုတာ ဆော့မှ ကျန်းမာတာကွဲ့။ ဘဘုရားတို့ မယ် ဘုရားတို့ကို အားမနာကြနဲ့၊ ဆော့ကြ၊ ဆော့ကြ။ ကဲ – မယ်ဖုရားက လေပွေလေး သူငယ်ချင်းတွေကို အကျွေးအမွေးလေးနဲ့ ဧည့်ခံလိုက်ပါကွယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ပြောပြီး ဧည့်ခန်းထဲက ထွက်သွားတယ်။ ကျုပ်လည်း ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိတာနဲ့ ပြုံးရုံးပဲ ပြုံးနေလိုက်တယ်ဗျ။ အိမ်ကြီးထဲမှာ မောင်းထုတဲ့ အသံကြားလိုက်ရတယ်။

"ဟာ – လေပွေ၊ မောင်းထုတဲ့ အသံပါလားကွ"

"အေး – ဟုတ်တယ် – တာတေရ၊ ငွေမောင်းထုတဲ့အသံပါကွာ။ အိမ်တော်ထိန်းကြီးကို ခေါ်တာပါ"

ကျုပ်တို့ငါးယောက်လည်း ကစားတဲ့အကြောင်းတွေ ဟိုပြောဒီပြောနဲ့ လျှောက်ပြောကြတာပေါ့ဗျာ။ ကလေးတွေဆိုတော့လည်း ပြောစရာဆိုလို့ကစားတဲ့အကြောင်းရှိတာလေဗျာ။ ဟော – ခြေသံတွေ ကြားတယ်ဗျ။ ကျုပ် ဧည့်ခန်းအဝင်ပေါက်ကိုလှမ်းကြည့်တော့မှ နန်းတွင်းအဝတ်အစားတွေနဲ့ ရုပ်တော်တော်ချောမောတဲ့ မိန်းမငယ်လေးယောက် ရွှေလင်ဗန်းလေးတွေကိုင်ပြီး ရောက်လာကြတယ်ဗျ။ ကျုပ်တို့ကို ငှက်ပျောသီးတစ်လုံး၊ ဆီးသီးတစ်လုံးနဲ့ ဖျော်ရည်တစ်ခွက်စီ လိုက်ပေးတယ်။

ကျုပ်တို့လည်း ကစားလာကြတာဆိုတော့ ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ ငှက်ပျောသီးကို အရင်စားလိုက်တယ်။ တော်တော်ကို မွှေးတာဗျ။ ဘာငှက်ပျောမှန်းကို မသိတာ။ ပြီးတော့ဆီးသီးစားတယ်။ ဆီးသီးကလည်း မွှေးပြီးတော့ ချိုနေတာပါပဲဗျာ။ နောက်ဆုံး ရွှေခွက်လေးနဲ့ ထည့်ထားတဲ့ ဖျော်ရည်ကို သောက်လိုက်တယ်။ ဘာကို ဖျော်ထားမှန်းမသိပေမယ့် တော်တော်ကို အရသာရှိတာဗျ။

ကျုပ်တို့လည်း လေပွေတို့အိမ်ကြီးထဲမှာ ဟိုလျှောက်ဒီလျှောက်လုပ်ပြီး ခဏကြာတော့ တောင်ပလဲကုန်းရွာက ကစားကွင်းကြီးထဲကို ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ ပြန်လာတော့ သွားတုန်းက ပုံစံမဟုတ်တော့ဘူးဗျ။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြန်ရတာ။ မျက်စိတစ်မှိတ်ပဲ ရောက်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါမျိုးတွေ တာတေလည်း ကျွမ်းကျင်ပြီးသားပါဗျ။ အဲဒီညက ကျုပ် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မနက်သုံးနာရီလောက် ရှိပြီဗျ။

•

အံ့သြစရာဗျာ။ ကျုပ်အိမ်မှာ သုံးရက်တိတိ ထမင်းမဆာဘူးဗျ။ လေပွေတို့အိမ်က စားလာတဲ့ ငှက်ပျောသီးနဲ့ ဆီးသီးက အာဟာရသိဒ္ဓိ ရှိနေသလားလို့ ကျုပ်တွေးမိ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တယ်။ သူတို့အိမ်က တောင်ပုလဲမှာလို့ လေပွေက ပြောပေမဲ့ ဘယ်နေရာမှာရှိ
ကျုပ်သိတာ မဟုတ်ဘူးဗျ။

တောင်ပုလဲကုန်းရွာကို ကျုပ် မရောက်တာတောင် ကြာပြီဗျ။ ဒီညတော့ အဲ
ဘက်ကိုသွားမယ်လို့ ကျုပ် စိတ်ကူးထားတယ်။ ဒီည လပြည့်ညလေးဗျာ။ ဒီလိုည
ဆိုရင် တောင်ပုလဲကုန်းမှာ လွှတ်ပျော်ဖို့ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ် ကိုယ်ပွားထုတ်ပြီးသွားတယ်။

"ဟာ – တာတေ လာကွ၊ မင်းမလာတာ တော်တော်ကြာပြီနော်"

မိုးဦးက ကျုပ် ဆီးပြောတာဗျ။ ဒီကောင်တွေ လူစုံတက်စုံကို ဆော့နေကြတာ
တောစိမ်းက စောသိန်းရော၊ တောင်ညိုက အောင်စိုးရော ရောက်နေကြတာဗျ။

ကျုပ်တို့ဘောလုံးကန်ကြတယ်။ တောင်ပုလဲကုန်းကစားကွင်းမှာ ကလေး
နည်းတာမဟုတ်ဘူးဗျ။ ကိုယ့်အုပ်စုနဲ့ကိုယ် ကစားနေလိုက်ကြတာ ကျွတ်ကျွ
ညံ့နေတာဗျာ။

ဘောလုံးကန်လို့ မောသွားတော့ လေပွေက ပြောတယ်။

"တာတေ – ငါတို့ မင်းကို စောင့်နေတာကွ၊ မင်း ဒီတစ်ခါလာရင် စောသိန်း
သူနေတဲ့တောစိမ်းကို အလည်ခေါ်သွားမလို့တဲ့ကွ"

"ဟေ – ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် သွားကြရအောင်လေကွာ"

"အေး – သွားမယ်လေကွာ"

တောစိမ်းက စောသိန်းပြောတာဗျ။ ဒီတော့မှ ကျုပ်က မေးလိုက်မိတာဗျ။

"နေပါဦးကွ – စောသိန်းရဲ့တောစိမ်းဆိုတာ ဘာကို ခေါ်တာတုံးကွ"

ကျုပ်က မေးလိုက်တော့ စောသိန်းက ပြောပြတယ်။

"ဒီလိုကွ ငါနေတဲ့တောက သစ်ပင်မှန်သမျှဟာ ဘယ်တော့မှ အရွက်တွေ
ဘူးကွ။ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း၊ သုံးရာသီစလုံးမှာ အမြဲတမ်း စိမ်းလန်းနေတယ်။ ပြီး
လေဘယ်လောက်တိုက်တိုက်၊ သစ်ရွက်တစ်ရွက် မကြွေဘူးကွ"

"ဟေ – ဘယ်လိုဖြစ်လို့တုံးကွ"

"ဘိုးဘိုးပြောတာကတော့ ငါ့ရဲ့ဘုန်းကံကြောင့်လို့ ပြောတယ်ကွ၊ ကဲ – သွား
စို့ကွာ၊ ဟိုရောက်တော့ မင်း တွေ့ရမြင်ရမှာပေါ့ကွာ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဟိုတစ်ခါလိုပဲဗျ။ စောသိန်းက ရှေ့ဆုံးက ရပ်တယ်၊ ကျုပ်က သူ့အကျီကို ကိုင်ထားတယ်၊ ဟိုကောင်သုံးယောက်က နောက်ကတန်းစီပြီး ကိုင်ကြတာပေါ့ဗျာ။

"ကဲ - မျက်စိမှိတ်ထား - ရောက်ပြီ"

မြန်ပါ့ဗျာ။ မျက်စိမှိတ်လိုက်တာနဲ့ ရောက်တာဗျ၊ အိမ်ကြီးဗျ။ သိပ်အကျယ်ကြီး မဟုတ်ပေမဲ့ တော်တော်တော့ကျယ်တယ်။ အိမ်ကြီးထဲမှာ လင်းထိန်နေတာဗျ။ ဘယ်ကလင်းနေတာလဲလို့ ကျုပ် လိုက်ကြည့်ပေမယ့် ဘာမှထွန်းထားတာ မတွေ့ရဘူးဗျ။

"မင်းအိမ်ထဲမှာ ဘာမှထွန်းထားတာမရှိဘဲနဲ့ ဘာလို့လင်းနေရတာတုံးစောသိန်း ရဲ့"

"ဒါလည်း ဘိုးဘိုးပြောတာတော့ ငါ့ဘုန်းကံကြောင့်တဲ့ကွ"

ကျုပ်လည်း တော်တော်ကို မျက်စိလည်နေတာဗျို့။

"ဒါ ရွာတစ်ခုလားကွ စောသိန်းရဲ့"

"ဒါ ရွာမဟုတ်ဘူးကွ၊ တောကြီးတစ်တောထဲမှာကွ၊ ဒီတောကို ဘိုးဘိုးက တောစိုးလို့ ခေါ်လို့ ငါက တောစိမ်းပဲ ခေါ်ရတာ"

"နို့ - မင်းအိမ်မှာ တခြားဘယ်သူမှ မရှိဘူးလား"

"တာ - ဘယ်မှာ ရှိမှာတုံးကွ၊ ငါ တစ်ယောက်တည်းပေါ့၊ ကဲ - နေဦး၊ မင်းတို့ ဘာစားချင်ကြတုံး၊ စားချင်တာသာပြော၊ ငါ အကုန်ကျွေးနိုင်တယ်"

"ဟာ - တကယ်လား"

"တကယ်ပေါ့ကွ - ငါ မင်းတို့ စားချင်တာ ကျွေးမယ်ကွာ"

"ဒါဆိုရင် ငါက ခေါက်ဆွဲကြော်ကွာ၊ ဝက်သားနဲ့ ဖြစ်မလား"

မိုးဦးက စပြောတာဗျ။ ပြီးတော့ အောင်စိုးက ပြောတယ်၊

"ငါ အုန်းထမင်းနဲ့ ကြက်သားကြော်ကွာ"

"ငါက ဆီထမင်းနဲ့ ကြက်သားကြော်ကွာ"

"ငါက မိုးဦးလိုပဲ၊ ဝက်သားနဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော်ပဲကွာ"

"အေး - ဒါဆိုရင် ငါက မင်းတို့နဲ့ မတူအောင် ဒံပေါက်စားမယ်ကွာ"

စောသိန်းကလည်း သူစားချင်တာကို ပြောသဗျ။ အဲဒီလိုပြောပြီး စောသိန်းက မျက်လုံးကို ခဏမှိတ်ထားလိုက်တယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ - ရပြီ၊ လာကြ၊ ထမင်းစားခန်းထဲကို သွားကြမယ်"

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ စောသိန်းက လင်းနေတဲ့အိမ်ကြီးထဲကို ဝင်သွားတယ်၊ ကျွန် တို့က သူ့နောက်က လိုက်ကြတယ်။

"ဟာ"

ကျုပ်ဖြင့် အံ့သြပြီး "ဟာ" ခနဲ အော်လိုက်မိသဗျ။ ဒါပေမဲ့ ကျန်တဲ့ကောင်တွေ ကျုပ်လို အံ့သြတာ မတွေ့ရဘူးဗျ။ ကျုပ်တို့ စားချင်တာတွေ အကုန်လုံးစားပွဲပေါ် အဆင်သင့်ပြင်ထားတာ တွေ့လိုက်ရလို့ဗျို့။

ကျုပ်တို့ ထမင်းစားပွဲမှာ ဝိုင်းထိုင်ပြီး အားရပါးရ စားကြတာပေါ့ဗျာ၊ စား သောက်ရင်းနဲ့ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့ပြောတာပေါ့။ အဲဒီညက ကျုပ်တို့တောင်ပုလဲ ကို ပြန်မလိုက်တော့ဘဲ စောသိန်းနေတဲ့ တောစိမ်းကပဲ အိမ်ပြန်ခဲ့ကြတယ်၊

စောသိန်းကျွေးတဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော်စားလိုက်တာ သုံးရက်တိတိ ကျုပ် ထမင်း မစားချင်ဘူးဗျ။

အဲဒီတစ်ခေါက်ပြီးတော့ ကျုပ်လည်း တောင်ပုလဲကုန်းဘက်ကို မရောက်ဖြစ် ဘူးဗျ။ ကျုပ်စိတ်ထင် တစ်လလောက် ကြာသွားတယ်ထင်တယ်။

ကျုပ် ရောက်သွားတော့ လပြည့်ညပဲဗျ။

"ဟာ - ဟေ့ကောင် - တာတေ လာကွ၊ မင်းလည်း တစ်ခါတစ်ခါ ပျောက်သွား တော်တော်ကို ကြာတာပဲကွာ"

"အေးကွာ - ငါလည်း အလုပ်ကလေးတွေ ရှိနေလို့ကွ၊ ဒါထက် ဟိုကောင်တွေ ရော"

"အခုထိ မလာသေးဘူးကွ၊ ငါတစ်ယောက်ပဲ ရောက်သေးတာ"

တောင်ပုလဲကုန်းကစားကွင်းကတော့ ခါတိုင်းလိုပဲ ကျွတ်ကျွတ်ညံ့နေတော့ ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်နဲ့ အောင်စိုက စကားထိုင်ပြောရင်းနဲ့ မိုးဦးတို့၊ လေပွေတို့၊ စောသိန်းတို့ စောင့်နေကြတယ်ဗျ။ အချိန်တော်တော်ကြာလာတဲ့အထိ ဒီကောင်တွေ ရောက်မလာ ကြဘူးဗျို့။

"ကဲ - တာတေ၊ ဒီကောင်တွေ ဒီည လာမှာမဟုတ်တော့ဘူးကွ၊ မင်း ငါ့ တောင်ညို့ကို လိုက်လည်ကွာ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

လို့ အောင်စိုက ခေါ်တယ်။ ကျုပ်ကလည်း လိုက်မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်၊

"ဒါဆိုရင် ငါ့အကျီကို ကိုင်ထား"

"မျက်စိမှိတ်လိုက်၊ ရောက်ပြီ"

"ဟာ - အောင်စို၊ ဒါ မင်းနေတဲ့ တောင်ညိုလား"

"အေးလေကွာ"

"ဟာ - ဒီမှာ ဘုရားပွဲ ရှိတာလား ကွ"

"ဟာ - တာတေကလည်း ဘုရားပွဲမဟုတ်ပါဘူးကွ၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး"

လူတွေမှ စည်ကားလိုက်တာဗျာ။ လမ်းတွေကလည်း မီးတွေလင်းနေအောင် ထွန်းထားတာ။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ထင်ထားတာက တောင်ညိုဆိုတာ တောကြီး တောင်ကြီးတစ်ခုလို့ထင်တာဗျ။ ခုလို ရွာကြီးတစ်ရွာလို့မထင်မိဘူး။ ရွာထဲက အိမ်တွေမှာဗျာ၊ လက်တွေချည်းပဲဗျ။ လက်ရာကတော့ တော်တော်ကို ရေးကျတဲ့ လက်ရာဗျ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း မီးတွေထိန်နေအောင် ထွန်းထားကြတာဗျ။ အိမ်ထဲမှာလည်း လူတွေ ပြီး စကားတွေပြောပြီး ရယ်မောနေတဲ့အသံတွေ ကြားနေရတာ။ လမ်းမှာလည်း လူတွေဗျာ - ပြည့်နေတာပါပဲ။ လမ်းလျှောက်တဲ့သူကလျှောက်၊ မြင်းစီးတဲ့လူက စီးပေါ့၊ ဝတ်တာစားတာကတော့ ရှေးခေတ်က လူတွေ ဝတ်ပုံစားပုံမျိုးပဲဗျ။

●

တစ်နေရာရောက်တော့ အောင်စိုက တံ့ခနဲရပ်ပြီး ပြောတယ်ဗျ။

"တာတေ - ဒါ ငါ့အိမ်ပဲကွ လာ"

ပန်းတွေ ဝေဆာနေအောင် ပွင့်နေတဲ့ ခြံဝင်းကြီးတစ်ခုထဲကို အောင်စိုက ဝင်လိုက်တယ်၊

"လာ - တာတေ"

ကျုပ်ကလည်း သူ့နောက်က ကပ်ပြီး လိုက်ရတာပေါ့ဗျာ။ ဟော - မိန်းမလှလေးတွေ ပြေးထွက်ပြီး ကြိုဆိုကြတယ်ဗျ။ အောင်စို့ကို အရိုအသေပေးကြတယ်။

"ဪ - ဟောမာတို့၊ ဒေဝီတို့ ဧည့်ပါလာတယ်။ ကျွေးမွေးဧည့်ခံဖို့ သွားယူခဲ့ကြ"

"မှတ်ကဲ့ပါရှင့် - ကိုယ်တော်လေး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဟာ - မိန်းမချောချောတွေက အောင်စိုဖ့်ကို ကိုယ်တော်လေးတဲ့ဗျ။ တော်တော်လေးရှိသေကြတာဗျ။ အောင်စိုကကျုပ်ကိုဧည့်ခန်းကြီးထဲခေါ်သွားတယ်။ ဧည့်ခန်းမှာ ရွှေကုလားထိုင်ကြီးတွေ ချထားတယ်ဗျ။

အောင်စိုက ရွှေကုလားထိုင်တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်ပြီးတော့ ကျုပ်ဘက်ကို လှည့်ပြောတယ်ဗျ။

"ထိုင် - သူငယ်ချင်း တာတေ"

ကျုပ်နဲ့ အောင်စိုက တောင်ပုလဲကုန်းမှာ ကစားရတာ ပျော်တဲ့အကြောင်းတွေ ပြောကြတာပေါ့ဗျာ။

"ကိုယ်တော်လေး ဧည့်သည်အတွက် စားစရာတွေ ရပါပြီရှင်"

"အေး - ယူလာခဲ့ - ယူလာခဲ့"

ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ချထားတဲ့ ရွှေသားစားပွဲခုံပေါ်မှာ တင်လိုက်တယ်။ ရွှေလင်ပန်းကြီးနဲ့ ထည့်ထားတဲ့ သစ်သီးတွေဗျ။ အနံ့တွေမှ မွှေးကြိုင်နေတာဗျ။

"စား - တာတေ၊ ကြိုက်သလောက်သာစား"

ကျုပ်လည်း ဆာဆာနဲ့ သစ်သီးတွေ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး စားတော့တာပေါ့ဗျာ။ ဘာသီးတွေမှန်းတော့ မသိဘူးဗျ။ ကျုပ် သိတာတော့ ငှက်ပျောသီးတစ်မျိုးပဲပါတယ်။ ကျုပ် သစ်သီးတွေ စားသောက်ပြီးတော့ ရွာထဲကို ထွက်လာပြီး လမ်းတွေမှာ လျှောက်သွားတယ်။ တစ်နေရာရောက်တော့ လူအုပ်ကြီးတွေလို့ဝင်ကြည့်ကြတယ်။ စောင်းတီးပြီး သီချင်းဆိုနေတာဗျ။ တော်တော်ကောင်းတဲ့စောင်းသံပဲဗျာ။ လူတွေမှာ အံ့ကြည့်နေကြတာ နည်းတာမှ မဟုတ်တာ။

ကျုပ်နဲ့ အောင်စိုနဲ့ စောင်းပွဲ ဝင်ကြည့်နေလိုက်ကြတယ်။ ခဏနေတော့ အောင်စိုက ကျုပ်ကို တောင်ပေါ်တက်တဲ့ လမ်းကလေးကို ခေါ်သွားပြီး တောင်ပေါ် တက်ခဲ့ကြတယ်။ တောင်ပေါ်ကနေ လသာနေတဲ့မြင်ကွင်းကို ကြည့်ကြတာဗျ။

"ဟာ - ဟိုဟာ ရေကန်လားကွ အောင်စိုရ"

"အေး - ဟုတ်တယ် - တာတေ၊ ရေပြာအိုင်လို့ ခေါ်တယ်ကွ"

လရောင်ထိုးဆင်းနေတဲ့ရေပြာအိုင်က လှလိုက်တာဗျာ။ ရေပြာအိုင်ဘက်ကနေ လွင့်ပျံ့လာတဲ့ စောင်းသံလေးကို ကျုပ် နားထောင်ရင်း မိန်းမောနေမိတာဗျ။ ဒီနေရာမှာပဲ ကျုပ်တို့ဘေးကနေ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ဖြတ်လျှောက်သွားတယ်။ ကျုပ်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တ်မထင် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လှလိုက်တဲ့ ကောင်မလေးတွေဗျာ၊ ပန်းတွေ ည်း ခေါင်းမှာ ပန်ထားလိုက်တာ ဝေလို့ဗျာ။ ဘာပန်းတွေမှန်းတော့ မသိဘူးဗျ၊ ကြိုင်နေတာ။ ကျုပ်နဲ့ အောင်စိုးနဲ့ ရွာထဲမှာ လျှောက်လည်ပြီး တော်တော်ကြာ ာမှ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ အိမ်ကို သတိရသွားရောဗျ။ အောင်စိုးကို ကပျာကယာ နှုတ် ်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်ချလာခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ။

•

"ဟော - လှုပ်လာပြီ - လှုပ်လာပြီ"

"ဟဲ့ - တာတေ - တာတေ"

ကျုပ်အမေရဲ့အသံဗျ။ ကျုပ် မျက်လုံးက ချက်ချင်းမပွင့်ဘူးဗျ။ တဖြည်းဖြည်းမှ ာတာ။ ဟင် ကျုပ်ကို လူတွေ ဝိုင်းကြည့်နေကြပါလား။ ဘိုးညီလေးရော၊ ဘိုးညို ရော၊ ရွာထဲကလူကြီးတွေ အကုန်လုံးလောက်ပဲဗျ။

"တာတေ - သတိရရဲ့လား"

ကျုပ်အဘက ကျုပ်ကို မေးတာဗျ။

"ဗျာ - ကျုပ် ဘာဖြစ်လို့တုံးအဘရဲ့ ကျုပ် အိပ်နေတာပါ"

"ဟား - ဟား - ဟား - နေပါဦး လူကလေးရဲ့ မင်းအိပ်နေတာက အိမ်မှာလား ်ထဲမှာလား"

ဒီအသံကို ကျုပ် မကြားဖူးဘူးဗျ။ ဒါနဲ့ ကျုပ် ခေါင်းရင်းဘက်ကို မော့ကြည့်ပြီး ထိုင်လိုက်တယ်။ လူကြီးတွေက ကျုပ်ကို သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်ပြီး အကဲခတ် ကြတယ်ဗျ။

"တာတေရော ဟုတ်ရဲ့လား - ဆရာ"

"ဗျာ - ကျုပ် တာတေပါ ဘိုးညီပုရဲ့"

ကျုပ်ခေါင်းရင်းမှာ ထိုင်နေတဲ့ သျှောင်ထုံးနဲ့ အဘိုးကြီး ကျုပ်ကို ပြုံးကြည့်ပြီး ာတယ်ဗျ။

"ဒါ ခင်ဗျားသား တာတေပါဗျ - ကိုညာဏ်ရဲ့ ဘာကောင်မှ ကပ်ပြီးပါမလာပါဘူး"

"ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့တုံး အဘရဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုပ်အဘကို မေးလိုက်တော့ အဘက ဘာမှမပြောရသေးခင် အမေက ဝင်ပြောသဗျ။

"ဟဲ့ - ဘာဖြစ်ရမှာတုံး၊ နင် သတိမေ့ပြီး တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်နေတာ သုံးရက် ရှိပြီဟဲ့ တာတေရဲ့၊ ဖအေနဲ့မအေမှာ စိတ်တွေပူလိုက်ရတာ၊ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေကြတုန်း ပောဒီဆရာကြီး ရွာထဲကို ကြွလာလို့သာပေါ့။ နင် သိုက်ထဲရောက် နေတယ်လို့ ဆရာကြီးကပြောပြီး နင့်ကို မနည်းပြန်ခေါ်ယူရတာ။ ဆရာကြီးက မခေါ် တော့ နင် အိမ်ပြန်ဖို့ မေ့နေတာဆို ဟုတ်လား - တောတေ"

ကျုပ်အမေက ကျုပ်ကို တော်တော်စိတ်ဆိုးနေတဲ့ပုံပဲဗျ။ ကျုပ်က ဘာမှပြန် မပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တယ်။

"ကြည့်စမ်း - ကြည့်စမ်း - နင်က ဥစ္စာစောင့်တွေနေတဲ့ သိုက်ထဲကို ဘာသွား လုပ်ရတာတုံး"

"ကျုပ် - သွားလည်တာပါဗျ၊ တောင်ညိုက အောင်စိုခေါ်သွားလို့ အလည် လိုက်သွားတာပါ အမေရ"

"ဘာ - အောင်စို ဟုတ်လား၊ ငါဖြင့်ဒီနာမည် တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါလား"

"ကျုပ်တို့ တောင်ပလဲကုန်းရွာမှာ အတူတူဆော့ရင်း ခင်နေကြတာဗျ"

ဒီမှာတင် သျှောင်ထုံးနဲ့ ဆရာကြီးက ကျုပ်ကို ဝင်ပြီး မေးတာဗျို့။

"နေပါဦး - လူကလေးရဲ့ မင်းပြောတဲ့ တောင်ပုလဲကုန်းဆိုတာ ဘယ်နားမှာ ကွဲ့"

"တောင်ကြီးလဲကျနေသလိုဖြစ်နေတဲ့ တောင်ပုလဲတောင်ကြီးနားက ရွာလေ ဆရာကြီး"

"ဟေ - ဟုတ်လား၊ အဲဒီရွာကြီးက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လေးရာလောက်က ပျက်သွားတဲ့ ရွာကွဲ့၊ အခုမှ မရှိတော့တာ"

"ဟာ - ကြည့်စမ်း တောတေ၊ နင်တော်တော်ပေ့လီပါလား၊ ငါ ထထွယ်လိုက် ရရင်တော့နော်"

အမေက နွားရိုက်တဲ့ နကန်နဲ့ ကျုပ်ကို တွယ်တော့မလို့ဗျ။

"ဟဲ့ - ငွေစိန် မလုပ်နဲ့လေ၊ ဆရာသမားရှေ့မှာ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဘိုးညီပု အဆွဲမြန်ပေလို့ပေါ့ဗျာ။ မဟုတ်ရင် တာတေ့ခေါင်းမှာ အာလူးထွက်ပြီ
ပေါ့

"နေပါဦး - လူကလေးရဲ့ မင်း ရောက်တဲ့နေရာတွေ ပြောပါဦးကွဲ့"

"ကျုပ် အဲဒီတောင်ပုလဲတောင်မှာရှိတဲ့ ကျုပ်သူငယ်ချင်း လေပွေတို့အိမ်ကြီး
ကို တစ်ခါ သွားလည်ဖူးတယ်။ နောက်တစ်ခါ တောစိမ်းလို့ခေါ်တဲ့ တောကြီးထဲက
ကျုပ်သူငယ်ချင်း စောသိန်းရဲ့အိမ်ကြီးဆီကို တစ်ခါလိုက်ပြီး လည်ဖူးတယ်၊ အခု
တောင်ညိုက အောင်စိုတို့အိမ်ကို လိုက်လည်တာဗျ။ အချိန်ကြာသွားတာ ကျုပ်
သိလိုက်ဘူး"

"အချိန်မတူဘူး လူကလေးရဲ့ ဘုံဘဝတစ်ခုနဲ့တစ်ခုက အချိန်ကာလ မတူကြ
ဘူးလေ၊ မင်းရောက်ဖူးတဲ့ လေပွေတို့နေတဲ့ တောင်ပုလဲသိုက်ရယ်၊ တောင်ညိုတ
အောင်စိုတို့သိုက်ရယ်က ဘုံဘဝချင်းတူတာမဟုတ်ဘူးကွ၊ ဒါကြောင့် မင်းအချိန်မှန်း
ပြီးရတာပေါ့။ အောင်စိုတို့ဆီမှာ မင်း ခဏနေပြီး မိုးမလင်းခင် ပြန်လာပေမဲ့ ဒီမှာက
အချိန်သုံးရက်ကျော်နေပြီလူကလေးရဲ့။ နို့ - နေပါဦး မောင်တာတေရဲ့ အဲဒီနေရာတွေ
ကိုမင်းဘယ်လိုလုပ်ပြီး သွားတာတုံးကွဲ့"

"ကျုပ် - ကိုယ်ပွားထုတ်ပြီး သွားတာပါ - ဆရာကြီး"

"ဩော် - ဒီလိုလား၊ မင်း - အဲဒီလို ကိုယ်ပွားထုတ်တဲ့နည်းကို ဘယ်လိုတတ်
ထားတာတုံး"

"ကျုပ်သူငယ်ချင်း ဘချစ်သင်ပေးတာပါ - ဆရာ"

"ဘချစ် - ဟုတ်လား၊ နင်နဲ့ မြို့ကျောင်းမှာ အတူတူတက်နေတဲ့ အထစ်ကောင်
လေးလား"

"ဟုတ်တယ်"

"ကြည့်စမ်းတော်၊ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်တည်းနဲ့ ဆော့ရတာ အားမရလို့ထင်
တယ်၊ ကိုယ်ပွားပါထုတ်ပြီး ညဘက် ဆက်ဆော့ရတယ်လို့တော်။ ကိုညက် - တော့
ကလေးကို တော် မဆုံးမဘူးလား၊ ကျုပ် ထလုပ်ရရင်တော့ ဒီအကောင် အရိုးတခြား
အသားတခြား ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်နော်"

"အေးပါ - ငွေစိန်ရယ်၊ ငါ့သား ငါ ဆုံးမပါမယ်ဟယ်၊ နင် အသာနေပါ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဟား - ဟား - ဟား - ဟား - တာတေတို့ကတော့ကွာ ကြွက်တွေ၊ သရဲတွေ ဥစ္စာစောင့်တွေနဲ့တောင် ကစားတဲ့ကောင်ပဲကွာ"

ဆိုပြီး ကျုပ်ကို ဝိုင်းအုံကြည့်နေတဲ့ ရွာထဲက လူကြီးတွေက ရယ်ကြပါ လားဗျာ။ ကျုပ်ကို ဆေးကုပေးနေတဲ့ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်လည်း ပြုံးပြုံးကြီးလုပ် ဗျ။ ကျုပ်အမေကတော့ နကန်ကြီးကိုင်ပြီး ကျုပ်ကို မျက်စောင်းထိုးကြည့်နေသ လူတွေ များနေလို့ပေါ့ဗျာ။ မဟုတ်ရင်အမေက ကျုပ်ကိုအမှုန့်တောင် ကြိတ်ပစ်မ ပဲဗျ။

နောက်တော့ လူကြီးတွေရှေ့မှာပဲ အဘနဲ့အမေကို နောက် ဘယ်တော့မှ ကို ပွားထုတ်ပြီး လျှောက်မသွားတော့ပါဘူးဆိုတဲ့ကတိကို ပေးလိုက်ရတော့တာပဲ

ကျုပ်ကို ပြန်လာဖို့ သတိရအောင် လုပ်ပေးတဲ့ ဆရာကြီးရဲ့နာမည်က ဆရာ ဦးမိုးကြိုးတဲ့ဗျ။ ဆရာကြီးပြောလို့ ကျုပ် သိတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ် သွားသွားပြီး ဆော့နေ တောင်ပုလဲကုန်းရွာဆိုတာက လူ့ရွာမဟုတ်ဘူးတဲ့ဗျ။ ကျတ်ရွာကြီးတဲ့ဗျာ၊ ကျုပ် သူတို့ကို လူတွေလို့ပဲ ထင်နေတာဗျ။ လေပွေက တောင်ပုလဲသိုက်ကြီးက ဥစ္စာစော တဲ့ဗျာ။ တောစိမ်းက စောသိန်းဆိုတဲ့ကောင်က တစ္ဆေတဲ့ဗျ။ ဒါပေမဲ့ - ဒီကောင် ဘုန်းကံတော်တော်ကြီးတယ်ဆိုပဲ။ ဒါကြောင့် နတ်လိုဗိမာန်တွေဘာတွေနဲ့ နေရ တဲ့ဗျာ။ တောင်ညိုက အောင်စိုကတော့ တကယ့်အဓိကရ တောင်ညိုသိုက်ကြီး ဥစ္စာစောင့်တဲ့ဗျို့။

အမေက မကြားအောင် အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျုပ် ဒီကောင်တွေကို လွမ်း ခင်တာဗျ။

တာတေ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

သေရွာကလမ်းကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေရွာ လမ်းကြောင်း

ရွှေကျင်မြို့လေး

နက်ရှိုင်းလှသော တောတောင်ရိပ်ကို နောက်ခံထားသည့် မြို့နယ်ကလေးပီပီ မြို့နယ်သူ မြို့နယ်သားများမှာလည်း ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ သစ်ဝါးခုတ်ထွင်း ရောင်းချခြင်း စသော တောတောင်အလုပ်များဖြင့်သာ တောင်ပေါ်သားများနှင့် အများဆုံး အဆက်အသွယ် ရှိကြလေသည်။

ထိုနယ်သူ နယ်သားများထဲတွင်ကျွန်တော်၏ ဦးလေး ဦးစံပွင့် (ခေါ်) ဘိုတံနီမှာမူ ၂လုံးပြူးသေနတ်တစ်လက်အား လိုင်စင်ရရှိထားသဖြင့် ရွှေကျင်မြို့လို တောရိပ်တောင်ရိပ်များလှသော ဒေသ၌ မျက်နှာပွင့်လန်းသူတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပေသည်။ သူ့အား တစ်မြို့လုံးသာမက တောင်ပေါ်သား ကရင်အမျိုးသားများကလည်း ဖက်လဲတကင်း ချစ်ခင်ကြသည်။ အလုပ်အကိုင်တစ်ခုကိုမည်မည်ရရမလုပ်ဘဲ မိဘအရိပ်တို့ ခိုလှုံကာ အရက်ကို အလွန်အကျွံသောက်တတ်၍ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေတတ်ခြင်းကြောင့်လည်း သူနှင့် သောက်ဖော်စားဖက် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း များလှသည်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တစ်ခါတစ်ရံ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်နှင့် သူ့ကိုယ်တိုင်လုပ် ယမ်းတောင့်အစိတ်ဆယ် ယူဆောင်ကာ တောင်ပေါ်တက်သွားပြီး တစ်လ ၉ သီတင်းထိအောင် မေ့မျိုးမေ့သွားရောက်တတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းခြင်းရာများသည် သူ့အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း သူ၏သေနတ်ဖြင့်အမဲလိုက်ထွက်သွားကြသော သားအဖ ၂ဦးအဖြစ်ဆိုးသာဖြစ်၍ သူကမူဖြစ်ရပ်အားလုံးကို အစမှအဆုံး တွေ့မြင်ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် သူ့အကြောင်းမဖော်ပြ၍ မပြည့်စုံဟု ထင်မြင်မိသည်။

ရွှေကျင်နှင့် တောတောင်ခရီး ၇ မိုင်နီးနီး ကွာရှိ စာနီဖားခေါ် ကရင်နှင့် ရှမ်းသော ပေါင်းစပ်နေထိုင်ကြသော ရွာလေးတစ်ရွာသို့ သေနတ်နှင့် လွယ်အိတ်တစ်ခုကို လွယ်ရင်း ထုံးစံအတိုင်း ရောက်သွားသော အချိန်ကား လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်ခန့်ဆောင်းဦးကာလက ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

"ဝေး – ဘိုတံနီလားဝေ့ – ငါတို့လည်း နင့်ကိုပဲ မျှော်နေတာပဲ။ တို့ရွာမြောက်ဘက်မှာ ကျားတစ်ကောင်တော်တော်ကိုဆိုးနေတယ်ကွဲ့။ ဟိုကျိုက်ထီးရိုးလေးဘုရားခြေရင်းက လယ်ကွက်ထဲမှာ တို့ နွားတွေ သွားကျောင်းတာ ကျားလာဆွဲသွားတယ်။ နရက်လောက်ပဲရှိသေးတယ်ဝေ့"

ကရင်အမျိုးသားကြီး ကိုထပ်ဘီးက ပြောပြရင်း ခရီးရောက်မဆိုက် သူ့အားရက်ဖြူတစ်ခွက်ကို ကမ်းလင့်လိုက်လေသည်။

ဦးစံပွင့်သည် အရက်ကို အမိန့်ရည်ကဲ့သို့ မြတ်နိုးသူဖြစ်သည့်အလျောက်ထပ်ဘီး လှမ်းလင့်သော အရက်ကို မြိန်ရေယှက်ရေသောက်ချလိုက်လေသည်၊

"အေး – အတော်ပဲပေ့ါ၊ နွားကို ဘယ်နေရာဘက်ချီသွားသလဲ သိထားရဲ့လားထပ်ဘီးရဲ့"

"တို့မှာသေနတ်မရှိဘဲဘယ်လိုရဲပ့ါမလဲဝေး…။ကျားကတော့သိပ်မကြီးသေးဘူးကွဲ့၊ သူ့ခြေရာဟာ တို့ဝိုင်းလောက်ပဲ ရှိတယ်။ ၃ တောင်ကျော်သာသာပဲ ရှိမှာပဲ"

"ဒါဖြင့်လည်း မနက်မှဘဲ ထလိုက်ကြတာပေ့ါ။ ငါလည်း တော်တော်ပန်းလာတယ်၊ ကဲ – အရက်ထည့်ပေးစမ်းပါဦး။ အမြည်းက ဘာမှမရှိဘူးလား ထပ်ဘီးရဲ့"

"အရက်ပဲ သောက်ပါဦးဝဲ့၊ နင့်အတွက် ငါ့သားကြက်လိုက်နေပြီလေ။ ရောက်ပြီဆိုတော့ ထမင်းစားကြတာပေ့ါ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ပြောပြောဆိုဆို ထပ်ဘီးက သူ့အိမ်နောက်ဖေးဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြ ပြလိုက်လေသည်။

အသက် ၁၉ နှစ်သာသာရှိ အလုံးအထည်အရပ်အမောင်းကောင်းသော ကရင်အမျိုးသားလေးသည် ကိုယ်လုံးဗလာဖြင့် ဦးစံပွင့်ကို ကြည့်ရင်းပြုံးပြလိုက်လေ သည်။

သူတို့ သုံးဦးနှင့်အတူ ကျေးရွာလူကြီးတချို့လည်း လာရောက်၍သောက်ကြ ရာ ကျားဆိုးပုံများအပြင် ဒရယ်နှင့် ချေဆင်းတတ်သော နေရာများကို ဆွေးနွေး၍ပြော နေကြလေသည်။

"ဝေ့ - ကိုတံနီ - အတော်ပဲဝေ့ - ငါ့အိမ်မှာတော့ မျောက်သားချက်ထားတယ် နင်စားမလား။ ငါ သွားတီးလိုက်ဦးမယ်ဝေ့"

ရွာသူကြီးသည် နည်းနည်းထွေလာလျှင် သူ့အိမ်မှာ ရှိသမျှ စားစရာ သောက် စရာများကို အနှမြောမရှိ ထုတ်ယူလာတတ်သည်။ သို့ပေမင့် မမူးလျှင်တော့ ဆံထုံး ဝက်မျှပင် အသနားခံတောင်း၍ ပေးတတ်သူမဟုတ်ပေ။

တောအရက်ဝိုင်းကား တဖြည်းဖြည်း လူများလာတတ်ကာ ပုလင်းများလည်း လည်းအလျှိုအလျှိုရောက်လာတတ်လေသည်။ အားလုံးမူးလဲပြီး မတတ်နိုင်ကြတော့ မှပင် သောက်ပွဲကို ရပ်စဲပစ်တတ်သည်မှာ ထုံးစံလိုပင်ဖြစ်သည်။

●

"ဝေး - ကိုတံနီ - ထဝေ့ ထတော့၊ သွားမယ်ဝေ့"

အရုဏ်တက်စတွင် ကရင်ကြီးကိုထပ်ဘီးက အိမ်ရှေ့ဝါးခန်း၌ ဘာဘူစောင်ကြီး တင်းအောင်ခြုံအိပ်နေသူအား နှိုးလိုက်လေသည်။

"ဝေး - ကိုတံနီ - ထတော့ဝဲ့။ သွားမယ် - သွားမယ် - ထတော့"

အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ နှိုးသော်လည်း အိပ်သူမှာ မနေ့က တစ်နေ့လုံး ခရီး လည်း ပန်းခဲ့သူ၊ ညတုန်းကလည်း အလွန်အကျွံသောက်ထားသူဖြစ်သဖြင့် နှိုး၍မရ

"ဟေ - ဖထီးရယ် နင့်ဘိုတံနီ နှိုးလို့ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သနားပါတယ် ဟယ်၊ တို့ဘာသာပဲ သွားကြတာကောင်းပါတယ်။ ကျားလည်းပစ်ဦးမှာမဟုတ်ဘူး ကြည့်ပြီး တို့ညမှ သွားကြမှ မဟုတ်လား"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကိုထပ်ဘီး၏သားလာထူးက သူ့အဖေကိုပြောပြလိုက်သည်။ နေ့လယ်နေ့ ခင်း ကျားဆင်းတတ် တက်တတ်သော နေရာများကို တစေ့တစောင်းကြည့်ရင်း သေချာမှသာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တိုက်ခိုက်တတ်ကြသည်မှာ တောလိုက်သမားတို့၏ ထုံးစံပင်ဖြစ်သည်။

"ကောင်းတာပဲ။ တို့ချည်းပဲသွားပြီး သူ့သေနတ်ချည်းကိုလည်း ယူသွားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ငါနှိုးကြည့်ဦးမယ်လေ"

ကိုထပ်တီးသည်ဦးစံပွင့်ခြေသလုံးကို ကိုင်လှုပ်ရင်း ယမ်းခါလိုက်ပြန်သည်။

"အီး - အာ -" နှင့် အနှိုးခံရသူမှာ ညည်းတွားရင်း လက်ဝဲနံတောင်းမှ လက်ယာနံတောင်းသို့ ပြောင်းအိပ်ရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှ အဖြေမရချေ။

"ဝေး - ဘိုတံနီ - နင်ကလည်း တယ်အိပ်တာကိုး။ နင် နေခဲ့တော့ဝေ့၊ တို့ပဲ သွားတော့မယ်။ နင့်သေနတ်လည်း တို့ယူသွားတယ်"

ကိုထပ်ဘီးသည် သေနတ်ပိုင်ရှင်အား ခွင့်ပန်ပြီးနောက် ခေါင်းရင်း၀ယ် ထောင်ထားသော နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကို ဆွဲယူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်တွင်ကိုထပ်ဘီးက ၂လုံးပြူးသေနတ်ကိုလွယ်ပြီး သားတော်မောင် လာထူးက ငှက်ကြီးတောင်မားလွတ်ကို ကိုင်ကာ နွားစားကျက်ချရာ တောင်စောင်း ကွက်လပ်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။

မှုန်မွှားမွှားကျနေသော ဆီးနှင်းကန့်လန့်ကာနှင့် တစ်ယောက်သွား တော သမ်းကြား၀ယ် သားအဖနှစ်ဦးသည် သူတို့၏ ကလဲ့စားချေရေးကို အတွေးကိုယ်စီ တွေးကြပြီးနောက် ရောင်ခြည်ဖြန့်စအချိန်၌ နွားစာကျက် မြေကွက်သို့ ရောက်ရှိလာ ကြသည်။

"ဖထီးရေ - တစ်နေ့က တို့တွေ့ထားတဲ့ သွေးကြောင်းအတိုင်း လိုက်ကြည့်ကြ မယ်၊ နင့်သေနတ်ထဲလည်း ယမ်းထဲ့ထားနော်"

သားလာထူးက သူ့အဖေကိုသတိပေးရင်း နွားစားကျက်မှအရှေ့မြောက်ဘက် တောကြားတွင်းသို့ သတိကြီးစွာထားကာ ဝင်သွားကြလေသည်။

များမကြာမီ ပုပ်ဟောင်သော အနံ့ဆိုးတစ်ခုသည် သူတို့နှစ်ဦး၏ နာခေါင်း အတွင်းသို့ စူးဝင်လာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာထူး—သားရေ
မင့်နောက်မှာ ကျောက်ခဲကြီး
ရှိတယ်၊ ကျောက်ခဲကြီးနဲ့
ထုလိုက်စမ်း၊ ခေါင်းတည့်
တည့်ကို ထုလိုက်စမ်း။ ဖထီး
သူ့ခြေထောက်ကို ဆွဲထား
တယ်ကွဲ့။ ကောက်ပြီးသာ
ထုလိုက်စေ့ဟူသော
အသံဖြစ်ကြောင်း လာထူးက
ု့ဖခင်ကို ထပ်ပြီး တစ်လှည့်၊
အကူအညီပေးကြသည့်
လူစုကို တစ်လှည့် စုန်ဆန်
ကြည့်ရှင်း အံ့ဩဖွယ်ရာ
အဖြစ်ဆန်းကို ဆက်လက်၍
ပြောပြပြန်သည်

မြောက်ပြန်လေညင်းသည် ကိုထပ်ဘီးဘ သားအဖအား တစ်စုံတစ်ခုသော အသုဘစခန်း နီးကပ်လာပြီဖြစ်ကြောင်း နှိုးဆော်လိုက်လေ သားအဖနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးမျက်နှာကို တစ် အဓိပ္ပာယ်ပါစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်ကြပြီးနောက် တီး တိုင်ပင် ကြကာ သစ်ပင်တစ်ပင်ထက်သို့ နှစ်ဦးသာ ပြိုင်တူတက်သွားကြလေသည်။ သစ်ပင်ပေါ်မှ လာရာဘက်သို့ သူတို့၏ မျက်လုံးအစုံတို့သည် အာ စိုက်ပြီး အမင်္ဂလာဂြိုဟ်ဆိုးကို ရှာဖွေကြသည်။

"ဖထီးရေ - ဟိုမှာတွေ့လား"

လာထူးက သူ့ဖခင်အား သူ့မြင်မိသော အ တစ်ခုကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်ပြီး ဖခင်၏ အခြေ စောင့်မျှော်နေလေသည်။

"အေး - နွားနဲ့တော့မတူဘူးဝဲ့။ နင် မျက်စိ သေသေချာချာကြည့်စမ်း။ ဝက်ဝံ လား၊ မြွေလား ဘူး"

နင်းမြူတို့သည် ခြုံတစ်ဝိုက်ဝယ် ဝေ့ ဝေ့ကာ ဆိုင်းတုန်းရှိသေးသည်။ လာထူးမှာလည် တစ်စုံတစ်ခု သေချာနေပြီဟူသော အသိဖြင့် မြော ဘက်အစွန်းသို့ထွက်နေသော သစ်ကိုင်းဘက်သို့ တွားသွားကာမြင်ရသောပုံသဏ္ဌာန်သို့အာရုံစူးစိုက်၍ ထပ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

"ဟော့အေး - ဖထီးနင့် နင် ပြောတာ တစ် မဟုတ်ဘူး။ ငါထင်တော့ လူတစ်ဖယောက် သေ တယ်နဲ့တူတယ်ဝေ့"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မြူနှင်းစင်သွားသည့်တိုင် သားအဖနှစ်ဦးတို့သည် စောင့်မျှော်နေကြပြီး နောက် သစ်ပင်ထက်မှ ဆင်းကြကာ ဝါးလေးရိုက်သာသာ၌ တွေ့မြင်ရသော အလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်သွားကြလေသည်။

•

ကုတ်ခြစ်ထားသော ဒဏ်ကြောင့် သွေးအလိမ်းလိမ်း ကပ်ငြိကာ စွပ်ကျယ် ညည်းတစ်ခုကိုသာ ဝတ်ဆင်၍ သေပွဲဝင်နေရသော အလောင်းကို သူတို့နှစ်ဦးသည် ခေစပ်သေချာစွာ စိုက်ကြည့်ကြလေသည်။

မျက်နှာကို တစောင်းထား၍ မှောက်ရက်ကားရားသေနေသော အလောင်းမှာ ညသူ၏ အလောင်းကောင်ဟု မပြောတတ်သော်လည်း သူတို့ သားအဖနှစ်ဦး ရွာမှ ဘား မဟုတ်ပေ။ ဤအနီးအနားတစ်ဝိုက်ရှိ တုံးတတား၊ ဗိုလိုစသော ရွာများမှ တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဒဏ်ရာတို့ကား လက်ရာခြေရာကို ကြည့် ခြင်းဖြင့် ကျား သို့မဟုတ် တောကြောင်ကြီး၊ ကျားသစ်၊ ဝက်ဝံ စသော တစ်စုံတစ်ခု သော တောရဲတိရစ္ဆာန်တို့၏ လက်ချက်မှန်း သိသာနိုင်ပေသည်။

တောထဲ တောင်ထဲဝယ် ဤကဲ့သို့ အသေဆိုးသေကြ၊ ဘဝကို စွန့်ခွာသွားကြ ခြင်း လူ့ဘဝ၏ ဇာတ်ကို သိမ်းသွားကြသော အညတရတို့၏ ဇာတ်လမ်းကား အများ အပြားပင် ရှိခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကိုထပ်ဘီးတို့ သားအဖနှစ်ဦးသည် အနီး အနား ရွာသို့ သွားရောက်သတင်းပေးရန် တုံ့ပြန်ထွက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခြင်းဟူသော အသံကြီးတစ်ခုဟိန်းကာ ချုံနွယ်ကြားထဲမှ ထွက်လာသော ကျားရိုင်း ကို အမှတ်မထင် တွေ့မြင်လိုက်ရပြန်သည်။

နောက်ကျောဘက်မှ ရုတ်တရက် ထွက်လာသော ကျားသတ္တဝါမှာ လေ၏ အလျင်မြန်ခြင်းဖြင့် ကိုထပ်ဘီးအား ခုန်အုပ်လိုက်လေသည်။ ကိုထပ်ဘီး၏ လက်တွင်း ဝယ် အသင့်ကိုင်ဆောင်ထားသော နစ်လုံးပြူးသေနတ်မှာလည်း လွင့်စဉ်၍ မြေပြင် ပေါ်သို့ ကျသွားတော့သည်။

ကိုထပ်ဘီးအရှေ့မှ ထွက်လာသော လာထူးမှာမူ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက် ရသည့် ကြမ္မာဆိုးကို အံ့အားသင့်ကာ စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှ ငိုင်ကြည့်နေမိလေသည်၊

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ပြီးတော့မှ ကျားသတ္တဝါ၏ လက်ဖဝါးအောက်ဝယ် သွေးအလိမ်းလိမ်းပန်းထွက်နေသော ဖခင်၏ အဖြစ်ကြောင့် သူမျက်စိတွင် ဘာမျှမမြင်မတွေ့တော့ဘဲ တရကြမ်းခြားနှင့် ဝင်၍ခုတ်လိုက်မိလေ၏။

သူ့ဓားသွားသည် ကျား၏ တင်ပဆုံပိုင်းကို ဘူးသီးအား ဓားသားမှ ဖောက်လိုက်သကဲ့သို့ အလွှာလိုက်ကျသွားလေသည်။ သို့ပေမဲ့ ကျားသတ္တဝါကား နောက်မှ ထက်ကြပ်လိုက်လာသော ရန်သူအားပြန်လည်ရန်မူခြင်းမပြုတော့ဘဲ ကိုထပ်ဘီး၏ သာ လည်ကုပ်ကိုက်ဆွဲပြီးနောက် တရကြမ်းတောတွင်းသို့ အပြေးဝင်သွားလေ၏။ အမှတ်မထင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် ဇာတ်ကြောင်းနောက်ဝယ်လာထူးသည့် မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ဖခင် လက်မှ ကျကျန်ရစ်သော သေနတ်ကို ကောက်ရင်း သွေးစက်များကျရာနောက်သို့ ချုံများကို တိုးရင်းလိုက်ပါသွားလေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လမ်းခရီးကြားဝယ် ကျားဆိုးသည် အလောင်းကောင်ကိုချရင်း ရပ်နားနေဟန်ဖြင့် သွေးတို့သည် အိုင်ထွန်းသကဲ့သို့ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် နက်ရှိုင်းလှသော တောအတွင်းဝယ် ဖခင်၏ အလောင်းပြန်ရရေးအတွက် လာထူးမှာ ထက်ကြပ်မကွာလိုက်ပါခဲ့ရာ နာရီဝက် ခရီးခန့်အကြာတွင် သစ်ပင်ကြီးတို့ ဝိုင်းရံနေသော လှိုဏ်မြောင်ကြီးတစ်ခုအနီးသို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့တော့သည်။

ကျားသတ္တဝါသည် အလောင်းကောင်ကိုပါးစပ်မှ ကိုက်ချီရင်း နောက်မှ လိုက်ပါလာသော ရန်သူအားစိုက်ကြည့်အား အာခံသံဖြင့် ငုံဟိန်းလိုက်လေသည်။ လာထူးလည်း အရုပ်ကြိုးပြတ်ပမာ ကျားပါးစပ်ထဲဝယ် လှုပ်ရှားခြင်း လုံးဝမရှိတော့သော ဖခင်၏ အလောင်းကိုကြည့်ပြီးနောက် သေနတ်ခလုတ်နှစ်ခုကို မောင်းတင်လိုက်ကာ တုန်ရီစွာဖြင့် ဖြုတ်ချလိုက်မိလေသည်။

ကျားဆိုးသည် ထွက်ပေါ်လာသော အသံနှင့်အတူ ကိုထပ်ဘီးအလောင်းကို ကိုက်ချီရင်း လှိုဏ်ကြီးအတွင်းသို့ ကျဆင်းသွားလေသည်ကို မြင်လိုက်ရလေသည်။ လာထူးသည် လှိုဏ်ထိပ်သို့ အပြေးသွားရောက်ကြည့်ရှုရာ၌ လှိုဏ်တွင်းတွင် သူ့ဖခင်ကြီးမှာ မှောက်လျက်သားကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရရုံမှတစ်ပါး သတ်သူတရားခံမှာမူ အစပျောက် ရှာမတွေ့ဖြစ်နေလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မိုးတွင်းဝယ် တောင်ကျရေများ ကျဆင်းသွားရာ လျှိုမြောင်ကြီးမှာ ဆင်းသက်ရန် လမ်းစဟူ၍ လုံးဝမရှိဘဲ ခြောက်သွေ့နေလေသည်။ ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့် နက်ရှိုင်းလှသော လျှိုမြောင်အတွင်းဝယ် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများဖြင့်သာ ပြည့်နေပြီး ဟိုတစ်ကွက် ဒီတစ်ကွက်ဖြင့် ကြိုကြားပေါက်နေသော ချုံတောအချို့သာ မင်းမူနေလေသည်။

လာထူးလည်း အကူအညီမပါဘဲ ဖခင်အလောင်းအား သွားရောက်ကောက်ယူရန် ခဲယဉ်းသကဲ့သို့ ဒဏ်ရာရရှိထားသော ကျားနာတစ်ကောင်နှင့် ထပ်မံရင်ဆိုင်ရန်မှာလည်း အသည်းတုန်ဖွယ် အရေးသာဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းနားလည်သဖြင့် နေရာကိုသာ မှတ်သားပြီး ရွာဘက်သို့ ပြန်လှည့်ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

●

တနီးဖားရွာငယ်သို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ် ပြန်ရောက်လာပြီးနောက် လာထူးသည် သူတို့အဖြစ်ဆိုးကို သေနတ်ပိုင်ရှင်နှင့် ကျေးရွာလူကြီးများအား ခေါ်ငင်၍ ပြောပြလိုက်လေသည်။

ရွာသူကြီးသည် သူ့အိမ်မှ မောင်းကိုတီးကာ လူစုပြီးနောက် တုတ်ဓားစုံလင်စွာဖြင့် အအုပ်အသင်းဖွဲ့ကာ ဖြစ်ပွားသော နေရာသို့လိုက်ကြရန် ဆော်ဩလိုက်လေသည်။

ရွာသူရွာသား ၂၀ ကျော်တို့သည် လာထူး ဦးဆောင်ခေါ်ငင်ရာ ခရီးနောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

ဦးစံပွင့်လည်း ယမ်းတောင့်လွယ်အိတ်ကိုလွယ်ရင်း လာထူးလက်မှ သေနတ်ကိုယူကာ မောင်းကို ချိုး၍ ယမ်းခွန်ကို ဆွဲထုတ်ရင်း ကျည်မကြီးတာကို ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

သေနတ်တွင်းမှ ထွက်လာသော ယမ်းတောင့်ခွံတစ်စုံကိုကြည့်ရင်း ဦးစံပွင့်သည် သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နှစ်လုံးပြူးဒဏ်နှစ်ချက်ဖြင့် တည့်တည့်မတ်မတ်ကြီး ကျားဆိုးအား ပစ်လိုက်ပါသည်ဟု လာထူးက ဝန်ခံခဲ့သော်လည်း ထိုထွက်လာသော ကျည်ခွံအရ ငင်းကျားမှာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သေသေးမည် မဟုတ်ပေ။

ww.burmeseclassic.com

ယမန်နေ့က ရွှေကျင်ကလာရင်း လမ်းတွင် ငှက်အုပ်များနှင့် တွေ့ဆုံ အသုံးချရန်အတွက် ထည့်လာသော စရိတ်ခေါ် ကျည်သေးများဖြင့်သာ လာထူး ကျားအား ပစ်ခတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ကျားဆိုးမှာ သေဆုံးမည်မဟုတ်ဟု တွက် လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့နှင့်ပင် တရွေ့ရွေ့လှမ်းလာကြခြင်းဖြင့် ကိုထပ်ဘီးအလောင်းရှိရာ ချ မြောင်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည့် အချိန်ကား နေ့ခင်း နှစ်နာရီခန့် ရှိနေလေပြီ။

အကူအညီလူစုံသည် လျှိုမြောင်တွင်းမှ လူသေအားပြန်ရရေးအတွက် ဆင်း သက်ရန် လမ်းကိုရှာဖွေနေကြသော်လည်း ပင်ပင်ပန်းပန်းနှင့် ဆင်းသက်ရန်နှ ပြန်လည်၍ အပေါ်သို့ရောက်ရန်မှာမူ ခဲယဉ်းလှကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဦးစံပွင့်နှင့် လူအချို့သည် နီးရာမှ နွယ်ပင်အချို့ကို ခုတ်ယူ ရှာဖွေနေကြခိုက်ဖခင်၏သံယောဇဉ်ကြိုးဆွဲဆောင်မှုကိုမစောင့်စည်းနိုင်တော့သော လာထူးသည် လျှိုမြောင်၏ ဘေးပေါင်မှ ကျောက်စွန်းကျောက်စွယ်တို့ကို ခိုကပ်ပြီး လျှိုမြောင်ကြီးအတွင်းသို့ ခုန်ဆင်းသွားလေတော့သည်။

မြောင်းနှုတ်ခမ်းဘေးဝယ် ရပ်နေကြသော ရွာလူကြီးအချို့မှာလည်း လာထူး ကို စိုက်ကြည့်ရင်း ဘာမျှမပြောကြဘဲ ငေးကြည့်နေကြလေသည်။

လာထူးအောက်သို့ရောက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရပြီးနောက် အပေါ်မှ လာထူးတောင်းသော ငှက်ကြီးတောင် ဓားရှည်ကို ပစ်ချပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် နွယ်ကြိုးကို သွားရောက်ခုတ်နေသော ဦးစံပွင့်တို့လူစုလည်း ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်လာကြသည်။

မြောင်းနှုတ်ခမ်းမှ အောက်သို့ ငုံ့လျှိုးကြည့်ပြီးနောက် မျက်စိမျက်နှာပျက်စွာ ဖြင့် လာထူးအားသာ ကျားမှာ လုံးလုံးမသေသေးဘဲ ကျားနာဘဝနှင့်ပင် ရှိနေသေး သဖြင့် သတိကြီးစွာထားရန် အပေါ်မှာအထပ်ထပ်အခါခါ အော်ဟစ်သတိပေး လေသည်။ ဦးစံပွင့်အသံသည် တောတောင်ထုထပ်လှသော လျှိုမြောင်အတွင်းသို့ ပဲ့တင်ရိုက်ခါ လှိုင်၍လှိုင်၍ ပေါ်ထွက်နေလေသည်။

လာထူးသည် မှောက်လျက်နှင့်အသေးဆိုး သေဆုံးရကာ တောင့်တင်းလျက် ဖြစ်သော သူ့ဖခင်အလောင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားရင်း ထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက် ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

[illegible]သောအခိုက်၌ ဒေါသမျက်လုံးများဖြင့် ကျားနာဆိုးကို ချုံကွယ်တစ်ခုတွင် [illegible]ဝင်းဆုံတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရုတ်တရက်မို့ ကြောက်စိတ်များ မွှန်ထူသွားသော်လည်း သတိမလွတ်စေဘဲ [illegible]တတ်ထရပ်လိုက်ကာ ငှက်ကြီးတောင်ဓားလွယ်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင် [illegible] ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အခြေဆိုးကို ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်လေသည်။

ကျား၏အရိပ်အခြေကို လျှိုမြောင်ထိပ်ပေါ်မှ အဖော်များက မတွေ့မြင်ရသော် [illegible]ည်း လာထူး၏ ထူးခြားချက်ကြောင့် ကရင်ဘာသာဖြင့် ဆူညံစွာ လှမ်းမိုးလိုက်ကြ [illegible]ည်။

လာထူးထံမှ အဖြေကြားရသည့်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လျှိုထိပ်ရှိ လူစုမှာလည်း [illegible]ထက်မကိုင်မိအောင် ဣန္ဒြေများပျက်လျှင် မျက်လုံးပြူးကာ တောလိုက်မုဆိုးကြီး [illegible]မှင့်ကမူ မြောင်းတွင်းသို့ သေနတ်ပြောင်းကို လှည့်သွင်းကာ လာထူးကို မည်သို့ [illegible]အကူအညီပေးရမည်ကို တွေဝေစဉ်းစားနေမိလေသည်။

အချိန်မနှောင်းမီပင် ကျားနာဆိုးသည် တစ်ချက်ဟိန်းက လူသေအနီးမှ [illegible]ထူးထံသို့ ခုန်အုပ်လိုက်လေသည်။ လာထူးက နောက်သို့တိမ်းရှောင်ရင်း သူ့လက် [illegible]မှ ဓားဖြင့် တအားလှမ်းခုတ်လိုက်သော်လည်း ကြောက်ရွံ့စိတ်နှင့် ဒေါသစိတ်တို့ [illegible]ပွန်းနေသဖြင့် မခုတ်မိရုံမျှမက သူ့လက်တွင်းမှ ဓားမှာလည်း ခုတ်အားအရှိန် ဖြင့် [illegible]ခနဲ ထွက်သွားရပြန်သည့် အခြေအနေက ပို၍ ဆိုးဝါးလာပြီး သေရေးရှင်ရေး [illegible]ည်းစေ့အပ်ဖျားပေါ်တင်ထားသကဲ့သို့ ရင်တမမဖြင့် စောင့်မျှော်နေရသော အချိန် [illegible] ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ကျားနာမှာ ဖြစ်ပေါ်နေသော ပြဿနာကို သဘောပေါက်ထားသကဲ့သို့ [illegible]တ်သား၏ လက်နက်မဲ့အခွင့်အရေးကောင်းကိုလည်း မှန်ကန်စွာ အသုံးချနိုင် [illegible]တွက် လာထူးအား အတင်းဝင်ရောက်ပြီး ကိုက်ဆွဲလေတော့သည်။

လျှိုမြောင်ထိပ်မှလည်း မည်သူကမျှ အကူအညီဆင်းမပေးရဲ သေနတ်ကိုင် [illegible]လည်း ထွေးလုံးနေသူများအပေါ် အသုံးမရဲကြဘဲ ရင်တမမဖြင့်သာ ငုံ့ကြည့် [illegible]ကြရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

လာထူးနှင့်ကျားနာမှာ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် လုံးထွေးနေကြခိုက် လာထူး၏ လျှင်မြန်လှသော လက်များက ကျား၏ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို တအားကုတ်ဆွဲလိုက်သည်ကို မြင်လိုက်ရပြီး ကျားမှာလည်း ကိုယ်ရှိန်အနည်းငယ် ရပ်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သို့သော် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဖဲရှောင်ခြင်းကား မဟုတ်လှ။ ကျား၏ လက်သည်းရာများကြောင့် လာထူး၏ အင်္ကျီမှာ စုတ်ပြဲသွားကာ ကျော၊ လက်မောင်းတို့မှာလည်း သွေးချင်းချင်း နီနေလေတော့သည်။

လာထူးသည် ကျား ခေတ္တရပ်နားခိုက်ကို အခွင့်တောင်းယူကာ မြေပြင်ရှိ သဲမှုန့်များဖြင့် ကျားမျက်နှာကို လှမ်း၍ပက်ထည့်လိုက်ပြန်သည်။

ကိုထပ်ဘီး၏ အလောင်းကား သူ့အပေါ်မှ အထပ်ထပ်အခါခါ ဖြတ်ကျော်၍ သတ်ပုတ်ကြသောကြောင့် အနည်းငယ် ရွေ့လျားသွားလေသည်။ ယခုအခါ၌ ကျားနာမှာ ကိုထပ်ဘီးအလောင်းကို ခွလျက်ရှိနေပြီး ရှေ့လက်တယမ်းယမ်းဖြင့် လာထူးကို လှမ်းပုတ်နေသည် တွေ့ရလေသည်။

ထိုအခိုက် လာထူးသည် သူ့ဖခင်၏ အလောင်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် သူ့နောက်နားတွင် အသင့်ရှိနေသော အုန်းသီးလုံးသာသာရှိ ကျောက်တုံးကြီးဖြင့် ကျား၏ခေါင်းကို တအားပေါက်ချလိုက်ရာ ကျားနာမှာလည်း တစ်ခါတည်း ဗုန်းဗုန်းကြီး ပစ်လဲသွားလေသည်။

လာထူးသည် ဒေါသမပြေသေးဘဲ ကျောက်တုံးဖြင့် အခါခါသာ ထပ်၍ထပ်၍ ကျားခေါင်းကို ထုချေလိုက်သည်မှာ ကျား၏ ပါးစပ်အတွင်းမှ သွေးစီးများထွက်လာသည့်အတိပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခါမှပင် လျှိုမြောင်ထိပ်မှ လူစုမှာလည်း သက်ပြင်းလုံးကြီး ချလိုက်ကြပြီး လာထူးရှိရာသို့ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ဆင်းသက်လာကြလေသည်။

လာထူးသည် ဆင်းသက်လာသော လူစုကို ကရင်ဘာသာဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာကို အော်ပြောလိုက်ပြီးနောက် သူ့ဖခင် ကိုထပ်ဘီးအလောင်းကို ပြေးဖက်လိုက်ကာ အားရပါးရ ငိုချလိုက်လေသည်။

•

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျားနာကို ကိုထပ်ဘီးအလောင်းပေါ်မှ ဆွဲဖယ်ချလိုက်ကျရာ၌ အံ့ဩဖွယ်ရာ ကျားများ၏ နောက်ခြေတစ်ချောင်းမှာ သေဆုံးနေသော ကိုထပ်ဘီး၏ တောင့်တင်းနေသော လက်မောင်းအိုးကြားဝယ် ကလန့်၍ မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် ဝင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုအခါမှ လာထူးမှာ သာ၍ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုရင်း သူ၏ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲလှသော အဖြစ်ဆန်းတစ်ခုကို ဖွင့်ပြောပြလေသည်။ သူနှင့်ကျားမှာ တစ်ယောက်တစ်ပြန် ဆပုတ်ကြခိုက် ကျား၏မျက်လုံးကို ကုတ်ထည့်ပြီးနောက် ကျားမှာ အနည်းငယ် ကြာ ကိုယ်ရှိန်သပ်နေစဉ် သူ့နားတွင်းသို့ အသံတစ်ခုသည် တိုးဝင်လာလေသည်၊

အသံမှာ သေဆုံးသွားသော သူ၏ဖခင် ကိုထပ်ဘီး၏အသံဖြစ်သည်ဟု ပြောပြလေသည်။

သူ့ဖခင်၏အသံမှာ သူ့နားတွင်းသို့ စိုးရိမ်ခြင်းပြင်းပြစွာဖြင့် သတိပေးနေသလို တစ်ဖက်ဆင့်ကဲ အလောဘကြီးဖြင့် အော်ဟစ်၍ ပြောပြနေသော အသံမျိုး ဖြစ်လေသည်၊

"လာထူး -- သားရေ မင့်နောက်မှာ ကျောက်ခဲကြီး ရှိတယ်၊ ကျောက်ခဲကြီးနဲ့ ထုလိုက်စမ်း၊ ခေါင်းတည့်တည့်ကို ထုလိုက်စမ်း။ ဖထီး သူ့ခြေထောက်ကို ဆွဲထားမယ်တွဲ၊ ကောက်ပြီးသာ ထုလိုက်ဝေ့" ဟူသော အသံဖြစ်ကြောင်း လာထူးက သူ့ဖခင်ကိုထပ်ပြီး တစ်လှည့်၊ အကူအညီပေးကြသည့် လူစုကို တစ်လှည့် စုန်ဆန်ကြည့်ကာ အံ့ဩဖွယ်ရာအဖြစ်ဆန်းကို ဆက်လက်၍ ပြောပြပြန်သည်။

ရွာလူစုသည် ကိုထပ်ဘီး၏ တောင့်တင်းနေသော လက်မောင်းတွင်းမှ ကျားခြေကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကြပြီးနောက် ကိုထပ်တီး၏ အလောင်းနှင့် ကျားသေကြီးကို ဝါးနှီးခဲယဉ်းစွာ လျှိုမြောင်ထိပ်သို့ နွယ်ကြိုးတို့ဖြင့် သယ်ယူကြပြီးနောက် တနီဖားရွာသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ရွာသို့ရောက်ခဲ့ပြီး ကျားအား အရေဆုတ်ခွာလိုက်ကြကာ ကိုထပ်ဘီး အလောင်းအား ဖင်းကျားရေဖြင့်ပင် ပတ်စီး၍ မြေမြှုပ်လိုက်ကြလေသည်း။

●

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယနေ့ ယခုခေတ်တွင် ရုပ်ဝါဒ တစ်ဖက်သတ်ကျ လူငယ် အချို့တို့က နာ
ကို လုံးဝမယုံကြည်တော့သော ခေတ်အခါရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ရှေးဟော
အစဉ်အလာနှင့် ဝိညာဉ်ကိုးကွယ်မှုကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ကြသေးသော တောတော
လူရိုးများအဖို့ ဝိညာဉ်၏ အကူအညီကို များစွာလိုလားနေကြသေးသည်ကို
ကိုထပ်ဘီးသေဆုံးရပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ယခုထက်တိုင် တနီးဖာရွာအထွက် မ
မကာမ်းတွင် နတ်ကွန်းစင်သဏ္ဌာန် ကျားသေကို ခြေဖြင့်နင်းထားသည့် ပုံပန်း
လုသော သရဲရုပ်လော၊ နတ်ရုပ်လော မဝေခွဲနိုင်သည့် သစ်သားစင်တစ်ခုက သ
သေခံလျက် ရှိနေပေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့၏ယုံကြည်ချက်ကား ခိုင်မြဲလှသလောက်ကိုထပ်
တို့ ဖြစ်ရပုံမှာလည်း ရိုးရိုးနှင့် ဆန်းကြယ်နေရုံမက တစ်ခါတစ်ရံ ရွာအနီးအနား
ကျားရဲများ လာရောက်တတ်သည်။ ရွာအနီးတွင် ကျားခြေရာကို တွေ့လိုက်ကြ
နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကိုထပ်ဘီးအားကြက်တစ်ကောင် အရက်တစ်လုံးဖြင့် ပ,သကြ
ကျားဆိုးများ ရွာအနီးမှ နင်ပေးရန် တောင်းပန်ပ,သကြသည်မှာ အစဉ်အ
တစ်ရပ်လို ဖြစ်နေပေသည်။

ထိုထက် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသော အချက်တစ်ချက်ကား ကိုထပ်ဘီး
ဆုံးပြီးသည့်နောက်ပိုင်းဝယ် ကျားဝင်ဆွဲခြင်း၊ ကျားကိုက်၍သေရခြင်းများမှာ တ
ရွာတစ်ဝိုက်၌ လုံးဝမကြားရသည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည်၊

ရွှေကျင် ဖြူရေး

မင်းတုန်းမင်းသုံးခဲ့သည့်အားဆေး

- ပရန္နဝါးပါးပါးလွှာ၊ သကာပျားနှင့်ဖက်၊ ဒန့်သလွန်ပွင့်၊ အုန်းဆံရင့် ချိန်သင့်ညီမျှစွာ စွက်၍သုံးဆောင်ပါ။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗဗဲဝါ နှင့် ချောက်ချား ဖွယ်ရာ ည

မောင်သစ်ခိုင်

အစိမ်းသေနဲ့ ညားတဲ့ သူတောင်းစား

ရွာနာမည်က ဘာမှန်းမသိ ညာမှန်းမသိပါလားကွယ်ရို့...

ဆန်းတော့ အဆန်းသားပါလားခင်ဗျာ။ တချို့တွေ ပြောပြောနေကြတာ တော့ သူတို့ရွာနာမည်က လျှာလည်းမထိ၊ အာလည်းမထိဘဲ ခေါ်ဝေါ်လို့ရတဲ့ နာမည် မျိုး ဆိုကြပါကလား။

ကဲ - ဒါဆိုရင် ဘယ်လိုနာမည်မျိုးမို့လို့တုံး။

ဘာ - ရွာနာမည်က ဒီလို - ဒီလိုဆိုပါကလား ...

"ဝေါ" တဲ့။

ဝေါရွာကလေးမှာ နာမည်ကြီး လောကီဇေဒင်ဆရာတစ်ယောက် ရှိတယ် နာမည်ကတော့ ဆရာမြ ဆိုပါလား။ ဇေဒင်အတတ်ပညာမှာ ဘယ်လောက်ကျွမ်းကျင် သလဲ မမေးနဲ့၊ အဆောင်ယတြာ၊ ပီယအဆောင်တွေမှာတော့ နာမည်ကြီးပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း လူတိုင်း ပါးစပ်ဖျားမှာ ပီယနဲ့ လာဘ်ရွှင်မှာတော့ တော်တော်တအား စွမ်းတယ်လို့ ရေပန်းစားနေလေရဲ့ဗျာ။ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေ၊ အသံကြားသနားပါစေ ဆိုတဲ့ ဆုတောင်းစရာ မလိုပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာမြနဲ့ တွေ့လိုက်ရင် စိုပြေသွားရော။

ဒါကြောင့်လည်း ပျိုမေတိုင်းရဲ့ပါးစပ်ဖျားမှာရော၊ လူပျိုလေးတွေရဲ့စကားတွေ မှာ ဆရာမြနေရာယူထားတယ်။ ဝေါ်ရွာကလေးတွင်မကဘဲ တခြားရွာအနားတဝိုက် ရောက်တွေ့ဆုံပြီး အကူအညီ တောင်းခံကြ၊ အဆောင်ယတြာတွေ လာတောင်း ကြနဲ့ လူတွေကို ဆရာ့ခြံထဲမှာ အမြဲမပြတ် ပြည့်လို့နေပါရော။

ဒါတောင် ဆရာမြက ဒီလောက်ပဲ အစွမ်းပြသေးတာ။ ဆရာနဲ့များ စကားပြော မိရင် ဆရာ့စကားလုံးတွေမှာ နစ်မြောနေရရော။ အဲသလောက်လည်း စကားပြော တတ်မှာ အလွန်ကောင်းပြန်ရော။

နောက်ပြီး ဝေါ်ရွာထဲက ပျိုမေတိုင်းဟာ တခြားရွာသူတွေထက် အလှတရားမှာ သူ့ခြားခြား အနည်းငယ် သာတယ်ဗျာနော်။ ခန္ဓာကိုယ်လည်း လှတယ်။ ဒါကြောင့် ရွာသူ ပျိုမေလေးတွေကို ဘယ်ကာလသား လူပျို လူအိုမဆို ကြိုက်ချင်ကြတာ ပဲ။

ဒါကြောင့် ဆရာကြီးဆီကို လူအမျိုးမျိုးဟာ မတူညီတဲ့ ဒုက္ခအခက်အခဲတွေကို ယ်ပြီး ရောက်ရှိလာကြတယ်။ တချို့က လင်မယားကွဲနေလို့ ပြန်ပေါင်းရအောင်၊ တာ - တချို့ကျတော့ ယောက်ျားကြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားလို့ ပြန်လာအောင် လုပ် ပါ၊ နောက်လည်း ရှိသေးတယ်ဗျနော်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေတာတွေ နှောင့်အယှက်ရှိတာတွေ၊ လင်နဲ့မယား မျက်နှာချင်းဆိုင်လို့ မရတာတွေ၊ အိမ် ထောင်ရေး မတည်မြဲတာတွေ စုံလို့ပါပဲဗျာ။ ဒါက အိမ်ထောင်ရှိပြီးသား လူအချို့အပိုင်း စ်ပိုင်း။

နောက် အိမ်ထောင်မကျသေးတဲ့ လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးတွေ အိမ်ထောင်ကျ သွားစေဖို့၊ တချို့ကတော့ သမီးရည်းစား စိတ်ဆိုးနေတာတွေ အဆင်ပြေဖို့၊ တချို့တချို့ ပြန်တော့ ဒီလိုမဟုတ်ပြန်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုပြန်ပြီး မေတ္တာသက်ဝင်လာအောင် ပြန်ပြီး ခင်ခင်နှစ်သက်အောင်၊ အချစ်ရေးမှာ ကံကောင်းစေအောင်၊ ကျေးတောသူပင် ဖြစ် ငံ့ကစား ဘုရင်ကတော် ဖြစ်အောင်၊ ချစ်သူတွေ ညားကြလေအောင် စုံလို့ပါပဲဗျာ။

ဒီလို အပူသောကတွေ ရောက်လာကြတာဗျ။ နောက်လည်း ရှိသေးတယ်၊ သမီးတွေ မိဘအပေါ် မေတ္တာသက်ဝင်စေပြီး မိဘစကား နားထောင်စေအောင်၊ လုပ်မှာ အထက်လူကြီးက မေတ္တာပျက်ပြီး ငြိုငြင်မှုပပျောက်ပြီး မေတ္တာသက်ဝင်စေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗို၊ အိုဗျာ - လောကမှာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်လေသမျှ အား
မေတ္တာဓာတ်က ဆေးရရှိလေအောင် လာရောက်အကူအညီ တောင်းခံကြသူ
အားလုံးကိုဆရာကြီးကလည်းတကယ့်စေတနာမွန် မေတ္တာစိတ်သက်သက်နဲ့
ပေးလိုက်တာပဲ။ ဒီလို အကူအညီတောင်းခံသူတွေ အာလုံးအဆင်ပြေ ချောမွေ့
ကြတယ်။ စိတ်လည်း ချမ်းသာသွားကြ၊ အားလုံးမေတ္တာရဲ့အကျိုးကြောင့် ပျော်ရွှင်
ကြလို့ပေါ့ဗျာ။

ဆရာကြီး ပေးလိုက်တဲ့ ယတြာတွေဟာ အင်မတန် လွယ်ကူပြီး အင်မတန်
လည်း ထိရောက်အစွမ်းထက်ပါပေ့ဗျာ။ ဒီလိုယတြာအများအပြားတွေထဲမှ ဆရာ
အမြဲလက်သုံးစွဲပြီး ပေးလေ့ပေးထ အမြဲရှိတဲ့ မေတ္တာသက်ဝင် ယတြာတစ်ခုက
ဖန်ခွက်တစ်လုံးထဲမှာ ရေသန့်သန့်လေး ပြည့်လုနီးပါးထည့်ပြီးရင် အနေ
ကျောက်စရစ်ခဲ (၇)ခဲကိုရှာ၊ သက်သာဆပ်ပြာမှုန့်နဲ့ စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြော
စင်ပါ။ ပြီးရင် ကျောက်စရစ်ခဲ(၁)ခဲတိုင်းမှာ ဆော့ပင်နဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့နံကိုယ်စား ဂဏန်း
သင်္ချာအဖြစ် (၁)ဂဏန်း ရေးပါ။ နောက်ကျောက်စရစ်ခဲ(၆)ခဲကိုလည်း တနင်္လာ
(၂)ဂဏန်း ရေးပါ။ အင်္ဂါနေ့နံအဖြစ်(၃)ဂဏန်း ရေးပါ။ ဗုဒ္ဓဟူး(၄)ဂဏန်း၊ ကြာ
ပတေး(၅)ဂဏန်း၊ သောကြာ(၆)ဂဏန်း၊ စနေ(၇)ဂဏန်း အစဉ်လိုက်ရေးပြီး
အပြည့်ဖြည့်ထားသော ဖန်ခွက်ကို ထည့်လိုက်ပါ။ ပြီးရင် မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်
ကပ်လှူပူဇော် ဆုတောင်းပါ။ မေတ္တာသုတ်(၁၁)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ ခုနစ်နေ့နံ
တွေကို မေတ္တာပို့ပေးပါ။ ပြီးလျှင် မိမိနှင့် သက်ဆိုင်သော၊ ပတ်သက်သောနေ့နံ
သမီး တစ်ဦးဦးကို အာရုံခြောက်ပါးကို စိတ်ဖြင့် ရည်စူး၍ မေတ္တာပို့ဆုတောင်းပါ။

ထိုအာရုံခြောက်ပါးဆိုသည်မှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်
ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာပို့သနည်းမှာ မိမိပို့သမည့် သူ၏ မျက်လုံးအကြည်ဓာတ်လေး
ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ နားအကြည်ဓာတ်လေး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊
နှာခေါင်းအကြည်ဓာတ်လေး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ လျှာအကြည်ဓာတ်လေး
ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာအကြည်ဓာတ်လေး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာ
ပါစေ၊ စိတ်မနောအကြည်ဓာတ်လေး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ။

(မှတ်ချက်။ ။ထိုမေတ္တာပို့သနည်းမှာ တစ်ချိန်က မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျော်
လလို ထင်ရှားခဲ့သော လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းနိသယ ဖြစ်ပါ
သည်။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါက ရွာထဲမှာ ဒကာမတစ်ယောက်သည် ...တီဆရာတော်အားအိမ်တက်မင်္ဂလာ ဆွမ်းကျွေး ...တ်ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ထိုဒကာမအိမ်သို့ ...ရောက်၍ ပရိတ် တရားတော် ကို ရွတ်ဖတ် ...ဖွာယ်၍ တရားတော် ချီးမြှင့်ပါသည်။ ဆရာတော် ...ရွတ်ဆိုနေချိန်တွင် ထိုအိမ်၌ ကလေးမီးဖွားရင်း ...ထဲ၌ သွေးဆိပ်တက်၍ သေဆုံးခဲ့သော အမျိုး ...တစ်ဦးသည် မကျွတ်မလွတ်၍ နာနာဘာဝသရဲ ...အဖြစ်နဲ့ ဆရာတော် ပရိတ်ရွတ်ဆိုနေချိန်တွင် ...ပေါ်တက်လာ၍ ခြောက်လှန့်ပါသည်။ ထိုအခါ ...ရာတော်သည် ပရိတ်ရွတ်နေရင်းကနေ ထိုသရဲ ...ကို မေတ္တာပို့နေပါသည်။ ဆရာတော်၏ မေတ္တာ ...သည်မထိရောက်ခဲ့ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ...ရွတ်ရင်းတစ်ဖက်မေတ္တာပို့သနေရသောကြောင့် ...ရာတော် မေတ္တာပို့ခြင်းသည် မထိရောက်နိုင်ခဲ့ပါ။ ...အခါ အသက် (၁၃) နှစ်ကျော်ကျော်ခန့် ရှိသော ...လေးတစ်ပါးသည် ဆရာတော်၏အခက်အခဲကို ...လည်သိရှိသွားပြီး ဆရာတော် ပရိတ်ရွတ်ဆို ...ပြေစေရန် ထိုသရဲတစ္ဆေကိုမေတ္တာလှမ်းပို့ပေးပါ ...။ ထိုအခါ ထိုသရဲတစ္ဆေမသည် ဆရာတော်နှင့် ...လေးကို ဦးချ၍ အိမ်ပေါ်ထပ်မှ ဆင်းသွားလေ ...သည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဆရာတော် ကောင်း ...ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆွမ်းစားအိမ်မှ အပြန်လမ်း ...ထိုကိုရင်လေးထံမှ ထိုထိရောက် အစွမ်းထက် ...လွန်းလှသော အထက်ပါအာရုံခြောက်ပါး မေတ္တာ ...နည်းကို တောင်းခံခဲ့ဖူးပါသည်။

ဒီလို ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နဲ့ သနပ်ခါးကို ဓားနဲ့ခြစ်ချတော့ လက်တွေကလည်း မငြိမ်မသက် တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေတော့ အစိမ်းသေရဲ့ ပါးကို ဓားနဲ့ထိမိပြီး ခြစ်ချမိပါရော။ ဒီအချိန်မှာပဲ ကမ္ဘာပျက်မတတ် အော်ဟစ်လိုက်တဲ့ အသံတစ်သံဟာ ...ညအမှောင်အောက်မှာ ကြားရသူအဖို့ သေမတတ် လိပ်ပြာလွင့်မတတ်ကို ဖြစ်ရော။ အဲဒီအသံကတော့ အစိမ်းသေမရဲ့ နာကြင်အော်ဟစ်လိုက်တဲ့ အသံပါပဲ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ရွာအပြင်ဇရပ်တွင်နေထိုင်သော သူတောင်းစားတစ်ဦးသည် မိုး...
ပြီဆိုတာနှင့် ရွာထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ၍ အိမ်တကာလှည့်လည်၍ တောင်းရမ်း...
သောက်လေတော့သည်။ ညနေ (၅) နာရီကျော်လျှင် ရွာအပြင်ဇရပ်သို့ ပြန်သွား...
ထိုဇရပ်တွင် အိပ်စက်လေ့ရှိသည်။

နံနက် (၆) နာရီထိုးသည်နှင့် ရွာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာတတ်ပါသည်...
တစ်ခု ထူးခြားဆန်းကြယ်သည်မှာ ၎င်း သူတောင်းစားသည် စိတ်မမှန်ပေ။ ယဉ်...
လေး ရူးနေတဲ့ အရူးသူတောင်းစားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုအရူးသူတောင်းစားဟာ ရွာ...
ဝင်ရောက်လာပြီဆိုတာနှင့် ပါးစပ်ဆိုင်းတီး၍ ပေါက်တတ်ကရတွေ့ရာ သီချင်းတွေ...
ဆို၍ ကွေးနေအောင်လည်း ကတတ်ပါရော။

အရူးသူတောင်းစားရွာထဲဝင်လာပြီဆိုရင် အရူးနောက်မှာခွေးတစီစီ၊ ကလေး...
တစီစီ ပါလာကြရော။ ကလေးတွေကလည်း အရူးသူတောင်းစားရဲ့အမြဲအားပေး...
အမာခံပရိသတ်ပဲ ခင်ဗျာ။

အရူးသူတောင်းစားဟာ ကလေးတွေကို သိပ်ကို ချစ်တတ်တယ်။ ကလေး...
တွေက ဝိုင်းလက်ခုပ်လက်ဝါး တီးပြီး အားပေးရင် လျှာထွက်မတတ် ဆိုပါရော၊ ကွေး...
နေအောင် ကပြပါရော။ ပြီးတော့ သူ တောင်းစားလို့ရတဲ့ ငွေထဲက ချိုချဉ်လေးတွေ...
ဝယ်ယူပြီး ကလေးတွေရဲ့ဝိုင်းထဲကို ကြဲချပါရော။ ဒီတော့ ကလေးတွေလည်း "...
ခနဲ" တစ်ချက်အော်ပြီး လုကြပါရောလားဗျို့။

တစ်နေ့မှာတော့ထူးထူးခြားခြားအရူးသူတောင်းစားဟာ ဆရာမြရဲ့အိမ်ရှေ့...
လာပြီး ပါးစပ်ကပဲ ဆိုင်းတီး၊ ပါးစပ်ကပဲ သီချင်းတွေ ဆိုလိုက်၊ ကွေးနေအောင် ကလိုက်...
နဲ့ဗျာ၊ သူတစ်ယောက်ထဲပဲ သီချင်းဆိုတာရော၊ ဆိုင်းတီးတာရော၊ ကတာရော မ...
နိုင် မပန်းနိုင် ကနေပါရော။ ဒီလို အတန်ကြာ ကလို့ မောလည်းမောရော။

အရူးသူတောင်းစားဟာ ဘာစိတ်ကူးပေါက်တယ် ဆိုရမှန်း မသိဘူး၊ ဆရာ...
ကြီးဆီကို သွားပြီးဗီယဆေး တောင်းတယ်။

"ဆရာကြီး – ဆရာကြီး"

"ဘာလဲကွ" လို့ ဆရာကြီးက ပြန်ထူးပါတယ်။

"ကျွန်တော် ဆရာကြီးဆီမှာ ဗီယဆေး တောင်းချင်လို့ပါ ခင်ဗျာ"

"အောင်မယ် – မင်းကများ ဗီယဆေးတွေ ဘာတွေ တောင်းလို့ပါလားကွ...
ပါဦး – မင်းက ဘယ်ကောင်မလေးကို တွေ့လို့ ကြိုက်နေတာတုန်းဟ၊ ဆိုစမ်းပါဦး"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

သို့ကလို ဆရာကြီးက မေးလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အရှုးသူတောင်းစားက မဆိုင်း
ဘဲ -

"ဒီလိုပါ – ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်က ရွာအပြင်ဇရပ်မှာ တစ်ယောက်တည်း
နေတာဆိုတော့ ပျင်းတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် အဖော်လေး ဘာလေးရအောင် ကျွန်တော်နဲ့
နေလိုက်နေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ပါရမီဖြည့်ဖက်လေး အမြန်ဆုံးရအောင်လို့ပါ ဆရာ
ကြီးရယ်နော်"

"အောင်မယ် – အောင်မယ် – မင်းက ပါရမီဖြည့်ဖက်လေး ဘာလေး လိုချင်
တယ် ဆိုပါကလား"

"ဟုတ်ပါတယ် – ဆရာကြီး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ပီယဆေးပေးပါနော်"

ဒီလို ပြောဆိုတော့ ဆရာကြီး ခနစဉ်းစားနေလိုက်တယ်။ နောက်တော့
သူတောင်းစားကို စနောက်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေးလည်း ပေါ်လာတော့ အရှုးကို လှမ်း
ပြောလိုက်တယ်။

"ဟေ့ကောင် – မင်း တကယ် ပီယဆေး လိုချင်တာနော်"

"လိုချင်တာပေါ့ – ဆရာကြီးရယ်၊ တစ်ကယ်တင် မဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ကယ်၊ သုံး
ကယ်၊ လေးကယ်ဗျာ"

"အေး – အေး – ဒါဆို ကောင်းပြီ၊ မင်းအတွက် အကောင်းဆုံး ပီယဆေးကို
ပြောပြလိုက်မယ်၊ သေချာနားထောင်သွား၊ အစိမ်းသေတဲ့ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ရဲ့
ခေါင်းက သနပ်ခါးကို ဓားကလေးနဲ့ ချစ်ယူပြီး အဲဒီသနပ်ခါးမှုန့်ကိုသာ ဆောင်ထား
ပေတော့၊ အဲဒါ အင်မတန်စွမ်းတဲ့ ပီယဆေးနည်းပဲ၊ မင်းကို နည်းလမ်းပြောပြပေးပြီးပြီ၊
နောက်ကတော့ လုပ်ယူဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်၊ ကဲ – သွားပေဦးတော့ အရှုးသူတောင်း
စားလေးရေ၊ သင့်ရဲ့ဘုံဗိမာန်ကို ကြွမြန်းပေတော့"

အရှုးသူတောင်းစားဟာ ဆရာကြီးရဲ့ပြောဆိုစကားကို နားထောင်ပြီးသည်နှင့်
အားရဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်လေရောပါလား ခင်ဗျာ။ ဒါနောက် အရှုးသူတောင်းစားဟာ
ခြေလက်တစ်ခုကို ခွစီးပြီး ရွာအပြင်ဇရပ်ကို ပြေးသွားပါရော။

"ဟဲ့ – ဟယ် – အမြန်ဆုံး ခွာဆုံပေါက်ပါလို့ ငါ့ရဲ့နွားတော်ကြီး၊ အဲ – ယောင်လို့
သော်မြင်းကြီး လာရာလမ်းကို အမြန်ပြေးလို့ ငါတို့ရဲ့ဘုံဗိမာန်ကို အရောက်ကြွလှမ်း
ပေတော့"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

အရှုံးသူတောင်းစားက ကြားထားတဲ့သတင်းတွေလည်း သူ့မှာရှိတယ်။ ရွာ
က အပျို လူပျိုတိုင်း ဆရာကြီးရဲ့ပီယဆေးအစွမ်းကြောင့် ညားသွားကြတာ တစ်ရွာ
လုံးပဲဆိုတာ။ ဒီတော့ သူလည်း ဆရာကြီးရဲ့ပီယဆေးအစွမ်းကို သိပ်မြည်းစမ်းချင်
တာလေဗျာ။

အဲသည်နေ့၊ အဲသည်အချိန်က စလို့ အရှုံးသူတောင်းစားဟာ ဘယ်ရွာ
အစိမ်းသေသလဲဆိုတာ နားစွင့်နေသလို၊ အစိမ်းသေ ရာပုံတော်ခန်း ဖွင့်နေပါရော

●

တစ်နေ့ ရွာထဲမှာ အစိမ်းသေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတစ်ခု ကြားပါရော။ သေ
အစိမ်းသေက အပျိုမဟုတ်ဘူး။ အိမ်ထောင်သည်ကြီးဆိုတော့ အရှုံးသူတောင်း
ခင်ဗျာ အမောကို ဆို့လို့ ဆိုပါလား။ ဒါပေမဲ့လည်း သိပ်မကြာပါဘူး။ နဖူးစာရွာလည်း
ကံဇာတာဂြိုဟ်စီး၊ ဘယ်ဖူးစာရေးနတ်က မျက်ကန်း လမ်းမမြင် မှားပစ်လေသလား
နောက်ကျလေသလားမသိ။ အကြောင်းအရာအဆန်းတကြယ်တစ်ခုဟာဟိုဘက်
ချင်းစုရွာမှာ သတင်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီအထူးသတင်းတစ်ခုဟာ အ
သူတောင်းစားရဲ့နားထဲ ရောက်သွားပါရောလားဗျာ။

ချင်းစုရွာက အပျိုလေးတစ်ယောက်ဟာ လယ်ထဲကနေဖြတ်ပြီး ကိုင်းယာ
မှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက် သွားခူးတာ၊ အပြန်လယ်ကွင်းထဲကိုအဖြတ် မိုးထိလို့ သေ
ပါလား။ ဖြစ်ပုံက ဒီလို။

ညနေခင်းဘက်မှာ အေးမြရယ်၊ အဖော်အဖြစ် လိုက်လာတဲ့ သောင်းသော
ရယ် နှစ်ဦး၊ ကိုင်းထဲမှာ ဟင်းရွက်ခူးဖို့ ထွက်လာလိုက်ကြတယ်။ ဒီအချိန်မှာ သော
သောင်းက –

"ဟဲ့ – နင့်ဦးလေး လင်မယားနဲ့ အတူနေရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား"

"ဦးလေးနဲ့တော့ အဆင်ပြေပါတယ်၊ ခက်နေတာက ငါ့ဦးလေး မိန်းမ
သူက ငါ့ကို ဦးလေး မရှိရင် ပြဿနာ ခဏခဏ ရှာနေတာ၊ ပြီးတော့လည်း ငါ့ကို အ
အိမ်မှာ ဆက်မထားချင်တဲ့ ပုံစံမျိုး၊ ငါ့ကို တွေ့ရင် ဦးလေးမယားရဲ့ မျက်နှာက ရှုံ့
ဟဲ့၊ ငါ့မှာလည်း နေစရာမရှိလို့သာ ကပ်နေရတာ၊ နေချင်တာမဟုတ်ဘူး။ အဲ – အ
ပူညံပူညံ လုပ်နေလို့ ညနေစာအတွက် နင်တို့နဲ့ လိုက်လာပြီး ကိုင်းထဲမှာ ခူး
လာခူးတာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"အေးပါဟယ် – ငါလည်း နင့်ကို ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်။ ငါ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အမေမရှိ အဖေမရှိတော့လို့ အဒေါ်အိမ်မှ အဒေါ်မျက်နှာကြည့်နေရတော့ ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဘဝတွေက ဘဝတူတွေပါဟာ"

တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက်ရင်အန်ဖွင့်ကြရင်းစကားတပြောပြော ဟင်းရွက်ခူး ထွက်လာကြပါရော။ ဒါနဲ့ ကိုင်းထဲကို ရောက်သွားကြတော့ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်တွေကို ခူးကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဟင်းရွက်ခူးပြီးကြတာနဲ့ ရွာထဲကို ပြန်လာခဲ့ ကြတာပေါ့။ ဒီမှာ သူတို့နှစ်ယောက် လယ်ကွင်းထဲကိုဖြတ်အလျှောက် ရေထဲက ဖြတ် ပြေးလာတဲ့ မြွေတစ်ကောင်ဟာ အေးမြရဲ့ခြေထောက်ကို ပေါက်လိုက်ပြီး လယ်ကန် သင်းထဲကို လျှောခနဲ ပြေးထွက်သွားပါရော။ ဒီအချိန်မှာ အေးမြဟာ ခြေကျင်းဝတ် ဆောက်နားမှာ ပူခနဲ ဖြစ်သွားပြီး ...

"အား – သောင်းသောင်းရေ လုပ်ပါဦးဟ ငါ့ခြေထောက်ကို ဘာကောင်ကိုက် သွားသလဲ"

သို့ကလို အော်ဟစ်မေးမြန်းပါတော့တယ်။ ဒီလိုလည်း အေးမြရဲ့အော်ဟစ် မြန်းသံလည်း ကြားရော သောင်းသောင်းဖြစ်သူဟာ ပျာပျာသလဲ လှမ်းရှာဖွေကြည့် လိုက်တော့ လယ်ကန်သင်းထဲကို ဆင်းပြေးသွားတဲ့ မြွေတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်မိပါ ဒီအချိန်မှာ သောင်းသောင်းဟာ မြွေကို ဘာမြွေဖြစ်မှန်း သေချာမကြည့်တတ် ဘဲ လှမ်းအော်ဟစ် ပြန်ဖြေပါတယ်။

"အေး – အေးမြ နင့်ကို – ကို၊ ဩော်အရေးထဲမှ ဒီပါးစပ်ကလည်းမထွက်တော့ ထိတာဟဲ့" လို့ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ဖြေလိုက်သံလည်း ကြားရော တာ ချက်ချင်း သတိလစ် မေ့မြောသွားလေသလား၊ အကြောက်ပဲ လွန်သွား ဒါမှမဟုတ် မြွေဆိပ်ပဲ တက်သလား မသိတော့ပါဘူး။ တစ်ခါတည်း ပျော့ခွေ သတိလစ်သွားပါရော။ အဲဒီကတည်းက အေးမြဟာ သတိပြန်လည်မလာတော့ ဆက်ပါ ပါသွားပါရောလားဗျာ။ ဒါနဲ့ သောင်းသောင်းလည်း ရွာထဲကို အပြေး သွားပြီး အော်ဟစ်ခေါ်ကာ အေးမြတစ်ယောက် လယ်ကွင်းထဲမှာ ပိုးထိ ဆုံးလို့ တော့တာပဲ။

ဒါနဲ့ ရွာက အေးမြဦးလေးဖြစ်သူ လင်မယားရော်၊ ရွာလူကြီးနဲ့ ရွာသားလေး ယောက်လောက်ဟာ အေးမြအလောင်းရှိရာသို့ လိုက်ပါလာခဲ့ပါတယ်။ ဟို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်တော့ အေးမြဟာ လယ်ကွင်းထဲမှာ တောင့်တောင့်ကြီး သေလို့။ ရွာကလူ
က အေးမြရဲ့အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြသလို သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့
သောင်းဟာ အေးမြရဲ့အလောင်းကို ပြေးဖက်ပြီး ချုံးပွဲချငိုကြွေးနေပါတော့တယ်
အေးမြအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေကြသူတွေ ရှိသလို ရင်ထဲမှာ ကြိတ်ပြီး
နေတဲ့ သူနှစ်ယောက်လည်း ရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အေးမြရဲ့ဦးလေးလင်
နှစ်ယောက်ပဲပေါ့ဗျာ။

ဘဝကံဆိုးမလေးရဲ့ဇာတ်သိမ်းက အစမကောင်းခဲ့သလို အဆုံးလည်
ဘူးလို့ဆိုရတော့မှာပေါ့နော်။ ရှာဖွေစောင့်စားနေတဲ့အရူးသူတောင်းစားအတွက်
မဟာမဟာ အခွင့်အလမ်းကြီး၊ ဆုလာဘ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။ ဘာကြောင့်
တော့ ပီယဆေးအတွက်ကြောင့်ပေါ့ဗျာနော်။

အရူးသူတောင်းစားရဲ့ရင်ထဲမှာတော့ အကြံအစည်တွေ၊ စိတ်ကူးယဉ်
မက်တွေနဲ့ ပျော်လို့၊ ရွှင်လို့၊ ပြုံးလို့၊ ဒီကိစ္စကိုဒီည(၁၂)နာရီမှာ အကောင်အထည်
ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားတယ်လေ။

သူတောင်းစားတစ်ယောက်ဟာ ညနေခင်းကထဲက ဒီရွာရဲ့ဇရပ်ပျက်ကြီး
ကြိုရောက်နှင့်နေတယ်။ ရွာရဲ့အခြေအနေ၊ အလောင်းရာဇဝင် အားလုံးအား
လေ့လာထားတာပေါ့။ ပြီးတော့ - ဇရပ်ပျက်ကြီးပေါ်မှာ ဆေးလိပ်ဖွာသော
ရောက်ရှိလာမယ့်ည(၁၂)နာရီကိုစောင့်စားနေလိုက်တယ်။ ရွာထဲမီးကင်းထဲ
နာရီ သံချောင်းခေါက်သံကိုလည်း နားစွင့်နေလိုက်တယ်။

အဲလို ဒီည(၁၂)နာရီဟာ ကုန်ခဲလှချေလား။ ဒီညလောက် ညတာ
တစ်သက်မှာတစ်ခါမှ မကြုံဖူးပါလားနော်။ တဖြည်းဖြည်းလည်း ညအမှောင်
ကလေးကို အမှောင်နဲ့ လွှမ်းခြုံထားလိုက်တယ်။ ညအမှောင်အောက်မှာ ရွာ
ဟာ အိပ်စက်အိပ်မောကျလို့။ တစ်ချက်တစ်ချက် ပုစဉ်းရင်ကွဲတစ်ကောင်နဲ့
အော်သံကလွဲလို့ပေါ့။

ဒီအချိန်မှာပဲ ရွာမီးကင်းထဲက သံချောင်း (၁၂) ချက် ခေါက်သံကို
ကြားလိုက်ပါရော။ သူတောင်းစားရဲ့ရင်ထဲမှာ ပျော်သွားတယ်။ ဒါဆိုရင်
အကောင်အထည်ဖော် စလို့ရပြီ။ ဒီအချိန်မှာ ရွာပြင်သုသာန်ဘက်ဆီမှ
အူလိုက်တဲ့ ခွေးအူသံများကြောင့် သူတောင်းစားရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝူး-ဝူး-ဝူး"

"အူး-အူး-အူး"

အဆက်မပြတ် ခွေးတွေရဲ့အူသံ၊ ကြောက်တတ်သူအဖို့တော့ သွေးလန့်ကျက်ချားစရာပေါ့။ ညအမှောင်ထဲမှာ သစ်ပင်ချုံနွယ်များဟာ မကောင်းဆိုးဝါးနာနာဘာသရဲတစ္ဆေတွေ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသလိုလို၊ ညရဲ့တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းဟာ ကျက်ချားစရာမျိုး ဖြစ်နေတယ်။

သူတောင်းစားရဲ့စိတ်ထဲမှာလည်း အနည်းငယ် ကြောက်ရွံ့သွားတယ်၊ စိတ်ကလည်း တထင့်ထင့်နဲ့ ရင်ထဲမှာလည်း တုန်ရီမောဟိုက်ပြီး အားအင်များ ကုန်ခန်းသလိုလို၊ ဒါနဲ့ သူတောင်းစားဟာ ကြောက်ရွံ့စိတ်ကို ဖယ်ရှားပြီး ရဲရင့်စိတ်ကို မွေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လုပ်ဖြစ်သွားဖို့ စိတ်ကို တင်းလိုက်တယ်။ လေကိုလည်း အားကြီး ရှူရှိုက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခါးကြားထဲမှာ ဖွက်ယူလာတဲ့ ဓားမြှောင်ကလေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ညာလက်ထဲမှာ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ အမှောင်ထဲကို အမြင်ကျင့်သားရအောင် တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ - အမှောင်ထဲကို အရဲစွန့်ပြီး ထွက်လာလိုက်တယ်။

အလင်းရောင်ကိုတော့ ထုတ်မသုံးရဲသေးဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တစ်ယောက်ယောက် မြင်တွေ့သွားရင် ပြဿနာပေါ်နိုင်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ အမှောင်ထဲမှာ အလောင်းရှိရာကို ခော်ရမ်းမှန်းဆပြီး လျှောက်လာခဲ့လိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ အလောင်းထားရာ စင်ကလေးအနားသို့ ရောက်ရှိလို့လာခဲ့ပါရော။ အခေါင်းတလားရဲ့ ဘေးဘက်မှာ ရေးထားတဲ့စာကိုလည်း လှမ်းဖတ်လိုက်သေးတယ်။

•

အေးမြ
အသက် (၂၀) နှစ်

သေချာပြီဆိုမှ အိတ်ထဲမှာ အသင့်ပါလာတဲ့ မီးခြစ်ကို ထုတ်ယူပြီး အလောင်းရဲ့ မျက်နှာမှာ မီးခြစ်လိုက်ပါရော။ ဒီခဏတဖြုတ် မီးအလင်းရောင်အောက်မှာ အလောင်းကို ပြင်ဆင်လိမ်းကျံပေးထားတဲ့ ပါးပေါ်က သနပ်ခါးကို လှမ်းမြင်တွေ့သွားတယ်၊ သူတောင်းစား ရင်ထဲမှာ ပျော်သွားတယ်။ ဒါဆိုရင် သူ လုပ်ငန်းစလို့ ရပြီ။ ဒီနောက်

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မှာတော့ ကြာကြာအချိန်မဆိုင်းတော့ဘဲ ဓားမြှောင်ကလေးကို ထုတ်ပြီး အစိမ်းသေ ရဲ့ပါးပြင်ပေါ်က သနပ်ခါးကို ခြစ်ချယူပါရော။ ပြီးတော့လည်း ကျန်လက်တစ်ဖက်က ခြစ်ချလိုက်တဲ့သနပ်ခါးအမှုန့်တွေကိုခံယူလိုက်တယ်။ သူတောင်းစားဟာ ညအမှောင် ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အလောင်းရဲ့ပါးက သနပ်ခါးကိုခြစ်ချသာနေနေရတာ စိတ် ထဲမှာ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ တထိတ်ထိတ်နဲ့ ရင်ထဲမှာလည်း တဒုန်းဒုန်း အခုန်မြန် နေတာ။ လူဆိုလို့ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း။ ပြီးတော့ အစိမ်းသေအလောင်းရယ် ဆိုတော့။

ဒီလိုကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နဲ့ သနပ်ခါးကိုဓားနဲ့ခြစ်ချတော့ လက်တွေကလည်း မငြိမ်မသက် တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတော့ အစိမ်းသေရဲ့ပါးကို ဓားနဲ့ထိမိပြီး ခြစ်ချမိပါရော ဒီအချိန်မှာပဲ ကမ္ဘာပျက်မတတ် အော်ဟစ်လိုက်တဲ့ အသံတစ်သံဟာ ညအမှောင် အောက်မှာ ကြားရသူအဖို့ သေမတတ် လိပ်ပြာလွင့်မတတ်ကို ဖြစ်ရော။ အဲဒီအသံ ကတော့ အစိမ်းသေမရဲ့နာကြင်အော်ဟစ်လိုက်တဲ့ အသံပါပဲ။

"အမယ်လေးတော့ - လုပ်ကြပါဦး၊ ကျွန်မကို ကယ်ကြပါဦး"

ဒီအသံလည်း သူတောင်းစားဖြစ်သူဟာ ကြားလည်းကြားလိုက်ရော အသည်း တွေ၊ နှလုံးတွေ၊ ကလီဇာတွေကို ရင်ဘတ်ထဲက ဆွဲထုတ်လိုက်တဲ့အတိုင်း ခံစားရပြီး ကြောက်တဲ့စိတ်ဟာ ငယ်ထိပ်တက်လာပြီး အမယ်လေး - အဘလေး အော်ဟစ်ပြီး ပြေးလာလိုက်တာ ရွာရောက်တဲ့အထိပါပဲဗျာ။

"လုပ်ကြပါဦးဗျ - ကျွန်တော့်ကို အစိမ်းသေသရဲမက ခြောက်လှန့်နေတယ် နောက်မလုပ်တော့ပါဘူးဗျ - ကြောက်ပါပြီဗျ"

သူတောင်းစားဟာ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝန်းထဲကို ပြေးဝင်သွား တယ်။ ပါးစပ်ကလည်း ပေါက်တတ်ကရစကားတွေ ပြောဆိုအော်ဟစ်ပြီး ကယ်ပါ ယူပါနဲ့ တဆာဆာအော်ဟစ်၊ မြည်တမ်း၊ ရေရွတ်နေပါတယ်။

"ကြောက်ပါပြီဗျ - ဟီး - ဟီး - နောက်မလုပ်တော့ပါဘူး၊ ကြောက်ပါပြီ"

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ အိပ်နေကြတဲ့ ကပ္ပိယတွေ၊ ကျောင်းသားတွေအပြင် ကိုရင်၊ ဦးပဉ္စင်းတွေရော၊ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးပါ သူတောင်းစားရဲ့အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်သံကြောင့် လန့်နိုးလာကြကုန်ပါရော။ ဒီအခါမှာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးက ကပ္ပိယတွေ၊ ကျောင်းသားတွေကို လှမ်းမေးပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ – ကပ္ပိယတို့၊ ကျောင်းသားတို့အောက်မှာ ဘာတွေဖြစ်လို့ ဆူညံ ဆူညံဖြစ်နေတာလဲ"

သို့ကလို မေးလိုက်တော့ ကပ္ပိယဖြစ်သူက ...

"သူတောင်းစားပါ – ဘုရား၊ ဘာတွေတွေ့ခဲ့လို့ဘာတွေဖြစ်လာမှန်းတော့ မသိဘူး၊ သရဲတစ္ဆေနဲ့များ တွေ့လာသလား မသိဘူး။ ကြောက်ပါပြီ – ကြောက်ပါပြီနဲ့ အော်ပြီးပြေးဝင်လာနေတာပါ – ဘုရား"

"အေး – အေး – ဒါဆိုရင် ဒီသူတောင်းစားကိုဖမ်းချုပ်ပြီးငါ့ကျောင်းပေါ်ခေါ်လာကြစမ်းကွာ"

"တင်ပါဘုရား – တပည့်တော်တို့ ဖမ်းချုပ်ပြီး သူတောင်းစားကို ခေါ်လာခဲ့ပါ့မယ် ဘုရား"

"ဟော့ – မောင်ကျောင်းသားတို့၊ ကိုရင်ကြီးတို့ ဒီကိုလာကြစမ်း။ ဒီသူတောင်းစားကို ဖမ်းချုပ်ပြီး ဆရာတော်ကျောင်းပေါ်ကို ခေါ်သွားကြ"

ကပ္ပိယကြီး ဒီလိုလှမ်းပြောဆိုလိုက်တော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားကြီးတွေက သူတောင်းစားကို ဝိုင်းဝန်းဖမ်းချုပ်ကြပြီး ကျောင်းအပေါ်ထပ်ကို ဆွဲခေါ်လာကြတယ်၊ သူတောင်းစားဖြစ်သူဟာ အဲခုချိန်ထိ အကြောက်မပြေသေးဘဲ အသားတွေ ဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေပြီး ကြောက်လန့်နေတုန်းပါပဲ၊ ဆရာတော်ကြီးဟာ သူတောင်းစားရဲ့အဖြစ်အပျက်ကိုနားလည်သဘောပေါက်ပြီးပရိတ်ရေတွေကိုတိုက်၊ ဂါထာတွေတိုက်၊ ပရိတ်ချည်ကြိုးတွေ သိုင်းချီပေးပါတယ်။ ပြီးတော့ – သိမ်ဝင်ပန္နက်ကျောက်လန့်မောင်းထုတ်ပေးလိုက်တော့မှ သူတောင်းစားဖြစ်သူဟာ အနည်းငယ်ငြိမ်ကျသွားတယ်။ အတန်ကြာလာမှ သတိတွေ၊ ဘာတွေ ပြန်ရလာပြီး အကျိုးအကြောင်း ဝိုင်းဝန်းချော့မော့မေးတော့မှ အကြောင်းစုံကို သိရှိကြရတော့ပါတယ်၊

ဒီသူတောင်းစားရဲ့သတင်းဟာ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ရွာထဲမှာ ဟိုးပမာ ပျံ့နှံ့သွားပါတယ်၊ သူတောင်းစားလည်း သုံးရက်လောက် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကပ်နေပါသေးတယ်။ နောက်များကျတော့မှ သူ ဘုံဗိမာန်ဇရပ်ကို ပြန်ပြီး အရင်လို ပုံမှန်စားသောက်နေထိုင်ပါတယ်။

တစ်နေ့ သူတောင်းစားဖြစ်သူရဲ့ဇရပ်ကို အသက် ၂၀ ကျော်မျှရှိတဲ့ အသားညိုညိုခန့်ခန့်ကလေးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပါတော့တယ်။ သူတောင်းစားကို တွေ့

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မြင်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အရင်ဦးချကန်တော့ပါတော့တယ်။ ဒီအချိန်မှာ သူတောင်းစား ဖြစ်သူဟာ မိန်းကလေးကိုကြည့်ပြီး မှင်တက်အံ့သြနေပါရော။

"နေပါဦး – မိန်းကလေးရဲ့မင်းက ငါ့ကို ဘာကြောင့် လာရှိခိုးနေရတာလဲ၊ ပြော စမ်းပါဦးဟ"

"သြော် – ဒီက အစ်ကိုကြီးက ကျွန်မကို မမှတ်မိတော့ဘူးနဲ့ တူတယ်၊ အစ်ကို ကြီးဟာ ကျွန်မရဲ့အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ပါ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ကို လာကန်တော့ရတာပါ"

"နေပါဦးဟ – နင့်အသက်ကိုလည်း ငါက တစ်ခါမှ မကယ်ဖူးပါလား။ ဘာအ မှန်းတောင် မသိပါလား။ ငါတောင် သေတော့မလို ဖြစ်လိုက်သေးတယ်။ ဆရာတော် ကယ်လို့သာ အခုလို ချမ်းသာရ ရတာ"

"ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ် – အစ်ကိုကြီး၊ ကျွန်မ နာမည်က အေးမြပါ"

"ဘာ – နင် – အေး – မြ – ဟုတ်လား၊ သွား – သွား – သွား – အစိမ်းသရဲမ ငါ့ အနား မလာနဲ့။ သို့ကလို ပြောဆိုပြီး ထပြေးမယ်လုပ်ရော မိန်းကလေးဖြစ်သူဟာ သူတောင်းစားရဲ့ပုဆိုးစကို လှမ်းဆွဲထားလိုက်ရင်း ..."

"ကျွန်မ သရဲမဟုတ်ရပါဘူး – အစ်ကိုကြီးရယ်၊ လူသားအစစ်ပါ။ ကျွန်မ ရှင်း တာတွေလည်း နားထောင်ပေးပါ။ ပြီးမှ – အစ်ကိုကြီး ပြေးချင်ရင်လည်း ပြေးတာပေါ့ နော်"

ဒီလိုလည်း ပြောဆိုလိုက်ရော သူတောင်းစားဖြစ်သူဟာ မဝံ့မရဲနဲ့ ကြမ်းပြင်မှာ ပြန်ထိုင်နေလိုက်တယ်။

"ကျွန်မဟာ အဖော်ဖြစ်သူနဲ့ ယာထဲကို ဟင်းရွက်ခူးထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အပြန် လမ်းခရီးတစ်ခုမှာ ကျွန်မခြေထောက်ကို မြွေကိုက်သွားပါတယ်၊ ကျွန်မကို ကိုက် သွားတဲ့မြွေဟာ လင်းမြွေအမျိုးအစားပါ။ ဒါကို အဖော်ပါလာတဲ့ သူက ကြောက် ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ မြွေကို အမြင်မှားပြီး ပိုးထိတာလို့ ပြောဆိုပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ လည်း အကြောက်လွန်သွားပြီး သတိလစ်မေ့မြောသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို ရွာကလူတွေ က ကျွန်မကို သေတယ်ထင်ပြီး အလောင်းကို ပြင်ဆင်ထားပြီး ရွာအပြင် ထုတ်ထား တာပါ၊ ဒီအချိန်မှာ အစ်ကိုကြီး ရောက်လာပြီး ကျွန်မရဲ့ပါးကို ဓားနဲ့ခြစ်မိသွားပြီး ကျွန်မ လည်း နာကျင်တာနဲ့ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ထအော်ဟစ်ရင်း ပြန်ပြီးသတိရလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မအသက်ကို ကယ်လိုက်တာလို့ ပြောတာပေါ့။ နို့မဟုတ်ရင် ကျွန်မကို သူတို့ကသေတယ်ထင်ပြီး မီသဂြိုဟ်လိုက်ကြမှာ။ ဒီတော့ ကျွန်မရဲ့အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးဆပ်ချင်တာနဲ့ အစ်ကိုကြီးထံ ရောက်လာခဲ့တာပါ - အစ်ကိုကြီးရယ်"

"အိုဗျာ - မဟုတ်တာ - ကျွန်တော့်ကြောင့်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မတော်တဆ ထိုက်ဆိုင်သွားတာပါ။ ဒီတော့ ကျေးဇူးမဆပ်ပါနဲ့တော့။ မင်းရွာကိုပဲ ပြန်သွားပါ"

"ကျွန်မ ရွာကို ပြန်သွားလို့မရတော့ဘူး - အစ်ကိုကြီး၊ ရွာက ကျွန်မကို လက်ခံကြဘူး။ ရွာထဲလည်း အဝင်မခံဘူး။ ဒီလို ရွာပြင်ထုတ်ထားတဲ့သူကို ရွာထဲဝင်ခံလိုက်ရင် ရွာနာတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့ဦးလေးလင်မယားကလည်း ကျွန်မကို လက်မခံဘူး။ သွားချင်ရာသွားတဲ့။ ကျွန်မမှာ အမေလည်း မရှိတော့ဘူး။ အဖေလည်း မရှိတော့ဘူး။ ညီအစ်ကို မောင်နှမ ဆွေမျိုးသားချင်းလည်း တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ဦးလေးတစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာပါ။ အခုတော့ ကျွန်မ ဘယ်ကိုသွားလို့ သွားရမှန်းမသိလို့ အစ်ကိုကြီးဆီရောက်လာပြီး ကျွန်မရဲ့အသက်သခင်ကို ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ အစ်ကိုကြီးရဲ့အနားမှာ တစ်သက်လုံးနေပြီး လုပ်ကျွေးခွင့်ပြုပါ - အစ်ကိုကြီး" ရယ်လို့ ပြောဆိုရှင်းပြပြီး သူမဟာ တအင့်အင့်ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးနေပါလေရောလား ဗျာ။

ဒီလိုနဲ့ နောက်များမကြာမီမှာပဲ သူတောင်းစားနဲ့ အစိမ်းသေမအဖြစ်က ပြန်ရှင်လာတဲ့ အေးမြနဲ့ညားရောဆိုပါတော့။

●

သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ဟာ ရွာပြင်ဇရပ်မှာ စားသောက်နေထိုင်ကြတယ်။ ဆရာကြီးမြရဲ့ပညာအစွမ်းကလည်း နာမည်ကြီးသွားတယ်။ နာမည်ကျော်သွားပါတယ်။ ရွာထဲက လူတွေကလည်း တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုဝေဖန်နေကြတယ်။

"သူတောင်းစားရဲ့ကံဇာတာကလည်း ထူးပါ့ကွာ"

"ဟုတ်ပ - ကိုရင်သာအေးရယ်၊ လမ်းဘေးသူတောင်းစားဖြစ်နေတာတောင် နန်းက ပွင့်သဗျို့နော်"

ww.burmeseclassic.com

"ဩော် – ဒါလားဗျာ စန်းပွင့်တာပေါ့။ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးမြရဲ့ပညာ အစွမ်းလေဗျာ"

"မှန်တာပေါ့ဗျာ – ဒီစကားဟာ သွေးထွက်အောင်ကို မှန်လှတယ်။ ကျွန်တော် မေနဲ့ ညားသွားတာလည်း ဒီဆရာကြီးပဲ လုပ်ပေးတာလေ။ ရွာထဲမှာ ပျိုပျိုအိုအို မှန်သမျှဗျာ။ အားလုံး အိုကေမှာ စိုပြေသွားတာလည်း ဆရာကြီးကြောင့်ပဲလေ၊ ဆရာ ကြီးကြောင့် နှစ်ပါးဂဟေဆက် ပေါင်းဖက်သွားကြတာတွေ နည်းတာမှ မဟုတ်တာ"

"အေးဗျာ – သူတောင်းစားရဲ့ကံနဲ့ ဇာတာကတော့ ဆန်းကြယ်ပါ။ သူတို့ နှစ် ယောက်ရဲ့ဖူးစာကတော့ ရှားမှရှားပဲဗျို့။ နဖူးစာ ဘယ်လိုလည်တယ်ဆိုတာတော့ ပြောမပြတတ်အောင်ပါပဲဗျာနော်"

အဲဒီလို ထူးထူးဆန်းဆန်း အဖြစ်အပျက်တွေကိုလည်း ဒီလောကမှာ ရှိသေး သကိုးဗျာ။

တစ်ညမှာ ကျွန်တော့်ထံကို မတော်ရသေးတဲ့ ယောက်ဖဖြစ်သူရယ်၊ ကျွန် တော့်ဇနီးမယားဖြစ်လုဖြစ်ခင်ရှိတဲ့ ချစ်သူခင်စန်းကြည်ရယ်။ ကျွန်တော့်ထံကို ရောက် ရှိလာကြပါတယ်။ သူတို့ ရောက်ရှိလာကြတဲ့ အကြောင်းကတော့ ကျွန်တော်ရေး ဝတ္ထုတွေကို ထုတ်ဝေပေးမယ့် အဆက်အသွယ်သတင်းရလို့ လာပြောတာတဲ့၊

"ဆရာ – ကျွန်တော် မြို့က လူနဲ့ အဆက်အသွယ် သတင်းရလာတယ်၊ ဆရာ ဝတ္ထုတွေကို ကြိုက်လို့ ထုတ်ဝေပေးမယ့် လူရှိတယ်တဲ့"

"ဟုတ်တယ် – အစ်ကို၊ ညီမတို့လည်း ဒီသတင်းကြားသိရလို့ အစ်ကို ဝမ်းသာ ရအောင်လို့ ညကြီးမင်းကြီးထဲ မောင်နှမနှစ်ယောက် အပြေးလာခဲ့တာ အစ်ကို"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ – ညီမရယ်၊ ဒါဆို အစ်ကို ကြိုးစားရကြိုး နပ်ပြီပေါ့"

"ဒါပေါ့ – ဆရာရဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့နှစ်ရှည်လများ မလျော့သောဇွဲနဲ့ ကြိုးစား ထားခြင်းဟာ ကြိုးစားမှုရလာဒ်ရဲ့အသီးအပွင့်ကို ခံစားရတာပေါ့"

"မှန်တယ် – အစ်ကို၊ အစ်ကို့ဘက်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမှုရှိလေအောင် အဲ – ခုလို အခွင့်အရေးလည်း ပေါ်လာရော အဆင်သင့်ဖြစ်နေတာပေါ့။ ဒီလို အခွင့် အရေးပေါ်ပေမဲ့လည်း အစ်ကို့ဘက်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြိုးစားမထားရင် ဘယ်အခွင့် လို အကျိုးတရားကို ခံစားနိုင်မလဲနော် – အစ်ကို"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ – အခုလို အစ်ကို့အတွက် လာပြောဆိုပေးကြတဲ့ အတွက်ရော အစ်ကို့ရဲ့အကျိုးကိုလိုလားတဲ့အတွက်ရော မင်းတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်ဟာ အစ်ကို့အတွက်တော့ အဖိုးတန်တဲ့ စိန်ပွင့်လေးနှစ်ပွင့်ပါပဲကွာ"

"ဆရာကတော့ မြှောက်ပြီး ..."

"ဒါကြောင့်လည်း အစ်ကိုရဲ့စကားလုံးတွေမှာ လူတိုင်း မျောနေကြတာ"

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သည် စကားများကို ပြောဆိုရယ်မောနေကြလေသည်၊ ထို့နောက် သုံးဦးသား ရွာလယ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ရောက်လေလျှင် သုံးဦးသား လက်ဖက်ရည်မှာယူသောက်ကြရင်း ရောက်တတ်ရာရာ စကားများ ပြောဆိုနေကြရာတွင် ယောက်ဖဖြစ်သူက ...

"ဆရာ – သရဲဆိုတာ တကယ်ရှိလားဟင်"

"ရှိတာပေါ့ကွ – သရဲတစ္ဆေဆိုတာ တကယ်ကို ရှိတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟောတဲ့ "ပေတ" ဝတ္ထုဆိုတာမှာ ပါပါတယ်။ အဲဒါဟာ သရဲတစ္ဆေအကြောင်းတွေပဲ။ သရဲကို မရှိပါဘူးဆိုပြီး မယုံဘူးဆိုရင် ဘုရားဟောကို မယုံဘူးဆိုတာ ဖြစ်သွားမှာပေါ့ကွာ။ ပြီးတော့ ယောမင်းကြီး ဦးဖိုးလှိုင်လို ပညာရှိကလည်း "အဒ္ဓတ္တဒီပနီ" ဆိုတဲ့ သရဲတစ္ဆေရှိကြောင်းကို ခိုင်မာတဲ့ ကျမ်းတစ်အုပ် ရေးသွားခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီတော့ ဒီလောကမှာ သရဲတစ္ဆေမရှိဖူးဆိုတာ ပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲကွာ၊ ပညာရှိပြောတဲ့စကားကို မယုံသလိုဖြစ်တော့မှာပေါ့။ သရဲတစ္ဆေနဲ့ပတ်သက်လို့ပြောစရာတွေက အများကြီး ရှိပါတယ်။ တို့လူမျိုးတွေဟာ သရဲနဲ့ တစ္ဆေကို ခွဲခြားပြီး ကောင်းကောင်းနားမလည်ကြဘူးကွ။ ဒီတော့ သရဲခြောက်တာကို တစ္ဆေခြောက်တယ်လို့ပြောလိုပြော၊ တစ္ဆေခြောက်တာကိုလည်း သရဲခြောက်တယ်လို့ ပြောလိုပြော ခွဲခွဲခြားခြားကို မသိကြဘူး။ မင်းကို ဒီသရဲအကြောင်းတွေထဲကမှ တို့လူမျိုးတွေနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး သရဲအကြောင်းတစ်ခုကို ပြောပြမယ်။ အဲဒါကတော့ သုသာန်စောင့် မဖဲဝါအကြောင်းပဲ"

ဒီအခါမှာ အနားမှာ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နားထောင်နေတဲ့ ခင်စန်းကြည်က ဝင်ရောက်ပြောဆိုပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"အစ်ကို - ညကြီးသန်းခေါင်အချိန်မှာ ဒီအကြောင်းတွေ မပြောပါနဲ့လား
ပြီးတော့ အခုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရဲ့ခေါင်းရင်းဘက်မှာ မနေ့ကပဲ လူမှားပြီး ဓားနဲ့ထိုး
အစိမ်းသေရှိတယ်နော်။ ဟိုမှာ ကြည့်ပါလား၊ အိမ်ရှေ့မှာ အလောင်းစင်ပြင်ထား
မပြောကြနဲ့တော့နော်။ ညီမ ကြောက်လို့ပါ"

သို့ကလို ပြောဆိုလိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ဟာ လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်ရဲ့ခေါင်းရင်းအိမ်ရှေ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လူသေအလောင်းစင်ကို မြင်
ပါတယ်။ ဒီလိုလည်းမြင်လိုက်ကြတယ်ဆိုရင်ပဲ နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့စိတ်ထဲမှာ အလို
ရှံ့တွန့်တွန့်တော့ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ - ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်နေလေ
ပြီးရင်လည်း ရက်ရွံ့စိတ်ကြောင့်ရော အနည်းငယ်စိတ်တင်းပြီး ဟန်ဆောင်နေလို
ပါတယ်။ ပြီးတော့ - ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်ရင်းက ...

"အို - ဘာကို ကြောက်ရမှာလဲ။ ကြောက်စရာမဟုတ်ပါဘူး။ အစ်ကို
ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ။ ပြီးတော့ အကြောင်းမဲ့လည်း မကြောက်ကြပါနဲ့။ မဖဲဝါ
၁၂ နာရီဆိုရင် အခေါင်းတလားကြီးကိုပိုက်ပြီး ရွာထဲကို ဝင်လာပြီး လမ်းသလား
တတ်တယ်"

"ဆရာ - ကျွန်တော့်ကို အဲဒီမဖဲဝါအကြောင်းကို ဆက်ပြောလေ ဆရာ
အလယ်ကနေ ဖြတ်မပြောပါနဲ့၊ မဖဲဝါရဲ့ရာဇဝင်ကို ပြောပြပေးပါ"

"အစ်ကိုတို့နှစ်ယောက်ကတော့ ခက်နေပါပြီ"

●

"ကဲ - ကဲ - မင်းကိုမဖဲဝါအကြောင်းကိုဇစ်မြစ်ကိုသိရအောင်ဆရာ ပြောပြ
မယ်။ သေချာနားထောင်ကွာ။ ဒီလိုကွ - မဖဲဝါမှာ အစ်ကိုတစ်ယောက် ရှိသေးတယ်
သူ့အစ်ကိုနာမည်စံဖဲတဲ့။ သူတို့ဟာ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တွေကွ။ တစ်နေ့မှာ သူတို့နိုင်ငံ
ပုန်ကန်ခြားနားရာက တိုင်းပြည်ကျရှုံးပြီး မောင်နှမနှစ်ယောက် အောက်ပြည်အော
ရွာကိုမြစ်ကြောင်းအတိုင်း လှေနဲ့စုန်ဆင်းပြေးသွားခဲ့ကြတယ်။ သင့်တော်ရာအရပ်
ဝင်ရောက်ပုန်းခိုနေကြတယ်။ ဒါပေမဲ့လို့ စစ်နိုင်တဲ့ ဘုရင်ကြီးက ကျူပင်ခုတ် ကျူ
ပါမကျန် လိုက်လံရှင်းလင်းသုတ်သင်လေတော့ တစ်နေရာတည်းမှာ ကြာကြာ
ခိုရဲတော့ဘဲ ဆက်လက်ပြေးလွှားတိမ်းရှောင်ကြရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ဟိုအစွန်းအဖျား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီကိုရောက်တော့ မင်းဒင်္ဂကလွတ်နိုင်ကောင်းရဲ့ဆိုပြီး အခြေချနေထိုင်ကြတယ်။ ကိုဖြစ်သူ မောင်စံဖဲဟာ ပထမတော့ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စားသောက်ပေမဲ့ စီးပွားဥစ္စာ မဖြစ်ထွန်းတဲ့အပြင် တဖြည်းဖြည်းပါ ဆင်းရဲချို့တဲ့လာတော့ ခွေးအင်းတစ်ခု ဝယ်ယူလုပ်ကိုင်စားသောက်တော့မှ စီးပွားဥစ္စာဟာ ကံအကျိုးပေးဖြစ်ထွန်းလာတယ်။

ပြောရရင်တော့ အကုသိုလ်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးလာတာပေါ့။ နောက်များကြာတော့ မောင်စံဖဲဟာ ဒီငါးကန်အင်းထဲမှာ နေထိုင်လာတယ်။ ညီမဖြစ်သူက ထမင်းလာလာပို့ပေးရတယ်။ ကြာလာတော့ မောင်စံဖဲဟာ လူစိတ်သူစိတ် ပျောက်လာတယ်၊ ညီမဖြစ်သူက ဒီအကုသိုလ်လုပ်ငန်းမလုပ်ဖို့ တားမြစ်သတိပေးပေမဲ့ မောင်စံဖဲ အင်းထဲကို မဝင်တော့ဘူး။ ကြာတော့ တစ်ပွဲစားဖြစ်လာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မောင်စံဖဲဟာ အင်းထဲက ငါးတွေကို အရှင်လတ်လတ် ဖမ်းယူစားသောက်လာတယ်။ လူလည်း ဘီလူးသရဲတစ်ကောင်လိုဖြစ်လာခဲ့တယ်။ တစ်နေ့ ညီမဖြစ်သူဟာ ထမင်းလာပို့တော့ လူစိတ်သူစိတ်ပျောက်နေတဲ့ မောင်စံဖဲဟာ ညီမကို သတ်ဖြတ်လိုက်တယ်၊ ညီမဖြစ်သူဟာ အစ်ကိုသတ်လို့ သေဆုံးသွားတော့ အစိမ်းသရဲဘဝနဲ့ နေစရာ ပျောက်နေတယ်၊ ဒီတော့ သူ့အတွက် အပိုင်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီကစလို့ သုသာန်စောင့် မဖဲဝါ ဖြစ်လာတာပဲ။ ဒီလိုနှစ်တွေကြာလာတော့ သုသာန်စောင့်မဖဲဝါဟာ ညညဆို သုသာန်က ထွက်လာပြီးအခေါင်းတလားကြီးကိုပိုက်ပြီး ရွာထဲမှာ လမ်းသလားနေတယ်လို့ တာလာဟလ ပြောဆိုလာကြတော့တာကွ။ ဒါဟာ အကျဉ်းချုံးပြီး မဖဲဝါအကြောင်း ပြောပြတာပဲ"

"တော်ကြပါတော့ – မဖဲဝါလည်း ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ တခြားဘာအကြောင်းမှလည်း ဆက်မပြောကြနဲ့တော့ အိမ်ပြန်ကြမယ်။ အိပ်လည်း အိပ်ချင်လှပြီ"

ဒီလိုနဲ့ သုံးယောက်သား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ကြပါတယ်။ အိမ်ရောက်တော့ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာထဲဝင် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီမှာပဲ အံ့ဩစရာ အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခုဟာ မွေးဖွားလာပါတော့တယ် ခင်ဗျာ။

ညဟာ တိတ်ဆိတ်လို့ ခင်ဗျာ။ ကောင်းကင်မှာလည်း လမိုက်ညမို့ အမှောင်ထု လွှမ်းခြုံရစ်သိုင်းထားတယ်။ ဒါပေမဲ့လို့ ကြယ်လေးတွေ အလင်းရောင်ကြောင့် လမ်းကျင်ကို မပီမိုးတဝါး မြင်တွေ့ရပါသေးတယ်။ ဒီအချိန်မှာ အဝါရောင်ဝမ်းဆက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး လျှောက်လှမ်းလာနေတာကို မြင်တွေ့ရပါတယ်။ သူမ
ရှေးခေတ်နန်းဝတ်နန်းစား ဝတ်စားဆင်ယင် ထုံးဖွဲ့မှုတွေနဲ့ပေါ့။ သူမရဲ့အလှတ
ကျွန်တော် တွေ့ဖူးသမျှ မြင်ဖူးသမျှ မိန်းမတွေထဲမှာ အချောဆုံး၊ အလှဆုံးဖြ
တော် ဒီလိုကြည့်နေတုန်းမှာ သူမရဲ့မျက်နှာဟာ အင်မတန် ချောလှရာကနေ ရုပ်
ဆင်းပျက် ရုပ်ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ အံ့သြမှင်တက်မိရာ
ကြောက်တဲ့စိတ်ဘက်ကို ပြောင်းသွားတယ်။ သူမဟာ ကျွန်တော်ရှိရာ အိမ်ခြံ
ကိုတစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လှမ်းလာနေတယ်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာလည်း ကြေ
ရွံ့တဲ့စိတ်ဟာ စိုးမိုးနေတယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ ရှေးလူကြီးတစ်ယောက်ဟာ ပုဆိုး
ကျားဝတ်ပြီးအပေါ်ပိုင်းမှာ တိုက်ပုံအင်္ကျီကိုရင်ဘတ်ဟကွဲဝတ်ထားတယ်။ ရှေးလူ
ရဲ့ရင်ဘတ်မှာ အင်းစမကွက်လိုမျိုးတွေကို ဆေးမင်ကြောင်နဲ့ ရေးဆွဲထိုးထားတယ်

ဒီလူကြီးက လက်နဲ့ လှမ်းပုတ်နှိုးရင် ...

"လူလေး – ထတော့၊ လူလေးဆီကို ဟိုမကောင်းဆိုးရွားမ လာနေတယ်"

ပထမအကြိမ် သတိပေးနှိုးကြားပေမဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ ကြိုးစားရုန်း
ထလို့ မရဘူး ဖြစ်နေတယ်။

"လူလေး – ထတော့၊ ဟိုမကောင်းဆိုးရွားမ တံခါးဝကို ရောက်လာတော့
အမြန်ထ – လူလေး"

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သတိပေးနှိုးနေပေမဲ့လည်း ဘယ်လိုမှ ထနိုင်
မရှိသေးပြန်ပါဘူး။ ရင်ထဲမှာလည်း ပူလောင်းပြင်းပြနေပြီး ရေဆာသလိုရေငတ်
ဖြစ်နေတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးလည်း ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေနဲ့ပေါ့။

"လူလေးအမြန်ထလေ။ လူလေး ကံသိပ်ကောင်းတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ
လူလေးကိုအဘစောင့်ရှောက်ပေးနေလို့ပဲ။ လူလေးနဲ့အဘဟာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိ
အဘနာမည်လည်း မှတ်ထားဦးနော်။ ဘိုမင်းခေါင်လို့ အများက ခေါ်ဝေါ်ကြ
လူလေး ဘာအန္တရာယ်မှ မဖြစ်အောင် အဘ ကာကွယ်ပေးထားပါတယ်။ အခု
အမြန်ထလိုက် – လူလေး"

တတိယအကြိမ်မြောက်ပြောဆိုသံနှင့်အတူ အိမ်ရှေ့တံခါးဝမှ တံခါးခေါ
ကို လှမ်းကြားရလေ၏။ ထိုတံခါးခေါက်သံနှင့်အတူ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာ
လာလေတယ်။ ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးတွေ ရွှဲနစ်လို့ပေါ့၊ ဒီအခါ

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ခေါင်းဝကို အပုပ်နံ့ဆိုးဆိုး ဝင်ရောက်လာပါတယ်။ ပြီးတော့ တံခါးချပ်ဟာ အလို လျောက် ဖွင့်ဟလာပြီး လေအေးတစ်ချက်ဟာ ခပ်ပြင်းပြင်း ဝင်ရောက်လာပြန်ပါ တယ်၊ ဒီဝင်ရောက်လာတဲ့ လေအေးတစ်ချက်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့နလုံးသားကို လက် ကြီးနဲ့ ဖမ်းဆုပ်ကိုင်လိုက်သလို ခံစားရပါတယ်။ လူလည်း ခေါင်းနားပန်းတွေကြီး ပြီး ကြောရိုးတစ်လျှောက် ချမ်းစိမ့်စိမ့် အေးတက်လာပါတယ်။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာပဲ ကျွန်တော်ဟာ အတင်းကုန်းရုန်းထလာပြီး အိမ်ရှေ့ကို အတင်းထွက်လာလိုက်ပါ တယ်၊ ပြီးတော့ - အိမ်နံ့ဘေးက ရွှေရင်ကျော် ဆရာတစ်ယောက်ဆီကိုပဲ ချက်ချင်း သုတ်သုတ်အပြေးတစ်ပိုင်း သွားလိုက်ပြီး တံခါးကို အတင်းခေါက်နှိုးလိုက်ပါတော့ တယ်၊

"ဆရာကြီးကျော်အေး - တံခါးဖွင့်ပါဦးဗျ။ အရေးကြီးလို့ပါ"

ကျွန်တော် အိမ်ရှေ့တံခါးကို တဒုန်းဒုန်း ရိုက်နက်ထုနှိုးလိုက်တော့ ဆရာ ကြီးက ...

"ဘယ်သူလဲကွ - အချိန်မတော် ညကြီးသန်းခေါင်"

"ကျွန်တော်ပါ - ဆရာကြီးရ"

"ဘယ် - ကျွန်တော်လည်းကွဲ"

"ဒေါ်ဥမ္မာသား ဇော်ထွန်းပါဗျ"

သို့ကလိုလည်းပြန်အော်ပြောလိုက်တော့ ရွှေရင်ကျော်ဆရာကြီးဟာ အိမ်ရှေ့ တံခါးကို ဖွင့်ပြီးထွက်လာပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း အကျိုးအကြောင်း ပြောဆို လိုက်တော့ ဆရာကြီးဟာ မယုံတယုံနဲ့ လိုက်ချလာပါတယ်။ လမ်းတစ်ဝက်လည်း ရောက်ရော ခေတ္တမှင်တက်သလိုဖြစ်ပြီး ရပ်တန့်နေပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ဆရာကြီး က...

"ဟုတ်တယ်ဟေ့ - ဟိုရှေ့မှာ ပိတ်ရပ်နေတဲ့ အဝါရောင်ဝမ်းဆက်နဲ့ မိန်းမ ကို ခြောက်လှန့်လိုက်တဲ့ မဖဲဝါသရဲမ ငါလည်း ကြောက်တယ်ကွ။ သူ့ကိုတော့ နိုင်ဘူး။ မင်းဘာသာ ကြည့်လုပ်ကွာ၊ ငါတော့ ပြေးပြီးဟေ့"

"ဟာ - ဆရာကြီး - ဒုက္ခပါပဲဗျာ။ လမ်းမှာ ဘယ်မိန်းမမှ ရပ်မနေဘဲနဲ့ ဒါကို ပင်မကူညီချင်လို့ သက်သက်လိမ်ညာပြီး ပြန်ပြေးတယ်။ သူ မကူညီလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါ့ဘာသာ ငါနိုင်အောင် ရှင်းပစ်လိုက်မယ်။ ဘာကြောက်စရာရှိလို့လဲ၊ ငါ့နောက်မှာ အဘ တစ်ယောက်လုံး စောင့်ရှောက်ပေးနေတာပဲ”

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း အိမ်ကိုပြန်လျှောက်လာလိုက်တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင် ကပ်လှူပြီး ပဋ္ဌာန်းရွတ် မေတ္တာပို့ အမျှဝေလိုက်တယ်။ ပြီးတော့လည်း အဘကို အကူအညီ တောင်းပြီး ရှိခိုးလိုက်တယ်။ နောက်များတော့ ဘာကြောက်စရာ ထိတ်လန့်စရာ မက်ဆိုးတွေရော၊ အဖြစ်အပျက်တွေရော မဖြစ်ပေါ်လာတော့ပါဘူး။ ဒါဟာ ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့တွေ့ကြုံခံစားရတဲ့ အဖြစ်အပျက်များစွာထဲက တစ်ခုပေါ့ဗျာ။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း ပြန်ပြော ပြလိုက်တော့ ဟိုမောင်နှမ နှစ်ယောက်ထဲက ကျွန်တော့်ချစ်သူ ခင်စန်းကြည်က—

“တော်သေးတာပေါ့ – အစ်ကိုရယ်။ လူ ဘာအန္တရာယ်မှ မဖြစ်သေးလို့ ဒါကြောင့် ညက ညီမအစ်ကိုကို သတိပေးတာ။ အစိမ်းသေရှိတယ်လို့။ ပြီးတော့ ညကြီးသန်းခေါင် ဒီအကြောင်းတွေ မပြောပါနဲ့လို့လေ။ ပြောမယ်ဆိုရင်လည်း ရွှေအိမ် ငွေအိမ်ဆိုပြီးမှ ပြောဆိုရတယ် – အစ်ကိုရဲ့၊ ဒါဟာ ညီမစကားကို အစ်ကို နား မထောင်လို့ ဖြစ်ရတာ။ နောက်ဆိုရင် မပြောတော့နဲ့နော်”

သို့ကလို စိတ်မကောင်းတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ဝမ်းနည်းသံကလေးစွက်ပြီး ပြော ဆိုပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်စကားနဲ့ ကိုယ်ဆိုတော့ ဘာမှမပြောသာဘဲ ငြိမ်နေလိုက်ရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ယောက်ဖဖြစ်သူက ...

“ဆရာ – ဒါဆိုရင် ရွာပြင်က သုသာန်မှာလည်း သရဲ – အဲ့ – ဟိုမဖဲဝါ ရှိတာပေါ့ နော်”

“ဒီလို – ငါ့ညီရ၊ ငါတို့ ရွာပြင်က လူသေမြှုပ်နှံတဲ့နေရာကို သင်္ချိုင်းကို အမျိုးမျိုး ခွဲခြားထားတာ ရှိတယ်။ လူသေအလောင်းကို ဂူသွင်းမြှုပ်နှံရာအရပ်ကို “သင်္ချိုင်း” လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီလို ဂူမသွင်းပဲ လူသေအလောင်းကောင်ကို တောစပ်မှာ ပစ်ထားရင်တော့ “သုသာန်” လို့ ခေါ်တယ်မှတ်။ ပြီးတော့ သင်္ချိုင်းတွေနဲ့ ပြည့်နက်နေတဲ့ နေရာမျိုးကို “လုပ်တိုင်းကုန်း” လို့ ခေါ်ကြပြန်တယ်။ အဲဒါကြောင့် သင်္ချိုင်းကုန်းကို တစ်မျိုးခေါ် ရှိသေးပြန်တယ်။ “ဗျာပင်ကုန်း” တဲ့။ သူ့ကို ပုလောင်ကျွမ်းပျောက်စီးတော့ ထားရာအရပ်လို့ ခေါ်တယ်”

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဟော - ကြည့်ကြပါလား၊ အခုပဲ ပြောဆိုသတိပေးပြီးပြီ၊ ဒီအကြောင်းတွေ ပြောကြပါနဲ့လို့ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြတုံး"

လို့ ပြောဆိုပါတယ်။ ပြီးတော့ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့ သူ့အစ်ကိုဖြစ်သူရဲ့ကျောကို ဖွဖွလေးလှမ်းထုပါတယ်၊ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းကလေးစူပုတ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ဘက်ကို မျက်နှာလှည့်ပြီး ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ဖွဖွလေး ထုပြန်ပါတယ်၊

"အစ်ကိုလည်း ညီမစကားကိုနားမထောင်ဘူး။ ညီမက စေတနာနဲ့ ပြောဆိုတဲ့ စကားကို အရေးမလုပ်ဘူး။ တော်ပြီ - တော်ပြီ - ဒီနေ့ကစပြီး အစ်ကိုတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်သူမှ မခေါ်တော့ဘူး။ သွားကြ - သွားကြ - ဒီလောက် ဒီအကြောင်းမျိုးတွေ သိပ်ပြောချင်ဆိုချင်နေကြရင် ရွာပြင်သချိုင်းကို သွားပြောကြတော့ပါလား"

ဒီလိုပြောဆိုပြီး ခင်စန်းကြည်ဟာ နှုတ်ခမ်းလေးစူလိုက် ခြေလေးစောင့်လိုက် လုပ်နေပါရော။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လည်း ပြန်ပြီးချော့မော့ရတော့ တာပေါ့ဗျာ။

"ကောင်းပါပြီ - ညီမရယ်၊ ညီမပြောတဲ့ စေတနာစကားတွေကို နားလည်း ထောင်ပါ့မယ်။ အရေးလည်း လုပ်ပါ့မယ်။ နောက်နောင်လည်း ညီမ မကြိုက်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေဆိုရင် ယောင်လို့တောင် မပြောဆိုကြတော့ပါဘူး။ အစ်ကိုတို့ကို စိတ်မဆိုးလိုက်ပါနဲ့နော်၊ အစ်ကိုတို့ ညီမကို တောင်းပန်ပါတယ်"

ဒီလို ကျွန်တော်က ချော့လိုက်၊ သူမရဲ့အစ်ကိုက ချော့မော့လိုက်နဲ့ဆိုတော့ ခင်စန်းကြည်ဟာ ကြာကြာစိတ်မဆိုးနိုင်တော့ဘဲ ပြန်ပြီးရယ်ရယ်မောမော စကား ပြန်ပြောလာပါတယ်။

"ဒါပဲနော် - အစ်ကို နောက်ဆိုရင် ညီမက ခွင့်မလွှတ်တော့ဘူး သိလား"

"ကောင်းပါပြီဗျာ - အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါပဲ ထိပ်ထားလေး ခင်ဗျာ"

သို့ကလို ရယ်မောပျော်ရွှင်စရာလေး နောက်ပြောင်ပြောလိုက်တော့ သုံးဦး သားတစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကြရင်း ပေါ့ပါးလွတ်လပ်စွာ ရယ်မော ပျော်ရွှင်လိုက်ကြလေတော့သည်။

အားလုံးအတွက်
မာန်သစ်ခိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲရှေ့ဘယ်ဘက်ရှိ ပဲပုစွန်စင်ဘေးဘက်မှ ခြေသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ထွက်လာခြင်းပင်တည်း။ ကံတလူသည် ရုတ်တရက်တော့ ချက်ချင်းလေဖြတ်ခြင်း ခံလိုက်ရသူလို ကြောင်ငေးငေးဖြစ်သွားကာ ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်ဆီမှ သွေးကြောမ ကြီးတစ်ခု ဒိန်းခနဲ ဆောင့်ထိုးခြင်းကိုပင် ခံလိုက်ရသလို ကြောင်အသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကံတလူသည် မည်သည့်အရာမဆို တောသားပီပီ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ လူကို မဆိုထားနှင့် နာနာဘာဝ သရဲတစ္ဆေကိုပင် ကြောက်ရွံ့တုန် လှုပ်တတ်သူမဟုတ်ပေ။ ကြောက်စိတ်နည်းပါးခြင်းကြောင့်သာ ရွာပြင်ယာတဲအနီး တွင် ညဘက် တစ်ယောက်တည်းလာအိပ်ခြင်း မဟုတ်ပေလော။

သို့သော် ကြောက်ရွံ့စိတ်နည်းပါးသူဖြစ်စေကာမူ ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းတစ်ခုကိုတော့ အနည်းငယ်ရင်ခုန်သွားသည်ကတော့ မမှတာဖြစ်ပေ မည်။

သူ၏ ဘယ်ဘက်က ထရံတွင် ထိုးထားသော နှစ်ခွမိုန်းဆီသို့ လျင်မြန်စွာ ကျရောက်သွားသည်။ ရန်ပြုလာလျှင် အသင့်ဖြစ်နေရမည်။

သူ့အကြည့်က ပဲပုစွန်စင်အောက်သို့ ရောက်သွားပြန်သည်။ မှုန်ဝါးဝါးလရောင် အောက်မှ ဖြူဖြူအရာဝတ္ထုသည် သူထိုင်နေရာတဲအတွင်းသို့ တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်လာ လေပြီ။ သဏ္ဌာန်က ပီပီပြင်ပြင်လာသည်။

လူလော - နာနာဘာဝလော - လူဆိုးဓားပြလော...။

သဏ္ဌာန်သည် တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်လာလေပြီ။

ရုတ်တရက်တဲစပ်ဆီမှ မြေဝပ်ငှက်တစ်ကောင် စူးခနဲအော်ကာ ထပျံသွားသည်။ ငြိမ်သက်နေသောညသည် အသက်ဝင်လာသည်။

●

သဏ္ဌာန်သည် ကံတလူရှိရာသို့ တည့်တည့်မတ်မတ်ပင် လျှောက်ဝင်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ တဖြည်းဖြည်း ရုပ်လုံးသဏ္ဌာန်သည် ပီပြင်လာသည်။

"ခြော် ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကံတလှသည် "ဩော်" ဟုသာ တစ်ချက်တည်း အာမေဋိတ်သံပြုနိုင်လေသည်။ သူ့ဆီသို့ ဝင်လာသောအရိပ်ဖြူကြီးကို ကောင်းစွာမှတ်မိသွား၏။ ထိုအခါ ထရံတွင် ညှပ်ထားသောမှိန်းကို ကိုင်ထားသည့်လက်ကို မသိမသာ ရွှေ့လိုက်သည်။

"ဩော် – ကိုဆံရှည်ကိုး"

သူ့အသံက တိတ်ဆိတ်သော အမှောင်ထုထဲသို့ ပြင်သာစွာ ဖောက်ဝင်သွားသည်။

"ကိုကံတလှ"

"ဟုတ်တယ် – ကိုဆံရှည်၊ ဘယ့်နယ် – ညကြီးအချိန်မတော်၊ လာဗျာ ..."

အရိပ်ဖြူသည် ကံတလှဘေးသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်လေစဉ် ကံတလှသည် မလှမ်းမကမ်းတွင် ချထားသော ရေနံဆီမီးခွက်ကိုယူကာ မီးစာမြှင့်လိုက်သည်။ ဝါကျင်ကျင် အလင်းသည် ချက်ချင်းအလင်းပြန့်သွား၏။

ကံတလှသည် ကိုဆံရှည်ကို ကောင်းစွာသိသည်။ ကိုဆံရှည်သည် ဤနယ်သား မဟုတ်ပေ။ လွန်ခဲ့သည့်(၃) နှစ်ခန့်က ဤဒေသသို့ ရုတ်တရက် ရောက်လာသော လူတစ်ယောက်၊ လူစိမ်းတစ်ယောက်သာဖြစ်သည်။ ပေါ်တော်မူစေတီအနီး ဇရပ်တစ်ဆောင်တွင် အခြေကျနေထိုင်သော ကိုဆံရှည်ကို ရွာသားများက ပထမတော့ ရှေးမဆွက လာရောက်သွားသော သိုက်တူးသမားများနှင့် ရောထွေးထင်မြင်သွားကြသေးသည်။ ဘုရားကြို ဘုရားကြားတွင် စိပ်ပုတီးတစ်ကုံးနှင့် ရွေ့လျားသွားလာနေသော အရူးတစ်ယောက်ဟု ကိုဆံရှည်ကို အားလုံးက သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် သိုက်တူးသမားလော၊ အရူးတစ်ယောက်လောဟူသော သံသယစိတ်ဖြင့် တော့ စောင့်ကြည့်ကြဆဲဟု ကံတလှ ထင်မှတ်ထားသည်မှာ ယနေ့တိုင်အောင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် – ကိုဆံရှည်သည် မည်သူ့ကိုမျှ ဒုက္ခပေးခဲ့သည်ဟု မကြားမိသေးပေ။ မည်သည့်အလုပ် လုပ်သည်ဟုလည်း မည်မည်ရရမသိရှိရသော လူတစ်ယောက်ကို ရွာထဲရှိ လူငယ်အချို့က အစိုးရလွှတ်ထားသော စပိုင်ဟု ထင်မြင်တတ်ကြသေးသည်။

"ကိုဆံရှည် – ခင်ဗျား စုံထောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"ဟား – ဟား – ဟား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းကင်တွင် တကွက်ကွက်မြည်လျက်ဖြတ်ပျံသွားသည့်ညှပ်ဖျော်ငှက်တွေ၏အသံက တစ်ခါတစ်ရံသာထွက်ပေါ်နေတတ်သည်။ ဆူးရစ်ချုံပုတ်များ၊ ယာခင်းများကိုဖြတ်ကာ တိရစ္ဆာန်ငယ်များ ဖြတ်ပြေးနေတတ်သေးသည်။ ယုန်၊ လယ်ကြွက်၊ မွေး စသည့် - စသည်။

သူသည် ဆေးပေါ့လိပ်ကို တစ်ချက်နှစ်ချက်ခန့် ခပ်ပြင်းပြင်းရှိုက်ဖွာလိုက်ပြီး မနက်ပိုင်း တစ်ချိန်လုံး ထွန်ယက်ထားသည့် ယာခင်းပြင်ကို ကျေကျေနပ်နပ် ဝေး ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ရှေ့မျက်စိတစ်ဆုံးသည် ယာခင်းဖြစ်သည်။ ထယ်စာများဖြင့်မွမွ ကြေညက်နေသည်ကို လရောင်အောက်မှာ အထင်သားမြင်နေရသည်။

ယာခင်းပြင် ဟိုးဝေးဝေးတွင် စေတီသုံးဆူသည် ထုံးသင်္ကန်းဖွေးဖွေးဖြူဖြူဖြင့် လရောင်အောက်တွင် ဂ္ဂုဏ်ကြီးစွာ သပ္ပာယ်လျက် ရှိပေသည်။

ဇိနမာန်အောင်စေတီ

ပေါ်တော်မူစေတီ

ကမ္ဘာအေးစေတီတော်

ထိုစေတီသုံးဆူတွင် ပေါ်တော်မူစေတီသည် ဉာဏ်တော်အမြင့်ဆုံးဖြစ်ကာ (၁၈) တောင်ပြည့်ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ငါးဆယ်ခန့်က တောစိုးချုံပင်ကြီးများ၊ မြေကျစ်စာခဲများဖြင့် ထူထပ်ဖုံးအုပ်နေခဲ့ရာမှ သိုက်တူးသမားတစ်စုကြောင့် ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာပြီးထင်ရှားလာခဲ့သည့်စေတီတော်ဖြစ်ပေရာ ဤပေတောကုန်းရွာသာမက ရွာနီးချုပ်စပ်တွင် နေ့ချင်းညချင်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသွားခဲ့သောစေတီဖြစ်သည် ဆိုကမမှားပေ။ သိုက်တူးသမားများသည်ကြည်ညိုသဒ္ဓါတရားဖြင့်စေတီကိုပြန်လည် တူးဖော်ခြင်းမဟုတ်ကြဘဲ သိုက်စာအညွှန်းအရ လာရောက်ဖော်ယူတူးဆွကြရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသောစေတီသာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် လောကတွင် မမြင်ရသော၊ ကိုယ်မသိနိုင်သည့်အရာများက ရှိနေသေးရာ သိုက်သမားတစ်စုသည် ရူးသွပ်ကာ လက်ချည်းသက်သက် စွန့်ခွာထွက်ပြေးကြရသည့်အခြေအနေသို့ဆိုက်ရောက်သွား ခဲ့ဖူးပေရာ နောက်ထပ် မည်သို့မျှ လက်တည့်မစမ်းဝံ့ကြတော့ဘဲ ငြိမ်သက်သွားကြ ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ အချို့က ရောမထန်းပင်ကြီးပမာဏရှိသည့်မြွေကြီးက သိုက်သမား တစ်စုကို ထွက်၍ ရန်မူသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တချို့က စပါးပုတ်ပမာဏ ရှိ ရောမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူနီကြီးတစ်ယောက်က ထင်းပုတ်ကြီးထမ်းကာ ရန်မူသဖြင့် သိုက်သမားများ ကိုယ် ကျိုတ်လက်လွတ် ထွက်ပြေးရသည်ဟူ၍လည်းကောင်း။ သတင်းစကား အမျိုးမျိုး ကြားရပြီးသကာလ ဘုရားသုံးဆူကြားတွင် သိုက်တူးလိုသူများ ပျောက်ကွယ်သွားသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်သွားလေပြီ။

လရောင်မှုန်လဲ့လဲ့အောက်တွင် ထုံးဖြူဖြူစေတီများသည် ခန့်ညားဣန္ဒြေကြီးစွာငြိမ်သက်လျက် ရှိလေသည်။ လရောင်ကိုနောက်ခံပြုကာ ညဥ့်ငှက်အချို့ ပျံသန်းနေကြသည်ကို မြင်နေရသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။ ဟိုးခပ်ဝေးဝေးဆီမှ ဆည်းလည်းသံ သာသာကို ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ် ကြားနေရသည်။ သာယာသော ဆည်းလည်းသံသည် လေစီးကြောင်းကြရာတွင်သာ သာသာဆဆပျော့လွင့်လာခြင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။ တဲနှင့်အနီးကပ်ဆုံး ပေါ်တော်မူစေတီကပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ကံတလူသည်ဆေးပေါ့လိပ်ကိုတစ်ချက်ဖွာလိုက်ပြန်သည်။

"အေး - သာယာလိုက်တဲ့ ဆည်းလည်းသံပဲ"

သူသည် ဆေးပေါ့လိပ်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ဖွာလိုက်ကာ မီးခိုးငွေ့တွေကိုအမှောင်ထုထဲသို့ခပ်မျှင်းမျှင်း မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။ မီးခိုးငွေ့များသည် အမှောင်ထုထဲသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူသည် လက်ကြားညှပ်ထားသော ဆေးလိပ်ကို တဲကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ချလိုက်စဉ်မှာပင် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကိုစတင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သူ့အကြည့်က
ပဲပုစ္စန်စင်အောက်သို့
ရောက်သွားပြန်သည်။
မှုန်ဝါးဝါးလရောင်အောက်မှ
ဖြူဖြူအရာဝတ္ထုသည်
သူထိုင်နေရာတဲအတွင်းသို့
တရွေ့ရွေ့
ချဥ်းကပ်လာလေပြီ။
သဏ္ဍာန်က
ပီပီပြင်ပြင်လာသည်။
လူလော - နာနာဘာဝလော -
လူဆိုးဓားပြလော...

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါမျိုးတွင် ကိုဆံရှည်သည် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောကာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်းအလယ်မှ စားစရာတစ်ခုခုကို ဆိုးခနဲ ဆတ်ခနဲ နှိုက်ယူသွားတတ်သေးသည်၊ ရိုးသားသောကံတလှသည် ဤကဲ့သို့ ရင်းနှီးစွာ စားသောက်တတ်သည်ကို သဘောကျတတ်သည်။

"စုံထောက်ဆိုရင် ဒီနေရာမျိုး လာပြီးထောက်လှမ်းပါ့မလားဗျ"

ရှည်လျားသောဆံပင်တွေကို ယောင်ထုံးထုံးကာ တရင်းတနှီး ပြောတတ်သော ကိုဆံရှည်ကို သတိထားမိကြသေးသည်၊ ကိုဆံရှည်၏အမည်ရင်းသည် ကိုလှိုင်လော၊ ကိုမြိုင်လောမသိရ၊ အားလုံးကတော့ ဆံပင်ရှည်ယောင်ထုံးနှင့်သူ့ကို ကိုဆံရှည်ဟုသာ ခပ်လွယ်လွယ် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဘုရားကြီးဘုရားကြားတွင် စိပ်ပုတီး တဂျောက်ဂျောက်စိပ်နေသော ကိုဆံရှည်ကို အားလုံးက တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်တော့ ကျားသစ်အလိုက်ခံရသော ဝက်ရိုင်းတစ်ကောင်လို ပေတောကုန်းမှ ပြေးရလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထားခဲ့ကြသော်လည်း ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ပင် ဘုရားကြီးဘုရားကြားနှင့် ရွာလယ်လမ်းမပေါ်တွင် အသွားအလာမပျက်ခဲ့ပေ၊ နောက်တော့ ကိုဆံရှည်ကို အားလုံးက စိတ်ဝင်စားမှုလျော့ပါးသွားခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေတော့မည်၊ ထို့နောက် ကိုဆံရှည်နှင့် ရွာကလေးသည် တစ်သွေးတစ်သားတည်း ဖြစ်သွား၏။

ယခုတော့ မည်သည့်ဇာတိမှန်း မသိရသော ဘုရားကြီးဘုရားကြားမှ လူတစ်ယောက်သည် မှောင်မိုက်လွန်းသောည၊ လရောင်မှိန်ပျပျညတွင် ကံတလှရှိရာသို့ မဖိတ်ခေါ်ပါဘဲလျက် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာလေပြီကော။ လူရှု၊ လူဆန်းတစ်ယောက် ညအချိန်အခါမဟုတ် မှိန်ပျပျမီးအလင်းဖြင့် တဲအတွင်းသို့ ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာခဲ့ပေပြီကော။

"ဘယ့်နယ်လဲ - ကိုဆံရှည် - ညဘက်ကြီး"

ကိုဆံရှည်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် လေးဆယ်စွန်းစွန်းခန့် ရှိလောက်မည်။ အသားလတ်လတ်၊ အရပ်ရှည်ရှည်။ ကံတလှကတော့ သုံးဆယ်ကျော်စွန်းစွန်းပဲ ရှိသေးသည်၊ သို့သော် - ကိုဆံရှည်က ကံတလှကို တလေးတစား ကိုကံတလှဟု ခေါ်သည်၊ ကံတလှသည် မီးခွက်ရှိရာဘက်သို့ နေရာရွှေ့ထိုင်ပေးလိုက်၏။

"ကိုကံတလှ - ခင်ဗျားကို တွေ့လို့ဝင်လာတာဗျ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကံတလူသည် သူ့ဘေးမှာ အသာအယာဝင်ထိုင်လိုက်သော ကိုဆံရှည်ကို ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"မိုးချုပ်လှပေါ့ဗျာ"

"ကိုကံတလူ ကျုပ်အဖို့ရာတော့ဗျာ၊ မိုးချုပ်တာ စောတာ နေဝင်တာ နေထွက်တာ အရေးမကြီးတော့ဘူးဗျ"

ကံတလူသည် တွေ၍ငေးမောနေလိုက်သည်။ ကိုဆံရှည်၏ ဆိုလိုချက်ကိုတော့ ရုတ်တရက် နားမလည်နိုင်သေး။ တစ်ခုသောဝေါက်သည်။ ကိုစံရှည်တစ်ခုခုကို ပြောချင်နေပုံရသည်။ ကံတလူသည် သောက်လက်စရေနွေးအိုးကို ရွှေ့ပေးလိုက်သည်။

အပြင်ဘက်တွင် ညအမှောင်က လရောင်နည်းသဖြင့် ရင့်မှောင်လှသည်။

"ကိုကံတလူ"

"ပြောလေ"

"ကျုပ် ခင်ဗျားကို အကူအညီတစ်ခု တောင်းချင်လို့"

ကံတလူသည် ရုတ်တရက် နားစွင့်လိုက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် လေထုမဲ့သွားသကဲ့သို့ ရုတ်ခြည်း တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

"ကျုပ်တတ်နိုင်တာ အကူအညီပေးပါ့မယ်။ ရာဇဝတ်မှုမကင်းတာတို့ လူအများ မနှစ်သက်၊ မကျေနပ်တာတို့ဆိုရင် ကျုပ်တတ်နိုင်လည်း ကူညီပေးမှာ မဟုတ်ဘူး"

ကိုဆံရှည်သည် ခေါင်းတစ်ချက် ယမ်းခါလိုက်လေသည်။

"မဖြစ်နိုင်တာ၊ ရာဇဝတ်မှုမကင်းတာ၊ ရွာသူရွာသားတွေ မနှစ်သက်တာ ကျုပ် အကူအညီ မတောင်းပါဘူး ကိုကံတလူ။ စိတ်ချဗျာ တရားမဝ္ပန့်ကင်းဝေးပြီး လောကဝတ်၊ ဓမ္မဝတ် ညီညွတ်တဲ့အကူအညီမျိုးပဲ လိုအပ်နေလို့ပါ။ ကိုကံတလူပြီးတော့ ဒီလိုဘာဖြစ်လို့ အကူအညီတောင်းရသလဲဆိုတော့ ခင်ဗျားက စိတ်ရင်းကောင်းတယ်၊ နာမည်ပညတ်လည်း ကောင်းတယ်မဟုတ်လား"

ကံတလူ၏ မျက်လုံးများသည် အမှောင်ထဲသို့ စိုက်ငေးသွားလေသည်။ ဟိုးဝေးဝေးဆီမှ ဆည်းလည်းသံသည် လေတွင် မျောပါလာသည်။

"ဘယ်လိုများ နာမည်ပညတ်က ကောင်းနေရတာတုံးဗျ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီလိုလေဗျာ"

"ဆိုပါဦးစို့"

"ခင်ဗျား နာမည်က ကံတလူဆိုတော့ ကံက အညွန့်တလူလူ ဖြစ်နေ၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေ မျှော်လင့်ရည်မှန်းချက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံလှပနေတဲ့ သဘောပေါ့ဗျာ။ ကောင်းမွန်တဲ့ ကုသိုလ်ကံတွေ တလူလူ တလွင့်လွင့် ထိုးတက်နေတဲ့ သဘောပေါ့ ခင်ဗျား။ ဟုတ်ဘူးလား - ကိုကံတလူရဲ့"

ကံတလူသည် အနည်းငယ် ပြုံးလိုက်မိသည်။

"ကိုဆံရှည်ပြောမှပဲ ကိုယ့်နာမည်ကို သတိပြုမိပေတော့တယ်ဗျို့။ ဒါဆို ကိုအုန်းမြစ်တို့၊ ကိုတေနောင်တို့၊ ကိုခွေးပုတို့၊ မပိန်သေးတို့ဆို ပညတ်မကောင်းဘူး ပြောရတော့မယ် မဟုတ်ဘူးလား - ကိုဆံရှည်"

"ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားက နာမည်ပညတ်ကောင်းတော့ ကျုပ်က အကူအညီတောင်းရတာပေါ့။ ပြီးတော့ ကိုကံတလူက စိတ်ရင်းကောင်းတယ်၊ သတ္တိရှိတယ်၊ ပြီးတော့ အသောက်အစားလည်း နည်းပါးတော့ ကျုပ်က အကူအညီတောင်းရတာပေါ့ဗျာ"

ကံတလူသည် မိမိကိုတော့ မြှောက်ပင့်ပြောနေပြီဟု ခံစားမိသည်။ ထို့ကြောင့် အနည်းငယ်ပြုံးရင်း ကိုဆံရှည် လှမ်းကြည့်မိလိုက်သေးသည်။ မီးရောင်ဝါဝါအောက်တွင် ပေါင်ဆံထုံးကို ခပ်လျှော့လျှော့ ထုံးနှောင်ထားသည်။ ရုပ်အင်္ကျီကော်လံကတော့ သည် ဝါညစ်ညစ်ဖြစ်နေပြီ။ သို့သော် - ကိုဆံရှည်၏ မျက်ခုံးများက ထူထဲထင်းရှင်းကာ နက်မှောင်ထူထဲလှပြီး မျက်လုံးများက စူးရှတောက်ပလွန်းလှလေသည်။ ဝါကျင်ကျင် ရေနံဆီမီးခွက် အလင်းရောင်အောက်မှာပင် အရောင်ထွက်နေသကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရသည်။

"ကဲ - ပြောစရာရှိတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြော ကိုဆံရှည်။ တတ်နိုင်သလောက် ကျုပ် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးဖို့ အသင့်ပါပဲ"

"ဒီလိုပါ - ကျုပ် လောလောလတ်လတ် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားရင်၊ သေသွားရင် ကျုပ်အလောင်းကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပေးဖို့ပါပဲ။ ကိုကံတလူ - ကျုပ်အလောင်းကို ဘယ်သူလာတောင်းတောင်း ယူယူ မပေးလိုက်ပါနဲ့၊ ဘယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူလာပြီး ဖျက်ဆီးသော်လည်း လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ထိမိပါစေနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကို ကူညီပါ။ အဲဒါလေးတော့ ကူညီပါ။ ကိုကံတလူ၊ ပြီးတော့ – အလောင်းကို မီးမရှို့ပါနဲ့"

ကံတလူသည် အံ့ဩတကြီး ငေးငိုင်နှုတ်ဆိတ်နေမိသည်။ အတန်ကြာမှ သတိဝင်လာကာ ...

"အိုဗျာ – နိမိတ်မရှိ နမာမရှိ စကားတွေပါလားဗျာ၊ မဦးမချွတ် မပြောစမ်းပါနဲ့"

ကိုဆံရှည်၏ မျက်ဝန်းများက ကြိုးပမ်းနှစ်စင်းလို ဟုန်းဟုန်းထလာသည်။

"မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့တယ် မှတ်လား – ကိုကံတလူ၊ လူ့ဘဝဆိုတာ ဆန်သောလက်မကွေးမီ ကွေးသောလက် မဆန့်မီဆိုတာလေ"

"ဒါကလည်း ဒါပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားစကားကြီးက မဦးမချွတ်ဗျာ၊ အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့"

"မဦးမချွတ်စကားတော့ မဟုတ်ရပါဘူး – မိတ်ဆွေကြီးရယ်၊ သေခြင်းတရားဆိုတာ သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်း မလွဲမသွေ ရင်ဆိုင်ရမယ့်ကိစ္စ မဟုတ်လားဗျာ၊ အထူးအထွေကြီး ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုပါဘူး။ စောစောကပြောသလို ဆန့်သောလက်မကွေးမီ ကွေးသောလက် မဆန့်မီဆိုတော့ ကြိုတင်ပြီး မှာရတာပါ၊ တကယ်လို့ ကျုပ်စကားအတိုင်းဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်ဗျာ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း ကူညီပါ"

ကိုဆံရှည်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်စကားလုံးများက နက်ရှိုင်းထူထဲသော အမှောင်ထုနှင့်အတူ သူ့ဦးခေါင်းကို မညှာမတာဆုပ်ကိုင်ထားသည်ဟု ခံစားရသည်။ မြင်ကွင်းထဲရှိ အရာမှန်သမျှ အရာဝတ္ထုများကို မေ့လျော့ထုံထိုင်းသွားမိသည်။

"ကဲပါ – ကိုဆံရှည်၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း ကျုပ် တစ်သဝေမတိမ်း ကူညီပါမယ်၊ စိတ်ချ၊ ခင်ဗျား တကယ်လို့ သေဆုံးသွားရင် အလောင်းကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိမတို့စေရဘူး။ တစ်ရက်တော့ထားမယ်၊ တစ်ရက်မကျော်စေရဘူး။ မြေမြှုပ်ပေးမယ်။ ကဲ – ကျေနပ်ပြီလား"

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျာ"

"ဒါပဲလား"

"ဘယ်လိုကျေးဇူးဆပ်ရမှန်းတောင် မသိပါဘူး"

"ခင်ဗျားတောင်းတဲ့အကူအညီဆိုတာ – ဒါပဲလား"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကိုဆံရှည်၏တုန်ခိုက်ထိရှလှသောအသံသည်အမှောင်ထုထဲသို့စိုက်ဝင်သွား ခဲ့သည်၊ ဟောသည်ညသည် ထူးဆန်းသောလူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်၊ ထူးဆန်း သောစကားဆန်းတို့ဖြင့် တည်ငြိမ်ချမ်းမြသောမညှာမတာတုန်လှုပ်နေသောညပေ တကား။

"ကတိတည်ပါနော် - ကိုကံတလူ"

"စိတ်ချ"

ကံတလူစကားဆုံးသည်နှင့် ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်တစ်ခုသည် ရုတ်တရက်ဖြစ် ပွားသွားခဲ့လေသည်။ ကိုဆံရှည်ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ကာ ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် ရုတ်တရက် ပက်လက်လန်ကာ ပစ်လဲကျသွားသည်။

"ဟင်"

ကံတလူသည် ရုတ်တရက် မထင်မှတ်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် တုန်လှုပ်သွားကာ ကယောင်ကတမ်းအသံဖြင့် ...

"ကိုဆံရှည် - ကိုဆံရှည် သတိထား - သတိထား"

ကိုဆံရှည်သည် တဲကြမ်းပြင်ပေါ်သို့နောက်ပစ်လဲကျရင်းတစ်ကိုယ်လုံး တဆတ် ဆတ် တုန်နေရာမှ ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

"ဘုရား - ဘုရား - ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ - ကိုဆံရှည်၊ ဆန့်သောလက်မကွေးမီ၊ ကွေးသောလက် မဆန့်မီဆိုတာကို လက်တွေ့ပြလိုက်သလိုပါပဲကလားဗျာ။ အံ့ဩ စရာပဲ"

ကံတလူသည် တစ်ယောက်တည်းရေရွတ်ရင်း ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိဖြစ်နေ သည်။ ကယောင်ကတမ်းပြောရင်း ...

"ကိုဆံရှည် - ကိုဆံရှည်"

တစ်ကိုယ်လုံးကိုင်လှုပ်ကာ နှိုးသည်။ ကိုဆံရှည်သည် တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ် တော့ပေ။ ပွေ့ယူကာ လှုပ်နှိုးသည်။ အသက်ရှူသံပင် မကြားရတော့ပေ။

"ဒုက္ခပါပဲဗျာ - ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာတုံး၊ မြန်ချက်က လွန်ရော"

ကံတလူ၏ အသက်ရှူသံသည် နွားသိုးတစ်ကောင်၏ နာမှုတ်သံလို တဖြည်း ဖြည်းဖြင့် စမ်းကြည့်သည်။ ပြီးတော့ - နားနှင့်ကပ်၍အသက်ရှူ၊ မရှူ နားထောင်ကြည့် သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုဆံရှည်ကား အသက်ရှုရပ်ကာ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေလေသည်တကား။ ကံတလူ၏ ဆံပင်ရှပ်ရှပ်တွေကြားမှ ချွေးညစ်ညစ်တွေ ယိုဆင်းစိမ့်ကျလာသည်။

"ကိုဆံရှည် - ကိုဆံရှည် - တကယ့်ကို အသက်ရှုရပ်သွားပြီကိုး၊ ဘုရား - ဘုရား၊ မြန်ချက်ကလွန်ရော၊ သေရှာပြီ၊ အံ့ဩစရာ တုန်လှုပ်စရာကောင်းလှပါကလား၊ တတ်နိုင်ဘူး၊ ငါကတိပေးထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးရမှာပဲ၊ အော် - ညကြီးမင်းကြီး ဘယ်လိုမှ လုပ်လို့မဖြစ်သေးဘူး၊ မိုးလင်းအောင်တော့ စောင့်ရမှာပဲ၊ မိုးလင်းခါမှ ရွာထဲသွားပြီး အကြောင်းကြား မြေမြှုပ်ရမှာပဲ၊ သြော် - သေခြင်းတရားက တယ်ဆန်းကြယ်ပါဘိသကိုး၊ ကိုဆံရှည်ရေ - ခင်ဗျားကတော့ ကိုယ်သေမှာကို ကိုယ်သိနေသလို ပါပဲလားဗျာ"

ကံတလူသည် တစ်ဦးတည်းရေရွတ်ရင်း စန့်စန့်ကြီး လဲလျောင်းကာ အသက်ကုန်နေပြီဖြစ်သော ကိုဆံရှည်ကို ကြေကွဲစွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ တစ်ဆက်တည်း ဘာလုပ်ရမည်ကိုပါ တွေးတောနေမိလေသည်။

ဘုရားကြီးဘုရားကြားတွင် စိပ်ပုတီးတစ်ကုံးဖြင့် သွားလာလှုပ်ရှားနေသော မထင်မရှားလူတစ်ယောက်သည် ယခုတော့ ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားရှာလေပြီကော။ လူထူးဆန်းတစ်ယောက်၏ ဘဝသည် နိဂုံးချုပ်သွားလေပြီကော။

ကံတလူသည် နဖူးပြင်ပေါ်သို့ တရွေ့ရွေ့လိမ့်ဆင်းကျလာသော ချွေးစေးများကို လက်ခုံဖြင့် ပွတ်သုတ်လိုက်ပြီးနောက် မီးခွက်တစ်ခွက် ထပ်ထွန်းလိုက်ပေသည်။ တဲရှေ့ခန်းသည် လင်းလင်းကျင်းကျင်း ဖြစ်သွားသည်။

တဲကြမ်းပြင်ထက်တွင် ရုတ်တရက် လေပြည်တစ်ချက်က သုတ်ခနဲ တိုက်ခတ်လိုက်ပေရာ ကိုဆံရှည်၏ ရှည်ရှည်လျားလျား နက်မှောင်သော ဆံနွယ်ထွေးထွေးများသည် တလွင့်လွင့် လှုပ်ခတ်သွား၏။

ကံတလူသည် ကိုဆံရှည်၏ မှိတ်ထားသော မျက်ဝန်းများကို ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲ ပွင့်သွားလေမည်လားဟု အယောင်ယောင်အမှားမှား တွေးကာ စောင့်ကြည့်နေမိသေးသည်။

ကိုဆံရှည်ကား မျက်စိမှိတ်လျက် ငြိမ်းချမ်းစွာ ကွယ်လွန်နေပြီတကား။

ww.burmeseclassic.com

"ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကိုဆံရှည်ရယ်၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို ကတိပေးထားတဲ့အတိုင်း မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ပေးပါ့မယ်။ မနက်ရောင်ခြည်ပျို့တာနဲ့ ချက်ချင်းလုပ်ပေးပါ့မယ်ကိုဆံရှည်၊ ကျုပ် အသက်နဲ့လဲပြီး ကတိကို တည်စေရပါ့မယ် - ကိုဆံရှည်"

တဲအပြင်ဘက်တွင် လေပြည်သည် တဝေါဝေါမြည်ကာ တိုက်ခတ်လျက် ရှိပေသည်။ ထန်းတောညို ထနောင်းပင်တွေကြားမှ ပြေးထွက်လာသော လေပြည်သည် တဲရှေ့ယာခင်းပြင်တွင် အရက်မူးသမားလို ပြေးလွှားနေလေသည်။

ညသည် တစ်စတစ်စ နက်ရှိုင်းထုပိန်းလာသည်။

●

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်၊ ကတိမပျက်သော ယောကျ်ားကောင်းတစ်ယောက်၏ စိတ်ဓာတ်ကို ရင်ထဲ၌ ခိုင်မြဲစေကာ ကိုဆံရှည်၏ ရုပ်အလောင်းကြီးနှင့် တစ်ညလုံးနေခဲ့ရသော ကံတလှသည် နံနက်အရုဏ်ပျို့သည်နှင့် ဆက်လုပ်ရမည့်အစီအစဉ်တွေကို စိတ်ကူးနှင့် ဆွဲထားမိပေသည်။

"ဒီလူ - တကယ်ကော သေတာဟုတ်ရဲ့လား"

ကံတလှသည် မဝံ့မရဲစိတ်ဖြင့် ကိုဆံရှည်၏ ခြေဖဝါးတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကြည့်မိလိုက်၏။ ခြေဖဝါးတစ်ဖက်လုံးမှာကြောအေးစက်နေပြီကော။ ထို့နောက် မီးခွက်ကို ယူကာ မျက်နှာပြင်ကို ငုံ့ကြည့်သည်။

မျက်ဝန်းများက စေ့ပိတ်လျက်။

နှုတ်ခမ်းများက ပြုံးနေသယောင်။

"ကိုဆံရှည်ရယ် - သေပန်းပွင့်လိုက်ပါဘိ။ ဒါက အရေးမကြီးသေးဘူး၊ လုပ်စရာရှိတာလုပ်ရအောင် အသင့်ပြင်ဆင်ထားမှ"

ကံတလှသည် တဲ၏ အတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်ကာ ပေါက်တူး၊ ငန်းပြား နှစ်လက်ကိုယူကာ တဲရှေ့တွင် ထောင်ထားလိုက်သည်။

အချိန်ကား အရှက်ဘက်ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း ကူးပြောင်းစပြုပေပြီ၊ တဲအပြင်မှ ကောင်းကင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်ပြန်တော့ အတွေ့အကြုံအရ နံနက်လေးနာရီခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သုံးနာရီလောက်ကျလျှင် ရွာထဲသွားပြီး အလောင်းကို ချက်ချင်းသင်္ဂြိုဟ်ဖို့ အကြောင်းကြားလေမှပဲ၊ သူကြီးကို ဖြစ်ပျက်သမျှ ပြောပြရမယ်၊ ပြီးရင် အုန်းမြစ်တို့၊ တေနောင်တို့ကိုခေါ်ပြီးအလောင်းကြီးကိုယူ၊ သုသာန်ကိုသွားရမှာပဲ၊ အို - မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ လူထူးဆန်းတစ်ယောက်ရဲ့ရှာပနကို ကူညီပေးရမှာပဲ၊ ကိုဆံရှည် - ခင်ဗျားကတော့ တကယ့်ကို ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့လူထူးတစ်ယောက်ပေပဲဗျာ၊ အံ့သြပါရဲ့ - အောချပါရဲ့"

ကံတလူသည် တစ်ယောက်တည်း စကားတွေပြောရင်း သက်မဲ့ ခန္ဓာ ရုပ်အလောင်းကြီးနှင့်အတူတကွ နေနေရသည်ကိုမကြောက်ရွံ့နိုင်ဘဲမနက်မိုးလင်းလျှင် ပြုလုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းတွေကိုသာ ရင်ထဲမှာ စီစဉ်နေမိလေသည်၊

●

ကံတလူသည် တဲအပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်၊

အရှေ့ဘက်ဆီတွင် ဖြူစင်သော အလင်းငွေ့တန်းကို စတင်တွေ့ရှိနေရပေပြီ၊ လင်းအရုဏ် ပျို့တက်လေပြီ၊ လုပ်စရာရှိတာကို ဆက်၍ လုပ်ကိုင်ရပေမည်၊ ဟိုးခပ်ဝေးဝေးတွင် ယာပြင်ကို မီးရှို့သဖြင့် မီးခိုးတွေ အူထွက်နေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရပေပြီ၊ ယာသမားအချို့ပင် လုပ်ငန်းခွင် ဝင်နေပြီကော၊

ကံတလူသည် ကိုဆံရှည်၏ ရုပ်အလောင်းကို တစ်စုံတစ်ဦး လာရောက်နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးမည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် တဲအတွင်းခန်းထဲသို့ ပွေ့ယူရသည်၊

"အောင်မယ်လေး - လေးလှချည်လား ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ကိုဆံရှည်"

ရုပ်အလောင်းကို မနိုင်မနင်းပွေ့ယူကာ စောင်တစ်ထည်ဖြင့် ပတ်ထားလိုက်သည်၊

"ကိုဆံရှည် ခင်ဗျားဒီမှာ စိတ်ချလက်ချနေဦးဗျို့၊ ကျုပ် ရွာထဲသွားပြီး ကိစ္စဝိစ္စတွေ စီစဉ်ရဦးမယ်၊ သူကြီးကို အကြောင်းကြားရဦးမယ်၊ သူ့ခွင့်ပြုချက်ရမှ ခင်ဗျားကို မြှုပ်ရမှာ၊ ဒီမှာ စိတ်ချလက်ချနေဦး၊ ကျုပ်ကတိအတိုင်း ခင်ဗျားကို ဘယ်သူမှ လက်ဖျားနဲ့ မထိစေရ၊ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေရဘူးဗျို့ ကဲ - ကျုပ်သွားလိုက်ဦးမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကံတလူသည် ကိုင်းစုတ်ဓားတစ်ချောင်းကိုကိုင်ကာ ရွာထဲသို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်သွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရောင်ခြည်တစ်စ တစ်စ ပျို့အန်စ ပြုလာပေပြီ။

●

ကံတလူ၏ ဆော်ဩချက်ကြောင့် ပေတောကုန်းသည် လှုပ်လှုပ်ရှရှ ဖြစ်သွားသည်။ နံနက်စောစောယာခင်းသို့သွားရန် ပြင်ဆင်နေကြသူများ၊ ရွာဦးကျောင်းသို့ ဆွမ်းချက်ပို့လှူရန် ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်နေသူများသည် ရုတ်ခြည်းထကြွနိုးကြားသွားကြလေ၏။ မီးခွက်ထွန်းသူထွန်း၊ လူစုသူစု၊ လိုအပ်သည့် ပေါက်တူးပေါက်ပြားရှာသူရှာနှင့် ဆူဆူညံညံ ဖြစ်သွားကြခြင်းပင်။

ဆောင်းနှင်းလေရိုင်းသည် သစ်ပင်ကြိုသစ်ပင်ကြားမှ ကမူးရှူးထိုး ပြေးထွက်ကာ ရွာလေးအပေါ် ဝှေ့ယမ်းပြေးလွှားနေပေသည်။

ကိုဆံရှည်အကြောင်းကို သိရှိနေကြသော ရွာသားများသည် ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ရွာလမ်းမသို့ စုစုဝေးဝေး ထွက်လာကြလေပြီ။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာတုံး"

"ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာ"

"ထူးဆန်းချက်ကတော့ ကမ်းကုန်ရောပေါ့"

"မြန်လိုက်တာမှ တုံးခနဲပဲဗျို့"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်မေးခွန်းတွေကို ကံတလူသည် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြနေရသည်။ သူကြီးခြံဝိုင်းထဲသို့သွားကာ သူကြီးကို နိုးပြီး ဖြစ်စဉ်ကို အစီရင်ခံသည်။ မြေမြှုပ်ရန် ခွင့်ပြုချက်ယူရသည်။

ထိုစဉ် ခွေးပုသည်ကညင်ဆီမီးတုတ်ကိုကိုင်ကာ သံတူးရွင်းတစ်ချောင်းနှင့် လူစုစုရှိရာသို့ ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် တေနောင်၊ အုန်းမြစ်။

ခွေးပုသည် မီးတုတ်ကို တစ်ချက်မြှင့်လိုက်ကာ ...

"မနက်က ပေါ်တော်မူဘုရားရင်ပြင်မှာ ကိုဆံရှည်ကို ပုတီးစိပ်နေတာ တွေ့လိုက်သေးတယ်။ ဒီလူက လူရိုးလူကောင်းပါ။ သနားပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤတွင် လူစုထဲမှ ရွာသားတစ်ယောက်က ...

"ကဲဟေ့ - လူစုံလောက်ပြီ၊ ဆယ်ယောက်တောင် မကတော့ဘူး။ သွားကြရအောင် - အလောင်းကို သယ်ဖို့ရှိသေးတယ်၊

ကံတလူသည် လူအုပ်ကိုဝေ့၍အကဲခတ်ကြည့်လိုက်မိသည်၊ အားလုံး ဆယ့်နှစ်ယောက်တိတိ၊ ကညင်ဆီမီးတိုင်နှစ်ချောင်း။ လက်နက်ကိုယ်စီနှင့်၊ မြေတူးဆွစရာကိရိယာအစုံအလင်ဖြင့် ကိုဆံရှည်အလောင်းရှိရာသို့ ရှေးရှုထွက်လာကြ၏၊

ရွာလမ်းမှ ရွာပြင်တဲထိ ကံတလူသည် ဖြစ်ပျက်သမျှကို ရှင်းလင်းပြောဆိုရင်း လူစုလူဝေးကို ဦးဆောင်လာလေသည်၊

"မှန်တာပေါ့ - ကံတလူရာ၊ သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်တာဟာ မိတ်ဆွေကောင်း ပီသတာပေါ့"

"တကယ့်ကို လူထူးလူဆန်းပဲဟေ့၊ ပထမတော့ ဒါတို့လည်း ဒင်းကို ရှေးက လုပ်သွားတဲ့ သိုက်တူးသမားတွေလိုပဲ အောက်မေ့သား။ နောက်မှ ပုတီးယောင်ယောင်၊ ဓာတ်ယောင်ယောင်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေတာကိုး၊ ဟား - ဟား - ဟား - ဟား"

"ထူးဆန်းတယ်ဟေ့ - ပကတိကနေ ရုတ်တရက်လဲကျပြီး သေတယ်ဆိုတော့"

"သေတာ ဟုတ်ပါတယ်နော်၊ မြေမျှားနေသလား"

ထိုအခါ ကံတလူသည် ...

"သေတာသေချာပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်သေသေချာချာ ကြည့်ပြီးပြီ၊ အသက်လည်း မရှူတော့ဘူး၊ တဖြည်းဖြည်း သွေးဆုတ်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်လာပြီ"

"ကဲ - ကဲ - မြန်မြန်ဟေ့"

တဲသို့ရောက်သောအခါ ကံတလူနှင့် ရွာသားများသည် ကိုဆံရှည်၏ ရုပ်အလောင်းကို တဲအတွင်းခန်းမှ အပြင်သို့ထုတ်ကာ စောင်နှင့် ပတ်ထုပ်ကြသည်၊ ခေါင်းပင် မစပ်နိုင်ကြ၊ ချက်ချင်းမြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရန် ဆောင်ရွက်ကြသည်၊

ရောင်နီပင် ယှက်သမ်းစပြုလာပေပြီ၊ သို့သော် - မှုန်သဲ့သဲ့အလင်းရောင်မျှသာ ရှိသေးသည်၊ ဆောင်းနှင်းမြောက်လေရှိင်းသည် တသုန်သုန် တိုက်ခတ်လျက်၊ ယာခင်းစပ်ရှိ ချုံပုတ်များဆီမှတစီစီမြည်နေသော မြေတွင်းအောင်း ပိုးကောင်လေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များ၏အသံ၊ တရှီရှီတွန်နေသော မြွေဆိုး၏အသံများသာ တိတ်ဆိတ်သောညကို တန်ဆာဆင်လျက်ရှိ၏။

"ကဲ - သုသာန်ကို သယ်ကြမယ်ဟေ့"

ကိုဆံရှည်၏ ရုပ်အလောင်းကိုဝါးလုံးဖြင့် လျှိုကာ ရှေ့နှစ်ယောက် နောက်နှစ် ယောက်ထမ်းကာ တဲမှ ထွက်ကြသည်။

"ဟေ့ - မီးတုတ်သမားအောက်ကိုပြ၊ နာတို့နဲ့တွေ့နေဦးမယ်၊ တော်ကြာ - နောက်တစ်ယောက် ထပ်တိုးသွားဦးမယ်"

"ဟာကွာ - တေနောင်ကလဲ၊ မဦးမရှုတ်စောစောစီးစီး"

တိတ်ဆိတ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မကြာသေးမီက သေဆုံးသွားသည့် ရုပ်အလောင်း တစ်လောင်း လူဆယ့်နှစ်ယောက်တို့သည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။

သူတို့သည်စကားပြောဆိုရင်း သုသာန်ဆီသို့ သွားကြသည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေကာ တောစိုးသစ်ပင်ကြီးများ၊ ချုံပုတ်များဖြင့် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသည်။ မြေပုံမို့မို့ အုတ်ဂူဖွေးဖွေး၊ ဟောင်းမြင့်နေသော အုတ်ဂူအကျိုးအပျက်များသည် နေရာအနှံ့ ရှိနေလေသည်။ အချို့သစ်ပင်ချုံနွယ်များသည် အုတ်ဂူအချို့ပေါ်တွင် ဖုံးအုပ်နွယ်ယှက်ထားကြသည်မှာ အုတ်ဂူပင် ပျောက်လုလုဖြစ်နေ သည်။

လူရိုးများ၊ လက်ဖျံရိုးများ၊ ခေါင်းရိုးများသည် မြေပြင်ပေါ်တစ်ဝက်တစ်ပျက်ပေါ်ကာ ခလုတ်တိုက်ပါကျ

အမျိုးသမီး၏ ကြောက်မက်ဖွယ် ဝမ်းခေါင်းသံကြီးနှင့်အတူ သုသာန်မြေသည် လျှောင်လှုပ်တော်လဲသကဲ့သို့ အသံကြီးတွေ မြည်ဟည်းလာပြီး သစ်ပင်သစ်ကိုင်းများသည် တဆတ်ဆတ်တုန်လာကြလေသည်။ တဟီးဟီး တဟင်းဟင်း ကြောက်မက်တုန်လှုပ်ဖွယ်အသံများသည် နေရာအနှံ့မှ ပေါ်လာသည်။ ကံတလှသည် အမျိုးသမီးကို ဝါးလုံးဖြင့် နောက်ထပ် တစ်ချက် ထပ်ထိုးရန် ချိန်ရွယ်လိုက်စဉ်မှာပင် ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

မတာတ်ပင်၊ အချို့အရိုးများက နေရာအနှံ့ပြန့်ကြဲလျက်ရှိသည်၊ တစ်နေရာ အရောက်တွင်…

"ဟိုက်"

"ဟာင်"

"တော်တော်လက်ဆော့တဲ့ ကောင်တွေပဲ၊ ဘယ်ကောင့်လက်ချက်လည်း မသိဘူး"

သူတို့အားလုံး တစ်နေရာသို့ အကြည့်တွေ စုပြုံရောက်သွားသည်၊

အုတ်ဂူကို မှီ၍ ထိုင်နေသော လူ့အရိုးစုကြီး၊ ဒူးတစ်ဖက်ထောင်၊ ဒူးတစ်ဖက်ကို ဖြုထားပြီး ညာဘက်လက်က ဆေးလိပ်သောက်နေဟန် သွားအဖြုသား၊ မျက်လုံးဟောက်ပက်နှင့်၊ အရိုးခေါင်းကြီးတွင် ဖရာမဆေးပေါ့လိပ်ကြီးကို ညှပ်ထားသည်၊ လုံချည်အစုတ်အကျီအစုတ် ဝတ်ပေးထားသေးသည်၊

သွားအဖြုသားနှင့် အရိုးခေါက်ဂက် မျက်နှာဖွေးဖွေးကြီးသည် သူတို့လူတစ်စုကို နှုတ်ဆက်အကြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်၊ ပြုံးဖြီးဖြီးပြုနေဟန် …

အုန်းမြစ်သည် နောက်ဆုံးမှ မီးတုတ်ကိုင်ကာ လိုက်လာသော ခွေးပုကို လှည့်၍ ပြောလိုက်သည်၊

"ခွေးပု – ဟိုမှာ မင်းဘကြီး မှတ်လား၊ မင်းကို စောင့်နေတယ်"

ခွေးပုသည် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ဒေါသထွက်ကာ …

"မအေ × × မင်းအဘပါလားကွ၊ မင်းကို ပြုံးပြနေတာ"

အရိုးခေါင်းမျက်နှာကြီးသည် ရုတ်တရက် မတ်တတ်ရပ်ကာ သူတို့ကို နှုတ်ဆက်မယောင် စကားဆိုတော့မယောင်၊

"ဟေ့ – ဟေ့ – နောက်တာပြောင်တာတွေ ထားတော့ တစပြင်ထဲမှာ ရော်မလဲ စေနဲ့နော်၊ မှောင်နဲ့မည်းမည်း မမြင်မစမ်းနဲ့၊ မီးတုတ်ကို မြင်အောင်ပြ"

သူတို့သည် ဖရပ်ဆီသို့ ရှေ့ရှုလာနေကြသည်၊ ဖရပ်အိုကြီးကား ဟောင်းမြည့်လှပြီ၊ သွပ်အဟောင်းများသည် သံချက်ချောင်ကာ လန်သည့်သွပ်ကလန်ပြီးပြုတ်ကျတော့မည့်သွပ်က ပြုတ်ကျတော့မည့် လေတစ်ချက်သွေးလိုက်သည်နှင့် သံချက်ချောင်နေသော သွပ်ပြားက တဖျပ်ဖျပ် မြည်နေသေးသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ – ဒီအလောင်းကြီးကို ဇရပ်ပေါ်မှာ ခဏထားပြီး မြှုပ်မယ့်နေရာ ရွေး၊ တွင်းတူး ကြရအောင်ဟေ့၊ အလင်းရောင်ပျို့လာပြီ"

အုပ်စုထဲတွင် အသက်အကြီးဆုံးဖြစ်သည့် တေနောင်က ဇရပ်ထဲဝင်ရင်း ပြောသည်၊ ထိုအခါအားလုံးသည်တိုင်ပင်ထားကြသည့်အလား ထမ်းလာသောအလောင်းကို ဇရပ်ကြမ်းပြင်တွင် ချသူက ချ၊ တွင်းတူးရန် မြေနေရာရှာပြီး ထွက်သွားသူက ထွက်သွားသည်၊

အရုဏ်ဦးအလင်းရောင်ကား ပီပီပြင်ပြင် ရောက်မလာသေးချေ၊ ဇရပ်တွင်းမှာတော့ မှောင်မည်းနေဆဲ၊ သုသာန်မြေသည် အနံ့အသက် မကောင်းလှ၊ ညှီစို့စို့ မှုန် အုံ့အုံ့အနံ့များက လေအသွေးတွင် ဝေ့ဝိုက်ပါလာတတ်သေးသည်၊

တေနောင်နှင့် ခွေးပုသည် မြေတွင်းတူးရန် ပေါက်တူးတစ်လက်ဆွဲကာ မီးတုတ် နှင့်ထွက်သွားသည်၊ ဇရပ်ထဲတွင် သုံးဦးခန့်သာ ကျန်သည်၊ ကံတလူသည် အလောင်း ကို ဖုံးထားသော စောင်ကို ဆွဲခွာလိုက်သည်၊

အလောင်း၏ မျက်ဝန်းများသည် မှိတ်ထားဆဲ၊

နှုတ်ခမ်းသည် ပြုံးနေသယောင်

သို့သော် ကိုဆံရှည်ရုပ်အလောင်းသည် အေးစက်မာကြောနေပြီတကား၊

"ဟေ့ – ဟိုးလက်ခုပ်ပင်ကြီး အောက်မှာဆိုရင် ပိုကောင်းလိမ့်မယ်ဟေ့၊ ရောင်နီ လည်း ပျို့လာပြီ၊ သိပ်မမှောင်တော့ဘူးကွ၊ အဲဒီအောက်မှာ မြှုပ်ကြမယ်"

အုန်းမြစ်ဦးဆောင်ကာ လူသုံးယောက် ထွက်သွားသည်၊ ကျန်သည့်လူအချို့က ကိုဆံရှည်၏ ရုပ်အလောင်းကို သယ်လာကြသည်၊

ကံတလူသည် အလောင်းကို ရှေ့ဆုံးမှ သယ်လာသည်၊ နောက်မှနှစ်ယောက်က သယ်သည်၊ တစ်ယောက်က ဇရပ်မှအထွက် မီးတိုင်ကို မြှောက်၍ကိုင်လာသည်၊

အရုဏ်ကျင်းခါစ ပြုလာပေပြီ၊

သုသာန်မြေသည်ဆောင်းငွေ့နှင်းလက်ကျန်မြူငွေ့ပါးပါးနှင့်မှုန်ရီအေးစက်လျက် ရှိသည်၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီးများသည် လူသူအရောက်အပေါက် နည်းလှရသော နေရာဖြစ်ရကား ထူထပ်စိမ်းမှောင်ပိတ်ဆို့ကာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှင်သန်ကြီးထွား လျက် ရှိကြသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလင်းရောင်စတင်မြင်လာရသည်နှင့်အမျှ ဂူအသစ်အဟောင်းများ မြေပုံမို့မို့များသည်တစ်စတစ်စ ပီပြင်ထင်ရှားလာသည်။ မြေနေရာရွေးကာ ပေါက်တူးစပေါက်ပြီ။

"ဒုတ်"

"ဒုတ်"

"ဒုတ်"

မြေကြီးနှင့် ပေါက်တူးထိခတ်သံက စည်းဝါးရိုက်သလို ခပ်မှန်မှန်ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ စိန်ကုလားဆိုသည့် လူငယ်ကလေးက ပေါက်တူးဖြင့် ပေါက်ထုတ်သည့် မြေစာများကို မ,တင်ကာ အုန်းမြစ်က ဂေါ်ပြားဖြင့် ယက်ကာ တွင်းနှုတ်ခမ်းပေါ်သို့ တင်သည်။ မြေကြီးသည် အစိုဓာတ် လုံလုံလောက်လောက်ရှိနေသဖြင့် ပေါက်တူးဖြင့် ပေါက်ရသည်မှာ လွယ်ကူလှသည်။ ပေါက်တူးသွား၏ အောက်တွင် မြေစာများသည်ဖွားခနဲ ဖွားခနဲ ပွဲထွက်သွားသည်။ ဂေါ်ပြားက မြေစာများကိုယက်ကာတွင်းပေါ်သို့ ပို့သည်။

"တွင်းအနက်နှစ်တောင်လောက်ဆို ရပြီ"

"နည်းနည်းလိုသေးတယ်ဟေ့၊ ခေါင်းရင်းဘက်တူးဦး"

တစ်ယောက်က ပြောသည်။

"ဒုတ်"

"ဒုတ်"

"ဒုတ်"

မြေတူးသံက ခပ်ဆိုင်းဆိုင်းပေါ်လာသည်။

"တော်လောက်ပြီဟေ့ - အနက်နှစ်တောင် မကတော့ဘူး"

"ကဲ - အလောင်းကို တွင်းထဲချကြစို့"

တွင်းကားအလျားခုနစ်ပေခန့်အနက်နှစ်ပေကျော်နက်လှသည်။ ကံတလှသည် တွင်းနှုတ်ခမ်းတွင် စန့်စန့်ကြီး လဲလျောင်းနေသော ကိုဆံရှည်၏ ရုပ်အလောင်းကို စိတ်မသက်သာစွာ ကြည့်လိုက်ရင်း ရင်ထဲမှာ ဆို့နင့်သွားမိသည်။ သူ၏ မျက်စိရှေ့

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တွင် အကောင်းပကာတိမှ ရုတ်တရက်သေဆုံးသွားသည့် လူတစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလော။

"ကိုဆံရှည်ရေ - သွားပေဦးတော့ ဒီဘဝ ဒီမျှသာပဲ မိတ်ဆွေကြီးရာ"

ကံတလူ၏ ဆို့နင့်ကြေကွဲစွာ အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သောအသံသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျယ်လောင်စူးရှစွာ ထွက်ပေါ်သွားလေသည်။

"မိတ်ဆွေကြီးရေ - သွားတော့၊ ကျုပ် ကတိတည်ပါတယ်နော်"

ကံတလူ၏အသံပြဲကြီးက အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သစ်ပင်သစ်ရွက်များက လေထုကင်းမဲ့ကာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို စောင့်ကြည့်နေဘိသကဲ့သို့ ရှိသည်။ ဖရုပ်ခေါင်းမိုးကို မိုးအုပ်ထားသည့် ထန်းပင်အိုကြီးသည် ခါးကိုင်းကိုင်းဖြင့် ငုံ့ကြည့်ရင်း ...

"လူဆိုတာ သေမျိုးပါပဲကွာ" ဟု ပြောဆိုနေသယောင်...။

"ကဲ - အလောင်းကို မြေကျင်းထဲချကြစို့"

ကံတလူသည် ကိုဆံရှည်၏ဦးခေါင်းကို ညင်သာစွာမယူလိုက်မိသည်။ ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် အသာမလိုက်စဉ်မှာပင် ထူးခြားသောဖြစ်ရပ်တစ်ခုက ရုတ်တရက်ဖြစ်ပွားသွားခဲ့သည်။

"အား - အား - အား -"

"အား - အား - အား -"

"ဖြုန်း - ဖြုန်း - ဖြုန်း"

"ဖလပ် - ဖလပ် - ဖလပ်"

သုသာန်ပတ်ဝန်းကျင်ထဲတွင် လွတ်လပ်စွာ အသိုက်ဖွဲ့အိပ်တန်းတက်နေကြသော ကျီးကန်းများ၊ ဗျိုင်းများ၊ အခြားငှက်မျိုးစုံသည် တလှုပ်လှုပ် တရှုရှုဖြစ်သွားကြပြီး ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်ပျံသည့်အကောင်ကပျံ၊ တောင်ပံရိုက်သည့်ငှက်က ရိုက်ခတ်၊ အော်သည့် အကောင်က အော်နှင့် ဆူညံပွက်လောရိုက်ကာ ရှုပ်ယှက်ခတ်သွားသည်။

"ဟ - ဟ -"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ"

"ပြဿနာပဲဟော့"

ကံတလူသည် ရုတ်တရက်ယောင်ယမ်းကာ ကိုဆံရှည်၏ ဦးခေါင်းကို ပြန်၍ လွှတ်ချလိုက်မိသည်။

"ဘုရား - ဘုရား"

"သချိုင်းတစ်ခုလုံး ဆူညံသွားပါလား"

အားလုံးသည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ မှုးကပ်သွားကြသည်။ အုန်းမြစ်သည် ကိုင်ထားသောပေါက်တူးကို ယောင်ယမ်းကာ လွှတ်ချလိုက်သည်။ ထိုပေါက်တူးကိုတစ်ယောက်က အထိတ်တလန့်ဖြင့်အယောင်ယောင် အမှားမှား ကောက်ကိုင်သည်။ အားလုံးသည် မမြင်ရသော တစ်စုံတစ်ရာကို တုန်လှုပ်လာသည်။

ကံတလူသည် သတိဖြင့် အလောင်း၏ရင်ဘတ်ပေါ် တင်ထားသော ဝါးလုံးကို ရုတ်တရက် ကောက်ကိုင်လိုက်၏။

"ဘာကောင်ဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ကတော့ ချမှာပဲ"

သူ့စကားပင် မဆုံးလိုက်။ မြေကျင်း၏ တစ်လံကွာခန့်တွင် ရှိသော ချုံပုတ်ထဲမှ တောကြက်ဖအနက်ရောင်တစ်ကောင်သည် ရုတ်တရက် ပြေးထွက်လာကာ အလောင်းအပေါ်မှ ဖြတ်၍ပြေးလေသည်။ တောကြက်ဖအနက်သည် ခပ်ဝေးဝေးကို ပင် ရောက်အောင် မပြေးလိုက်နိုင်ရှာ။ ဝါးတစ်ပြန်ခန့်အရောက်တွင် ပစ်လဲကျကာ ရှာလပတ်လည်ကာ အကြောတွေဆွဲကာ ငြိမ်သက်သွားသည်။

"ဘယ်က တောကြက်ဖလဲ - သေပြီ"

ထိုစဉ် ကျီးကန်များသည် တအာအာ အော်ဟစ်ဆူညံရင်း သူတို့ဦးခေါင်းထက် ပေါ်သို့ ရပ်နားရင်း အဆက်မပြတ် အာကြကုန်သည်။

တေနောင်သည် မျက်လုံးပြူးပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်လာကာ ...

"ဟ - ဟ - ဘယ်လိုဖြစ်၊ ထူး - ထူးဆန်း - အမ်း"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တောနောင်စကားပင် မဆုံးလိုက်ပေ၊ သူတို့ရှေ့တူရူမှ ချုံပုတ်သည် နတ်ဝင်သည့် တစ်ယောက်လို တဆတ်ဆတ် ယိမ်းယိုင်လှုပ်ရှားသွားပြီး လူတစ်ယောက် ထွက်လာလေသည်၊ ရုတ်တရက် ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်၊

"ဟိုက်"

"ဟာင်"

"အမလေး"

သူတို့အားလုံး တိုင်ပင်ထားသလို ပူးကပ်လိုက်ကြကာ ရုတ်တရက် ထွက်လာသောသဏ္ဍာန်ဆီသို့ အကြည့်တွေ စုပြုံကျရောက်သွား၏၊

"ဟာ - မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ"

အနီရောင်ဝတ်စုံကို ထက်အောက်ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမငယ်တစ်ယောက်သည် ရှည်လျားသောဆံပင် ဖိုးရိုးဖားရားနှင့် တောချုံပုတ်တွေကို တိုးဖယ်ကာ ထွက်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်တကား၊ သူမ၏ ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံနွယ်များသည် နွယ်ရိုင်းများသဖွယ် ဖွရရာ လွင့်ကြကာ နောက်ကြောဘက်သို့ အစည်းအနှောင်မဲ့စွာ ဝဲလွင့်နေသည်၊

သူတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ကြောင်အအဖြစ်သွားကြသည်၊ ဘယ်က မိန်းမငယ်လေးပါလိမ့်၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို သူတို့မသိ၊

ချောမောလှပသော မိန်းမတစ်ယောက်၊ ပြည့်ဖြိုးလှပသော ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအဆက်နှင့် အပူရုပ်သဏ္ဍာန် မိန်းမငယ်သည် သူတို့ရှိရာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တိုးဝင်လာခြင်းပင်၊ သူမ၏ ဆံပင်များသည် နွယ်ရိုင်းများသဖွယ် ကပိုကရို ဝဲပျံနေသည်၊

သုသာန်မြေထဲသို့ ရဲရဲတင်းတင်း ဝင်ရောက်လာသော မိန်းမငယ်ကို သူတို့အားလုံး ကြောင်အကာ ငေးမောနေမိကြသည်၊ မိန်းမငယ်သည် ပေတောကုန်းရွာသူ မဟုတ်သည်သာမက ရွာနီးချုပ်စပ်တွင်လည်း မတွေ့ဖူးပေ၊ စူးစမ်းစိတ်ဖြင့် ငေးကြည့်နေကြစဉ် ...

"အမလေး - မောင်ကြီးရဲ့ အဖြစ်ဆိုးလှပါပကော"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းမငယ်သည် ကိုဆံရှည်၏ ရုပ်အလောင်းကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ ဝင်လာသည်။ ကံတလူသည် မိန်းမငယ်ကို အကဲခတ်ကြည့်မိသည်။ ရုပ်ရည်ချောမောပြေပြစ်လှသည်။ သုသာန်မြေထဲသို့ မနက်လင်းအရုဏ်တွင် အကြောက်အရွံ့မရှိ ဝင်လာသည်က ထူးခြားသည်။ အထူးသဖြင့် မျက်ဝန်းများက စူးရှတောက်ပလွန်းသည်။ မီးကျိုးခဲလို တောက်ပလွန်းသည်။ ဘယ်လို မိန်းမလဲ။ ရဲတင်းလှသည် အောက်မေ့သည်။

ကံတလူသည် မိန်းမငယ်ကို တစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်ကာ မသင်္ကာဟန်ဖြင့် ...

"မင်းက ဘယ်သူတုံး၊ ဘယ်လိုရောက်လာတာတုံး"

"အလို - ကျွန်မ ဒီကမောင်ကြီးရဲ့ နမပါရှင်။ ရှင်တို့တစ်ရွာလုံးက ကိုဆံရှည်လို့ ခေါ်နေကြတာလေ။ အဟင့် - အဟင် - အောင်မလေး - ကိုဆံရှည် - ကိုကြိုင်ရဲ့ သေမှပဲ တွေ့ရတယ် အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေတယ်ရှင်"

သူတို့သည် ကြောင်စီစီဖြစ်သွားကြကာ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြကုန်သည်။ မိန်းမငယ်သည် တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုလျက်ရှိသည်။

ရုတ်တရက် ရောက်လာသောမိန်းမငယ်သည် ဘယ်ဒေသကနည်း။ ကံတလူသည် မေးခွန်းပေါင်းများစွာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ အကြောက်အလန့်မရှိရဲတင်းလာသော မိန်းမငယ်ကို သူ မမြင်ဖူးချေ။ ကိုဆံရှည်ကလည်း ကွယ်လွန်ခါနီးချိန်တွင် သူ့တွင် နမတစ်ယောက် ရှိပါသည်ဟု ဖွင့်ဟမသွားခဲ့ချေ။ အလောင်းကို ကံတလူကိုယ်တိုင် မြေမြှုပ်ဖို့ပဲ ပြောသွားသည်။

အခုမိန်းမငယ်သည်ယခုတော့ ကိုဆံရှည်နှင့် မောင်နမတော်စပ်ပါသည်ဟုပြောဆိုနေပေပြီ။ ကိုဆံရှည်ကတော့ သူ့ကိုကွယ်လွန်ပါက မည်သူ့လက်သို့မျှ အလောင်းကိုမပေးလိုက်ရန်၊ မြေမြှုပ်ရန် မှာကြားသွားပြီး၊ သူကလည်း တစ်သဝေမတိမ်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် ကတိပေးခဲ့ပြီးလေပြီ။ လူသည် ကတိသစ္စာတည်မြဲဖို့ လိုသည်။

"ဪ - ဒါထက် ရှင်တို့က ခု ဘာလုပ်ကြမလို့လဲဟင်"

"ကိုဆံရှည်ကို လူသေတို့ထုံးစံအတိုင်း မြေမြှုပ်မလို့ ကျင်းတူးနေကြတာ"

ထိုအခါ မိန်းမငယ်သည် ဟီးခနဲတစ်ချက်ငိုကာ ...

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"နေကြပါဦးရှင် – ကိုယ်ကျိုးနည်းပါပကောကျွန်မအစ်ကိုရဲ့အလောင်းကိုကျွန်မယူပါရစေ၊ ကျွန်မကို သင်္ဂြိုဟ်ခွင့်ပြုပါ"

ကံတလူသည် ရှေ့သို့တစ်လှမ်းတိုးကာ ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

"အဲဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ၊ ကိုဆံရှည်က မသေခင်မှာသွားတာ သူ့အလောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးဖို့ မြေမြှုပ်ဖို့ သေသေချာချာ မှာသွားတာ၊ မပေးနိုင်ဘူးဗျ"

အမျိုးသမီးငယ်သည် ရင်ဘတ်ကိုလက်ဖြင့် ဖိလိုက်ပြီး ...

"အို – တော်ပါသေးရဲ့ ရှင်တို့ ကျွန်မနဲ့ တွေ့လို့သာပေါ့၊ ကျွန်မနဲ့သာ မတွေ့ရင် ရှင်တို့သာမကဘူး၊ တစ်ရွာလုံး ဒုက္ခရောက်တော့မယ်၊ ဒီအလောင်းက မြေမြှုပ်ရမယ့် အလောင်းမဟုတ်ဘူးရှင့်၊ ရှင်တို့အားလုံးကိုယ့်အလောင်းကိုယ်ထမ်းပြီးဒီကို လာစုကြတာကို၊ အလောင်းကို မြေမြှုပ်ရင် တစ်ရွာလုံးဒုက္ခရောက်ပြီ၊ အချိန်မီရောက်လာလို့ပေါ့"

ကံတလူသည် ခပ်တင်းတင်း တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

"ဒီမှာ အမိ၊ ကိုယ့်အလောင်းကိုယ် ထမ်းပြီး ပြန်ရပြန်ရ၊ ကျုပ်ကတော့ ကတိပေးထားတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမှာပဲ၊ ကျုပ်ကိစ္စထဲကို ဝင်မရှုပ်နဲ့ ဘေးဖယ်နေ"

ထိုအချိန်တွင် တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေသော အုန်းမြစ်သည် ခပ်တည်တည် ဝင်ပြောသည်။

"ကံတလူ – နေဦးလေ၊ သူ့အစ်ကိုအလောင်းဆိုတော့ သူလည်းပိုင်တာပေါ့၊ သူ့ဆန္ဒကို ပြောပါစေလေ"

ကံတလူသည် ကျွတ်ခနဲ တစ်ချက်မြည်ကာ ခေါင်းခါသည်။

"အိုဗျ – ဘယ်ချောင်က ရောက်လာမှန်းမသိတဲ့ဟာဗျာ၊ မလိုချင်ဘူး၊ ကျုပ်ကတော့ မြေမြှုပ်မှာပဲ၊ ဒီမှာအမိ၊ လောကဓမ္မတာအတိုင်း လူဆိုတာ သေမျိုးချည်းပဲဗျ၊ လူသေရင် မြေမြှုပ်ရတာပဲ၊ ကျုပ် ကတိပေးခဲ့ပြီးပြီ"

"အိုရှင် – ကတိဆိုတာ တည်သင့်မှ ထည့်ရတာရှင့်၊ ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ် တူးရမယ့်ကတိမျိုးတော့ မပေးနိုင်ပေါင်၊ ကြည့်စမ်း – ရှင်တို့ ဒုက္ခအကြီးအကျယ်ရောက်တော့မလို့ ကျွန်မနဲ့တွေ့တာ ကံကောင်းတယ်မှတ်ပါ၊ ရှင်တို့ဒီအလောင်းကို မြေမြှုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြပါနဲ့။ မြုပ်ရင် ဒုက္ခအကြီးအကျယ်တွေ့လိမ့်မယ်။ ကံကောင်းလို့ရှင့်၊ သည်လိုပဲထားပြီး ပြန်သွားကြပါတော့။ ကျွန်မကိုယ်တိုင် အလောင်းကို သဂြိုဟ်ပါရစေ"

ကံတလှသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်ကာ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

"ကျုပ်ကတော့ ဒီအတိုင်းမထားခဲ့နိုင်ဘူး။ ဒါ ကျုပ်ကိစ္စ။ ကျုပ်ကတိပေးထားတဲ့ကိစ္စ။ ခင်ဗျားမဆိုင်ဘဲနဲ့ ဝင်မရှုပ်ပါနဲ့"

"အို - မရှုပ်လို့ရမလား။ ဒါ - ကျွန်မအစ်ကိုရှင့်"

ကံတလှသည် တဖြည်းဖြည်း ဒေါသထွက်လာလေပြီ။

"ခင်ဗျားအစ်ကိုဆို ဘာနဲ့ သက်သေပြမလဲ၊ ကျုပ်နဲ့ဆံရှည်က ရင်းနှီးတာ ကြာပြီ သူ့မှာ ညီမရှိပါတယ်လို့ တစ်ခါမှ မပြောဖူးဘူး။ သေခါနီးမှ လုပ်ရမယ့် အစီအစဉ်တွေကို ပြောပြပြီးပြီ။ အလောင်းကို ဘယ်သူ့ကို လွှဲမပေးဖို့၊ မီးမရှို့ဖို့၊ ချက်ချင်းသဂြိုဟ်ဖို့တို့ မှာသွားတာ။ ကဲ - ကြားတယ်ဗျာ။ ဘေးဖယ်ကြ - တွင်းထဲချကြမယ်ဟေ့"

ထိုအခါ အမျိုးသမီးသည် ပျာပျာသလဲဖြင့် လက်ကာတောင်းပန်ပြန်လေသည်။

"အို - ဒီလိုတော့ မလုပ်ကြပါနဲ့ရှင်၊ အလောင်းကို ဒီလိုပဲထားပြီး ပြန်သွားကြပါရှင်။ အို - အစ်ကိုကြီးတို့၊ မောင်လေးတို့၊ ကျွန်မကို ကူညီကြပါရှင်။ ပြီးတော့ - ရှင်တို့အတွက် အကျိုးလိုလို့ ပြောတာပါ။ ရှင်တို့အားလုံး အကျိုးမယုတ်စေရပါဘူး။ အကျိုးရှိစေရပါမယ်"

ကံတလှမှလွဲ၍ အားလုံး ကြောင်စီစီဖြစ်ကာ ကံတလှကိုတစ်လှည့်၊ အမျိုးသမီးကိုတစ်လှည့်ကြည့်ကြကုန်သည်။ လှပချောမောသော အမျိုးသမီး၏ အပူရှပ်ဟန်ပန်၊ တောင်းပန်တိုးလျှိုး ကရုဏာသံတို့ကြောင့် ယောကျ်ားသားများသည် မည်သည့်မှတ်ချက်မျှမပေးသာဘဲ ကံတလှကိုကြည့်ရှုနေကြသည်။ မည်သည့်မှတ်ချက်စကားများ ကံတလှဆီမှ ပွင့်အန်လာလေမည်ဟု မျှော်လင့်နေကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ကံတလှ၏ မျက်နှာသည် ပျော့ပျောင်းသွားခြင်းမရှိဘဲ နေလောင်ထားသော ဘူးသီးပုပ်ကြီးလို တဖြည်းဖြည်း စုပုပ်လာလေသည်။

"နင် - တော်တော်ကို ကိုးလိုးကန့်လန့် နိုင်လှပါလား။ တော်တော်ရှုပ်တယ်။ ဒီလိုတောကြီးမျက်မည်းလူသူကင်းဝေးတဲ့သချိုင်းထဲကို ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ၊ ပြောစမ်း ပြော"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

အားလုံးသည် အမျိုးသမီးကို ငေးငိုင်၍ကြည့်နေကြသည်။ အမျိုးသမီးသည် ယောက်ျားသားအုပ်စုကို ဝေ့ခနဲအကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ...

"အို - အစ်ကိုတော်တွေနှင့် မောင်လေးတို့ရှင့်၊ ကျွန်မပြောစကားကို နောက်ဆုံးနားထောင်ပါဦး။ ဒီအလောင်းကြီးကို မြေမမြှုပ်ပါနဲ့။ ဒီအတိုင်း ထားခဲ့ကြပါရှင်၊ ကျွန်မရှင်တို့အားလုံးကို လက်ဝတ်ရတနာ စိန်ရွှေရတနာ တစ်ယောက်ကို နို့ဆီဗူးတစ်ဗူးစီ ပေးပါ့မယ်နော်၊ ရတနာတွေယူပြီး ပြန်ကြပါ။ သားမယားတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြပါ။ ကျွန်မ ကူညီနိုင်ပါတယ်။ ဘယ့်နယ်လဲ - ကျေနပ်ပြီလား"

ယောက်ျားသားများသည် ရွှေငွေရတနာ ပေးမည်ဟုဆိုသည်နှင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားကြကာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စကားမဆိုဘဲ အကဲခတ်ကြည့်နေကြသည်၊ သူတို့အားလုံး၏ မျက်ဝန်းများသည် ရုတ်ခြည်းအရောင်တောက်သွားကြသည်၊ သူတို့သည် အမျိုးသမီးငယ်၏ မထင်မှတ်သောစကားကြောင့် ရင်ထဲတွင် တုန်ခိုက်သွားကြကာ သိမှတ်စိတ်မဲ့လောဘစိတ်ဖြင့် ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ အုန်းမြစ်သည် လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော ဂေါ်ပြားကို မသိမသာပစ်ချလိုက်သည်၊ တေနောင်သည် တံထွေးကို ဂလုခနဲ မျိုချလိုက်ကာ မြေပြင်ပေါ် ချထားသော ရုပ်အလောင်းကို မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်သည်၊ သူ၏မျက်စိပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းများသည် တွင်းထဲမှ ချောင်းကြည့်နေသော မြွေဆိုးတစ်ကောင်၏ မျက်လုံးစူးစူးတွေကို စူးရဲဝင်းလာမြန်ကြသည်၊ လောဘစိတ်ဖြင့် ချက်ချင်းအရောင်လက်လာသည်၊ ခွေးပုသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အမျိုးသမီးကို ငေးကြည့်နေသည်၊

ကံတလှမှလွဲ၍ သူတို့အားလုံး၏ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့အပြားသို့ အလိုရမ္မက်လောဘသည် စီးပြန့်သွားလေပြီဖြစ်ရာမျက်နှာအမူအရာတွေပါ ပြောင်းလဲကုန်သည်၊ ကံတလှသည် စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းယမ်းလိုက်မိသည်၊

အမျိုးသမီးသည် သူမထွက်ပေါ်လာရာလမ်းအတိုင်း လှစ်ခနဲပြန်ပြေးသွားသည်၊ ရုတ်တရက်ကြောင်ငေး၍ ကြည့်နေကြစဉ် အဝတ်အိတ်ကြီးတစ်ခုကို မနိုင်မနင်းဆွဲလာလေသည်၊ အားလုံး၏မျက်ဝန်းများသည် အမျိုးသမီး၏မနိုင့်တနိုင် ဆွဲယူလာသည့်အိတ်ကြီးဆီသို့ အကြည့်စူးစူးတွေ ကျရောက်နေကြသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့သည် ဆေးမိထားကြသော လူတွေလို ကြောင်အကာ ငေးကြောင်နေခြင်းဖြစ်ပေသည်။ အလင်းရောင်ကားပတ်ဝန်းကျင်ထဲတွင် ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်လာပြီဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အေးမြသောလေသည် သာသာဆဆ တိုက်ခတ်လျက် ရှိသည်။

အမျိုးသမီး ဆွဲယူလာသော အထုပ်ထဲတွင် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ မည်၍မည်မျှပါလာမည်လဲဟူသော အသိသည် သူတို့၏ဆင်ခြင်တုံတရားကို လောင်မြိုက်သွားလေပြီကော။ ကံတလူသည် သူ့လူများ၏ ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားသော စိတ်အခြေအနေကို တိတိကျကျ အကဲခတ်မိသွားသည်နှင့်အမျှ အလောင်းကို မြေမြှုပ်ရန်မည်သို့ပြုလုပ်စီမံရမည်ကို စဉ်းစားလျက်ရှိသည်။ ယခုတော့ တစ်ယောက်နှင့်အများဖြစ်နေလေပြီ။ သူက တစ်ယောက်တည်း။

ဟိုးဝေးဝေးက ထန်းတောညိုမှ ချိုးတစ်ကောင်၏ကူသံကို ကြားနေရပြီ။ ရောင်နီလာအရုဏ်ဦးတေးသံကား စလေပြီတကား။ အမျိုးသမီးသည် ဆွဲယူလာသော အိတ်အညိုကြီးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်နှင့် အထဲမှ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်အရောင်များနှင့်အတူ အနီ၊ အပြာ၊ အစိမ်း၊ အဖြူစသည့် ရောင်စုံကျောက်သံပတ္တမြားများ၊ ရတနာများသည် တရှိန်ရှိန်မြည်ကာ ထွက်ကျလာလေသည်။ အားလုံး၏ မျက်လုံးတွေ ရုတ်ခြည်း ပြူးကျယ်လာကြပြီ။

သူတို့အားလုံး၏ ရင်ထဲမှ ပြင်ပလေထုထဲသို့ မထွက်ပေါ်လာသော အာမေဋိတ်သံများနှင့်အတူ အလိုရမ္မက်လောဘတပ်မက်မှုများသည် ဟုန်းဟုန်းထတောက်သွားကြသည်။ ကံတလူသည် တေနောင်၊ ခွေးပုတို့ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ကြ၏။ သူတို့၏ မျက်လုံးများသည် အရောင်တောက်ပနေကာ အိတ်အညိုကြီးဆီမှ မခွာတော့။ ကံတလူ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်သည်။ တစ်ခုခုပြောမှ ဖြစ်တော့မည်။

"ဒီလိုပါ - ကိုကံတလူကျွန်တော်လောလောဆယ် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားရင် ကျွန်တော့်အလောင်းကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပေးဖို့ပါပဲ။ ကျုပ်အလောင်းကိုဘယ်သူလာတောင်းတောင်း ယူယူမပေးလိုက်ပါနဲ့။ လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့မထိပါစေနဲ့ဗျား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုဆံရှည်၏ စကားသံသည် သူ၏ နားထဲတွင် လေစိမ်းသဖွယ် ဝေ့ဝိုက်ဝဲပျံနေပေသည်။ "စိတ်ချကိုဆံရှည်၊ ဘယ်လိုဖြားယောင်းမှုမျိုးနဲ့မှ ကျုပ်ကတိမပျက်စေရဘူး။ စိတ်ချ ကိုဆံရှည်၊ ယောကျ်ားကတိဗျ" ဟု ရင်ထဲမှာ ပြန်၍ပြောနေမိသည်။

"ဒီမှာ – ကိုခွေးပုတို့၊ ကိုတေနောင်တို့၊ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ် ခွင့်လွှတ်တယ်။ ဒင်းပေးတဲ့ ရွှေတွေကို ယူပြီး ပြန်ချင်ပြန်နိုင်တယ်။ ကျုပ်ကတော့ ကတိအတိုင်း မြေမြှုပ်ပြီးမှ ပြန်မယ်ဗျို့။ ဟိုအမျိုးသမီး ဒီအလောင်းကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့နဲ့"

ခွေးပုသည် ရုတ်တရက်လေ သင်တုန်းဖြတ်ခံရသူကဲ့သို့ အိုးတိုးအတ အသံတုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ရှေ့သို့ထွက်လာပြီး မြင်းသိုးကြီးတစ်ကောင် ဟီသံမျိုးဖြင့် –

"ဟီး – ဟီး – တို့ကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ကွာ၊ တစ်သက်မှာ ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုးက ဘယ်တုံးက ရဖူးလို့လဲ – ကံတလူ၊ ဟီး – ဟီး – ဟီး – ဟီး – ဟီး –"

"ခင်ဗျားတို့ ရွှေတွေယူပြီး ပြန်လို့ရပြီ။ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း နေခဲ့မယ်"

ပတ်ဝန်းကျင်က ရုတ်တရက် လှုပ်ရှားသက်ဝင်သွားတော့သည်။ အုန်းမြစ်သည် အမွေးပြောင်နေသည့် ကြွက်ဖကြီး၏ လည်တိုင်နှင့်တူသည့် သူ၏ လည်ပင်း စိန်ခြောက်ခြောက်ကြီးကို ရုတ်တရက် ဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။ သွားဝါဝါကြီးတွေကို လှစ်ဟကာ –

"ဟီး – ဟီး – ဟီး – ခွီး – ခွီး – ရွှေတွေယူပြီး တို့တော့ပြန်ပြီ။ မြို့တက်ပြီး မော်တော်ကားတစ်စီး ဝယ်မယ်ဟေ့။ ကျေးဇူးတင်တယ်ဟေ့ – ကံတလူ"

သူတို့သည် အမျိုးသမီးဆီသို့ အလုအယက်တိုးဝေ့သွားကြကာ နို့ဆီဗူးတစ်ဗူးစာ ရရှိသည့်ရွှေများကိုယူကာ သုသာန်မြေမှ လျင်မြန်စွာထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

"ပိုင်တာပဲဟေ့ – မိန်းမတစ်ယောက် ထပ်ယူရမယ်"

"ကျွန်တော်ကတော့ သူကြီးသမီး ခင်ဆုံကို တင်တောင်းမယ်ဗျို့။ ခင်ဆုံရယ် – ရင်ခုန်ပြီး စောင့်နေတော့ဟေ့"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အသံတွေ ဆူညံသွားတော့သည်။

●

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလင်းရောင်ကားမြူလင်းစပြုလာသည်နှင့်အမျှပတ်ဝန်းကျင်သည်ပြက်ပြက် ထင်ထင် ထင်ရှားလာလေသည်။ သုသာန်မြေထဲတွင် မြေပြင်ပြောင်ပြောင်တွင် စန့်စန့်ကြီး လဲလျောင်းနေသော ရုပ်အလောင်းတစ်လောင်းနှင့် ကံတလှူ။ ပြီးတော့ မိန်းမငယ်တစ်ယောက်။

အမျိုးသမီးသည် စူးရှတောက်ပြောင်သော အကြည့်စူးစူးဖြင့် တစ်ချက်ကြည့် ကာ တဖြည်းဖြည်း တိုးလာသည်။ ရဲရဲတင်းတင်း တိုးကပ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

“အစ်ကို - ကျွန်မစကားကို နားထောင်ပါ။ အားလုံးရွှေတွေယူပြီး ပြန်ကုန်ကြပြီ။ အစ်ကိုတစ်ယောက်ပဲ ကျန်တော့တာ။ အစ်ကိုရယ် ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုးက တစ်သက် မှာ တစ်ခါတောင် မလာဘူးရှင့်။ အိုး - အစ်ကိုရယ် ဒီမှာကျန်တဲ့ ရွှေတွေက နှစ်ပြည် လောက်ရှိတာရှင့်။ ယူပြီးပြန်ပါတော့။ အလောင်းကို ကျွန်မနဲ့ ထားခဲ့ပါနော် - နော်”

အမျိုးသမီး၏ ခရာတာတာ ညှုတုတုအသံသည် ကံတလှူ၏ သံမဏိစိတ်ဓာတ် ကို ချူလျက်ရှိသည်။ သို့သော် - ကံတလှူက ပြတ်သည်။ မာသည်။ ကတိမပျက်နိုင်။

“ကျုပ်က ယောက်ျားဗျ။ ကတိပျက်တတ်တဲ့ လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူး”

“ရှင်တော်တော်ခေါင်းမာပါလား။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

အမျိုးသမီး၏ စူးရှတောင်ပြောင်လှသော မျက်ဝန်းများသည် ရုတ်တရက် အနီ ရောင်သို့ ပြောင်းသွားကာ မီးတောက်များပမာ အလျှံညီးညီး ထွက်လာသည်။

“ဟာ”

ကံတလှူသည် ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်သွားသည်။ သို့သော် သတိဖြင့် အလောင်း ကို လျှိုထမ်းလာသော ဝါးလုံးကို ဆွဲယူလိုက်၏။ ထို့နောက် အမျိုးသမီး၏ နဖူးကို လှမ်း ၍ ဆတ်ခနဲ ထိုးချလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုက မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်ပွားသွားခဲ့သည်။ အမျိုးသမီးထံမှ ကြောက်မက်ကျယ်လောင်ဖွယ် အသံကြီး တစ်သံ။ ဝမ်းခေါင်းအသံကြီးဖြစ်သည်။

“အီး - အူး”

“ဟင်”

ကံတလှူသည်ယောင်ယမ်းကာနောက်သို့ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ကိုင်သည်။ လက် ထဲမှ ဝါးလုံးကိုတော့ မလွှတ်ပေ။ အမျိုးသမီး၏ ကြောက်မက်ဖွယ် ဝမ်းခေါင်းသံကြီး

ww.burmeseclassic.com

နှင့်အတူ သုသာန်မြေသည် လျှင်လှုပ်တော်လဲသကဲ့သို့ အသံကြီးတွေ မြည်ဟည်း လာပြီး သစ်ပင်သစ်ကိုင်းများသည် တဆတ်ဆတ်တုန်လာကြလေသည်၊ တဟီးဟီး တဟင်းဟင်း ကြောက်မက်တုန်လှုပ်ဖွယ်အသံများသည် နေရာနှံ့မှ ပေါ်လာသည်၊ ကံတလှသည် အမျိုးသမီးကို ဝါးလုံးဖြင့် နောက်ထပ်တစ်ချက် ထပ်ထိုးရန် ချိန်ရွယ် လိုက်စဉ်မှာပင် ...

"ဟာ-"

အမျိုးသမီးသည် မူလချောမောလှပသည့် ရုပ်သဏ္ဍာန်မှ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်း လဲသွားကာ အမွေးရှည်ရှည်၊ ငယ်ထိပ်ပြောင်ပြောင် ဦးခေါင်းနီနီကြီးနှင့် သုသာန်မျော် ဒလကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်သွားသည်၊ လင်းတထိပ်နီကြီးသည် ကံတလှကို မဝံ့မရဲ တစ်ချက်မော်ကြည့်ကာ ...

"ဂီး-ဂီး-ဂွပ်-ဂွပ်-ဂတ်-ဂတ်"

နှုတ်သီးဝါဝါကြီးများကို တဂွပ်ဂွပ်ရိုက်ခတ်၊ တောင်ပံကို တဖြန်းဖြန်းခတ်ကာ အမျိုးသမီးထွက်လာရာ ချုံထဲသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

"ဘုရား-ဘုရား-အယောင်ဆောင်ကဝေကြီးပဲ"

အရှေ့ဘက်ဆီတွင် လိမ္မော်ရောင်အရက်ဦးအလင်းရောင်သည် ပြန့်ကားလွှမ်းခြုံ လာလေပြီ၊ ကံတလှသည် လေတစ်ချက်ချွန်လိုက်ပြီး အလောင်းကို မြေမြှုပ်ရန် ပေါက်တူးကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်၊ နေ့သစ်ကား တိတ်ဆိတ်မှုဖြင့် စပေပြီ။

●

တဲရှေ့ရှိ ရှမဆုံး ကျယ်ပြောလှသော ယာခင်းပြင်သည် စိမ်းလန်းသော မြေပဲ ပင် ပုကလေးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်၊ ညီညီညာညာ စိုက်ပျိုးထားသော မြေပဲ ပင်ဖုတ်ပုပုကလေးများသည် သန်စွမ်းလှသည်၊ ဖျက်ပိုးများ၏ အန္တရာယ်လည်း ကင်းဝေးလှသည်၊

ကံတလှသည် တဲရှေ့တွင် ထန်းလက်ကုလားထိုင်တစ်လုံး၊ ရေနွေးအိုးတစ်အိုး၊ ဆေးပေါ့လိပ်တစ်လိပ်၊ ဆီရွှဲရွှဲအကြော်များများ လက်ဖက်တစ်ပွဲဖြင့် ဇိမ်ကျနေ ဖြစ်သည်၊ သွားရာပြီဖြစ်တဲ့ ကိုဆံရှည်အတွက် တစ်လပြည့်ဆွမ်းသွတ်၊ အမျှတန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေးဝေပြီးပြီ။ ကိုအုန်းမြစ်တို့၊ ကိုခွေးပုတို့တောင် လာကြသေး။ အော် - ကိုဆံရှည်ကို သတိရလိုက်ပါဘိ"

ကံတလုသည် လက်ဖက်ဖွန်းတစ်ဖွန်းကို ခတ်ကာမြဲ့နေချိန်တွင် သူ့ဘေးသို့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာသဖြင့် ရုတ်တရက် လှည့်ကြည့်မိလိုက်သည်။

"အမလေးဗျာ ..."

အထိတ်တလန့် ယောင်ယမ်းအော်ဟစ်လိုက်ဝသော ကံတလု၏ အသံမှာ ပတ်ဝန်းကျင် လှိုင်းဂယက်ထသွားသကဲ့သို့ ရှိသည်။ အံ့ဩထိတ်လန့်မှု ခံစားချက်များသည် ရင်အုံတစ်ခုလုံးသို့ စုပြုံတိုးစိုက်လာပြီး အသိတရားသည် ဗလာဟင်းလင်းပြင် ဖြစ်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ နလုံးခုန်သံသည် အင်ဂျင်စက်တစ်လုံးလို မြည်ဟိန်းထွက်သွားကာ နဖူးမှချွေးတွေ ရုတ်တရက် ကြွေဆင်းရွှေလျားလာလေသည်။ လက်ထဲမှ လက်ဖက်ဖွန်းသည် လွင့်စဉ်ကျသွားသည်။

"ကို - ကိုဆံရှည် - သ - သ - သရဲ"

ကိုဆံရှည်၊ ကိုဆံရှည်သည် အပေါ်ဖြူအောက်ဖြူဝတ်စုံဖြင့် ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာဖြင့် ကံတလု၏ အနီးတွင် ရပ်နေခြင်းပေတကား။ ကံတလုသည် အသိနှင့် ခန္ဓာကိုယ် ရုတ်တရက် ကင်းကွာသကဲ့သို့ ရှိသည်။

"ကို - ဆံရှည် - ခင်ဗျား သေပြီလေ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မြှုပ်ခဲ့တာ၊ ကျုပ်ကို လာခြောက်တာလား ဘယ်လိုလဲ"

ကံတလုသည် တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ကြောက်ရွံ့စိတ်ကိုဖယ်ကာ ကိုဆံရှည်ကို ခပ်စိမ်းစိမ်းကြည့်နေမိသည်။ ထိုအခါမှ ကိုဆံရှည်သည် တောက်ပသော အပြုံးတစ်ခုကို ပြုံးလိုက်လေသည်။

"ကိုကံတလု - ခင်ဗျားကျေးဇူးတွေ သိပ်ကြီးတယ်ဗျာ။ ပြီးတော့ - ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုတလိုက်တော့ ကျုပ် လာရတော့တာပေါ့။ ကျုပ်ကလည်း လာချင်နေတာဗျာ"

"နေပါဦး - ခင်ဗျား တစ္ဆေလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဖုတ်ဝင်လာတာလား"

ကိုဆံရှည်၏ နှုတ်ခမ်းတွင် အပြုံးကမပျောက်သေးပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ် တစ္ဆေလည်းမဟုတ်၊ ဖုတ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ဆေးအတတ် အင်းအတတ်နဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာဖြစ်နေပြီ ကိုကံတလူ။ ခင်ဗျားရဲ့ကူညီစောင်မမှုကြောင့်၊ သတ္တိဗျတ္တိတွေကြောင့် ကျုပ် အောင်မြင်ထမြောက်သွားပါပြီ။ ကျေးဇူးဆပ်ရအောင်လာတာဗျို့"

ကံတလူ၏ အာရုံထဲတွင် ရှပ်ထွေးနောက်ကျိနေဆဲ။ သူကိုယ်တိုင် အလောင်းကို မြေမြှုပ်ခဲ့သူတစ်ယောက်။ ယခု သူ့ရှေ့မှာရပ်ကာ စကားတွေ ပြောနေပေပြီ။

အပြင်ဘက်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မှောင်ရီပျိုးစပြုချင်နေပေပြီ။

"ခင်ဗျား တကယ်ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်နေပြီနော်"

ကံတလူသည် မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက် သံသယဖြင့် မေးစိုက်နေမိသည်။

"ခင်ဗျား ကျေးဇူးကြီးလွန်းပါတယ်။ တစ်ဖက်က ဖြားယောင်းသွေးဆောင်တာတွေကို သတ္တိရှိရှိ တွန်းလှန်နိုင်ပါပေတယ်ဗျာ။ တော်ပါပေတယ်။ ခင်ဗျား ကူညီလို့ ခု ကျုပ်ဝိဇ္ဇာမိုရ်ဖြစ်ပြီး ဟိမဝန္တာမှာ ဆရာသခင်တွေနဲ့ တရားကျင့်နေပြီ၊ ခု ပြန်သွားရမယ်"

ကံတလူသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် မေးနေမိသည်။ ကိုယ့်နားပင် ကိုယ်မယုံချင်။

"ဟိုလူတွေ ရွှေတွေယူပြီး ပြန်သွားကြတယ်မှတ်လား"

ကံတလူသည် သိမှတ်စိတ်မဲ့ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ လောဘသားတွေ၊ ပြီးမှ ပြောပြရဦးမယ်"

"ကျုပ်လမ်းစဉ်ကို ဖျက်ဆီးတဲ့ ကဝေမကြီးက လဒဖြစ်ပြီးထွက်ပြေးသွားပြီဆိုတာနဲ့ ကိုကံတလူ နိုင်ပီဆိုတာ ကျုပ် သိလိုက်ပြီဗျို့။ အလောင်းကိုထမ်းတဲ့ ဝါးလုံးက ကယ်လိုက်တာ ကံတလူ။ ဝါးလုံးက တံစူးဝါးလို ဖြစ်နေပြီလေ။ လူသေကို ဝါးနဲ့အသုံးပြုပြီး ထမ်းပိုးတာ၊ ထိမိထားလို့ ဝါးက တံစူးဝါး ဖြစ်နေပြီ။ ဟိုမိန်းမဝါးလုံးနဲ့ ထိုးလိုက်မှ နောက်ဆုတ်သွားတာ။ တံစူးဝါးကို ဘယ်လိုအမှောင့်ပယောဂမှ မယှဉ်နိုင်ဘူး – ကိုကံတလူ"

"ကျုပ်မှာ မနက်လင်းအားကြီးထိ တစ်ချိန်လုံး တိုက်ခိုက်နေရတယ်ဗျာ။ ဟိုလူတွေကအစ ကျုပ်ဘက်ကို မပါဘူးဗျို့။ ခြောက် – ပြောရဦးမယ် ကိုဆံရှည်ရေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီလိုဗျ - ကိုတေနောင်တို့၊ ကိုအုန်းမြစ်တို့ ရွှေတွေ၊ နှီးဆီဘူးတစ်ဘူးစီ ယူသွားကြတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်လား - ကိုကံတလူ"

"ဟုတ်တယ်ကိုဆံရှည်၊ လောဘတကြီးနဲ့ ရွှေတွေကိုကိုယ်စီကိုယ်ငယူသွားကြတာ မနက်မိုးလင်းလို့ ကိုယ်ယူသွားကြတဲ့ ရွှေတွေကို ပြန်ကြည့်လိုက်ကြတော့"

"ပြောပါဦး - ကိုကံတလူ၊ ကျုပ်လည်း သိသင့်သလောက် သိပြီးပြီ"

"လား - လား - ကိုဆံရှည်ရေ ရွှေတွေက ရွှံ့တုံးတွေ၊ ကျောက်စရစ်ခဲတွေ ဖြစ်ကုန်ကြရောဗျို့၊ ကျုပ်ဆီ ပြေးလာပြကြတယ်လေ၊ ဒေါသတွေ ထွက်ကြလို့လေ၊ အရှက်တကွဲပဲဗျို့"

ကိုဆံရှည်သည် တည်ငြိမ်စွာ ပြုံး၍နေသည်၊ ဦးခေါင်းကို ညင်သာစွာညိတ်သည်၊

"ဟိုကဝေလဒမက လှည့်ဖြားသွားတာပေါ့ဗျာ၊ ဩော် - ကိုကံတလူ မိတ်ဆွေကြီးရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိထူးကြောင့် ကျုပ်ကိစ္စ ဖြစ်မြောက်သွားခဲ့ပါပြီ၊ ကိုကံတလူ အလိုရှိတာ ပြောပါ၊ မိတ်ဆွေကောင်းကို ကျေးဇူးဆပ်ရအောင် လာခဲ့တာပဲခင်ဗျ၊ ကဲ - လိုတာပြော"

ကံတလူသည် ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းနေသည်၊ ရင်ထဲမှာ ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ယောက်၏ ကိစ္စကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သဖြင့် ကြည်နူးချမ်းမြေ့သော ပီတိတစ်ခုသာ ကိန်းအောင်းနေသည်၊ ရင်ထဲမှာပင် ပကတိငြိမ်းချမ်းကြည်နူးလျက် ရှိသည်၊

"မလိုအပ်ပါဘူး - ကိုဆံရှည်၊ ဟောဒီယာခင်းစိမ်းစိမ်းကြီးက ကျုပ် ရတနာတွေပါပဲ၊ ကိုဆံရှည်ကိစ္စ အောင်မြင်ပြီးမြောက်သွားတာဟာ ကျုပ်ပီတိပါပဲ၊ ကျုပ်အဖို့ပီတိဖြစ်ရခြင်းကလည်း ကျုပ်ကို ကျေးဇူးဆပ်တာပဲပေါ့၊ ကျုပ်ဖြင့် ကြောက်စရာ အရေးအခင်းတွေကို တစ်ချိန်လုံး တိုက်ခိုက်ရင်ဆိုင်ရလိုက်တာဗျာ၊ တော်ရုံလူဆို သေပြီဗျာ"

"မှန်ပါတယ် - ကိုကံတလူ၊ မိတ်ဆွေကောင်းဆိုတာ ရခဲပါတယ်၊ ခြသေ့ဆီဆိုတာ သင်္ဂီရွှေခွက်နဲ့သာ ထိုက်တန်ပါရဲ့၊ သူယုတ်မာတွေ၊ ပညာမဲ့ကျေးဇူးကန်းတွေကို ချီးမြှောက်တော့ လောကကြီးပျက်စီးရုံပဲပေါ့၊ ကဲ - ကျုပ်ပြန်ဦးမယ်၊ နောင် ကျုပ်ကို

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တွေ့ချင်ရင် နာမည်ခေါ်ပြီး တလိုက်တော့ ခင်ဗျားအတွက် လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးခဲ့မယ်ဗျို့ ကဲ - သွားပြီ - ဟိမဝန္တာက ဆရာသခင်တွေက ခေါ်နေပြီဗျိုး"

ကိုဆံရှည်သည် တဲခေါင်းရင်းဘက်တွင် ချထားသော လူတစ်ဖက်စာ ရာဝင်အိုးတစ်လုံးကို လက်ဖြင့် သုံးချက်ပုတ်ကာ ရုတ်ခြည်းပျောက်ကွယ်သွားလေသည် တကား။

"ဩော် - ကိုဆံရှည် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရေ"

ကံတလူသည် ကိုဆံရှည် လက်ဖြင့် ပုတ်သွားရာ ရာဝင်အိုးကြီးကို ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွှေအတိဖြစ်နေသော ရာဝင်အိုးကြီး ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩစွာတွေ့မြင်လိုက်ရပေတော့သည်။

ထို့နောက် ကံတလူသည် ရွှေအနည်းငယ်စီကို ဖဲ့ယူကာရောင်းချပြီး ကျောင်း၊ ဆောက်ခြင်း၊ ရေကန်တူးခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း စသည့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို ဦးဆောင်ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး လူ့ဘဝတွင် ပူပန်ကြောင့်ကြကင်းစွာ နှစ်ပေါင်း ၉၀ ထိ နေထိုင်သွားခဲ့ပေသည်။ ဝိဇ္ဇာတစ်ပါးနှင့် ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံခဲ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

မင်းဘုန်းသိစ်သူ

မွေး၊ ဝဲ၊ ယားနာ

- ဆယ့်နှစ်ရာသီမြစ်ကို ရေနှင့်သွေးလိမ်းပါ။
- ဖွန်ပန်းအဝါအမြစ်ကို ရေနှင့်သွေးလိမ်းပါ။
- ဆိတ်ဖလူးပန်းအရွက် သတ္တုရည်လိမ်းပေးပါ။
- ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည်ကို သံပုရာသီးနှင့် ရော၍လိမ်းပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ္ဆေ မနိုင် နှစ်ဆောင် ပြိုင်

မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)

ဤနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးတွင် တစ္ဆေများ လွန်စွာမှ ထကြွသောင်းကျန်းလျက်ရှိသည်။ တစ္ဆေများဟုဆိုခြင်းမှာ တစ်ကောင်တည်းမဟုတ်သည်မှာ ပေါ်လွင်သည်။ (၉)ကောင်တိတိဖြစ်သည်။ ၎င်းတစ္ဆေကိုးကောင်သည် နှစ်ချို့အကောင်ကြီးများသာဖြစ်၏။ ကာလများစွာကြာနေပြီဖြစ်သော အချိန်ကာလအထိမကျွတ်မလွတ်ကြသေးသော အကုသိုလ် လွန်စွာမှကြီးမားသည့် တစ္ဆေများသာ ဖြစ်တော့သည်။

တစ္ဆေထီးခုနစ်ကောင်၊ တစ္ဆေမနှစ်ကောင်၊ ပေါင်း ကိုးကောင်ဖြစ်သည်။ ဤတစ္ဆေများသည် နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီး၌ ခိုအောင်း၍ ထကြွသောင်းကျန်းနေသည်မှာ ကြာပြီ။ ထကြွသောင်းကျန်းသည်ဆိုရာတွင် လူအများကို ချောက်ရုံလှန့်ရုံတင်မဟုတ်ချေ။ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးရှေ့သို့ ရောက်လာကြသူတို့သည် အသေဆိုးနှင့်သေကြရရှာသည်။ တစ္ဆေများ၏ ကုတ်ချိုးခြင်းကို မရှုမလှခံကြရပြီး အသေဆိုးနှင့်သေကြရသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ယခု အသေဆိုးနှင့် တစ္ဆေ ကုတ်ချိုးခံရ၍ သေကုန်ကြသော လူဦးရေမှာ သယောက်တိတိရှိပြီဖြစ်သည်။ ထူးခြားသည်မှာသေကုန်ကြသောလူ၁၀ယောက်သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူကောင်းသူကောင်းများ မဟုတ်ချေ။ ရဲ၏စစ်တမ်းများအရ လူဆိုးသူခိုး ဖောက်ထွင်းဓားပြ၊ လူကုန်ကူး၊ ခါးပိုက်နှိုက်၊ မူးဒိမ်းကောင်၊ လူသတ်ကောင်၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့ ဖြစ်ကြလေ၏။ သေသူများသည် ယောက်ျား ၁၂ ယောက်၊ မိန်းမ ၆ ယောက် ဖြစ်သည်။ မိန်းမများသည် မကောင်းတာလုပ်စားသော ပြည့်တန်ဆာမ ၃ ယောက်၊ လူကုန်ကူးသူ ၃ ယောက်ဖြစ်သည်။ ယောက်ျား ၁၂ ယောက်သည် လူကုန်ကူးသူ၊ ဖောက်ထွင်းဓားပြ၊ ခါးပိုက်နှိုက်၊ ဓားပြ၊ သူခိုး၊ မူးဒိမ်းကောင်၊ လူသတ် ကောင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် နာမည်ကြီးသည်။ ဤနစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးရှေ့သို့ မည်သူမှ မလာရဲကြ။ ဟိုလွန်ခဲ့သော ကာလများဆီက နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးတွင် မိသားစုဝင်များ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ပထမမိသားစုသည် အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်သည်။ ဆယ်နစ်ဆယ်မိုး နေထိုင်ပြီးမှ အခြားမိသားစုဝင်ကို ရောင်းချပြီး တာဝန်ကျရာ ရှမ်းပြည်နယ်သို့ ပြောင်းသွားသည်။ ပြောင်းလာသော မိသားစုသည် စိုက်ပျိုးရေးသမားများ ဖြစ်သည်။ ခြံကျယ်ကျယ်ကြီးထဲတွင် ရာသီပင်များစိုက်ပျိုး၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုသည်။

ဤသို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ရောင်းချခဲ့သည်မှာ နောက်ဆုံးအဆင့် ဤနစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးသို့ ကိုးကြိမ်မြောက် ပြောင်းရွှေ့လာကြသည့် စပ်တူ စပ်ဖက် စုပေါင်းဝယ်ယူကြသည့် ညီအစ်မမောင်နှမ တော်စပ်ကြသူ ၁၃ ယောက် ဖြစ်သည်။ တစ်ဝမ်းကွဲ၊ နစ်ဝမ်းကွဲ တော်စပ်ကြ၏။ ယောက်ျားသည် ၇ ယောက် ဖြစ်၏။ မိန်းမသည် ၆ ယောက် ဖြစ်သည်။ ယောက်ျား ၇ ယောက်လုံးသည် လူကောင်းများ မဟုတ်ချေ။ လူဆိုး သူခိုးများ ဖြစ်၏။ မူးဒိမ်းကျင့်၊ လူသတ်သော လူသတ်သမားများ ပါသည်။

လူသတ်၊ ဓားပြတိုက်သော သူများပါသည်။ ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်များကိုခိုးယူ၍ ကျွဲပေါ်၊ ဝက်ပေါ်၊ နွားပေါ်၊ ကျွဲဖျက်၊ ဝက်ဖျက်၊ နွားဖျက်သူများ ပါသည်။ မိန်းမ ၆ ယောက်ထဲမှ ၂ ယောက်သည် ငါးစိမ်းသည်များ ဖြစ်သည်။ စရိုက်ကြမ်း၏။ ဝမ်းတွင်းပုပ်၏။ ကျန် ၄ ယောက်သည် ကား ငါ့ဝမ်းပူဆာ မနေသာ၍ ပြည့်တန်ဆာလုပ်စားပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေကြသူများ ဖြစ်သည်။ စိတ်ကောင်းအလွန်ရှိသည်။ သူတစ်ပါးကို ကူညီလိုစိတ် ရှိသည်။ အားလုံးသည် ထောင်ကျ ထောင်ထွက်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ဆိုရလျှင် ယောက်ျား ၇ ယောက်နှင့် မိန်းမ ၂ ယောက်သည် ဤနစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးကို အစွဲအလမ်းကြီးမားစွာဖြင့် သေဆုံးကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်လွန်စွာမှ ကြီးမားလွန်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤအိမ်ကြီးမှသင် သရဲအဖြစ်နှင့် သရဲ ၉ ကောင် စုပေါင်း၍ တစ္ဆေမနိုင် နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးဟု ဆိုရ

www.burmeseclassic.com

လောက်အောင် ထင်တိုင်းကြဲ၍ ထကြွသောင်းကျန်းနေခဲ့သည်မှာ ယခုအထိ ဖြစ်၏။

လေးယောက်သာလွတ်သည်၊ထိုလေးယောက်မှာဝါ့ဝမ်းပူဆာမနေသာ၍ပြည့်တန်ဆာလုပ်စားကြသူများဖြစ်သည်၊ ဤနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးရှေ့သို့ဟိုယခင်ထဲက လူကောင်းသူကောင်း၊ ယောက်ျား မိန်းမ လာရောက်ခြင်းမရှိကြချေ။

လာရန်လမ်းလည်းမသင့်ပေ၊လမ်းကြောင်းမကျခြင်းဖြစ်သည်၊မကောင်းသောလူဆိုး သူခိုး ဓားပြများသာ လာရောက်နားခိုခြင်း၊ ပုန်းအောင်းခြင်း ရှိကြသည်၊

ထို့ကြောင့် သေသူများသည် မကောင်းသောသူများသာ ဖြစ်ကြသည်၊ ကောင်းသူများ မပါဝင်ကြ၊ တစ္ဆေမနိုင် နှစ်ဆောင်ပြိုင်ဟု နာမည်ကြီးလွန်းနေသောကြောင့် သက်ဆိုင်ရာလူကြီးများမှစုပေါင်း၍ဘုန်းကြီးကိုးပါးပင့်ပြီးဆွမ်းကျွေးဆွမ်းကပ်သည်၊ တရားတော်နာ၊ ပရိတ်ရွတ်ပြီး အမျှအတန်းပေးဝေးပါသော်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သည်၊

ကိုးကြိမ် ကိုးခါတိုင်တိုင် ဘုန်းကြီးကိုးပါးပင့်ဖိတ်ပြီး ပရိတ်ရွတ်၊ အမျှအတန်းပေးဝေခဲ့ပါသော်လည်း မရချေ၊ မကျွတ်ပေ၊ ပို၍ ပို၍သာလျှင် သောင်းကျန်းမြဲ သောင်းကျန်းနေလေ၏၊ ကျွတ်ချိန်တန်သော် ကျွတ်၏၊ သူတို့သည်ကား ကျွတ်ချိန်မတန်သေးသောကြောင့် ဖြစ်မည်၊ အကုသိုလ် လွန်စွာမှကြီးမားလေစွ၊

●

ဦးဖြူလှ ...

ဦးဖြူလှသည် သူတော်စင်၊ ဘိုးတော်မဟုတ်ချေ၊ အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူတော်ကောင်းတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်၊ ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့မြဲသည်၊ ဘုရားကိုအကြွင်းမဲ့သက်ဝင်ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူဖြစ်သည်၊ ဘုရား၏ဟောကြားအပ်သော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း သက်ဝင်ယုံကြည်၏၊ ဘုရား၏ တပည့်သားများ ဖြစ်ကြကုန်သော သံဃာတော်မြတ်များကိုလည်း သက်ဝင်ယုံကြည်၏၊

သည့်ကြောင့် ဦးဖြူလှသည် အချိန်နှင့်အမျှ နေ့စဉ်ထာဝရ သရဏဂုံသုံးပါးကိုနှုတ်မှာ ရွရွရွတ်ဆိုနေသူ ဖြစ်သည်၊ တစ်လလျှင် ကိုးရက် အသက်လွတ်စားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည်၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီးစိပ်ခဲ့သည်မှာလည်း ကြာပြီဖြစ်သည်၊

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါ် စေတနာထား၏။ မေတ္တာပွား၏။ ဦးဖြူလှသည် စေတနာရှင်၊ မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်ကြီးဖြစ်သည်။ ခန္ဓာသည်းခံခြင်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ မေတ္တာသမားသက်သက်ကြီးသာ ဖြစ်သည်။ သည်မေတ္တာသမားကြီးသည် သို့မဟုတ် သူတော်ကောင်းကြီးသည် သည်သို့ကြံစည်မိလေ၏။

“ငါ့ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိကို ငါ စမ်းကြည့်ချင်တယ်၊ လူတွေကို ကုပ်ချိုးသတ်နေတဲ့ နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးဆီကို ငါ သွားမယ်။ အိမ်ရှေ့မှာ အသွားအပြန် ကိုးခေါက် တိတိ လမ်းလျှောက်မယ်။ ပြီးတော့ – ထိုင်ပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနဲ့ ပုတီးကိုးပတ် ပြည့် အောင် ပုတီးစိပ်မယ်။ ဒီလို ပြုနေတုန်း တစ္ဆေ ကုပ်ချိုးပြီး သတ်ရင်လည်း သတ်ပါစေ တော့။ ငါ့ရဲရဲကြီး အသေခံလိုက်မယ်။ တရားအလုပ် လုပ်ရင်း သေရတာ မြတ်ပါတယ်။ မသေခဲ့ရင်လည်း ငါ့သီလနဲ့ ငါ့သမာဓိကို ငါ သိရပြီပေါ့။ အစမ်းသပ်ခံနိုင်ပြီလေ”

ဟု တွေးပြီး တစ္ဆေခြောက်သော ကုပ်ချိုးပြီးသတ်နေသည့် နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးရှေ့သို့ ဦးဖြူလှ ရောက်သွားလေတော့သည်။ ပထမဆုံး အိမ်ကြီးရှေ့တွင် အသွားအပြန်ကိုးခေါက်တိတိ လမ်းလျှောက်သည်။ နှုတ်ကတော့ သရဏဂုံသုံးပါးကို တဖွဖွ ရွတ်ဆိုနေ၏။ ပြီးမှ အိမ်ရှေ့တည့်တည့်တွင် နေရာယူ၍ အကျအနထိုင်ပြီး ဂုဏ်တော် ကိုးပါးဖြင့် ပုတီးကိုးပတ်ပြည့်အောင် စိပ်လေတော့သည်။

ဦးဖြူလှ၏ အမြင်အာရုံတွင် သူ၏ ညာဘက်၌ တစ္ဆေငါးကောင်၊ ဘယ်ဘက်တွင် လေးကောင်သည် ဦးဖြူလှ အန္တရာယ်မရှိစေရန် စောင့်ရှောက်ပေးနေကြသည်။ သည့် ပြင် တစ္ဆေလေးကောင်မှ တစ္ဆေမနစ်ကောင် ထွက်လာပြီး ဦးဖြူလှကို ဘယ်ညာမှ နေပြီး အနီးကပ် ယပ်တောင်များ ယပ်ခတ်ပေးနေသည်ဆိုပဲ။

အံ့ဩစရာကောင်းလွန်းလှပေစွ။ ဆန်းကြယ်လွန်းပေစွ။ အမှန်ဆိုရပါလျှင် သူတော်စင်ကိုထားစဦး၊ သူတော်ကောင်းကိုပင်လျှင် မကောင်းသော ပရလောက သားများ မနှောင့်ယှက်နိုင်ချေ။

ယခု သရဲများသည် မနှောင့်ယှက်ကြသည့်အပြင် အန္တရာယ်မရှိစေရန် ကင်း စောင့်ပေးသည့်အပြင် အအေးဓာတ်ရစေရန်ကိုလည်း ယပ်များပင် ခပ်ပေးကြသည် ဆိုတော့ ဦးဖြူလှ၏ သီလ၊ သမာဓိတို့သည်ကား စင်ကြယ်သန့်ရှင်းလွန်းလှပါဘိတော့ သည်တကား။

ဦးဖြူလှသည် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပြီးသောအခါ ရုံးရုံးစိုက်စိုက်ပင် တစ္ဆေကိုးကောင် ကို မေတ္တာပို့လေ၏။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသည်။ ပြီးနောက် ပြုံးဆဲပြုံးလျက်ပွင့်သော

www.burmeseclassic.com

ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ၊ ပြုခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့ကို အမျှပေးဝေ၏။ သုံးကြိမ်သုံးခါအမျှဝေပြီး သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ဆိုပြီးမှ အိမ်သို့ပြန်လေတော့သည်။

အပြန်လမ်း၌လည်း အသွားလမ်းမှာကဲ့သို့ပင် ...

"ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ"

"ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ"

"သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ"

ဟု အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ နှုတ်မှာ ဖွဖွရွတ်ဆိုနေလေတော့သည်။ ဦးဖြူလု၏ သီလ သမာဓိကို စမ်းသပ်ရကျိုးနပ်ပြီ ဖြစ်သည်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီးကိုးပါးစိပ်၍ မိဋ္ဌာန်ဝင်ရကျိုးနပ်ပြီ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တစ္ဆေမနစ်ကောင်သည် ကျွတ်ချိန်တန်၍ ကျွတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးဖြူလု၏ အမျှပေးဝေခြင်းကို ရရှိပြီး "သာဓု သာဓု သာဓု" သုံးကြိမ် ခေါ်ဆို၍ တစ္ဆေအဖြစ်မှ ကျွတ်လွတ်ပြီး ကောင်းရာသုဂတိဘုံသို့ ရောက်ရှိသွားသည်ကို ရွှေရောင်ငွေရောင် တပြောင်ပြောင်ဖြင့် အိပ်မက်တွင်း၌ မြင်မက်ပြီး ဦးဖြူလုတစ်ယောက် အိပ်မက်ဖြင့် သိရလေတော့သည်။

ဦးဖြူလု လွန်စွာမှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိသည်။ အစားထိုးမရနိုင်သော ပီတိ ဦးဖြူလုရင်မှာ ခံစားမိ၏။ တစ္ဆေခုနစ်ကောင်သာ ကျန်တော့သည်ကို ဦးဖြူလုမှအပ မည်သူမျှ မသိကြချေ။

"ဦးဖြူလုတစ်ယောက် နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးရှေ့မှာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးသွားစိပ်တာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ တကယ့်ကို လူတော်လူကောင်းကြီးတစ်ယောက်ပါပျာ"

ဟူသော သတင်းစကားသည် တမဟုတ်ခြင်း ရပ်ကွက်တွင်းမှတစ်ဆင့် တစ်မြို့လုံး၊ တစ်နယ်လုံး၊ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားသို့ရောက်ပြီး ကောင်းသောနာမည်ကြီးခြင်းဖြင့် နာမည်ကြီးသွားလေတော့သည်။

နာမည်ကြီးသည်နှင့်အမျှ ဦးဖြူလုအပေါ်တွင် ယခင်ကထက် ပို၍ပို၍ ချစ်ခင်ခြင်း၊ လေးစားခြင်း၊ ကြည်ညိုခြင်း၊ အားထားအားကိုးခြင်း ပြုသူများသည် လွန်စွာမှ များပြားနေပါတော့သည်။

ကျန်ရှိနေသော တစ္ဆေခုနစ်ကောင်သည် သောင်းကျန်းမြဲ သောင်းကျန်း၍ နေလေ၏။ နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးရှေ့သို့ရောက်လာကြသူများကို ချမ်းသာ ပေး၊ အလစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပေး၊ ခြောက်၏၊ လှန့်၏။ ယခင်ကထက်ပင် ပိုဆိုး၍နေသည်။ ကုပ်ချိုး၍ သတ်ပြီးရင်း သတ်နေပါပြီကော။

●

တစ္ဆေရုနစ်ကောင်၏ သောင်းကျန်းနေပုံသည် လွန်စွာမှ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးဖြစ်ချေ၏၊ သို့ဖြစ်၍ သက်ဆိုင်ရာမှ လွန်စွာမှ နာမည်ကြီးနေသော ရှမ်းပြည်နယ်၊ ရှမ်းရိုးမတွင် နေထိုင်သည့် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့နှင့် ပြည့်စုံပြီးဖြစ်သော အထက်ဂိုဏ်းဆရာကြီးကို သွားရောက်ပင့်ခဲ့လေ၏။

"အကုသိုလ် လွန်စွာကြီးမားတဲ့ နစ်ပေါင်းများစွာ မကျွတ်မလွတ်ကြသေးတဲ့ သရဲတွေဟာ မေတ္တာပို့ရုံနဲ့ မရဘူး။ အမျှပေးဝေရုံနဲ့လည်းပဲ မကျွတ်ကြ မလွတ်ကြဘူး။ သူတို့ကိုနိုင်တဲ့ နိုင်ရာနိုင်ရာ၊ ပိုင်ရာပိုင်ရာတွေနဲ့ ပြုလုပ်မှသာ သူတို့ဇာတ် သူတို့ငြိမ်းသွားကြတာပါ။ ဒါမှလည်း လူတွေကို ဒုက္ခမပေးနိုင်ကြတော့ဘူးလေ။ နှိမ့်ရင် ပိုလို့ပို့လို့သာ ဒုက္ခပေးကြတော့မှာပေါ့"

ဟု ဆရာကြီးမှ ပြောပြသည်။

သည့်ကြောင့် ဆရာကြီးမှ သချိုင်းစောင့် မဖဲဝါကို အသုံးချရမှာဖြစ်ကြောင်း ထပ်ပြော၏။ မကြောက်မလန့်တတ်သော သတ္တိရှိသော လူငယ်ခုနစ်ယောက်ကို ခေါ်သည်။

ညသန်းခေါင်ယံ ၁၂ နာရီတိတိတွင် လွန်စွာမှနာမည်ကြီးနေသော သချိုင်းမြေသို့ ဆရာကြီးသည် တပည့်ခုနစ်ယောက်နှင့်အတူ သွား၏။ ဆရာကြီးသည် မျက်ကွင်းဆေးကို သုတ်လိမ်းထားသည်။ တစ်ပိဿာတိတိ အသင့်ချက်ပြုတ်ပြီးဖြစ်သော အမဲသားဟင်း၊ ထမင်းများကို ယူဆောင်လာသည်။ ရေတစ်ပုံးနှင့် ရေဖလား ခွက်တစ်ခွက်ပါသည်။ ငှက်ပျောရွက်ကြီးကြီးလေးငါးရွက် ပါသည်။ ငါးတောင့်ထိုး၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး သုံးလက်ပါသည်။ ဆရာကြီး အမိန့်မရပဲ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး မထိုးရ၊ အမိန့်ထုတ်ထား၏။

သချိုင်းမြေသို့ ရောက်သောအခါ အသက် ၉၈ နှစ် ဒေါ်သင်းမေဟု ရေးသားထားသော အုတ်ဂူပေါ်တွင် ငှက်ပျောရွက်များ ခင်းသည်။ ပြီးမှ ဆန်တစ်ပြည်ချက် ထမင်းနှင့် တစ်ပိဿာချက် အမဲသားဟင်းများကို ငှက်ပျောရွက်ပေါ်တွင် ပုံထားလိုက်သည်။ ရေဖလားကြီးကြီးထဲတွင် ရေအပြည့်ထည့်ထား၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

လဆန်းရက်မို့ လကွေးကွေးလေးသည် ကောင်းကင်မှာ သာတော့သာသည်။ သို့သော် မသာ့တသာ သချိုင်းမြေမှာ မလင်းတလင်း မှုန်မှုန်ဝါးဝါး။

"သချိုင်းစောင့် မဖဲဝါခင်ဗျာ – ကျွန်ုပ် ဆရာက မဖဲဝါကို အကြောင်းပြု ပင့်ဖိတ်ပါတယ်။ ရောက်တဲ့အရပ်ကနေ ခု မကြာချက်ချင်း ကြွလာခဲ့ပါ။ အထက်ဆရာကြီးများ နိုင်းစေမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်က ပင့်ဖိတ်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မကြာလှမ်းခါ ကြွခဲ့ပါ သချိုင်းတစ်ရာ မဖဲဝါ ခင်ဗျာ"

တစ်ခဏမျှသာ ကြာသည်။

"ဟော – ဟော – လာနေပြီ – လာနေပြီ။ လေထဲကနေ ပျံပြီးလာတာဟော့။ အရပ်ကြီးက ဆယ်ပေကျော်လောက်ရှိတယ်။ ဆံပင်တွေက ဖားလျားကြီးချလို့၊ ထဘီက အနက်ကြီးဝတ်ထားတယ်။ အပေါ်အင်္ကျီက ခါးတောင်အင်္ကျီ၊ နန်းတွင်းသူဝတ်တဲ့ ပုံစံဗျ။ လာကြ – လာကြ၊ ကျုပ်တို့ ဒီအုတ်ဂူကနေ ဟိုအုတ်ဂူဆီကို သွားကြမယ်။ ဂူပေါ်မှာထိုင်ပြီး ကြည့်ကြတာပေါ့ဗျာ"

ဟု ဆရာကြီးမှ ပြောပြီး တပည့်ခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ အနီးရှိ အုတ်ဂူရှိရာသို့ သွားကြလေ၏။

ဆရာကြီးသည် မျက်စိနစ်ဖက်ကို မျက်ကွင်းဆေးများ သုတ်လိမ်းထားခြင်းကြောင့် ပရလောကသားများကို မြင်တွေ့နေရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးသည် သူ မြင်သမျှ တွေ့သမျှကို တပည့်ခုနစ်ယောက်ကို ပြောပြ၍ နေလေ၏။

"ဟော – မဖဲဝါကြီး အုတ်ဂူပေါ်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး ထမင်းနဲ့ ဟင်းတွေကို သူ့လက်ကြီးနဲ့ ဆုပ် ဆုပ်ပြီး သူ့ပါးစပ်ပေါက် အကျယ်ကြီးထဲကို ထိုးထည့်နေတယ်ဟ။ စားနေတာကိုက အားရပါးရမြိန်ရေရှက်ရေပါပဲကွာ။ ဟော – ထမင်းပုံကြီးက အများကြီး၊ စားလိုက်တာ ပြိုက်ခနဲ ပြိုက်ခနဲပဲ။ ရှော့ – ရှော့ သွားရာက အခု ကုန်သွားပြီ၊

ဟော – ဖလားကြီးထဲက ရေကို မော့ပြီးသောက်နေတယ်။ ဟော – ဟော – ကုန်သွားပြီဟေ့"

ဆရာကြီးမှ အမြင်ကို အမြင်အတိုင်း အားပါးတရ ပြောနေသော်လည်း တပည့်ခုနစ်ယောက်မှာ အကြားနှင့်ပင် ကြက်သီးများ ဖျန်းဖျန်းထပြီး မကြောက်သော်လည်း လန့်များတောင် လန့်မိပါသည်။ ကျောတော့ အချမ်းသား။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"သချိုင်းစောင့် မဖဲဝါလို့ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ သချိုင်းပိုင် အရှင်မ မဖဲဝါဟာ၊ နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးမှာ သရဲကိုးကောင် သောင်းကျန်းနေပါတယ်၊ လူတွေကိုလည်း ကုပ်ချိုးပြီးသတ်နေတာပါ၊ ဘယ်လိုမျှ နှိမ်နင်းလို့မရနိုင်ပါ၊ ဒီအတွက်ကြောင့် မဖဲဝါကို ပင့်ဖိတ်ပြီး တိုင်ကြားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊

အရှင်မမဖဲဝါကိုအာခံရဲတဲ့တစ္ဆေမရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်ုပ် ဆရာကောင်းကောင်း သိပါတယ်၊ ကျွန်ုပ် နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ပို့သသော မေတ္တာရေကြည်အေးကို သောက်သုံးပါ၊ နေ့စဉ် စီးဖြန်းတဲ့ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း အရှင်မ မဖဲဝါ လွှမ်းခြုံပါ၊

ကျွန်ုပ်ရဲ့ပြုဆဲ ပြုလတ္တံ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ကောင်းမှုပြုခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်မှအမျှ ပေးဝေပါ၏၊ အမျှ - အမျှ - အမျှ ယူတော်မူပါ၊ အမျှရနိုင်ပါစေ၊ အမျှရ၍ သာဓု - သာဓု - သာဓု သုံးကြိမ် ခေါ်နိုင်ပါစေ၊

ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ကျွန်ုပ်တပည့် ခုနစ်ယောက်နဲ့အတူ အရှင်မ မဖဲဝါ လိုက်ခဲ့ပါ၊ ယခုညတွင်းချင်းပင် နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးဆီသို့ သွားပါမည်၊ အိမ်ကြီးဆီသို့ရောက် ရောက်ချင်းပင် သောင်းကျန်းနေသော သရဲကိုးကောင်ကို အရှင်မ မဖဲဝါ နှိမ်နင်းပေး တော်မူပါ"

ဟု ပြောပြီး ဆရာကြီးသည် တပည့်ခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်ကာ သချိုင်းအပြင်သို့ ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြလေ၏၊ သချိုင်းအပြင်ကိုရောက်မှ ဆရာကြီး သည် ခြေသံကြား၍ နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်သော အခါတွင် ...

သချိုင်းတစ်ရာမဖဲဝါသည် ဆရာကြီး၏နောက်မှခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေ၍ထက်ကြပ် မကွာ လိုက်ပါလိုက်သည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရပါတော့သည်၊

နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးသို့ ရောက်လာကြပြီ၊ ရောက်ရောက်ချင်းပင် သချိုင်းတို့၏ အရှင် မဖဲဝါသည် နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးအတွင်းသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်သွား လေတော့သည်၊

ဆရာကြီးသည် ရောက်ရောက်ချင်းပင် နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးအတွင်းသို့ စူးစူး စိုက်စိုက်ကြည့်လိုက်ရာတွင် ...

"ဟာ - သရဲကိုးကောင်သာ ဆိုတယ်၊ သရဲခုနစ်ကောင်ပဲ တွေ့ပါလား"

ဟု နှုတ်မှ ဖွင့်ဟမိသည်၊

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဆရာကြီး - သရဲကိုးကောင်နာမည်ကြီးနေတာအခု သရဲစုနှစ်ကောင်ပဲရှိတယ်၊ ဟုတ်လား - ဟင် -"

ဟု တပည့်စုနှစ်ယောက်လုံးမှ ပြိုင်တူမေးမိလျက်သား ဖြစ်သွားကြသည်။

"ဩော် - ဒီလိုပါ၊ ငါ့တပည့်တွေဆို ပိုသိမှာပါ။ ဆရာကြီးတောင် အဝေးမှာနေပြီး သိရတာ၊ ကြားရတာပါ။ သူတော်ကောင်းကြီး ဦးဖြူလှလေ၊ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီး ရှေ့မှာဂုဏ်တော်ကိုးပါးနဲ့ ပုတီးကိုးပတ်စိပ်ပြီး အမိဌာန်ပြုအမျှပေးဝေလိုက်တာ သရဲမ နှစ်ကောင် ကျွတ်သွားတယ်လေ၊ ကျွတ်ချိန်တန်လို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့။ အခုတော့ ကောင်းရာသုဂတိဘုံ ရောက်သွားပါပြီ။

ပရလောကသားတွေက ခက်တယ်ကွ၊ အမျှဝေလို့လည်း ရချင်မှ ရတာ၊ ကျွတ်ချိန်မတန်ရင် မကျွတ်ကြသေးဘူး။ အင်း - ဒီသရဲ စုနှစ်ကောင်ကတော့ မဖဲဝါကြောင့် ကိစ္စပြတ်တော့မှာပါ၊ သူတို့ဇာတ် သူတို့ သိမ်းသွားတော့မှာပါ။ လူတွေကို ဒုက္ခမပေး နိုင်တော့ပါဘူး"

ဟု တပည့်စုနှစ်ယောက်ကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပင် သူ၏ အသိ၊ အမြင်၊ အကြား အတိုင်း ပြောပြ၍နေလေ၏။

မဖဲဝါစူးစူးဝါးဝါး အော်လိုက်သည့်အသံကို ဆရာကြီးတစ်ဦးသာလျှင်ကြားလိုက် ရ၏။ အကြောင်းမည်သို့ရှိမည်ကို ဆရာကြီး မသိရသေး။

တစ္ဆေစုနှစ်ကောင်သည် နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးထဲတွင် ဝရုန်းသုန်းကား ပြေး လွှားနေကြသည်၊ မဖဲဝါကိုမြင်၍ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ပြေးလွှားနေကြဟန် တူသည်။

ခဏမျှသာကြာ၏။ တစ္ဆေစုနှစ်ကောင်သည် ထန်းသီးလုံးအရွယ်ပမာဏရှိသော ဆူးများပါသည့် အတောင် ၅၀ ကျော်မျှရှိသော သံဆူးကြိုးအရှည်ကြီးကို ဆွဲယူလာပြီး နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်ကို မျက်ကွင်းဆေးသုတ်လိမ်းထား သော ဆရာကြီး မြင်တွေ့ရလေ၏။

အခုမှ အဖြေပေါ်တော့သည်။

သရိုင်းစောင့် မဖဲဝါ ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မဖဲဝါ အမိန့်ဖြင့် သရဲနှစ်ကောင် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ္ဆေစုနှစ်ကောင်သည် မဖဲဝါကို ဝိုင်းပြီး သုံးတောင်မျှရှည်လျားသော ငှက် ကြမ်းကြီးများဖြင့် ရိုက်ပုတ်ကြသည်၊ မဖဲဝါကို မထိချေ၊ မဖဲဝါကသာလျှင် တစ္ဆေစုနှစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်လုံး၏ ကျရောက်လာသော လက်အရှည်များမှ လက်ဖဝါးကြမ်းကြီးများကို လက်ဝါးချင်းဖိ၍ ချိုးချလိုက်လေ၏။ လက်ချောင်းလေးများပါသော လက်ဖဝါးအမွေးကြမ်းကြီးများသည် တွင်တွင်ကျိုး၍ သွားရေပြီ။

ဒါနဲ့တင် အားမရနိုင်သေး၊ မဖဲဝါသည် လေထဲ မြောက်တက်သွားပြီး တစ္ဆေခုနစ်ကောင်လုံး၏ ဦးခေါင်းကို အကြီးစား လင်ပန်းအရွယ်မျှရှိသော ခြေနောင့်ကြီးကြီးဖြင့် ပေါက်ချလိုက်လေတော့သည်။

တစ္ဆေခုနစ်ကောင် ဖင်ထိုင်၍ မေ့သွားကြသည်ကို ဆရာကြီးမှအပ မည်သူမှ မမြင်ရ၊ မတွေ့ရချေ။

ငုတ်တုတ်မေ့နေသော တစ္ဆေခုနစ်ကောင်လုံး၏ ပါးကြမ်းကြမ်းကြီးများကို မဖဲဝါသည် သူ၏ကြီးမားသော လင်ပန်းတစ်ချပ်စာရှိသည့် လက်ဖဝါးအမွေးကြမ်းကြီးဖြင့် ဘယ်ပြန် ညာပြန် အပြန်ပြန်အလှန်လှန် အားရှိပါးရှိ ရိုက်နေပါတော့သည်။

တစ္ဆေ ခုနစ်ကောင်လုံး အခုမှ မေ့နေရာက သတိရကုန်ကြလေ၏။

မဖဲဝါ အမိန့်ပေးလိုက်ပြီ ထင်၏။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော သရဲနှစ်ကောင်သည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာကြသည်။ ထန်းသီးလုံးအရွယ်မျှရှိသည့် ဆူးများပါသော အတောင်ငါးဆယ်ကျော်ကျော်မျှရှိသည့် သံဆူးကြိုးကြီးဖြင့် တစ္ဆေခုနစ်ကောင်လုံးကို အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်နေလေတော့သည်။

တစ္ဆေခုနစ်ကောင်လုံးသည် ပူးပူးကပ်ကပ်ဖြင့် သံဆူးကြိုးချည်နှောင်ခြင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံနေရပြီး တင်းကျပ်သော ဒဏ်၊ သံဆူးသောဒဏ်ကို လှလှပပကြီး ခံစားနေရလေသည်။

တစ္ဆေခုနစ်ကောင်လုံးကို တစ္ဆေနှစ်ကောင်မှ သံဆူးကြိုးကြီးဖြင့် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ရစ်ပတ်ချည်နှောင်ပြီးမှ မဖဲဝါသည် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် လေထဲတွင် မြောက်တက်သွားပြီး အောက်သို့ ပြန်ကျချိန်တွင် သူ၏ ခြေဖဝါး အမွေးကြမ်းကြီးဖြင့် တစ္ဆေခုနစ်ကောင်လုံး၏ ဦးခေါင်းကို ပေါက်ချလိုက်လေတော့သည်။

တစ္ဆေခုနစ်ကောင်လုံးသည် ဒုတိယအကြိမ် မေ့သွားရေပြီ။ ငုတ်တုတ်မဟုတ်တော့ပေ။ သံဆူးကြိုးတုပ်ထားလျက်နှင့် ယိုင်လဲ၍ မေ့ကုန်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သည်အခါမှ မဖဲဝါမှ ရပ်နားပြီး အမိန့်ပေးလိုက်ဟန် တူပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ္ဆေနှစ်ကောင်သည် သံဆူးကြိုးတုပ်လျက်သားရှိသော တစ္ဆေခုနှစ်ကောင်ကို သံဆူးကြိုးအရှည်ကြီးကို ဆွဲ၍သွားကြလေတော့သည်။ တစ္ဆေခုနှစ်ကောင်လုံး မြေပြင်တွင် ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ပါသွားကြလေတော့သည်။

နောက်ကနေပြီး မဖဲဝါလိုက်သွားလေ၏။ သူတို့ဦးတည်သွားကြသည်မှာ မဖဲဝါ အပိုင်ထားရာနေရာဖြစ်သော သချိုင်းမြေရှိရာသို့ သွားနေကြသည်ကို ဆရာကြီး သိထားလေ၏။

ဆရာကြီးသည် လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝ ပြီးစီးအောင်မြင်သွားပြီဖြစ်၍ တပည့်ခုနစ်ယောက်နှင့်အတူ အိမ်သို့ပြန်လာကြသည်။

သည်အချိန်မှစ၍ နစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးတွင် တစ္ဆေများ မရှိတော့ချေ။

တစ္ဆေခြောက်သည်၊ လှန့်သည်၊ လူတွေကို ကုပ်ချိုးသတ်သည်ဟု မကြားရတော့။

ပိုင်ရှင်မဲ့ဖြစ်နေသော အိမ်ကြီးကို သက်ဆိုင်ရာမှ ဓမ္မာစရိယ အောင်ပြီးဖြစ်သော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဆရာတော်ကို ဘုန်းကြီးကျောင်းအဖြစ် ကျောင်းထိုင်သီတင်းသုံးတော်မူပါရန် လျှောက်ထားပြီး လှူဒါန်းတော်မူလိုက်လေ၏။

ဆရာကြီးလည်း တာဝန်များ ပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍ မိမိ နေထိုင်ရာ ရှမ်းပြည်နယ် ရှမ်းရိုးမသို့ပြန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး၏ရင်ထဲတွင် ဝမ်းသာခြင်း၊ ကြည်နူးခြင်း၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း များစွာဖြင့် ပီတိဖြစ်၍ ပီတိထား၍ နေတော့သည်။

ယခု လက်ရှိအချိန်တွင်မူကား သံဃာအပါးတစ်ရာကျော်ဖြင့် စာသင်တိုက်ကြီး အဖြစ် စာသင်ကြားနေကြပြီး နစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးသည် ယခင်ကနှင့်မတူ တစ်မူထူးခြားပြီး ခမ်းခမ်းနားနား စည်စည်ကားကားဖြင့် သာသာယာယာ ရှိနေပါဘိတော့သည်တကား။

သုခီ အဗ္ဗာန် ပရိဟရန္တု

မောင်လေးအောင် (သန်လျှင်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာ သစ်ပင်ကြီး

ဝင်းငြိမ်း (တောင်ကုတ်)

စာရေးသူတို့ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးပုထိုးတော်ကြီးဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီ အဖွဲ့ဝင်များသည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရွှေနံ့သာစံပြကျေးရွာ အုပ်စု၊ လေးဒေါင့်ကန်ကျေးရွာ ရွှေပေါက်ကျွန်းဓမ္မစခန်းသစ်ကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့သွားရောက်ခဲ့ကြရသည့်အကြောင်းရင်းမှာလည်း ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပုထိုးတော်ကြီး အုတ်မြစ်ချမင်္ဂလာအခမ်းအနား ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် မြေနေရာ အခြေအနေကို သွားရောက်ကြည့်ရှု အတည်ပြုနိုင်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေပေါက်ကျွန်းဓမ္မစခန်းသစ်နှင့် သီတဂူစာသင်တိုက် ပဓာနနာယက ဆရာ တော် ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပုထိုးတော် ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီ၏ ပဓာနနာယက ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော်ဦးပညာစက္ကအရှင်သူမြတ်အား ဝင်ရောက်ဖူးတွေ့ကြပြီး ရွှေပေါက်ကျွန်းဓမ္မစခန်းသစ်ကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီး ဆရာတော် ကြီး၏လမ်းညွှန်ချက်အရမြေနေရာကိုစစ်ဆေးအတည်ပြုခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါရွှေပေါ် ကျွန်း ဓမ္မစခန်းသစ်ကျောင်း မြေနေရာခြံဝင်းအတွင်း၌ တည်ရှိနေသော ရှေး ဟောင်း ဘုရား (မာန်ပြေရန်ပြေစေတီ) နှင့် နောက်ထပ်အသစ်တည်ဆောက်ကိုး ကွယ်ထား သည့် (အေးမြဒီပါ အောင်ချမ်းသာ စေတီ) တို့ကို ဖူးမြော်ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆိုပါ ဘုရားစေတီနှစ်ဆူ၏ ရှေ့နားတွင် လေးဒေါင့်ပုံသဏ္ဍာန် ရေကန်ကြီး တစ်ကန်တည်း တည်ရှိနေသည်။ ထိုရေကန်ကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ရေကန်ကြီး၏ အနီးအနားရှိ ရွာကိုလည်း "လေးဒေါင့်ကန်ရွာ" ဟု ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ယနေ့တိုင် ခေါ်တွင်နေခဲ့ပါသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ ထိုရေကန်ကြီးအတွင်း၌ နတ်နဂါးများ စောင့်ကြပ်လျက်ရှိပြီး ရွာသားများအချို့နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးများကိုပင် အိပ်မက်ပေးလေ့ရှိသည့်အပြင် တစ်ခါတရံပွဲလမ်းသဘင် တီးမှုတ်ကခုန်ကြသည့်အခါတွင်လည်း အချို့အမျိုးသမီးများထံ ပူးကပ်ဝင်ရောက်ပြီး နဂါးများသဏ္ဍာန်ဖြင့် မြေကြီး၌လူးလိမ့်၍ ကခုန်ပျော်ပါးကြကြောင်း သိရှိကြရသည်။

ထိုသို့သော စိတ်ဝင်စားစရာ အကြောင်းအရာ မြောက်မြားစွာတို့အနက်မှ စာရေးသူတို့ ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များအားလုံး အထူးအံ့သြ၍ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသော ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသော ထူးဆန်းသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကိုလည်း မျက်ဝါးထင်ထင် ရှုမြင်တွေ့ရှိခဲ့ကြရပြန်သည်။

ထိုသို့ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာ သစ်ပင်ကြီးမှာ မာန်ပြေရန်ပြေစေတီ (ရှေးဟောင်းဘုရား)၏အနီး၌ပေါက်ရောက်တည်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါ ရှေးဟောင်းဘုရားနှင့်ရေကန်ကြီးတို့မှာလည်း သက္ကရာဇ်၁၈၂၂ခုနှစ်မတိုင်မီကပင်တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။ အထောက်အထားအနေဖြင့် ၁၈၂၂ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့သော လယ်မြေယာနေရာ အကွက်ချရှေးဟောင်းမြေပုံကားချပ်၌ပါရှိနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုမြေပုံကားချပ်ကို လေ့လာချက်အရ လေးဒေါင့်ကန်၊ မာန်ပြေရန်ပြေစေတီနှင့် ထူးဆန်းသော သစ်ပင်ကြီးတို့မှာ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်များဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ကြပေသည်။

အဆိုပါရှေးဟောင်းဘုရားများ (၈၈) အရေးခင်းကာလ၌ ဌာပနာများကိုဖောက်ထွင်းခိုးယူခံခဲ့ရဖူးကြောင်း သိရှိရသည်။ ထိုရှေးဟောင်းဘုရားဘေးနား၌ ထူးဆန်းသည့် သစ်ပင်ကြီး၏ အောက်ခြေပင်စည်၌ သုံးပေကျော်ခန့် အမြင့်ရှိသော ဂူဝင်မုခ်ပေါက်ပုံသဏ္ဍာန် ဂူပေါက် လေးပေါက်မှာလည်း သစ်ပင်ကြီး၏ လေးဖက်လေးတန်၌ တိုးလျှိုပေါက် ဝင်ထွက်သွားလာ၍ရသည့်အပြင် သစ်ပင်ကြီး၏ အထက်သစ်ကိုင်းသစ်ခက်တို့၌ ရှားပါးလှပသော သစ်ခွပန်းမျိုးပင်တို့ ဝေဝေဆာဆာ လှပတင့်တယ်စွာ တွယ်ကပ်ပေါက်ရောက် ပွင့်လန်းတင့်တယ်ရှုမောဖွယ်ရာ မြင်တွေ့ခဲ့ကြရပြန်သည်။

ထိုသစ်ခွပန်းများကိုလည်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ တက်ရောက်ခူးဆွတ်ဖျက်ဆီးသယ်ဆောင်ခြင်းမှာ မဝံ့ရဲကြပါ။ ဤမျှ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ် သစ်ပင်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ရွှေပေါက်ကျွန်းမွှေစခန်းသစ်နှင့် သီတဂူ စာသင်တိုက်တို့၏ ဒေါနနာယကဆရာတော် ဦးပညာစက္ကက ဤသို့ ရှင်းလင်းမိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ -

www.burmeseclassic.com

"ဒကာကြီးတို့ ရွှေပေါက်ကျွန်း မွေ့စခန်းသစ် ကျောင်းဝင်းအတွင်းကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့ကြပြီးပြီဆိုတော့ "မဂ္ဂါဩဃ" သစ်ပင်ကြီးကို တွေ့မြင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီသစ်ပင်ကြီးဟာ သိပ်ထူးဆန်းအံ့ဩစရာကောင်းတယ်။ သိပ်ထူးဆန်းလွန်းတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဘုန်းကြီးတို့ မှတ်သားသိရှိထားသလောက် ပြန်ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီသစ်ပင်ကြီးဟာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဒီနေရာမှာ သစ်ပင်ကြီးကြီးမားမားဆိုလို့ ဒီ "မဂ္ဂါဩဃ" သစ်ပင်ကြီးကလွဲလို့ လုံးဝမမြင်တွေ့ရဘူး။ ရှိလည်းမရှိဘူးလေ၊ အခု ဒကာကြီးတို့ မျက်မြင်ပဲလေနော်"

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဒီအနားပတ်ဝန်းကျင်ရွာတွေက ထင်းအဖြစ် ခုတ်လှဲပစ်လိုက်ကြလို့ပါပဲ၊ သိပ်နမြောဖို့ကောင်းတယ်ဗျာနော်။ အဲ – ဒါပေမဲ့ ဟောဒီ "မဂ္ဂါဩဃ" သစ်ပင်ကြီးက ဘာဖြစ်လို့ ကျန်နေတာလဲ၊ ဘာကြောင့် ထင်းအဖြစ် မခုတ်လှဲကြတာလဲလို့မေးရင် ကြောက်လို့၊ အသက်အန္တရာယ်ဒုက္ခမှာကြောက်လို့ပဲပေါ့ဗျာနော်။ ဒီပတ်ဝန်းကျင်က ရွာသူရွာသားတွေ အားလုံး ဒီသစ်ပင်ကြီးကို မထိရဲ၊ မကိုင်ရဲ၊ မခုတ်ရဲကြဘူး။ ဒါကြောင့် ဒကာကြီးတို့ မြင်တွေ့ခဲ့ကြမှာပေါ့။ သစ်ပင်ရဲ့ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်တွေမှာ တွယ်ကပ်ပေါက်ရောက် ရှင်သန်ဖူးပွင့်ဝေဆာနေကြတဲ့ သစ်ခွပန်းတွေက ဘယ်လောက်လှနေကြတာလဲ။ ပန်းမျိုးကလည်း ကောင်းလိုက်တာ၊ စိတ်ကြည်နူးစရာ၊ ခူးဆွတ်ချင်စရာတွေပဲ။ အဲ – တခြားသစ်ပင်တွေမှာသာ ဒီလိုပွင့်နေလို့ကတော့ အပွင့်ကို မဆိုထားနှင့် သစ်ခွပန်းမျိုးဥတွေကိုပါမကျန် ခူးဆွတ်ခွာယူကြမှာ သေချာတယ်။ ဟုတ်ရဲ့ပါလား။

ဒီသစ်ပင်ကြီးက ယခုလို သစ်ခွပန်းတွေနဲ့ ဝေဝေဆာဆာ စိမ်းလန်းစိုပြေတင့်တယ်လှပနေတာဟာ ဒီသစ်ပင်ကြီးရဲ့ အစွမ်းတန်ခိုးကိုသိလို့ ကြောက်ရွံ့လို့ရှိသေလေးစား ကိုင်းရှိုင်းကြလို့ပဲ ဆိုရမှာပေါ့နော် – ဒကာကြီး"

"တင်ပါ့ – ဘုရား၊ တပည့်တော် တစ်ခုသိချင်တာကတော့ ဒီသစ်ပင်ကြီးကို ရွာသူရွာသားတွေ ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရွံ့ရှိသေကိုင်းရှိုင်းနေကြတာလဲ – ဘုရား။ သူတို့ မြင်တွေ့ဖူးကြလို့လား။ အကြောင်းထူးတော့ ရှိလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ် ဘုရား"

စာရေးသူ သိချင်သည်များကို ဆရာတော်အား မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုက်ရာ ဆရာတော်က ဝမ်းသာအားရ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် ဆက်လက်အမိန့်ရှိလာသည်မှာ ...

"အေး – ဟုတ်တယ်၊ ဒီမေးခွန်းက ဒီသစ်ပင်ရဲ့ အဓိက အချက်ပဲပေါ့။ ဒီလို ဒကာကြီးရဲ့ – ဒီအနီးအနားပတ်ဝန်းကျင် ရွာသူရွာသားတွေက ရှေးရိုးမိဘစဉ်လာကတည်းက လက်လုပ်လက်စား လယ်ယာလုပ် ထင်းခုတ်စားသောက်နေကြတာပေါ့။ (၈၈) အရေးခင်းကာလအတွင်းမှာ ပိုဆိုးတယ်၊ ဘယ်သူမှ ဟန့်လို့ တားလို့ မရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး။ အဲဒီသစ်ပင်နားက ရှေးဟောင်းစေတီ (မာန်ပြေရန်ပြေဘုရား) အတွင်းက ဌာပနာပစ္စည်းတွေကို ဖောက်ထွင်းခိုးယူခဲ့ကြသေးတယ်။ အခု ဒကာကြီးတို့ တွေ့ခဲ့ကြမှာပေါ့။ ဘုရားမှာ ဖောက်ထွင်းထားတဲ့ အပေါက်ကြီးကို အသစ်ပြန်လည်ဖာထေးပြုပြင်ထားရတယ်။ အဲဒီလောက်ထိ မိုက်ရိုင်းကြတာ။ အဲဒါကြောင့် ဒီပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သစ်ပင်တွေမရှိသလောက်ဖြစ်နေကြတာပေါ့။ အရိပ်ခိုနားစရာ သစ်ပင်မရှိသလောက် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အဲ - ဒါပေမဲ့ - အခု ပြောပြတဲ့ "မဏိသြဃ" သစ်ပင်ကြီးကိုတော့ ဘယ်သူမှ မထိရဲကြ၊ မခုတ်ရဲကြ၊ မဖြတ်ရဲကြဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီသစ်ပင်ပေါ်က အကိုင်းတစ်ကိုင်း ချိုးဖဲ့ယူသွားခဲ့ရင်၊ ပန်းတစ်ခက်၊ သစ်ရွက်တစ်ရွက်ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် ချိုးဖဲ့ခူးဆွတ်သွားတယ်ဆိုရင် အဲဒီလို ခူးဆွတ်ယူသွားဖူးသူတိုင်းဟာ အိမ်ကိုရောက်တာနဲ့ ခေါင်းမူး၊ အော့အန်၊ သွေးအန်၊ ဗိုက်အောင့်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မနေနိုင်လောက်အောင် ပူလောင်၍ အဖုအပိမ့်တွေထ၊ ယားယံပြီး အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက် စတဲ့ ဒုက္ခမျိုးစုံ ခံစားခဲ့ကြတာကို ကိုယ်တွေ့ရော မျက်မြင်သိရှိခံစား ကြောက်ရွံ့ပြီး အဲဒီသစ်ပင်နားကိုတောင် မကပ်ရဲကြဘူး ဖြစ်နေကြတယ် - ဒကာကြီး"

"သြော် - ဒါကြောင့် ဒီသစ်ပင်ကြီးက ထီးထီးကြီးကျန်ရစ်နေတာကိုး။ ဒါလည်း တစ်မျိုးကောင်းပါတယ်ဘုရား။ ဒီသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် တည်ရှိကျန်နေလို့သာ ဒီဘုရားနှင့် သစ်ပင်နဲ့ လိုက်ဖက်ညီပြီး ဘုရားဖူးဧည့်သည်တွေလည်း နားနားနေနေ အရိပ်ခိုလို့ ရကြတာပေါ့ ဘုရား"

"အင်း၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ မှန်တာပေါ့ - ဒကာကြီး၊ ဒကာကြီးလည်း ကြုံကြိုက်တဲ့ အခါ ဒီသစ်ပင်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ စာတစ်စောင်ပေတစ်ဖွဲ့ ရေးသားကြဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီး မှတ်သားထားသလောက် ဆက်လက်ပြောပြပါဦးမယ်နော် ဒကာကြီး။ ဒီသစ်ပင်ကြီးကတော့ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ထဲမှာ တစ်ခု ပါဝင်နေတယ်ပေါ့ ဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒကာကြီးတို့ မြင်ခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲလေ။ သစ်ပင်အောက်ခြေ လေးဖက်လေးတန်မှာ မုခ်ပေါက်လေးပေါက်ပါရှိတယ်။ အဲဒီမုခ်လေးပေါက်စလုံးဟာ ဟိုဘက် သည်ဘက် ထုတ်ချင်းပေါက် ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ ထူးခြားချက်ပဲ။ ဒကာကြီး တို့လည်း တွေ့ဖူးကြမှာပေါ့။ တချို့သစ်ပင်များ အဲဒီလို မုခ်ပေါက်ပါတယ်ဆိုပေမဲ့ ဟိုဘက် သည်ဘက် မပေါက်ဘူး။ ပေါက်တယ်ဆိုရင်လည်း အပေါက်ဟာ နှစ်ပေါက်၊ သုံးပေါက် အများဆုံး။ သုံးပေါက်တောင် မရှိသလောက်ပါပဲ။ အဲဒီလို သုံးပေါက် ပါရှိတဲ့ သစ်ပင်ကို "သစ်တံခါး" လို့ ခေါ်ကြတယ်လေ။ ဒကာကြီးတို့လည်း ကြားဖူးကြမှာပေါ့ နော်"

"တင်ပါ - ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား။ အဲဒီလိုဆိုရင် ဒီလို မုခ်ပေါက်လေးပေါက် ပါတဲ့ သစ်ပင်ကို ဘယ်လိုခေါ်ရမှာလဲ ဘုရား"

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူက မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုက်တော့ ဆရာတော်ဘုရားက အတန်ကြာ စဉ်းစားနေလိုက်ပြီး မိန့်ကြားလိုက်သည်မှာ ...

"ဟုတ်တယ် - ဒကာကြီး၊ ဒီသစ်ပင်က ထူးထူးခြားခြား မှစ်လေးမှစ် ပါတယ်ဆိုတော့ ပြီးတော့လည်း ဖျက်ဆီးရိုးဖွဲ့သူတွေကိုလည်း ပြစ်ဒဏ်ပေးတယ်ဆိုတော့ "ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်သစ်ပင်ကြီး" လို့ပဲ ခေါ်ရတော့မှာပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်တယ်နော် - ဒကာကြီး။ အဲ - ဒါပေမဲ့ အခုလောလောဆယ် အများခေါ်နေကြတာကတော့ ဒီသစ်ပင်ကြီးကို "မဏိဩဃဘိုးဘိုးကြီးပင်" လို့ အများက ခေါ်နေကြတယ်။ ဒီသစ်ပင်ကြီးက သစ်ကိုင်းသစ်ခက်ချိုးဖွဲ့ဖျက်ဆီးသူကိုပြစ်ဒဏ်ပေးတယ်ဆိုပေမဲ့ အဲဒီသစ်ပင် "မဏိဩဃဘိုးဘိုးကြီး" သစ်ပင်ရင်းမှာ မူလချိုးဖွဲ့ယူဆောင်သွားတဲ့ သစ်ကိုင်းသစ်ခွက်ကိုပြန်ယူလာပြီး "ဘိုးဘိုးကြီးမဏိဩဃ သစ်ပင်ကြီး" ကိုဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်တွေနဲ့ ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ရှိခိုးတောင်းပန်လိုက်ရုံနဲ့ ချက်ချင်းပျောက်ကင်းသွားကြတယ်။ ဒကာကြီးတို့ရွာထဲရောက်ရင်မေးစမ်းကြည့်ကြပေါ့နော်။ အမှန်တော့ ဒီသစ်ပင်ကြီးဟာ ရှေး ဟောင်းဘုရား မာန်ပြေ ရန်ပြေစေတီနှင့် ဘုရားဖူးဧည့်သည်တွေကို အေးရိပ်အာဝါသပေးစွမ်းနေတဲ့ သစ်ပင်ဖြစ်နေတော့ ဒကာကြီးတို့ စာရေးနိုင်အောင် ရွာထဲမှာ စုံစမ်းမေးမြန်းကြဦးပေါ့နော်။ ဗဟုသုတအဖြစ် ဘုန်းကြီးအဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြပေးလိုက်ဦးမယ်၊ ဒကာကြီးလည်း ဒကာကြီးတို့ စာရေးလို့ရအောင်လို့ပါနော်"

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် - ဘုရား၊ အမိန့်ရှိပါ ဘုရား"

"ဒီလို ဒကာကြီးရဲ့ ပောဒီလေးဒေါင့်ကန်ရွာထဲက အသက် ၇၀ လောက်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ဦးကုလားဆိုတဲ့ဒကာကြီးတစ်ယောက်ဟာ အိမ်မှာ ထင်းအဖြစ်သုံးဖို့အတွက် အဲဒီသစ်ပင်ကြီးကို အမြဲလာကြည့်နေတယ်။ အလစ်ကိုချောင်းနေတယ်ပေါ့။ ခုတ်လိုချင်နေတယ်။ ခုတ်နေရင်လည်း လူတွေ ကြားကြဦးမယ်။ ဒီနေ့ တစ်နေ့မှာ လူတွေ အလစ်ကို မှောင်ရီပျိုးစအချိန်မှာ သစ်ပင်မှစ်ပေါက်ဝထဲကို ကောက်ရိုးတွေ အမှိုက်လောင်စာတွေ ထိုးသွင်းပြီး မီးခြစ်နဲ့ ခြစ်၊ မီးဟုန်းဟုန်းထတောက်တော့ သူ့အိမ်ကို သူ ပြန်ပြေးပြီး အိမ်ကနေ မီးကိုကြည့်နေတယ်။ သူ့အိမ်က ရွာအစွန်မှာဆိုတော့ သစ်ပင်ကိုမြင်နေရတယ်။ သစ်ပင်ကမီးက လူမငြိမ်းသတ်ရပဲ ချက်ချင်း သူ့အလိုသူ ငြိမ်းသွားတယ်။ သူလည်းစိတ်ဓာတ်ကျကြောက်ရွံ့စိတ်နဲ့ပဲအိပ်လိုက်တယ်။ တစ်ညလုံးအိပ်လို့ မရဘူး။ ခေါင်းအုံနဲ့ပါးနဲ့ထိတော့ ပါးပူတယ်၊ ပက်လက်လှန်အိပ်တော့ ကျောပူတယ်၊ မှောက်အိပ် တော့ ရင်ဘတ်ရော၊ ဗိုက်ရော၊ ပေါင်တွေပါ ပူလောင်တယ်ဆိုတော့ တစ်ညလုံး အိပ်မရဘူး။ အော်နေရတယ်တဲ့။ မနက်မိုးလင်းတော့ ဦးကုလား ပါးမည်ကြီး ဖြစ်နေတယ်၊ တစ်သက်လုံး မပျောက်တော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဦးကုလားလည်း မဏိဩဃ ဘိုးဘိုးကြီးသစ်ပင်ကို နေ့တိုင်း ဖယောင်း၊ အမွှေး၊ ဆီမီးထွန်းညှိပြီးနေ့စဉ် လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်တောင်းပန် ရှိခိုးရှိသေကိုင်းရှိုင်းလာလိုက်တာ အခု အသက် ၇၀ အရွယ်ရောက်ပါမှ ပါးက အမည်းကွက်တွေ နည်းနည်းဖြူလာတယ်။ အခုတော့ ပျောက်သလောက်ဖြစ်နေပါပြီ။ ဦးကုလားလည်း နောင်တတွေရပြီး မဏိဩဃသစ်ပင်ကြီးကို နေ့စဉ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊ တံမြက်စည်းလှဲ၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင် ထွန်းပြီး ပူဇော်ပသလေ့ရှိတယ်။ ကြုံရင် ဝင်မေးကြည့်ကြပေါ့ ဒကာကြီးတို့နော်။ ဒကာကြီးက စာရေးဆရာဆိုတော့ အများပြည်သူသိအောင် ဗဟုသုတအဖြစ် ရေးပေးပါ – ဒကာကြီးနော်"

"တင်ပါ့ – ဘုရား၊ တပည့်တော် ရေးပါ့မယ် – ဘုရား"

ဆရာတော် ဦးပညာစက္ကမှ လေ့လာသိရှိထားသမျှ ပြောကြားမိန့်ကြားသမျှ မှတ်စုစာအုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသံဖမ်းတိတ်ခွေဖြင့်လည်းကောင်း ကူးယူရေးမှတ်ကြပြီး ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ မနိဩဂအမည်ရ သစ်ပင်ကြီးအား မီးရှို့ဖြစ်မှားမိခဲ့သူ ဦးကုလားကြီးကို သွားရောက်မေးမြန်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်။

ဦးကုလားမှာ အသက် ၇၀ ကျော်နေပြီဖြစ်သည်၊ ၎င်း၏ မိုက်ပြစ်ကြောင့် ပါးတစ်ခြမ်းလုံးမည်းနက်ခဲ့ရသည်ကိုနောင်တ တရားကြီးစွာ ရရှိခဲ့ပြီး မဏိဩဃသစ်ပင်ကြီးအား အမွှေးနံ့သာ၊ ဖယောင်းဆီမီးဖြင့် ဝန်ချတောင်းပန် တိုးလျှိုးရှိခိုးပူဇော်နေခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ယခုတော့ မျက်နှာတစ်ခြမ်းမည်းနက်နေရာမှ မူလအနေအထားနီးပါး ပြန်လည်ကောင်းမွန်နေပြီဖြစ်၍ အံ့ဩဖွယ်ရာ မဏိဩဃဘိုးဘိုးကြီး သစ်ပင်အား ယနေ့တိုင် ရှိသေလေးစားကာ သိုလ်တော်ပွားများလျက် ရှိနေပါကြောင်း ဦးကုလားကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းဖွင့်ဟပြောပြ၍ သိရှိခဲ့ကြရပါသည်။

ဤသို့ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် မဏိဩဃဘိုးဘိုးကြီး သစ်ပင်မှာ ပူပြင်းသော နွေရာသီများ၌ပင်လျှင် သစ်ရွက်များ ကြွေကျခြင်းမရှိဘဲ အမြဲစိမ်းလန်းစိုပြေလျက်ရှိပြီး သစ်ပင်၏ အကိုင်းအခက်များ၌ လှပသော သစ်ခွပန်းတို့ ဝေဝေဆာဆာ လှပတင့်တယ်စွာ ပွင့်လန်းလျက်ရှိသည့်အပြင် "မာန်ပြေ ရန်ပြေ" ရှေးဟောင်းဘုရား၌ အတုဘုရားဖူးချည့်သည်များကိုလည်း စိတ်နှလုံး ကြည်နူးလန်းဆန်းမှုကို ပေးစွမ်းလျက်ရှိနေပါကြောင်းနှင့် အဆိုပါ မဏိဩဃသစ်ပင်မှာလည်း မြန်မာ့ဆေးကျမ်းများအဆိုအရ အဖိုးတန် ဆေးဖက်ဝင်သစ်ပင်မျိုးနွယ်လည်း ဖြစ်ပါ၍ စာဖတ်သူများ စိတ်ဝင်တစား သွားရောက်၍ ရှေးဟောင်းဘုရားဝင်ရောက်ဖူးမြော်ရင်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ သစ်ပင်ကြီးကိုဗဟုသုတအဖြစ် သွားရောက်လေ့လာ ဗဟုသုတပွားများနိုင်ကြစေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မင်းရွှေမင်း (တောင်ကုန်း)

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

သစ်ပင်ပေါ်မှ အလောင်းကောင်

"အောင်မယ်လေး - လုပ်ကြပါဦး၊ ဟော - ဟောဒီမှာ သစ် - သစ်ပင်ပေါ်မှာ ကြိုး တန်းလန်းနဲ့ လူ - လူသေကြီး"

အရက်ဦး၏ ရောင်နီ သန်းခါစ၊ မှောင်ရီပိုးတဝါး မိုးစက်ပေါက်တို့ တဖျောက်ဖျောက်ကျနေချိန်။

ဤမည်သော အထိတ်တလန့်အသံရှင်သည်ကား မြို့ပေါ်သို့ သပြေပန်းနှင့် ရာသီပွင့်ပန်းများကို ခေါင်းထက်တင်ကာ ရောင်းချရန်အလို့ငှာ ထွက်လာသည့် မြို့နီးချုပ်စပ်မှ ပန်းသည်မကြီးပင် ဖြစ်ချေ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"လူ - လူသေကြီးတော့၊ ပိတောက်ပင်ပေါ်ကြိုးဆွဲချသေ - သေနေ၊ အောင်မယ်လေး - ကြောက် - ကြောက်စရာကြီး"

လူအုပ်ကြီးသည် ရင်တုန်ပမ်းတုန်ဖြင့် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ပြောနေသည့် ထိုပန်းသည် အမေကြီးနားသို့ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ တိုးကပ်ကာ ရောက်ရှိသွားကြလေ၏။ အန်လူအုပ်ထဲမှ တစ်ယောက်သောသူက ပြေးလွှားရင်းလူးလာဆန်ခတ် အကြောက်လွန်နေသည့် အဆိုပါပန်းသည်မကြီးအား အရှိန်သတ်ဆွဲယူထားလိုက်ရလေ၏။

"ဘယ်မှာလဲ - ဘယ်မှာလဲ - အမေကြီး - ဆွဲကြိုးချသေနေတယ်ဆိုတာ"

"ဟို - ဟိုမှာ မတွေ့ဘူးလား။ ပိတောက်ပင်ပေါ် တွဲလောင်းကြီးလေ"

လူအုပ်တို့သည် အမေအိုကြီး ညွှန်ပြရာဘက်သို့ ပြိုင်တူလှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေ၏။

"ဟာ - ဟင် - အို - အလိုလေး - ကျွတ် - ကျွတ်"

"ဟယ် - လူ - လူတစ်ယောက် သစ်ပင်ပေါ်မှာ ကြိုးတန်းလန်း။ အဲ - ဟုတ်ပါဘူး၊ ပုဆိုးတန်းလန်းနဲ့ သေ - သေနေပါလား"

"အမလေး - လျှာကြီးကတစ်လစ်၊ မျက်လုံးတွေလည်း ပြူးထွက်လို့ တကယ့်ကြောက်စရာကြီးပါလား"

"အို - ယောက်ျားသားတစ်ယောက် ပဲ၊ သူ့လုံချည်ကို လည်ပင်းမှာချိတ်ပြီး ကြိုးဆွဲချသေလို့ပါလား"

"ဟ - ဒီလောက်မြင့်တဲ့ ပိတောက်ပင်ပေါ် ဘယ်လိုများ တက်သွားပါလိမ့်။ ပေ (၃၀) လောက်မြင့်တာတောင် သူ့ကိုယ်သူ သေကြောင်းကြံဖို့ကြိုးစားလိုက်တာ၊ အံ့ပါရဲ့တော်"

"အေးကွာ - ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေဖို့အရေး ဒီလောက်မြင့်ပြီး အောက်မှာလည်း ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ တောထနေတာတောင် ဒီလူ ဘယ်လိုများ ကုပ်တက်သွားပါလိမ့်။ စဉ်းစားလို့ကို မရဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထိတ်ထိတ် အလန့်လန့်ဖြင့် အံ့သြတကြီး ဝိုင်းကြည့်နေကြသည့် ကလေး၊ လူကြီး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အားလုံးအပေါင်းတို့သည် အမင်္ဂလာမြင်ကွင်းအပေါ် အာရုံရောက်ကာ မှင်တက်နေကြလေ၏။

လူအုပ်ကြီးသည် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် အနီးကပ်မြင်နိုင်ရန် ကြိုးဆွဲချပြီး တွဲလောင်းကြီး သေနေသည့် အလောင်းကောင် အောက်နားသို့ ချောက်ချားတုန်ရီစွာ တဖြည်းဖြည်းတိုးဝင်လာကြတော့၏။ လူတို့မည်သည် ဘယ်လိုပင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေကြလင့်ကစား စပ်စုလိုစိတ်တို့ကို တားဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရကား သိလိုမြင်ချင်စိတ်ကြောင့်ပင် ကြည့်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

"ဟဲ့ - ဒီအကောင်က ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်မှာနေတဲ့ကောင်လဲ ကြည့်ပါဦးဟ။ အင်း - ငါ့မျက်စိက မှုန်တုန်တုန်နဲ့ဆိုတော့ လူလုံးမကွဲလှဘူး"

လူအုပ်ထဲမှ အသက်အရွယ် ခပ်ကြီးကြီးလူတစ်ယောက်၏ ထောက်ပြပေးလိုက်သည့်စကားကြောင့် အလောင်းကောင်ကြည့် ရှေ့ပွဲလာပရိသတ်တို့သည် သည်တော့မှပင် အတွေးပေါက်လာကာ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာကြ၏။ ထိုကြိုးဆွဲချအလောင်းကောင်သည် ခါးအောက်ပိုင်းတွင် အနက်ရောင်ဘောင်းဘီတိုကို ဝတ်ထားလျက် အပေါ်ပိုင်း၌ဗလာကျင်းကာ လည်ပင်းမှာ တင်းနေအောင် ချည်နှောင်ထားသည် ပုဆိုးကျစ်ကြောင့် ဘယ်မှညာ၊ ညာမှဘယ်သို့တိုင်အောင် တစ်လှည့်စီ အထုံးခံထားရသည့် ကြေးစည်လို ပတ်ချာလည်နေလေ၏။

သေသူမှာ ကြိုးဆွဲချသူတို့ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသည့်အတိုင်း ပြောက်ပက်ပက် မျက်ကွင်းမှ မျက်ဆန်တို့သည် ရှေ့သို့ တစ်လက်မခန့် ပြူးထွက်လာခြင်း၊ နဂိုရှိရင်းစွဲ လျှာသည်လည်း လျှာရင်းမှပြုတ်ထွက်ကာ လျှာကြောနှင့်မဆက်မိသယောင်ယောင် လန်သောနှုတ်ခမ်းမှ ထွက်ကျနေခြင်းတို့ကြောင့် မြင်ကွင်းမှာ သွေးပျက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

"ဟာ - ကျော်မောင်ကြီးပါလား။ ဒီကောင် ဘယ်လိုစိတ်နဲ့များ ခုလိုမအေပ်မစော ကြံစည်လိုက်ပါလိမ့်"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ဟင် – ကျော်မောင်တဲ့လား၊ ဘယ်ရပ်ကွက်ပါလိမ့်"

"အို – ခင်ဗျားကလည်း ပိုက်ကျုံးခုံတွေမှာ လွန်ခုံလုပ်နေတဲ့ ကျော်မောင်လေကွာ"

"ဟို – ဟိုချဲရောင်းတဲ့ နင်းနင်း ယောက်ျား ကျော်မောင်လား"

"အစစ်ပေါ့ကွာ – နင်းနင်းနဲ့ ပေါင်းလာတာ သမီးလေးနှစ်ယောက်တောင် ရနေရောပေါ့"

"အိုကွာ – သူ့မှာ သေလောက်အောင် ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းရှိလို့ နေမှာပေါ့"

"ကဲ – ကဲ – ဒါတွေနောက်မှပြောကြ၊ ခင်ဗျားတို့အလောင်းပိုက်ဆွေးမနေနဲ့ဦး၊ ရဲစခန်းကိုသာ မြန်မြန်အကြောင်းကြားလိုက်ကြ"

ပထမလူနှင့် ဒုတိယလူတို့ အရှီအရှ ပြောနေစဉ် နားကလော်လာသည့် တတိယလူကြီးက ဟန့်တားပြီးခါမှ တာဝန်သိသိဖြင့် အနီးရှိလူငယ်တစ်ဦးသို့ အမိန့်ပေး စေခိုင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစဉ် လူအုပ်ထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် မည်သို့ စိတ်ကူးပေါက်လာသည်မသိ၊

"ဟဲ့ – ကောင်မတွေ၊ နင်းနင်း ယောက်ျား ဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့ နင်းနင်းကို သွားခေါ်ပေးမှဖြစ်တော့မပေါ့၊ နင်းနင်းအိမ်နဲ့ ဘယ်သူနီးလဲ၊ နီးတဲ့သူ သွားခေါ်ပေးကြဦး"

တရားနည်းလမ်းကျကျ ပြောလိုက်သည့် ထိုအမျိုးသမီး၏ စကားကြောင့် လူအုပ်ကြားမှ မိန်းမရွယ်တစ်ဦး ထွက်လာပြီး ...

"ကျွန်မ သွားခေါ်ပေးမယ်၊ နင်းနင်းတို့ အိမ်က ကျွန်မ အိမ်ဘေးမှာပါ"

မိန်းမရွယ်ကပြောအပြီး လူအုပ်ထဲမှ ဖဲခွာထွက်သွား၏။ မကြာခင်မှာပင် လုအောင်နှင့်အတူ ရဲသားသုံးလေးယောက်တို့ အုယားဖားယား ဆိုင်ကယ်ကိုယ်စီဖြင့် ရောက်လာကြတော့၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ထိုမှရဲသားတစ်ယောက်သည်ကြိုးဆွဲချပြီးတွဲလဲကြီးဖြစ်နေသည့်အလောင်း ကောင်ရှိရာပိတောက်ပင်ပေါ်သို့ခဲရာခဲဆစ်ကုတ်တက်လိုက်လေ၏။ပြီးလျှင်အသင့် ပါလာသည့်အပျော့်တမ်းကင်မရာတို့ဖြင့်ဓာတ်ပုံများစွာတို့ကိုတဖျပ်ဖျပ်ရိုက်နေလေ တော့၏။

ရှမ်းပြည်မြို့ကလေး၏ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း မနက်စောစော ဝေလီဝေလင်း အချိန်မို့နှင်းတို့ပင်မကွဲသေး။သစ်ပင်အမြင့်ထက်ဆီမှပြာနှမ်းနှမ်းအလောင်းကောင် ကြီးမှာကား တက်ဖြုတ်ပေးမည့်သူ မရှိရာသေးဘဲ အထီးတည်း ဟီးလေးခိုကာ တွဲ လောင်းကြီးကျလျက် မျက်လုံးအပြူးသား လျှာပြားရိုက်လျက် ခြောက်လှန့်ပြနေ သယောင် ရှိသည်။

"ဟဲ့ - ကလေးတွေ - သွားကြ - သွားကြ၊ ဒါကြီးကို ကြည့်မနေကြနဲ့၊ မင်းတို့ ညညအိပ်မပျော်ဘဲ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်နေလိမ့်မယ်။ ပြန်ပြန် မြန်မြန်ပြန်ကြ တော့"

အနီ တတိယလူကြီးမှ ကလေးများကိုပြန်နိုင်းပြီး မကြာမီမှာပင် ဆိုင်ကယ် တစ်စီးသည်အရှိန်ပြင်းပြင်းမောင်းနှင်လျက် လူအုပ်အနီးသို့ပျာယီးပျာယာ မောင်းချ လာ၏။ ဆိုင်ကယ်သမားကအရှိန်ပင်ကောင်းစွာမသပ်ရသေး။ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ မိန်းမ ရွယ်တစ်ဦးသည် အူယားဖားယား ဆင်းချလာပြီးလျှင် လူအုပ်ကြီးကြည့်နေရာသို့ မျက်ကလူးဆံပျာ မော့ကြည့်ရင်း ...

"အမလေး - ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကိုကျော်မောင်ရဲ့၊ ရှင် - ကျွန်မတို့ သားအမိကို ဘယ်လိုသဘောနဲ့ ထားသွားခဲ့တာလဲ၊ ရှင့်သမီးတွေကို ရှင်ပဲ သိပ်ချစ်တယ်ဆို၊ ရှင် မရှိရင် ကျွန်မတို့ ဘယ်သူ့ကို အားကိုးရမှာတုံး၊ ပြောပါဦး - ကိုကျော်မောင်ရဲ့ ဟီး - ဟီး - ဟီး - အဟင့် - ဟင့် - အင့် - အင်း"

နင်းနင်းဆိုသူ မိန်းမရွယ်သည် ဆွဲထား လွဲထားသည့် မိန်းမနစ်ဦး အလယ် တွင် ရှိလျက်ဖြင့် သေသူကျော်မောင်ရှိရာ ပိတောက်ပင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်ရင်း ရှင် ဘတ်စည်တီးပတ်မကြီးထုသလိုအသံပင်ကောင်းစွာမထွက်နိုင်သည်အထိ ရှိုက်ရင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကန်ရင်း မြေပေါ်လူးလိမ့်ရင်း ရှိုက်၍ ရှိုက်၍ ငိုနေလေ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် ကျော်မောင်ရှိရာ အပင်ပေါ်သို့ ထဘီစွန်တောင်ဆွဲလျက် ပြေးတက်တော့မည့်အလား ဖေပမို့ အနီးအနားမှ မိန်းမများပင် ထဘီစကို ဆွဲထားရချေသေး။

အကယ်၍များ အပင်ပေါ်တက်သွားမိပါက ကျော်မောင့်လိုပင် ထဘီကွင်းစွပ်ကာ ကြိုးဆွဲများ ချလိုက်လေမလားရယ်မပေါ့။

သစ်ပင်ထက်က ကျော်မောင်၏ သည်းထိတ်ရင်မောဖွယ် မြင်ကွင်းရိုင်းနှင့် အတူ တစ်ဖက်မှလည်း နင်းနင်း၏ ငိုချင်းချရင်နှင့်စဖွယ် ဖြစ်အင်ကြောင့် အကြောင်း မသိ သူများအဖို့ နင်းနင်းအတွက်နှင့် မျက်ရည်စို့ကာ ရင်ဆို့မတတ် ဖြစ်နေကြချေ ၏။

အတွင်းသိ အစင်းသိသူများ တချို့ကတော့မှ ...

"ဟင်း - ဟင်း - ဒီကောင်မက ခုမှ လူ့ပုံလယ်မှာ မျက်ရည်ခံထိုးပြနေတယ်။ ဟွန်း - အကြောင်းမသိရင် ခက်မယ်"

ဆိုသော အတွေးဖြင့် ကြိတ်ပြီး မေးငေါ့ပြနေကြသူများ။

ဤအဖြစ်သည်ကား လွန်ခဲ့သော (၁၀) နစ်ကျော်ခန့်က အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်မှု၏ ရလဒ်တစ်ခုအဖြစ် ဖြစ်ပျက်သွားလေသည့် ရှမ်းပြည်တစ်နေရာ မြို့ ကလေးတစ်မြို့မှ ရင်နင့်ကြေကွဲ ချောက်ချားဖွယ်အဖြစ်အပျက်၏ ပဏာမဇာတ် အစပင်တည်း။

●

ဇာတ်အစဖျောက်မထားသူ မိန်းမယုတ်

"အဟင်း - ဟင်း - အသက်ရှုကြပ်တယ်ကွာ။ ရှင်ဖက်ထားတာတွေ တစ်ပတ်လောက်တော့ လျော့ပါဦးလား - ကိုစမ်းအောင်ရယ်။ ဟင်း - ဟင်း - သူ သိမ်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အို – နှင်းကလည်း ကလေးတွေပဲ နီးနီးပေါ့။ ဘာသိတာမှတ်လို့၊ နှင်းယောက်ျား မရှိတုန်း ရတဲ့အချိန်ကလေး မှာ ကိုအောင် အားရပါးရ ချစ်ပါရစေ – နှင်းရယ်"

"ရှူး – တိုးတိုး – ဟိုဘက်ခန်းက ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်မှာ နာတာရှည် လူမမာ အမေအိပ်နေတယ်။ ကြားသွားမှဖြင့် ဟုတ်ပေ့ဖြစ်နေဦးမယ်"

နှင်းနှင်းလည်းမိခင်ကြီးကြားမှာစိုး၍စမ်းအောင်၏ပေါင်တွင်းကြောကိုဆိတ်ဆွဲရင်း သတိပေးလိုက်လေ၏။

ပြီးမှ သူ့စကားကို ဆက်လိုက်ပါ၏။

"ဒါတော့ ဒါပေါ့ – ကိုအောင်ရယ်။ ကြာကြာဝါးမယ့်သွား အရိုးကြည့်ရှောင်လို့ ဆိုထားတယ်မဟုတ်လား။ တော်ကြာ – နှင်းယောက်ျားမပြောမဆိုနဲ့ပေါက်ချလာမှဖြင့် လူသတ်ပွဲတွေ ဖြစ်နေပါဦးမယ်"

"အင်း – ဒီအတွက်တော့ စိတ်ပူမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ။ ပွဲခင်းထဲက ပိုက်ကျူးဝိုင်းမှာ နှင်းယောက်ျား ကျော်မောင်က လွန်ခုံ (အလျော်အစားလုပ်ပေးသူ) လုပ်နေလို့ ကိုအောင် တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ အရက်တစ်ပုလင်းထောင်ထားပေးခဲ့တယ်လေ။ အဲ – ခုလောက်ဆို ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ် ယစ်နေလောက်ကရောပေါ့၊ ဟဲ – ဟဲ"

အထက်ပါအတိုင်းနှင်းနှင်းနှင့် စမ်းအောင်ဆိုသူတိတ်တိတ်ပုန်းလင်ငယ်တို့ ဇာခြင်ထောင်ရင်ကွဲထဲမှ တိုးညင်းသည့်ခြင်ထောင်သံတို့ဖြင့် တီရွှာန်ဇာတ်ခင်းနေသည့်အချိန်တွင်ခြင်ထောင်အပြင်ဘက်သို့အထုတ်ခံရကာဖျာစုပ်ပေါ်ခွေခွေကလေး အိပ်နေရရှာသည့် သမီးနှစ်ယောက်အနက်မှ အကြီးမဖြစ်သူ "နှင်းလှဲ့မောင်" သည် အိပ်မှုန်စုန်မွှားဖြင့် မျက်လုံးနှစ်လုံးကို ပွတ်ကာထလာပါ၏။

ကလေးမလေးသည် သီဝေဝေမျက်လုံးအစုံဖြင့် စုံစမ်းသလို မိခင်ဖြစ်သူနှင့် သူစိမ်းယောက်ျားကြီးတို့အား တစ်လှည့်စီ မပီဝိုးတဝါး ကြည့်လိုက်လေ၏။

"အဖေ – အဖေရောက်လာပြီလားအမေ။ဟင် – အဖေလည်းဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်ကလူကြီးလဲ။ အဖေ မလာသေးဘူး လားဟင်။ အဖေကလေ သူ အိမ်ပြန်လာရင် သမီးတို့အတွက် မုန့်သိုင်းချို့ ဝယ်ခဲ့ပေးမယ်လို့ ပြောထားတယ် – အမေရဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ကောင်မ – နင့်အဖေ ပွဲခင်းမှာ အလုပ်သွားလုပ်တာ သိရဲ့သားနဲ့၊ ပြန်အိပ် – အိပ်ပျော်အောင်အိပ်၊ ခေါင်းထောင်ထမလာနဲ့ကြားလား၊ စောင်ခေါင်းမြီးခြုံပြီးအိပ်၊ နင် မအိပ်ရင်တော့ ငါရိုက်ပလိုက်မှာနော်"

နင်းနင်းသည် နိုးကြောင်နိုးဂုက်ဖြင့် မိမိတို့အချစ်ပလူး၍မှ မဝသေးခင် အနှောင့်အယှက် ဝင်လာသည်မို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကာ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် အကြီးမအား ခြောက်လှန့်လိုက်လေ၏။

နင်းနင်းသည် ကာမအဆိပ်၊ လင်ငယ်စိတ်တို့မွှန်နေပြီဖြစ်လေ၍မိန်းမယုတ်တို့၏ ညာဉ်ဆိုးအတိုင်း သမီးအရင်းပင် ဖြစ်လင့်ကစား အနန္တမေတ္တာဆိုသည့် မိခင်စိတ်တို့ ပျောက်လေပြီတကား။

"ဟင့်အင်း – ဟင့်အင်း – သမီး မအိပ်ချင်တော့ဘူး၊ အမေ့ဘေးနားက ဘယ်သူလဲ၊ အဖေလာရင် တိုင် – တိုင် ပြော"

"တယ် – ဒီကောင်မလေးငါလုပ်လိုက်ရ၊ ငါ့များစစ်လားဆေးလားနဲ့၊ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် နင့်အပူ တစ်ပြားသားမှ မပါဘူး၊ ဒီမှာမိလှဲ့၊ ခုကတည်းက ပြောထားမယ်နော်၊ နင့်အဖေ ပြန်လာရင် အိမ်ကို ဘယ်သူလာတယ်၊ ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ လုံးဝပြန်မပြောရဘူး၊ ကြားလား၊ အဲ – တိုင်ပြောရင်တော့ နင့်ငါ့အကြောင်းသိတယ်နော်၊ အရင်လို အသေရိုက်သတ်ပစ်မယ်၊ ငါ့များ ဘာမှတ်"

"ရိုက် – ရိုက် – အသေသာရိုက် သတ်ပလိုက်"

ဒီအယုတ်တမာမ – အရေးကောင်း ဒိန်ခေါင်ဖျက်တဲ့ ကောင်မလေး၊ ဟင်း"

နင်းနင်းစကားပင် အဆုံးမသတ် လိုက်ရ၊ ခြင်ထောင်ထဲ အိပ်ရာပေါ်မှနေ၍ နင်းနင်းခါးကိုဖက်ကာ တစောင်းလှဲနေသည့်စမ်းအောင်ကစိတ်ပျက်လက်ပျက်အသံဖြင့် မီးလောင်ရာ လေပင့် လိုက်လေ၏။

အကြီးမ နင်းလှဲ့မောင် မိခင်လက်ဖောင်းထက်မှန်းသိနေလေ၍ခွန်းတုံ့မပြန်ပဲ တော့ဘဲ အငယ်မသင်းလှဲ့မောင်အနီးသို့ ရှိုက်သံသဲ့သဲ့ဖြင့် ခွေခွေလေး အိပ်လိုက်ရချေတော့၏၊ ကြောက်ကြောက်နှင့် အိပ်စက်လိုက်ရပေမဲ့ တရှိုက်ရှိုက်အသံတို့ ရင်ခေါင်းဝမှ အဆီးအတားမဲ့ထွက်ကျနေဆဲ၊ အငယ်မလေးမှာတော့ စောင်ခြုံကြား

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

လူတချြားဖြင့်ခေါင်းအုံးပေါ်ခြေစွတင်ကာအပြစ်ကင်းသည့်ကလေးပီပီအပူအပင်မရှိ အိပ်မောကျနေလေ၏။

ကလေးတို့၏အကျင့်စရိုက်ပေမို့ခေါင်းချသည်နှင့်ရှိုက်သံတစ်ဝက်၊ ဟောက်သံတစ်ဝက် အိပ်မောကျသွားပြီဖြစ်သည့် အကြီးမကို မေးငေါ့ပြရင်း စမ်းအောင်က နင်းနင်းကို မေးလိုက်ပါ၏။

"ဒါထက် – နင်းနင်းကိုမေးရဦးမယ်၊ ဒီအကြီးမက ကျော်မောင်နဲ့ရတဲ့ကလေး မဟုတ်ဘူးဆို"

နင်းနင်းသည်မထင်မှတ်ဘဲအမေးခံလိုက်ရသည့်စမ်းအောင်၏အမေးစကား ကြောင့် ကျင်စက်နှင့် အတို့ခံလိုက်ရသလို တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ခနဲ တုန်သွား၏။

အခိုက်အတန့်ချိန်အတွင်း မည်သို့ပြန်ပြောရမှန်း မသိနိုင်လောက်အောင် အာစေးထည့်ခံလိုက်ရသည့်နှယ် ငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း တုံဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေ လိုက်ရတော့၏။

"ဟဲ – ဟဲ – ဆိတ်ဆိတ်နေတော့ ဝန်ခံဆိုတဲ့စကားအတိုင်းပါပဲလား နင်းနင်း ရယ်။ နင်းနင်း ဝန်မခံလည်း ကိုယ်ကတော့ သိပြီးသား။ ဟား – ဟား – သိပြီးသားပေါ့။ ဒီကလေးမရဲ့တိတ်တိတ်ပုန်း အဖေအရင်းဟာ ကိုယ့်အသိ ချိုတူးပဲဆိုတာ နင်းနင်း မပြောရင် ရှိရမယ်။ တစ်လောကလုံးက သိနေကြတယ်လေ။ ဟား – ဟား – ဟား – ဟား – အေးလေ ယောကျာ်းဆိုတာ ကိုယ်နဲ့ အတူတူအိပ်ဘူးတဲ့ မိန်းမအကြောင်းကို လူတကာတွေ့တိုင်းကြွားလုံးထုတ်တတ်ကြ၊ ဟင်း – ဟင်း –"

နင်းနင်းသည် စမ်းအောင် စကားကြောင့် အရုပ်တစ်ရုပ်လို စိတ်မသက်မသာ စွာ ငြိမ်ခံနေလိုက်ရတော့၏။

"ဒါတွေ ကိုယ် သိတာကြာပါပြီကွာ။ မွေ့မွေ့ချင်း မြေမြင်ပါတယ်။ ဘာလဲ – ကိုယ်က မင့်လင်တော်မောင်ကို ပြောပြလိုက်မယ်လို့ မင်း ထင်လား၊ စိတ်ချ – မင်း ကိုယ့်ကိုစွာမချမချင်း ကိုယ်မပြောပါဘူး။ ဟဲ – ဟဲ – ၊ ကဲ – ဒါတွေ အသာထားလိုက် တော့၊ ကြည်နူးနေတာလေးတောင် ဘယ်ပျောက်ကုန်မှန်းမသိတော့ဘူး"

●

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဖနီးဖြစ်သူ နင်းနင်းနှင့် သူ့စိမ်းယောက်ျားတို့၏ တိုးညင်းသည့် ခြင်ထောင်သံဖြင့် ပြောနေကြသည့် စကားသံတို့ကို အိမ်အပြင်ဘက်မှ ခွေးကတက်ပေါ်တက်ဖို့ အလုပ်မှာ အမှတ်မထင် ကျော်မောင် ကြားလိုက်ရ၏။

သို့ဖြင့် ကျော်မောင်သည် လှမ်းလက်စခြေလှမ်းတို့ကို ပြန်ရုပ်ပြီး လျှင် တဒိတ်ဒိတ်ခုန်သော ရင်ဖြင့်ဆက်ပြီး နားစွင့်နေလိုက်၏။ ထိုညက ပွဲခင်းထဲမှ ပိုက်ကျူးပိုင်းတွင် မိမိလို ဇာတ်တူသားလွန်ခုံသမားချင်း စကားများကြ၍ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ပိုင်းမသိမ်းခင် အိမ်ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ လက်ထဲမှာတော့ သမီးတို့အကြိုက် မုန့်သိုင်းမြှုလေးငါးခုအား ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နှင့် ထုပ်ပြီးဝယ်ပြန်ခဲ့လေ၏။ မယားဖြစ်သူ နင်းနင်းနှင့် တီတီ တီတီပုန်း လင်ငယ်တို့၏ မျောက်မယား ခွေးဇာတ်ခင်းနေသည်ကို လက်မှုးလက်ကြပ် မမြင်ရလင့်ကစား အလိုရမ္မက်ကြီး စွာဖြင့် လှိုက်မောနေသံ၊ ညည်းသံ၊ တာသံ၊ ခရာသံတို့၏ ပြင်းရှစွာနှိပ်စက်မှုတွေကြောင့် ဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိသည့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုတို့သည် ကျော်မောင့် အသည်းတစ်ပြင်လုံးအား ထက်ရှရှ မားဦးချွန်ဖြင့် စိမ်ပြေနပြေ ထိုးဆွနေသလို နာလိုခံခက် ဖြစ်စေတော့၏။

ကြားကြားချင်းမှာ ကျော်မောင်သည် မိမိဦးခေါင်းအား နေ့ခေါင်ခေါင်မှာ မိုးကြိုးအပစ်ခံလိုက်ရသည့်နှယ် ဦးနှောက်နှင့် အသိစိတ်တို့မှာ ခန္ဓာကိုယ်မှ တဒင်္ဂမျှ ဖဲခွာထွက်ပြေးသွားသလို နလုံးသွေးတို့ ဆူဝေကာ လူ့စိတ်ပျောက်မတတ် ချာချာ လည်သွားလေ၏။

အံ့သြခြင်း၊ ယူကျုံးမရခြင်း၊ နပ်ပစ် ခံရလေခြင်း၊ နွားအကျခံလိုက်ခြင်းဆိုသည့် နာကြည်းချက် တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ဘာကို ဘယ်လိုလုပ်လိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်သည့် အစွမ်းသတ္တိတို့ ခန်းခြောက်ကုန်လေ၏။ ကျော်မောင့် နလုံးသား၊ ကျော်မောင့် အမြင်လွှာမှာတော့ သူ အလွန်တရာချစ်သည့် သမီးလေးနှစ်ယောက်၏ သနားစဖွယ် ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် မျက်နှာများကိုသာ မြင်ယောင်နေမိလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ပြင် ဇနီးဖြစ်သူ နှင်းနှင်းနှင့်ကြားကူလီစမ်းအောင်တို့၏ ပတ်ရွဲနှပ်ရွဲ စကားသံတို့ကိုသာ နလုံးသားနှင့်ရင်း၍ နာကျင်ကြေကွဲစွာ နာခံမိလျက်သား ဖြစ်နေပြန်၏။

"ဩော် - သမီးကြီးက ငါ့သမီး မဟုတ်ဘူး၊ လင်ငယ်နဲ့ရထားတဲ့ သမီး ဆိုပါလား။ အို - မဟုတ်ဘူး - မဟုတ်ဘူး - သမီးကြီးဟာ ငါ့သမီးအစစ်ပါကွာ၊ သမီးကြီးကလည်း ငါ့ဆိုရင် အရမ်းချစ်၊ အရမ်းကို တွယ်တာတာလေ။ တစ်ခါ တစ်ခါ သမီးကို ချိုပိုးပြီး နေပူထဲ လမ်း ထွက်လျှောက်လို့ သမီးကို ဦးထုပ်ဆောင်းပေးထားရင်တောင် "အဖေကြီး နေပူမှာပေါ့။ ရော့ - သမီးဦးထုပ်ကို ယူဆောင်းဆိုပြီး သူ့ ခေါင်းပေါ်က ဦးထုပ်ကိုအတင်းချွတ်လို့ငါ့ကိုဆောင်းပေးတတ်တဲ့ သမီးလေး၊ မုန့်စားနေရင်လည်း "အဖေကြီးစား" ဆိုပြီး သူ စားနေတဲ့ မုန့်ထဲက ငါ့ပါးစပ်ထဲကို အတင်းထိုးသိပ်ထည့်ပေးနေကျ၊ အို - မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သမီးကြီး နှင်းလှဲ့မောင်ဟာ ငါနဲ့ မွေးထားတဲ့ ငါ့ကလေးပါကွာ။ ဟီး - ဟီး - သမီးရေ သမီးကြီးဟာ အဖေ့သမီးမဟုတ်ဘူးတဲ့။ အဖေ ရင်ကွဲရပြီ သမီးရဲ့ အဖေ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့ သမီးရယ် - ဟီး - ဟီး"

ကျော်မောင်သည် ဤသို့ဖြင့် တီးတိုးစွာညည်းတွားရင်း စိတ်နှင့်ကိုယ် မကပ်ချေတော့ဘဲ ချစ်စွာသော သမီးနှစ်ယောက်အတွက် ဝယ်လာခဲ့သည့် မုန့်သိုင်းဖြူအထုပ်ကလေးအား အိမ်ရှေ့တံစက်မြိတ်အောက်တွင် ဘုတ်ခနဲ ပစ်ချပြီးသကာလ သူရူးတစ်ယောက်ဟာ ဦးတည်ရာမဲ့ ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

•

ယောင်ခြောက်ဆယ်နှင့် လူတစ်ယောက်

"ငါ ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ခုတော့ ငါ့ဘဝ ပျက်ပြီ၊ ငါ ဘယ်ကိုသွားရပါ့"

ပွဲခင်းထဲမှ ပိုက်ကျူးလွန်ခံတွင် အလျော်အစားလုပ်ရင်း တစ်ခွက်တစ်ဖလားသောက်ရင်း မည်မျှအမူးလွန်သွားသည်မသိ၊ ကျော်မောင်သည် အရိုက်အတန့်တော့ အမူးပြေသွားသလိုရှိသော်လည်း ရှမ်းတရုတ်မီးတောက်အရက်၏ ထုံးစံအတိုင်း ခေလ

www.burmeseclassic.com

တိုက်လေမှုးရီလေမို့ ကျော်မောင်သည် ဦးတည်ရာမဲ့ လျှောက်သွားရင်း စိတ်နှင့်ခန္ဓာ ကင်းကွာသွားခဲ့လေပြီ တည်း။

သူ သည် ခြေဦးညွှန် လေရာလမ်းအဖြစ် လျှောက်သွားရင်း ဒီပင်္ကရာ တောင်ပေါ်စေတီ၏ အုတ်လှေခါးပေါ်သို့ မသိစိတ်၏ နိုင်းစေချက်ဖြင့် လေးတွဲ့စွာ တစ်ထစ်ချင်း နင်းတက်နေမိလေ၏။

ကျော်မောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးဖောတို့ ပျံကာ လူမှာလည်း ခြေ၊ လက်တို့ပင် မသယ်ချင်လောက် အောင် ညောင်းညာကိုက်ခဲနေပေပြီ။ သူသည် အုတ် လှေခါးထိပ်ရှိ ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးရှေ့တွင် ခြေပစ် လက်ပစ် လှဲ ချလိုက်ကာ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် သပ္ပာယ်စွာ စံပယ်နေတော်မူသည့် စေတီကြီးကို လက် အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးလိုက်လေ၏။

"အရှင်ဘုရား - တပည့်တော်ရဲ့ရင်ဘတ်တစ်ခု လုံး မီးအမြှိုက်ခံရသလို မခံမရပ်နိုင်အောင် တောက် လောင်နေပါပြီ - ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ကယ်မတော် မူပါဦး ဘုရား"

ကြီးစွာသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့နှင့် ကြုံလာ ရသည့်အခါ ဘုရားကိုတ၊ သတိရတတ်သည့် လူတို့၏ သဘောသဘာဝအတိုင်း ကျော်မောင်သည် ဒီပင်္ကရာ စေတီတော်ကြီးအား လက်အုပ်မိုးလျက် တိုင်တည် လိုက်၏။

'ဟီး—ဟီး—
ဒီကို တန်းလာတာပဲမျိုး။
ခင်များတို့အဖွဲ့ကို
သတိရလွန်းလို့ပါမျာ။
အင်း—လာရင်း
ဗြာနကတော့
ဟိုးပီတောက်ပင်
ထိပ်ဖျားကပေါ့။
ကျုပ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ကြိုးဆွဲချပြီး
ခုန်ဆင်းလာခဲ့တာလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လဆုတ်ပက္ခညဥ့်တစ်ညမို့စေတီတော်ကြီးမှာ တိမ်ညိုတိမ်မည်းတွေကြားမှ မစို့တစို့ ရွှေအိုရောင် အလင်းစက်သည် လျှပ်လက်လိုက်တိုင်း ပျိုးပျိုးပြက်ပြက် လင်းလက်နေလေ၏။

အဆမတန်သောက်ထားမိသည့် အရက်ရှိန်ကြောင့် ကျော်မောင်သည် နင်းနင်းနှင့် အမှတ်မထင် ဆုံတွေ့ခဲ့ပြီး အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရပုံ၊ အိမ်ထောင်ကျစဉ်အတွင်း ကြုံရာကျပန်းလုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးခဲ့ရပုံ။

နင်းနင်းနှင့် အိမ်ထောင်သက် (၁၀) နှစ်ကျော်မှာ သမီးနှစ်ဦးပင် ထွန်းကားခဲ့ပုံတွေကိုတောင်စဉ်ရေမရတွေးမိပါတော့၏။ သို့ဖြင့် အတိတ်ဖြစ်ရပ်တို့သည် မူးရီနေသောကျော်မောင့်ဦးနှောက်ထဲသို့တစ်လှာချင်းတစ်ခုချင်းတရေးရေး တရိပ်ရိပ်ပုံရိပ်ထင်လာတော့၏။

●

ရမ္မက်ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် အချစ်အိမ်လေး

"ဝက်ကွ"

"ငါးရှဉ့်ကွာ"

"ဖားပေါ်မှာပါ"

"ဟေ့ - တို့ကတော့ တောင်ပံတဖျပ်ဖျပ်ခတ်တဲ့ ကြက်ဖပဲ ပုံအောမှာကွ"

တစ်ခုသော အသုဘအိမ်မှ ကစားဝိုင်းတွင် ဖြစ်၏။ ရှမ်းပြည်မြို့ကလေး၏ ထုံးစံတစ်ခုပေမို့ ပိုက်ကျူးဝိုင်းနှင့် လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းတို့မှာ မသာအိမ်ရှေ့ကနားဖျင်းထိုးထားသည့် တာလပတ်အမိုးအကာအောက်တွင် သူ့အစုနှင့်သူ ကိုယ်သန်ရာ ကစားဝိုင်းသက်မှာ လေးကောင်ဂျင်ထိုးရင်း ပိုက်ကျူးရိုက်ရင်း ကိုယ်စိတ်သန်သလို တိုးဝှေ့လျက် ရှိနေကြ၏။

ထိုညက ကျော်မောင်သည် အရက်ကလေး တမြမြ ငွေစကလည်းတချွင်ချွင် ရှိနေရကား ပိုက်ကျူးဝိုင်းမှ ထလာကာ လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းဘက်သို့ ကူးလာခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

အညီရှိရာ ယင်အုံဆိုသည့်အတိုင်း လောင်းကစားသမားတို့သည် ဘယ်အိမ်မှာ အသုဘပိုင်းရှိမည်ဆိုတာ စုံစမ်းနေကျမို့ ခုလိုမသာအိမ်နှင့် ဆုံလိုက်ရချိန် ရေငတ်သူ ရေတွင်းထဲကျသလို အလျှိုလျှိုရောက်လာကြတော့၏။ အကွက်ကောင်းကို ချောင်း နေသည့် ကျော်အောင်မှာလည်း သူငါလောင်းကစားသမားများသို့နှယ် ဤမသာဝိုင်း သို့ ရောက်ဖြစ်ရချေတော့၏။ လက်ထဲမှာ ငွေလျှံငွေပေါ ဝက်ထောနေသည့် ကျော် မောင်သည် လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းရှိရာသို့ ငွေအထပ်လိုက် ဆုပ်ကိုင်ကာ တိုးတိုးဝှေ့ဝှေ့ ဝင်လေ၏။ သူ့ရှေ့တွင် ကုန်းလိုက်ကွလိုက်ဖြင့် ရှေ့မှ လေးကောင်ဂျင်ဖယားထဲသို့ ကိုယ်သန်ရာ အကောင် (ဝက်၊ ကြက်၊ ဖား၊ ငါးရှဉ့်) အကွက်ထဲသို့ ထိုးကြေးများကို ပစ်ချနေသည့်မိန်းမရွယ်တစ်ဦးမှာတော့ကျော်မောင့်ဒေါးတွင် "ဖား – ဖား" ဟုသဲကြီး မဲကြီး ကုန်းအော်နေပေ၏။ မိန်းမရွယ်မှာ ကျစ်လျစ်တင်းရင်းသော တင်ပါး၊ ပြည့်ဖြိုး ဝင်းစိုသော မျက်နှာ၊ သူမအနားမယောင်မလည် ရောက်လာသည့်ကျော်မောင်အဖို့ လေးကောင်ဂျင်သို့ပင် စိတ်မရောက်နိုင်တော့။

ထိုမိန်းမရွယ်၏သဘာဝကဖန်ဆင်းထားလေသည့်အလှတို့စုဝေးရာ ရပ်ဝန်း ဒေသတွေကြောင့် ကျော်မောင့်အဖြစ်မှာ စိတ်ဆင်ရိုင်းကိုမျှ ချုန်းမအုပ်နိုင်ချေပဲ ရင်တို့ သာ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေပေတော့၏။

"ဟာ – ဝက်တဲ့။ ဖားပဲ အောထိုးမိတော့ ပါတာလေးလည်း ကုန်၊ ပလုံစွပ်သွား တာပဲ"

သူမသည် ဖားထိုးထားပါလျက် ဝက်ထွက်လေခြင်းဆိုသည့် ယူကြုံးမရစိတ် ဖြင့် အရှက်ပြေ ညည်းချင်းဆိုရင်း ဆီးရွက်ခန့်မျက်နှာဖြင့် ဒေါးဘီသို့ အကူအညီ ရလိုရငြား မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ ဝေ့စိုက်ကြည့်လေ၏။

ကိုယ့်ဖာနှင့်ကိုယ် လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းထဲမှ ထိုးကြေးများအပေါ် သရဲမရဲ (သားရဲမင်းရဲ) စီးနေကြသည့် ကျားကျား မမ၊ ဝေနေယျလူသားအပေါင်းတို့သည် လောဘမီးလျှံဖြင့် မိမိတို့ထိုးထားသည့်အကောင်သို့သာ မျက်လုံးကျွတ်ထွက်မတတ် ပြူးတူးပြဲတဲ အာရုံစိုက်နေကြ၍ ကျော်မောင်နှင့် အနီ မိန်းမရွယ်လေးတို့ အပေါ် အာရုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မစိုက်အားကြရချေ။ လော လောဆယ်မှာ ငွေယားကလေးတွေ ရှိနေသေးသည့် ကျော်မောင်သည် ထိုမိန်းမပျိုအနီးသို့ မယောင်မလည်ကပ်ကာ တိုးတိုးလေး သွေးထိုးစမ်းကြည့်လိုက်၏။

"ဒါနဲ့ - ငါ့ညီမ ဂျင်ထိုးဖို့ ငွေလိုနေလို့လားဟင်၊ အစ်ကိုစိုက်ထားပေးမယ်လေ။ နိုင်ရင် ပြန်ပေးချင်ပေး၊ မပေးလည်း ရတယ်နော်"

မိန်းမပျိုသည် ကိုယ့်အတွေးနှင့် ကိုယ်၊ လေးကောင်ဂျင်ဖောကပ်နေ သည်မို့ မိမိအနီးသို့ ကပ်လာသည့် ကျော်မောင်အား ယခုမှ သတိထားမိလေတော့၏။

"ဩော် - အင်း - အင်း - ငွေလိုနေတာတော့ အမှန်ပဲအစ်ကို၊ အဲ - အားနာစရာကြီး ဖြစ်နေမလားမသိ"

"အို - အားမနာပါနဲ့၊ အစ်ကို့မှာ ပိုက် ကျူးဝိုင်းထဲက နိုင်လာလို့ ငွေလျှံဝက်တောနေတယ်လေ။ ရှုံးလည်း ဒီလောက်နဲ့ဘာမှမဖြစ်လောက်ပါဘူး။ လောင်းကစားဆိုတာ ကြွေတစ်လက်ကြက်တစ်ခုန်ဆိုသလို လှံထမ်းတာ မြင်ပေမယ့် ကံထမ်းလာတာ မမြင်ဘူးမဟုတ်လား။ ညီမ ရဲရဲသာချထိုးလိုက်၊ ညီမအရင်းပြန်ရတဲ့အပြင် အနိုင်တောင် အများကြီးရဦးမယ်လို့ အကို့အာရုံမှာ ပေါ်နေတယ်"

ကျော်မောင်သည်ဤသို့အတည်ပေါက်ဖြင့် သိမ်းသွင်းပြီးသကာလ ထိုမိန်းမပျိုထံသို့ ထောင်တန်တစ်အုပ်အား ဘေးလူတို့ မမြင်စေရန် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး လက်တို့ပြီး ထုတ်ပေးလိုက်လေ၏။

"ဩော် - ကြောင်စံတွင်းပျက်နှင့် ဆက်ရက်တောင်ပံကျိုးတို့တော့ တစ်ခုသော အသုဘကစားဝိုင်းမှာ တွေ့ကြလေပြီတည်း"

မိန်းမပျိုသည် တိုးတိုးတိတ်တိတ် လက်တို့ပေးလာသည့် ကျော်မောင့်ထံမှ ထောင်တန်တစ်အုပ်ကို ဘေးဘီသို့မလှုံမလဲကြည့်ရင်း ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်လေ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် တိုးခွေ့နေသော လူအုပ်ကြီးမှ ပြုံဆင်းလာသည့် "လူစီးကြောင်း" အပေါ် အစွင့်ကောင်းယူကာ ကျော်မောင်သည် ထိုမိန်းကလေးထံပါးသို့ လူချင်းကပ်မျှ ပူးဝင်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

ကျော်မောင်သည် အနီမိန်းမ၏ တန်ဖိုးထားလျှို့ဝှက်အပ်ပေးသည့် ရှိက်ဖိုကြီး ငယ် ရှတ္တိယကောက်ကြောင်း အစုစုတို့အား လူအုပ်ကြီး မဖိမိစေရန် သူ့ရဲကောင်း တစ်ဦးအဖြစ် ကာကွယ်ပေးသလိုလိုနှင့် ဆင်ကြဲကြဲနေလေ၏။

သည်တုန်းက ကျော်မောင့်ရင်မှာ ကလီမာလ်နတ် ကုလားဘုရားပွဲ လှည့် လည်သည့်နယ် ရင်တုန်စဖွယ် တဒိန်ဒိန် မြည်နေသလို တံတွေးကိုသာ အနိုင်နိုင် မျိုချ နေရလေ၏။

"ဩော် - ရင်ခုန်မိတာ ကျော်မောင့်အတွက် အချစ်ဟု ယူဆထားလေရော့ သလား"

မှောက်မိုက်မှာ ချောင်ကြိုက်ကြသည့် ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်နှစ်ဦးမှာတော့ မဆိုစလောက် လရိပ်အောက်မှာ ဆက်လျှောက်လာကြရင်း ကျော်မောင်သည် ထို မိန်းမပျိုပေးသည့်ငွေကို မယူလေပဲ သူမလက်ကလေးကိုသာ ဆုပ်ကိုင်ထားလျက် အမိပ္ပာယ်ပါသော မျက်ဝန်းတစ်စုံဖြင့် ညှို့ယူဖမ်းစားလိုက်ပါ၏။

သို့ဖြင့် ရောက်တတ်ရာရာ စကားတို့ကို ဖွေရှာပြောဆိုရင်း မိန်းမရွယ်အိမ် ရှေ့သို့ ရောက်လာကြတော့၏။

"သွားမယ်နော် - အစ်ကို၊ ခုလို ကူညီတာ ကျေးဇူးကမ္ဘာပါရှင့်။ ဟင်း - ဟင်း"

လူတို့မည်သည် မိမိစိတ်ဝင်တစားမျှော်လင့်တောင့်တသည့်အရာတစ်ခုအား မမျှော်လင့်ဘဲ ရလိုက်သည့်အခါ လွန်မင်းစွာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်တတ်သည့် သာဓကလိုပင် ပိုင်သေအပိုင်တွက်ထားသည့် ကျော်မောင်သည် အလိုပြည့်သည့် မျက်နှာဖြင့် ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်နေလေ၏။

"ကောင်းပါပြီဗျာ - နောက် ညလည်း ဆက်ဆက်လာခဲ့ဖို့ မမေ့နဲ့ဦး၊ အကို အသုဘအိမ်မှာပဲ မျှော်နေမယ်နော်။ ဩော် - ဒါနဲ့ မေးဖို့ မေ့တော့မလို့ ညီမ နာမည် လေး ပြောဦးလေ"

"ညီမနာမည်လား - နှင်းနှင်းပါတဲ့ရှင်"

●

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသုဘညတွင် လောင်းကစား ဖြစ်ကြသည့် တစ်ပတ်ခန့်အချိန်အတွင်း ကျော်မောင်နှင့် နှင်းနှင်းတို့သည် ရံဖန်ရံခါ လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်း၊ တစ်ခါတလေတော့လည်း ပိုက်ကျူးဝိုင်းတို့တွင် ဝင်ကစားရင်း တစ်စစနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လာကြတော့၏။ ထိုအချိန်က ငွေကိုလေလိုရေလို သုံးဖြုန်းပြနိုင်သည့် ကျော်မောင့်အဖို့ ငွေမျက်နှာဖြင့် သိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့သလို "နှင်းနှင်း" အဖို့ရာလည်း ရေထွက်ပေါက်တစ်ခုလို တရပေါသွန်ကျနေသည့် ငွေတွင်းရှေ့ ခြေချထားပြီးဖြစ်ရကား ကျော်မောင့်အပေါ် ကျားပိန်တွယ်သလို မလွတ်တမ်း ကျားကုပ်ကျားခဲ တွယ်တတ်နေလေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် အသုဘဝိုင်းအစတွင် တွေ့ခဲ့သည့် ရမွှက်အချမ်းသည် အသုဘဝိုင်းပြီးသည်နှင့် အချစ်စမ်းရေအိုင်မှသည် အိမ်ထောင်ရေး ရွှံ့နွံအိုင်တွင်းသို့ စီးမျောသက်ဆင်းမိကြချေတော့၏။

ကျော်မောင်နှင့် နှင်းနှင်းတို့သည် အထူးအထွေ မင်္ဂလာမဆောင်ကြချေပဲ ရပ်ကွက်လူကြီးအချို့ကို ပင့်ဖိတ်ပြီးသကာလ လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းဖြင့်သာ ပြီးစလွယ်ပင် မယားအရာမြောက်လိုက်ကြလေ၏။

မင်္ဂလာမဆောင်ခင် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ခန့်အလိုတွင် စိုးကြီးဆိုသူ သူငယ်ချင်းက သတိတော့ ပေးသေးသေး၊

"ဟေ့ကောင် – ကျော်မောင်၊ မင်းနဲ့ နှင်းနှင်းဟာ တွေ့တာဖြင့် မကြာသေးဘူး။ ခုလို အတည်ယူဖို့မင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ မစောလွန်းဘူးလား သူငယ်ချင်းရာ၊ မင်းတို့အချစ်က ငါ စဉ်းစားမိသလောက် ပြောရရင် ဘာသံယောဇဉ် နှောင်ဖွဲ့မှုနဲ့မှ မတည်ဆောက်ရသေးဘူး။

ကုန်ကုန်ပြောမယ်ကွာ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တဏှာရာဂဆိုတဲ့ တပ်မက်မှုတစ်ခုတည်းနဲ့ စလာတဲ့ အချစ်ကွ၊ ငါတော့ နှင်းနှင်းကို ကြည့်ရတာ သိပ်ဘဝင်မကျဘူး၊ ဘယ့်နယ်ကွာ – ငွေမြင်ရင် ငမ်းငမ်းတက်နေတဲ့ မိန်းမကွ၊ နှင်းနှင်းရဲ့ကြွန်အင် လက္ခဏာကို ကြည့်လိုက်တော့ ဘာတဲ့ ရှေးမြန်မာပညာရှိတွေ ပြောကြ၊ ရေးကြ

ww.burmeseclassic.com

တဲ့ ဟတ္တနီလိုမှ မိန်းမယုတ်မျိုးကွ။ ကြည့်ပါလား၊ အသားနီစပ်မပေါင်းအပ်လို့ ဆိုထား တယ် မဟုတ်လား။ အင်း - အသားက နီစပ်စပ် ပွယောင်းယောင်း၊ မျက်စိအကြည့်က စူးရှရှနဲ့ တကယ့်ကောက်ကျစ်တဲ့ ဆင်မျက်လုံးအတိုင်း။ မင်းနဲ့ငါဟာ ဟိုးကလေးဘဝ ကတည်းက လည်ပင်းဖက် ကြီးလာကြတဲ့ သူငယ်ချင်း အရင်းခေါက်ခေါက်တွေဆို တော့ ငါ့ သူငယ်ချင်း "နွားမရှုံ့ပိတ်" ရသွားမှာ စိုးရိမ်လို့ကွ"

ထိုအချိန်က ပက်ပက်စက်စက် ဣတ္ထိယဝေဖန်ရေးလုပ်ခဲ့သည့် စိုးကြီး စကား ကြောင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် နင်ပဲငဆ စကားများလိုက်ရပေသေး၏။

သို့အတွက်ကြောင့်ပင် စိုးကြီးသည် ကျော်မောင်နှင့် နင်းနင်းတို့၏ မင်္ဂလာ လက်ဖက်ရည်ပွဲသို့ပင် မတက်ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါချေ။

နင်းနင်းနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ကျော်မောင်သည် လောင်းကစားဝိုင်း မရှိသည့်အခါများတွင် ကြံ့ရာကျပန်းအလုပ်အဖြစ် သစ်စက်အလုပ်ကြမ်းသမားဘဝ၊ ပန်းရန်လက်သမားဘဝ၊ ကျောက်ထုလုပ်သားအဖြစ် အလျဉ်းသင့်သလို ဝင်လုပ်ရင်း နင်းနင်းနှင့် ပေါက်ဖွားလာသည့် သမီးနှစ်ယောက်တို့အား လုပ်ကျွေးသမှုပြုခဲ့လေ၏။ ကျော်မောင် အလုပ်မှ အိမ်ပြန်နောက်ကျသည့်ညများတွင် နင်းနင်းသည် အသုဘ ရှိသည့်အိမ်များသို့သွားကာ သူမဝါသနာရင်းစွဲဖြစ်သည့်ပိုက်ကျူးဘေးထိုးခြင်း၊ လေး ကောင်ဂျင်ထိုးခြင်းတို့ကို ကျော်မောင် လစ်လျူလစ်သလို ဝင်ကစားနေတတ်၏။

ကျော်မောင့်မှာ လင်ကိုယ်မယားစိတ်တူကိုယ်မျှ ကစားကြသည်အား မတား မြစ်လိုသော်လည်း မိမိမရှိချိန်တွင် တစ်ယောက်တည်း ထွက်ကစားခြင်းအပေါ် ဘဝင် မကျနိုင်။ ထို့အတူ ညားခါစ လုံးကြီးပေါက်လှ မယားအပေါ်တွင်လည်း စိတ်မချနိုင်ချေ။ ၅ကြိုလိုအခါမျိုးတွင် လင်မယားနှစ်ယောက် ကတောက်ကဆ စကားများရတော့၏။ နင်းနင်းကတော့ "ခွေးပြီးကောက်ကျည်တောက်စွပ်" သည့်ပမာ လင်ရပြီးတာတောင် အပျိုတုန်းကလို အချိုးမျိုးရိုးနေဆဲ။

"ကိုမောင်ရယ် - ရှင်က တစ်ဖက်တစ်လမ်းကပင်ပင်ပန်းပန်းတကြီး ငွေရှာနေတာ မကြည့်ရက်လို့ နင်းလည်း မောင်တစ်ထမ်းမယ်တစ်ရွက်အနေနဲ့ ငွေထွက်ရှာတာပါ။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ဟင့် – ဟင်း။ ငါ့ယောက်ျားကို သိပ်ချစ်တော့ ရှင် ခုလို ခွေးတလုံးလုံးနဲ့ ပြန်လာတာ မမြင်ရက်ဖူးရှင့်"

"ဒါတော့ ဒါပေါ့ – နှင်းရယ်။ မင်း နားလည်ရမှာက မင်းဟာ ကာမပိုင်လင်ကြီး နဲ့လေ။ မင်း ဘာပြောမလဲ။ ဟင်း – ဟင်း – လောင်းကစားဝိုင်းထဲက ယောက်ျားတွေရဲ့ ကြားမှာ တိုးလိုက်ခွေ့လိုက်၊ အိုကွာ – တို့လိုက် ထိလိုက်၊ အဲ – လက်ကမြင်းတဲ့ကောင် နဲ့တွေ့လို့တော့လား၊ ထွီ – ငါ မပြောလိုက်ချင်ဘူး"

"တော်တော့ – ကိုကျော်မောင်၊ ရှင် နဲ့ နှင်းတို့ ဘယ်လိုစတွေ့ကြသလဲဆိုတာ ကော ရှင်ပြန်စဉ်းစားမိသေးရဲ့လား။ ဟွန်း – ကိုယ့်ကျတော့ အကောင်း၊ မခုတ်တတ်တဲ့ ကြောင်လို အပေါက်မျိုး ချိုးမနေစမ်းပါနဲ့ရှင်။ ရှင်ဟာလေ ကိုယ်နဲ့နှိုင်း မရှိုင်းဆိုသလို လူတိုင်း ကိုယ့်လိုပဲဆိုပြီး ဆွဲတွေးမနေနဲ့၊ နှင်း သိတယ်နော်၊ ရှင် ဘယ်လောက် သောင်းကျန်းခဲ့လဲ။ ပြော – နှင်း မသိဘူးများ မှတ်နေလား၊ နှင်း ဒီလောက်မအပါဘူး ကိုကျော်မောင်ရယ်၊ ဟွန်း – မသိရင်ခက်မယ်၊ ဟင်း – ဟင်း"

နှင်းနှင်း၏ ချက်ကျလက်ကျ ခနဲ့တဲ့တဲ့စကားကြောင့် အရှိုက်ထိသွားသည့် ကျော်မောင်သည် အရုက်ကြီးရုက်ကာ သူ့မျက်နှာလည်း ရဲခနဲ ဖြစ်သွား၏။

သည့်နှယ် မိမိရရတွယ်တတ်သည့် နှင်းနှင်းအပြောတွေကြောင့် ကျော်မောင်မှာ မည်သို့မျှ ခွန်းတုံ့မပြန်သာသည့် အဖြစ်များမှာ အမြဲလိုလိုပင် ကြုံခဲ့ရလေ၏။

ထိုစဉ်က "မိန်းမသစ္စာ မုသားသာတည့်" ဟု ဆိုအပ်သည့် ပညာရှိတို့ စကား အပေါ်ငကျော်မောင်ခမျာ မသိလေရှာသလား။

ဤသို့ ဤနှယ် စကားအချေအတင်များပြီး ညအိပ်ရာဝင်သည့်အခါတိုင်း နှင်းနှင်းသည် သပိတ်မှောက်ကာမှောက်အိပ်ခါဖြင့် "ဖုတ်လေသည့် ငါးပိ" ရှိသည်ဟု မထင်သလို ရေငုံနှုတ်ပိတ် အိပ်ဟန်ဆောင်နေတတ်ပြန်၏။ သည်အခါများတွင် စိတ် ကောက်နေသည့် နှင်းနှင်း ဘေးမှာ ယောင်တောင်ပေါင်တောင်ဖြင့် ပြုနေကျအလုပ် ကို မပြုရသူလို ကျော်မောင် အတွေးဆန့်ရချေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်လေ – နင်းနင်းနှင့် ညားခါစမှ စ၍ ယခုအချိန်ထိ အိပ်ရာထက်မှ နင်းနင်း၏ အကျင့်စရိုက်တို့သည် တရေးရေးပေါ်လာလေ၏။ သူငယ်ချင်း စိုးကြီး ပြောလည်းပြောလောက်ပါပေ၏။ အိမ်ထောင်ရေး သုခအား မျှဝေခံစားကြချိန်တွင် နင်းနင်းသည် တစ်ဖက်သတ် ဆန်ဆန် ပြုကျင့်လွန်းလှချေ၏။ ပိုက်ကျူးကဲ့သို့သော ကစားပိုင်းတွင် လွန်စွာလုပ်ပြီး ညည့်နက်မှ ပြန်လာရတိုင်း အရက်ကလေး၊ တထွေထွေဖြင့် ကျော်မောင် အနားယူ ဖိမ်ယူချင်လှပြီ။ ထိုရောအခါ နင်းနင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာကို မျှော်လင့်တကြီး စောင့်စားနေဟန်ဖြင့် အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေသည့် ကျော်မောင်အား အနှောင့်အယှက်ပေးလေ၏။ မရိုးမရွ နှိုးဆွလှုပ်နှိုးနေတတ်ချေ၏။ မောကြီးပန်းကြီး နွမ်းလျစွာ အိပ်ဖို့ ပြင်သည့် ကျော်မောင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ၏ ပရောပရ ကျီစယ်လာသည့် အထိအတွေ့တို့အပေါ် စိတ်မသာယာနိုင်၊ အလုပ်ပင်ပန်းခဲ့သည် မဟုတ်လား။

"နင်းကလည်းကွာ – မောင် အရမ်းပင်ပန်းလာတယ်။ ကိုယ့်ကို မနှောင့်ယှက်ရင် ကောင်းမယ်"

ကျော်မောင် သည်သို့ဟန့်တားတော့ နင်းနင်းကမခံ၊ ကက်ကက်လန်အောင် ရန်တွေ့ရင်း ...

"ဩော် – တော်၊ ရှင်က ခုတော့ ပင်ပန်းလာတယ်၊ မူးလာတယ်ပေါ့လေ။ "စိမ်းကားမှ ဘုရားဖြစ်၊ ဘိန်းစားမှ မယားချစ်" ဆိုတဲ့ စကားကို ရှင် မေ့နေပြီလား။ ရှင်ဟာလေ ဘိန်းစားတွေလောက်တောင်မှ အထာမညက်ဘူး။ အ.ကို အ.တယ်။ ဟိုတုန်းက အရက်သမား မယားတွေပြောသလို ရှင်ဟာလေ တစ်ပိုင်းနဲ့ပဲ တန်တဲ့လူ"

နင်းနင်း ပြောလိုက်သည့်စကားအဆန်းကြောင့် တဒင်္ဂမျှ ကျော်မောင်မှာ အိပ်ချင်စိတ်ပြေ အမူးပြေသွားကာ ငေါက်ခနဲ ထထိုင်မိလျက်သား ဖြစ်သွားလေ၏။

"ဟင် – ဘာပြောတယ်၊ ဘယ် – ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ငါ့မိန်းမရဲ့။ နင်း ပြောတဲ့ တစ်ပိုင်းနဲ့ပဲ တန်တယ်ဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲကွ"

နင်းနင်းသည် သူ့နံဘေးတွင် ဇဝေဇဝါဖြစ်ကာ ငုတ်တုတ်ကလေး ထိုင်နေသည့် ကျော်မောင်အား သူ့ဘက်သို့ ဆွဲလှည့်လိုက်ရင်း အထင်သေးသည့် အပြုံးငြိုးဖြင့် ပြုံးလိုက်၏။ မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"ရှင့်ကို အရက်သမားပုံပြင်တစ်ခု ပြောပြမယ်၊ မယုံရင် ပုံပြင်လို့ပဲမှတ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်မ ပြောတာကို တစ်သက် လုံး မသေမချင်း မှတ်ထားဦး၊ အင်း - တစ်ခါကပေါ့၊ အရက်သမားတစ်ယောက်ဟာ ညတိုင်း ပုံမှန်အရက်တစ်ပိုင်း တစ်ပိုင်းသောက်ပြီးမှ မိန်းမနဲ့ ဝင်အိပ်တာ လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ အဆင်ကိုပြေလို့ပေါ့၊ အဲ - တစ်ညတော့အမြည်းကလည်းကောင်း၊အရက်ကလည်းကောင်းမို့သောက်ကောင်းကောင်းနဲ့ သောက်လိုက်တာ တစ်ပိုင်းကျော်လို့ တစ်လုံးတောင်ကုန်လို့ ကုန်မှန်းမသိတော့ဘူးတဲ့၊ ဒီတော့ အမူးလွန်ပြီး လူမှန်းသူမှန်း မသိတော့တဲ့ အမူးသမားဟာ သူ့မိန်းမဘေးမှာပဲ တခေါခေါနဲ့ အိပ်မောကျသွားပါလေရော၊

အဲ - အိပ်မပျော်နိုင်တာက သူ့မိန်းမပေါ့၊ အင်း - ညသန်းခေါင်ကျော်လောက်သူ့ယောကျ်ားလည်း တရေးနိုးလာရော မအောင့်နိုင် မအည်းနိုင်ပြောဖို့ စောင့်နေတဲ့မိန်းမက ဘယ်လိုပြောလိုက်သလဲ သိလား ...

"ယောကျ်ား - နောက်ညဆိုရှင့်ကိုတစ်ညလုံးကုန်အောင်သောက်ခွင့်မပေးတော့ဘူး၊ ရှင်ဟာလေ တစ်ပိုင်းနဲ့ပဲ တန် တယ်" ဆိုတာလေ၊

●

အိမ်ထောင်ရေးသုခ မမျှတရာမှ

"သူငယ်ချင်းကျော်မောင် - မင်းကိုပြောစရာရှိတယ်၊ ငါပြောရင် မင်းစိတ်ဆိုးမလား၊ ငါ့ကို ဆွဲထိုးချင်စိတ် ပေါက်လာမလားတော့ မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ကွာ ငါကတော့ သူငယ်ချင်းကောင်းပီပီ အမှန်းခံပြီးတော့ ပြောရမှာပဲ၊ ဒီတော့ မင်းကို ငါ မပြောပြခင် မင်းတို့ အိမ်ထောင်ရေး၊ အတွင်းရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါ့ကို ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းပဲ ငါ မေးတာကို ဖြေစေချင်တယ်ကွာ၊ အကြောင်းရှိလို့ မေးတာနော်"

ပွဲခင်းထဲမှ တစ်ခုသော စားသောက်ဆိုင်မှာ အရက်သောက်ရင်း ကျော်မောင်နှင့် စိုးကြီးတို့ စကားပြောဖြစ်ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကျော်မောင်သည် သောက်လက်စအရက်ခွက်ကို အပြီးတိုင် မော့ချလိုက်လေ၏။ ဝက်ခေါင်းသုပ် ပန်းကန်ထဲမှ အမြည်းတစ်ဖွန်းကို ခပ်စားရင်း သူငယ်ချင်း စိုးကြီး၏ စကားအသွားအလာအပေါ် ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် အာရုံစိုက်ကာ နားစွင့်လိုက်ပါ၏။

"သူငယ်ချင်းရာ – ပြောမှာဖြင့် ပြောစမ်းပါ။ တကတည်း စကားပလ္လင်ခံနေလိုက်တာ မင်းစကားကို ကြားရတာ ရင်ထိတ်လိုက်ရတာ"

ကျော်မောင့်အပြောကြောင့်စိုးကြီးသည်ပြောသင့်မပြောသင့်အတန်ကြာမျှ ချင့်ချိန်နေသေး၏။

"အေးကွာ – မင်းကိုပြောရမှာအားလည်းနာတယ်၊ သနားလည်းသနားတယ်ကွာ၊ မင်းမိန်းမသတင်းကို ကြား – ကြားရတာ သိပ်မဟန်ဘူး။ နင်း – နင်းနင်းရဲ့ငယ်ရည်းစားဆိုလား၊ ဟိုချွေးမ သား ချို့တူးဆိုတဲ့ကောင်၊ အေ့ – မင်း အိမ်ပြန်မအိပ်တဲ့ညတွေ မင်း – မင်း – အပြန်နောက်ကျတဲ့အခါတွေမှာ"

စိုးကြီးသည် သည်နေရာရောက်တော့ သူ့စကားကို မည်သို့ ဆက်ရမှန်းမသိသလို ကျော်မောင့် မျက်နှာကိုငေးကြည့်ရင်း ဆွံ့နေလေ၏။

"ဘာ – ဘာကွ။ ငါ – ငါပြန်မအိပ်တဲ့ညတွေမှာ ဘာဖြစ်လဲကွ။ ငါ့ – ငါ့ကို ပြောပြ"

စိုးကြီးစကားကြောင့် ကျော်မောင် ရင်သည် မီးတောက်အရက်နှင့်အတူ ဗလောင်ဆူနေချေပြီ။

"အေးကွာ – ငါ့သူငယ်ချင်းကို ပြောရမှာ မင်းအစား ရင်နာလိုက်တာကွာ။ မပြောလို့ကလည်း မဖြစ်တော့။ စိတ် အေးအေးထားပြီး နား – နားထောင်ပေတော့ – သူ – သူငယ်ချင်းရာ။ အေး – မင်း ပြန်မအိပ်တဲ့ညည အပြန်နောက်ကျတဲ့ ညတွေမှာ ချို့တူးဆိုတဲ့ကောင် မင်းအိမ်ကို သူခိုးချွတ်နင်းသလိုဝင်လာပြီးမင်းမိန်း – မိန်း – မိန်းမနဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်း ညားနေကြသတဲ့ကွာ။ ဘေးအိမ်တွေက ငါ့ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောပြလို့ ငါသိထားတာတော့ ကြာပြီ။ ငါ့သူငယ်ချင်းကို ပြောမထွက်လို့ ခုလိုအရက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောက်မှပဲ ပြော – ပြောထွက်တော့တယ်၊ ချိုတူးဆိုတဲ့ကောင် ခရီးလွန်နေလို့ ဗိုက်မပေါ်ခင် မင်းကို နွားမရွှံ့ဖိတ် ယူလိုက်ရတာ ယ်တဲ့ကွ။

ကဲ – မင်းငါ့ကိုစိတ်ဆိုးလို့ထိုးချင် ထိုးလိုက်တော့၊ ဘာတဲ့ – မိန်းမလင်ငယ်နေရင် တစ်လောကလုံးက သိကြပေမယ့် ကာယကံရှင်ဖြစ်တဲ့ သူ့ယောကျ်ားကတော့ ဘာ – ဘာမှမသိဘူးဆိုတာလေ၊ အင်း – ရင်းအဖြစ်က အခါလွန်မိုးလို ဖြစ် – ဖြစ်နေပြီ သူငယ်ချင်း၊ ဒါ – ဒါကြောင့်”

စိုးကြီးစကားပင် အဆုံးမသတ်လိုက်ရ၊

“တော် – တော်တော့စိုးကြီး၊ ငါ – ငါ မကြားချင်တော့ဘူး၊ အေ့ – အေ့ – ငါ နှင်းနှင်းကို ချစ်တယ်၊ နှင်းနှင်းကလည်း ငါ့ကို ချစ်တယ်လို့ ငါ ထင်တယ်၊ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ ရန်ဖြစ်ရင်တောင် နှင်းနှင်းက ငါ့ဘက်က ရပ်တည်ပေးနေကျကွ၊ အဲ – အေ့ – ဝေ့ါ – ငါ – ငါ့သမီးတွေကလည်း ငါ့ကို ချစ်မှချစ်၊ အင်း – ဘာထူးလဲ၊ ငါလည်း ငါ့သမီးတွေကို အရမ်းချစ်တယ်ကွာ၊ သူငယ်ချင်းရာ မင်း အဲ့လိုမပြောပါနဲ့၊ ငါ့သမီးတွေဟာ ငါ – ငါနဲ့ ရထားတဲ့ ကလေးစစ်စစ်တွေပါကွာ၊ ဟီး – ဟီး”

ကျော်မောင်သည် သူငယ်ချင်းစိုးကြီး၏ ပြင်းထန်သည့် ထိုးနက်ချက် စကားသံတို့အပေါ်နာခံနိုင်သည့် စွမ်းအားမရှိတော့သည့်အဆုံး စိတ်ထွက်ပေါက်တို့ပွင့်ကာ မိမိရှေ့ရှိ အရက်ပုလင်းအား စားပွဲပေါ်သို့ ဟစ်အားလွှဲရိုက်ချလိုက်လေ၏၊

“ခွမ်” ခနဲ ပြည်ဟည်းသွားသည့် ပုလင်းကွဲရှသံကြောင့် ဘေးစားပွဲဝိုင်းတွင် အရက်သောက်နေသူများနှင့် ဆိုင်ရှင်တို့သည် သူတို့ စားပွဲဝိုင်းရှိရာသို့ပြိုင်တူကြည့်လိုက်ကြ၏၊

ကျော်မောင်သည်အနီအရက်ပုလင်းအားရိုက်ခွဲအပြီးမှာ အမူးလွန်ကာ စားပွဲရှေ့မြေတလင်းပေါ်သို့ ခွေခနဲ ပစ်လဲကျသွားရှာတော့၏၊ စိုးကြီးကတော့ ကျော်မောင်အား ငုံ့ကြည့်ရင်း ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ခါ၍နေမိ၏၊

“ခြော် – ငါ့စကားကပိုးသားကုန် ဖောင်ပုံစောင်းမတတ်ဆိုသလို ဖြစ်နေပါပကောလား”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရက်စားပွဲပေါ်ရှိအရက်ပုလင်းမှာ တစ်စစီကွဲသွားသလို ကျော်မောင့်နလုံးသားသည်လည်း ဆက်မရအောင် ဟက်တက်ကွဲလေပြီတကား။

●

သံသယစိတ်နှင့် အတွေးများရှာလည်

ကျော်မောင်သည် ပိုက်ကျုံးခုံတွင် အလျော်အစား လုပ်နေရသော်လည်း သူ့စိတ်နှင့် သူ့ကိုယ် တွဲဖက်၍မရချေပဲ ထိုးသားများကို အလျော်အစားလုပ်သည့်အခါများတွင် အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်နေတတ်ချေ၏။

"ဟာ - ဟေ့လူ၊ ကျုပ်တို့က အနိုင်ဘက်ကလေ၊ ဘယ့်နယ်ဗျာ - ကျုပ်တို့ငွေတွေကို ဆွဲသိမ်းသွားရတာလဲ၊ အကုန်လုံးရောကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခပါပဲ"

"ငါ ချထိုးထားတာ ငါးသောင်းကွ၊ မင်း ဒီလိုရောသိမ်းလိုက်တော့ ဘယ့်နယ်လုပ်မလဲ"

"ဟုတ်သားပဲ - ကျော်မောင်ရာ၊ မင်း စိတ်မှမှန်သေးရဲ့လား။ အင်း - ဒီအတိုင်းဆို လွှန်ခုံပြောင်းမှ ဖြစ်တော့မယ်"

ထိုးသားတို့၏ ပူညံဆူညံနှင့်အတူ ပိုက်ကျုံးဒိုင်ကပင် သတိပေးရလောက်အောင် ကျော်မောင့်မှာ အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် အလျော်အစားလုပ်နေမိပြန်၏။ နေ့လည်း သည်စိတ်၊ ညလည်း သည်စိတ်နှင့်မို့ နင်းနင်းအကြောင်းကိုသာ တွေးနေမိရင်း ကျော်မောင့် စိတ်အစဉ်မှာ လေနင်ရာ လိုက်ပါနေသည့် ရော်ရွက်ဝါလို အတိုင်းမသိ လွင့်မျောမိနေပေ၏။

"အင်း - စိုးကြီးပြောတဲ့အတိုင်းသာ မှန်ရင် ငါ့သမီးနစ်ယောက်ဟာ ငါနဲ့ရထားတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ ငါ မရှိတုန်း ကြားကားဆွဲတဲ့ ငနဲတွေနဲ့ ရတဲ့ကလေးတွေလား။ အဲ - စိုးကြီး ပြောဖူးသေးတယ်၊ တချို့မိန်းမဆိုရင် လင်ကြီးမရှိတုန်း လူမသိ သူမသိ ဖောက်ပြန်ကြလို့ရတဲ့ ကလေးဟာ သူ့လိုလို ငါလိုလိုနဲ့ တချို့ဆိုရင် တစ်သက်လုံး ကိုယ့်ကလေး ကိုယ့်သွေးသားပဲလို့ သေတဲ့အထိ ထင်မြင်ယူဆသွားသူတွေ ရှိသွား

www.burmeseclassic.com

ရှာတဲ့သူတွေ ရှိကြတယ်တဲ့။ ခပ်ညှံ့ညှံ့ ခပ်တုံးတုံး ယောက်ျားဖြစ်သူက ကိုယ့်ခွေးပဲ အောက်မေ့ပြီး သားရေ၊ သမီးရေနဲ့ ပွေ့ပိုက်လိုက်၊ နမ်းရှုပ်လိုက်နဲ့ ချစ်ပြနေလိုက်တာ။ အတွင်းသိ အစင်းသိမိန်းမက လိုက်ကာအကွယ်က ချောင်းကြည့်ပြီး နွားကြီး နွားကြီး လို့စိတ်ထဲကပဲ ရေရွတ်ရင်း ခနဲ့ပြုံးပြုံးနေကြတယ်တဲ့။ မင်းစဉ်းစားမိရဲ့လား - ငမောင်"

စိုးကြီးစကားက သည်မျှနှင့် မဆုံးသေး။ အမှန်းခံနေရသည့် ကျော်မောင့် အသည်းလှှာကို ဆားနှင့်ထပ်ပက်လိုက်သလို စကားချူးများချက်တို့ဖြင့် ထပ်မံ၍ထိုးစိုက် လိုက်ပြန်ပြီ။

"ဒီမယ် - ကျော်မောင် - ငါပြောမယ်မင်းမသေမချင်းမှတ်ထား။ မိန်းမတွေဟာ တို့ယောက်ျားနဲ့ယှဉ်ရင် အိမ်ထောင်ရေးမှာ တစ်ပန်းသာတယ်ကွ"

"ဟင် - ဘယ် - ဘယ်လိုသာတာလဲ။ ငါ နားမလည်ဘူးကွာ။ ပညာရှိ မင်း စကားတွေကို ငါတော့ လိုက်မမီဘူး"

"ဒီလိုကွ၊ မင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ဘယ်သူနဲ့ရရ သူတို့ဝမ်းနဲ့ပဲ လွယ်မွေး ထားရတဲ့ကလေးမို့ ဗေဒင်မမေးနဲ့ ဆန်ကုန်တယ်၊ ပိုက်ဆံကုန်မယ်၊ ကဲ - စကား ခပ် ရိုင်းရိုင်းပြောရရင် အနှအဝဲပဲရရ မိန်းမတွေအဖို့ သူတို့ကလေးစစ်စစ်ပဲပေါ့ကွာ။ ဒါကို ဘယ်ပညာရှိတွေက ငြင်းနိုင်မလဲ၊ ပြော။ အေး - တို့ယောက်ျားများသာ ရပ်ဝေးမှာ သွားစားဖို့၊ မယားစားဖို့ပင်ပန်းတကြီး အလုပ်သွားလုပ်ပြီးမှ ပြန်လာရသူမို့လား ကိုယ့် ကလေး စစ် မစစ် ဘယ်စိတ်ချရမလဲကွာ။ အဲ - ရောင်တော်ပြန်နဲ့ရော လွှတ်တယ်ဆို တာ ဒါမျိုးကို ပြောတာကွ။ သူတို့ကတော့ ပန်းပန်လျက်ပါ" ဆိုသလိုပေါ့ကွာ။ ဟား - ဟား - ဟား - လောကကြီးကိုက မိန်းမတွေဘက် အသာပေးထားတာကွ။ ဟား - ဟား - ဒါကြောင့် "မဃဒေဝ လင်္ကာသစ်" ထဲမှာ "မန်လည်ဆရာတော် ဘုရား" က ဘယ်လိုစပ်ဆိုထားသလဲဆိုတာ ငါရွတ်ပြမယ်။ "အဇ္ဈာပတိ၊ ရှစ်လင်ရှိလည်း။ လွန်ဘိ ပိုမို၊ ကိုးယောက် ဆိုလျှင်၊ အလိုရှိမြဲ၊ လွန်ပြည့်ခဲ့၏" လို့ ဆုံးမထားတယ်လေ။ မိန်းမ ကွ - မိန်းမ မိန်းမတွေကို ပေါ့သေးသေးမတွက်နဲ့။ ခုချိန်ထိ ဘယ်ပညာကျော် တစ်ဦး တစ်ယောက်မှ မိန်းမအတွင်းစိတ်ကို ဂဃနဏ ဖွင့်ပြနိုင်တယ်လို့ ခုချိန်ထိ ငါ မကြား ဘူးသေးဘူး။ ဟဲ - ဟဲ - စဉ်းစားပေါ့ကွာ"

www.burmeseclassic.com

မိန်းမမုန်းတီးရေးသမားဟု ဆိုလောက်သည့် စိုးကြီး၏စကားသံတို့ကိုကြား ယောင်ရင်း ကျော်မောင်သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုတို့ကြီးစွာဖြစ်လာ၏။ ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံး ချားရဟတ်နယ် လည်ဘိသို့ ကျော်မောင့် ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးသည်လည်း အိုးထိန်းစက်တမျှ သွက်သွက်ခါသွားရ၏။

မီးလောင်ရာလေပင့်လေသည့် စိုးကြီးမ်းစကားဖြင့်လည်း စုတ်ပြတ်သတ်သွား သည့် ကျော်မောင်ဘဝဇာတ်သိမ်းခန်းသည် ပရမ်းပတာပင် နှောင်ဖြစ်လာမည့် အဖြစ် အပျက်တို့အပေါ် သက်ရောက်မှုရှိခဲ့ပေ၏။

"အို - သမီးနှစ်ယောက်ဟာ ငါ့သမီးတွေပါ။ ဘယ်သူဘာပြောပြော ငါမယုံဘူး။ သွေးကစကားပြောပါတယ် သမီးတို့ရယ်။ အင်းပါ - သမီးတွေက ငါ့ကို အရမ်းချစ်ကြ တာကလား။ ငါလည်း ငါ့သမီးတွေကို အသက်လောက်ချစ်တယ်။ ငုံထားမတတ် ချစ် တယ်။ ဟိုလေ ငါလောင်းကစားဝိုင်းက ပြန်လာတိုင်း သမီးတွေက ငုတ်တုတ်ကလေး ထိုင်လို့၊ မအိပ်ဘဲ ငါ့ကို စောင့်နေကြတာက များ တယ်။ အေးလေ - ငါ ဝယ်လာမယ့် မုန့်တွေကို မျှော်လိုက်၊ ငါ့ပေါင်ပေါ်တက်ထိုင် လိုက်နဲ့ ငါ့ကို ကြိုနေကြတာပဲ။ အင်း - ငါ့သမီးတွေ ငါ မရှိရင် မဖြစ်ဘူး။ ငါ သေသွားတဲ့တိုင် ငါ့သမီးတွေဆီ ဝိညာဉ်အဖြစ်နဲ့ ငါလာခဲ့ဦးမယ်၊ စောင့်ရှောက်သွားမယ်၊ သ - သမီးတို့ရယ်။ အဖေ သေသွားရင် သမီး တို့ စောင့်နေနော်။ သမီးတို့ဆီ အဖေအရောက်လာခဲ့မယ်နော်၊ ဟီး - ဟီး - ဟီး - ဟီး"

ကျော်မောင်သည် ပိုက်ကျူးဝိုင်းမှ ဖယ်ရှားခံရကာ အိမ်သို့ပြန်လျှောက်လာ ရင်း ကြီးစွာသော ပူဆွေးသောကစိတ်တို့ဖြင့် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုပြန်လာခဲ့ချေ၏။

"ကံဆိုးမသွားရာ မိုးလိုက်လို့ရွာ" ဆိုသည့် စကားမှာ ကျော်မောင့်အတွက် များ တင်စားထားလေရော့သလား။ ပိုက်ကျူးဝိုင်းထဲမှ အပစ်ပယ်ခံ ကျော်မောင်သည် နင်းနင်းတို့ မျောက်မထားနေသည့် အသံလွှင့်ဇာတ်ကို အိမ်ထဲသို့ဝင်ဖို့ပြင်စဉ် ဤသို့ နားမဆန့်စွာ ကြား လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ချေတော့၏။

●

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

အဖန်ငါးရာငါးကမ္ဘာအပေါ်မျက်ကွယ်ပြုသူတစ်ဦး

တောင်ပေါ်စေတီတော်ကြီးအား လက်အုပ်ချီလျက် အတိတ်မှဖြစ်ရပ်တို့ကို တရေးရေးမြင်ယောင်နေသည့်ကျော်မောင်သည် ဆောက်တည်ရာမရသည့်အဆုံး အသိမဲ့ခန္ဓာဖြင့် ဘုရားရင်ပြင်တော်မှ အုတ်လှေခါးအတိုင်း ဒယီးဒယိုင် တစ်ထစ်ချင်း နင်းဆင်းလာခဲ့၏။

သူသည်ဦးတည်ရာမဲ့သွားရင်း တစ်ခုသော ကွမ်းယာဆိုင်သို့ဝင်ကာ ဝယ်နေကျအတိုင်း ရာမ (ရာဘ) ဆေးပြားတချို့ကို ဝယ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ပိတ်သိမ်းလုဆဲဆဲ အရက်ဆိုင်မှ အရက်တစ်လုံးကိုပါ ဝယ်လိုက်ပြန်၏။

ကျော်မောင်အဖို့ စိတ်၏မြေရာသည် ဤအရာတွေသာ ဖြစ်ချေ၍ ပုဆိုးကွင်းသိုင်းဖြင့် အရက်ကို ပုလင်းလိုက်မော့ရင်း မြောက်ဘက်ဖျားရှိ မြို့အစွန် လမ်းဆီသို့ ယိုင်တိယိုင်တိုင် သိုင်းကွက်နင်းသွားလေတော့၏။ ထိုစဉ်က မြို့အစွန်ဘက် ညောင်မှတ်ဆိတ်အပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်တွင် ဘီးစွန်နှင့် သီးနှံခွံများ ကောက်သည့် ဂိတ်တစ်ဂိတ်ရှိလေရကား ဝန်ထမ်းတချို့နှင့်ညအိပ်ညနေ တာဝန်ကျသူတို့နေဖို့တဲတစ်တဲ လည်း ထိုးထားပေးလေ၏။ ထိုတစ်ညက တာဝန်ကျအချို့သည် ဂိတ်မှ ကောက်ခံရသည့်အများပိုင်ငွေဖြင့် အရက်ဝိုင်းဖွဲ့နေကြစဉ်ဖြစ်၏။ ထိုဝန်ထမ်းတို့သည် ယိုင်တိုင်တိုင်ဖြင့် ယိမ်းထိုးကာ ပုဆိုးကွင်းသိုင်းပြီး အရက်ပုလင်း တကိုင်ကိုင်နှင့် ကျော်မောင်ကို အချိန်မတော် အခါမတော် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့ဩထိတ်လန့်သွားကြလေ၏။

"ဟာ – ကျော်မောင်ပါလား၊ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ။ ဒီလိုရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ပုံမျိုးနဲ့ တစ်ခါမှ မင်းကို မမြင်ဘူးပါလား။ မင်းကွာ – လူမှန်းသူမှန်းမသိလောက်အောင် မူးပြီးလာရတယ်လို့"

တာဝန်ကျတစ်ဦး၏ အမေးကြောင့် အမူးလွန်ကာ မျက်လုံးပင် မဖွင့်နိုင်တော့သည့် ကျော်မောင်သည် အရက်ဝိုင်းရှေ့အရောက်တွင် အရုပ်ကြိုးပြတ် ထိုင်ချလိုက်၏။ ကျော်မောင် ပါးစပ်မှ ချဉ်စို့စို့ အရက်စော်တို့မှာလည်း နံပောင်၍ ထွက်ကျလာ၏။

ww.burmeseclassic.com

"အေ့ - ဝေါ့ - အ - အ - ငါ - ငါ - စိတ်ညစ်လွန်းလို့ အ - အရက်မူးအောင် သောက် - သောက်လာတာပါကွာ။ ငါ့ - ငါ့ကို နားလည်ပေး - ပေးကြပါ သူငယ်ချင်းတို့ရာ။ အေ့ - ငါ့ကို အရက် - အရက်တိုက်ပါဦးကွာ၊ အေ့ - ဝေါ့ - အိ"

တာဝန်ကျတို့သည် ကျော်မောင်နှင့် ခင်မင်ရင်းစွဲရှိဖူးသူများဖြစ်၍ ခါတိုင်းနှင့် မတူ မူပျက်နေသည့် ကျော်မောင်အပေါ် နားလည်ရခက်နေကြ၏။

"ကျော်မောင် - မင်း အရမ်း အရမ်းကို မူးနေပြီ၊ တော်တော့ - တို့မတိုက်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူးကွ၊ မင်း ရေချိန်လွန်နေပြီ။ ပြန်လိုက်တော့ - ငါ့လူ"

"အေး - အေးပေါ့ကွာ - မင်းတို့ မတိုက်ချင်မှတော့ရတယ် ပြန်တာပေါ့။ ဟဲ - ဟဲ - ပြန်လမ်းမရှိတဲ့ခရီးကို ကျော်မောင် ပြန်မယ်၊ တာ့တာ ..."

ကျော်မောင်သည် အရက်ဝိုင်းမှာ အခြေမလှပြီမို့ ပုဆိုးသိုင်းလျက် လက်ကျန်မရှိတော့လေပြီဖြစ်သည့် အရက်ပုလင်းလွတ်ကို လမ်းပေါ်သို့ ပေါက်ခွဲပစ်ရင်း ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ထုတ်ပစ်ရင်း သိုင်းကွက်နင်းကာ ဒယီးဒယိုင် ထွက်ခွာလေတော့၏။

"တောက် - ဒီညောင်ပင်အောက် မှာ တဲဆောက်ပြီး နေနေရတာ စိတ်မလုံရတဲ့အထဲ အချိန်မရှိအခါမရှိ ဒီကောင် ရောက်လာတော့ အင်း - လူ့ကိုထိတ်သွားတာပဲ။ နဂိုကတည်းက ဒီညောင်ပင်က သရဲအခြောက်ကြမ်းတယ်လို့ နာမည်ကြီးနေရတဲ့အထဲ ဒီကောင် နှောင့်လို့ သောက်ထားတဲ့အရက်ရှိန်တောင် ဘယ်ပျောက်လို့ပျောက်မှန်းမသိတော့ဘူး"

အရက်ဝိုင်းဖွဲ့နေကြသည့် အစွန့်ဝန်ထမ်းတို့သည် ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့် တရွေ့ရွေ့ ထွက်ခွာသွားသည့် အမူးသမား ကျော်မောင့်ကိုကြည့်ရင်း ညည်းတွားကျန်ခဲ့ကြ၏။

စိတ်နှင့်ခန္ဓာ ပူးတုံခွာတုံဖြင့် လူစိတ်ပျောက်ကာ အပမှီသလို ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေသည့် ကျော်မောင်သည် ညောင်ပင်နှင့် အတန်းငယ်လှမ်းသည့် ပိတောက်ပင် တစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်ရှိလာတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရက်လက်ကျန်မရှိတော့ပြီဖြစ်၍ ကျော်မောင်သည် အိပ်ကတ်ထဲထည့်ယူလာခဲ့သည့် ရာမဆေးပြားတို့ကို သတိရလိုက်၏။ သို့နှင့် လက်ကျန်ငွေထဲမှ ထောင်တန်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ကာ ထို ဆေးပြားတို့ကို ပွတ်ချွန်းလိပ်သလို လိပ်လိုက်လေ၏။

တစ်ဆက်တည်းအသင့်ပါလာသည့် ဂက်စ်မီးခြစ်ဖြင့် ရှို့ပြီး တစ်ရှိုက်မက်မက် ရှိုက်ဖွာလိုက်၏။ မသိစိတ်၏ စေ့ဆော်ချက်ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရှူရှိုက်၍ အားမရသည့်အဆုံး မိုက်မဲလှစွာ ဝါး၍ပင် စားလိုက်မိလေသလား မသိ။ ကျော်မောင်သည် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်မှ သွေဖီကာ မပြုအပ်သည့်အမှုကို ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့စွာ ပြုမိလေပြီ တကား။ အဆမတန်သောက်ထားသည့် အရက်ရှိန်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မူးရီယစ်မူးစွာ ပေါ့ပါးလန်းရွှင်စေသည့် ရာမ၏ အစွမ်းသတ္တိအာနိသင်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျော်မောင် စိတ်တို့သည် ထုံထိုင်းလေးလံနေရာမှ မြူးထူးတက်ကြွလာလေ၏။ ရာမတန်ခိုးဖြင့် ရယ်ချင်သလိုငိုချင်သလိုဖြစ်လာပါ၏။ သူသည် အဇရာဝေဟင်ထက်မြင့်သို့ပင် တက်ပြေးလိုက်ချင်သလို ငှက်သွင် ပျံကြွလိုက်ချင်သလိုမို့ သူ့ခေါင်းအထက် စီးမိုးနေသည့် ပိတောက်ပင်မြင့်ထက်သို့ စိတ်နှင့်ကိုယ်မကပ်တော့ရေးပဲ အကိုင်းအခက်တို့ကို ဖက်တွယ်ကာ အခက်အခဲမရှိ တက်သွားလေတော့၏။ ကျော်မောင်သည် သူ့သိုင်းလက်စ ပုဆိုးကွင်းကို ချွတ်ပြီးသကာလ အောက်ပိုင်းအတွင်းခံဘောင်းဘီမျှသာ ကျန်နေသည့်အနေအထားဖြင့် ပိတောက်ကိုင်းပေါ်တွင် ပင်စည်ကိုအားပြုလျက် မှီရပ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ချွတ်လိုက်သည့်ပုဆိုးကို ကြိုးတစ်ချောင်းပမာ လိမ်ကျစ်လိုက်လေ၏။

"သမီးတို့ရေ - အဖေလေဟုန် စီးပြီး သမီးတို့ဆီ ငှက်ကလေးတွေလို ပျံသန်းလာခဲ့ပြီဟေ့။ ဟီး - ဟီး - ဟီး"

ဟုဆိုကာ ကျစ်ထားသော ပုဆိုးအား အစွန်းထွက်နေသည့် ပိတောက်ကိုင်းတွင် မြဲမြံချည်၊ တစ်ဖက်ပုဆိုးကွင်းအား လည်ပင်းတွင် တစ်ပတ်လျှိုပတ်ပြီးလျှင် သူရပ်နေသည့် ပိတောက်ကိုင်းပေါ်မှ ရုတ်ခြည်းခုန်ချလိုက်လေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ထိုညက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် လငပုပ်ဖမ်းသည့် ညပေမို့ လရောင်မှာ နီကျင်ကျင်အဆင်းတို့ဖြင့် ဖြန့်ကျက်ကာ တိမ်ညိုတွေကြားမှ ရောက်ချားဖွယ် သရဲ တစ်ကောင်အလား ထွက်ပြူနေပေ၏။

"အား - အဲ့အဲ့ - အစ် - အစ် - ဂလု - ဂလု - ရှူး"

ပုဆိုးကွင်း၏လိမ်ကျစ်ဖျစ်ညှစ်လိုက်သည့်ဒဏ်၊ ခန္ဓာဝန်၏မတန်မရာသော လေးပင်မှု၊ အပမှီသွားသည့် အတ္တဘော ရုပ်ခန္ဓာနှင့်အတူ ကျော်မောင်သည် စိတ် စေတသိက်၏နက်ရှိုင်းမှု ရောက်နက်နက်ထဲဝယ် အသက်ကိုပင် မျှင်းမျှင်းမျှမရှူနိုင် ရှာဘဲ လည်ပင်းအစ်ကာ နောက်ဆုံးပင့်သက်ကို မွန်းကြပ်စွာ ပင့်ရှိုက်ရင်း ရှူးခနဲ အသက်ထွက်လေတော့၏။ ငပုပ်အဖမ်းခံထားရသည့်လသည်ကျော်မောင်အသက် ကုန်သည်နှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် တိမ်မည်းညိုတို့၏ ညှို့ယူဖမ်းစားခြင်းကို ခံလိုက် ရကာ ပကတိမည်းမှောင်သွားရှာတော့၏။

●

အစိမ်းသေဝိညာဉ်ကိုယ်ထင်ပြလာခြင်း

ထိုညက နင်းနင်းသည် တိတ်တိတ်ပုန်း လင်ငယ်ဖြစ်သူအား တိတ်တဆိတ် တံခါးဖွင့်ထွက်စေပြီး ဘေးဘီသို့မလုံမလဲကြည့်ရင်း တံခါးမကြီးကိုပြန်ပိတ်ဖို့အလုပ် ကျော်မောင် ပစ်ချခဲ့သည့် မုန့်ထုပ်အား အမှတ်မထင် တွေ့ရှိသွားလေတော့၏။

"ဟင် - ဒါ - ဒါ - ကိုကျော်မောင်တို့ သားသမီးအတွက် ဝယ်လာခဲ့တဲ့မုန့်ထုပ်ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ အို - ဒါဆိုရင် ကိုကျော်မောင် စောစောကတည်းက ရောက်လာပြီပေါ့"

"ဘုရား - ဘုရား - ဒုက္ခတော့များပြီ၊ အဲ - ခုလောက်ဆို ကိုကျော်မောင် ငါတို့ ပြောတာဆိုတာတွေ သိလောက်ရောပေါ့၊ ဟင် - ငါ - ငါ - ဘယ်လိုဖြေရှင်းရတော့မှာ လဲ၊ အင်း - အဲဒါမှဒုက္ခ၊ ခု ကိုကျော်မောင်ကော ဘယ်ထွက်သွားပြီလဲ"

မုန့်သိုင်းခြုံထုပ်ကို မြင်မိသည့် အချိန်မှစ၍ နင်းနင်းသည် ခြေမကိုင်မိ လက် မကိုင်မိဖြင့် ကတုန်ကယင်ဖြစ်ကာ ကျော်မောင် ပြန်လာမည့်အချိန်ကို ရင်တမမဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောင့်ရင်း အိပ်မပျော်နိုင်ချေပဲ ရှိနေ၏။ ပြော် - အိပ်မပျော်သူအဖို့ ညတာရှည်လွန်း လှသည် မဟုတ်ပါလား။

သေသူ၏ ဝိညာဉ်တို့မည်သည် အသက်ပင်သေသော်ငြား ကိုယ်ခန္ဓာ အဖွဲ့ ဘောကြီးမှ ပူးတုံ့ခွာတုံ့ဖြင့် ခွဲထွက်ကာ တွယ်ရာမဲ့ လှုပ်ရှားသွားလာလျက်ရှိသည့် သဘောတို့ ဆောင်လေ၏။

သေလို့သေမှန်းမသိသည့်ကျော်မောင့်ဝိညာဉ်သည်လည်း သူကျင်လည်ရာ သူခင်တွယ်ရာသို့ ခါတိုင်းပြန်နေကျအတိုင်း နှင်းနှင်းတို့ အိပ်သည့် အိပ်ခန်းဘက်ဆီ သို့ ကမ္ဘဖိဒ္ဓိအစွမ်းဖြင့် ကူးသန်း၍ လာချေပြီ။

"ဝုန်း - ဒိုင်း - ဒိုင်း - ဂလုံ - ဂလုံ"

"ဗိုး - ဗိုး - ဝုစ် - ဝုစ် - ဒေါက် - ဒေါက် - ဂလောက် - ဂလောက်"

"ဖျပ် - ဖျပ် - ဖျပ် - ဖျပ်"

အိမ်နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်အခန်းမှ ခွေးခြေစားပွဲပေါင်းပေါ်တင်ထားသည့် "ဂလုပ် - ဂလုပ်" (ဂုံးအင်းသီး) ခေါ် "ခြောက်ကောင်ဂျင်သီး" တို့သည် ခွေးခြေပေါ်မှ သူ့အလိုအလျောက် လိမ့်ဆင်းလာကြ၏။ ထို့ပြင် လေးကောင်ဂျင်သီးတို့သည် အုပ်ဆောင်းအောက်မှာပင်လှည့်သူတစ်စုံတရာ မမြင်ရချေဘဲ သူ့အလိုအလျောက်တဝိုးဝိုး မြည်သံပေးလျက် ပန်ကာတစ်ခုကို လည်လာ၏။ ကြွက်လျှောက်တန်းပေါ်တွင် ပစ္စ လက္ခတ် တင်ထားခဲ့သည့် ကျော်မောင့် လက်စွဲပိုက် ကျူးပြားတို့သည် ကြွေချပ်ချင်း တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်ကာ လူတို့ကစားနေကြသလို သူ့သဘော သူဆောင်လျက် တချပ်ချပ် ရိုက်သံပေးနေကြ၏။

ဤမည်သော လောင်းကစား၊ ပစ္စည်းအစုစုတို့သည် ပုဏ္ဏကတိုက်သည့် အလား တိတ်ဆိတ်နေသည့် ထိုတစ်ညတွင် ချောက်ချားတုန်ရီဖွယ် အသံလေး ခြောက်လှန့်လေတော့၏။

အရိပ်အယောင် မထင်သေးပေမဲ့ သံချက်ကြွေနေသည့် ပျဉ်ခင်းပေါ်မှ တဖျပ် ဖျပ် တရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် လျှောက်နိုင်လာသည့် ခြေသံတို့သည် အမှောင်ထုအောက်တွင် ကြောက်ခမန်းလိလိ ထွက်ပေါ်လာကြပြန်၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

နင်းနင်းသည် ကြားနေကျမဟုတ် သည့်အသံဗလံတို့ကြောင့် ခေါင်းနားပန်းကြီးကာ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း ထလာလေ၏။ သို့နှင့် ဒူးတဆတ်ဆတ်တုန်၊ ကြောက်ဖောအပဟုန်ဖြင့် အိပ်နေရာမှ ထသွားကြည့်လိုက်မိ၏။

"အလိုလေး - မြတ်စွာဘုရား၊ ဂျင် - ဂျင်သီးတွေ ပိုက်ကျူးပြားတွေ အလိုလို လည်ပြီး လှုပ် - လှုပ်နေပါလား"

ကြည့်နေရင်းမှာပင် လှုပ်ရှားလိမ့်ဆင်းနေသော ဂျင်သီးတို့ဆီမှ "ကျားကွ" "ဆင်" "ဒေါင်း" ပေ့၊ ဟာ - ငါတို့ကတော့ ကွေး (ပုစွန်)ပဲထိုးမယ်၊ ပေ - ဒူးမည်း (ဆင်)ကြီး သုံးကောင်စလုံး ကျလာပါလား၊ ပေ့ - အလျော်ပေးတော့"

ဂလုပ်ဂလုပ် ခြောက်ကောင်ဂျင် သီးခုံပေါ်မှ ဂျင်သီးများလိမ့်ဆင်းလာသံနှင့် အတူ သေလွန်ပြီးဖြစ်သည့် လောင်းကစားသမား ဝိညာဉ်တို့၏ ကိုယ်သန်ရာ စွတ်အော်နေသံတို့သည် အသံဩ၊ အသံနက်တို့ဖြင့် မီးဖိုချောင်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးသွားတော့၏။

နင်းနင်းသည် မိမိ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် မမြင်ဖူး မကြားဖူးချေသည့် မြင်ကွင်းနှင့်ကြောက်ခမန်းလိလိ အသံတို့၏ နှောင့်ယှက်မှုတို့ကြောင့်တဒင်္ဂမျှကြက်သေ သေကာ အံ့ဩတကြီးဖြင့် ပြူးပြဲကြည့်နေမိသေး၏။ အမှတ်မထင် မြင်လိုက် ကြားလိုက်ရသည့်ဖြစ်စဉ်ကြောင့် နင်းနင်းတစ်ကိုယ်လုံး နယ်ကျသလို တဆတ်ဆတ်တုန်လာ၏။ လိပ်ပြာလွင့်စဉ်မတတ်မို့ လိပ်ပြာလွင့်ကာ ဒူးများပင် ညွတ်ခွေကျသွားလေ၏။ ထိုစဉ် အိမ်အမိုးအောက်ဘက် ထုပ်တန်းကြီးပေါ်မှ တဂျစ်ဂျစ်ဖြင့် ကြိုးချင်းကြိတ်ချေနေသလို အသံတစ်သံကြောင့် နင်းနင်းသည် ထုပ်တန်းပေါ်သို့ ကြောက်လန့်တကြား မော်ကြည့်မိလျက်သား ဖြစ်သွားရတော့၏။

"အောင်မယ်လေးတော့ - သ - သရဲ - ထုပ်တန်းပေါ်က ပုဆိုးတန်းလန်းနဲ့ သရဲကြီး - သရဲကြီး"

နင်းနင်းသည် ထုပ်တန်းပေါ်မှ ဦးခေါင်းဖောက်ထိုးကျကာ လျှာတွဲလောင်း မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် ပုဆိုးကျစ်အတွင်းတစ်ပတ်လည်နေသည့်အလောင်းကောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီးအား သွေးပျက်စဖွယ် ပက်ပင်းတွေ့လိုက်ရသဖြင့် အမလေးတ.ကာ သူ့မိခင်ရှိရာ ဘုရားခန်းဘက်သို့ပြေးရင်း ခလုတ်တိုက်.လဲကျလေတော့၏။

နာတာရှည် မိခင်ကြီးမှာ တိတ်ဆိတ်မည်းမှောင်သော ညတွင် ရှောက်ရှောက်ရှားရှား အော်လိုက်သည့် သမီးဖြစ်သူအသံကြောင့် ဖျပ်ခနဲ လန့်နိုးလာပါတော့၏။

"ဟဲ့ – နှင်းနှင်း၊ သမီး – သမီး – ဘာ – ဘာဖြစ်တာလဲ။အထိတ်တလန့်ကွယ်"

မိခင်ကြီးသည် သမီးဖြစ်သူ နှင်းနှင်း၏ အသံထပ်မကြားရတော့သည်နှင့် အမှောင်ထဲဝယ် စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် ဖင်ဒရွတ်တိုက်ဆွဲကာ အသံလာရာသို့ မှန်းဆပြီး ထလာလိုက်လေ၏။ နှင်းနှင်းခမျာမှာတော့ ထိုထိတ်လန့်ဖွယ် မြင်ကွင်းကြောင့် သွေးတက်ကာ မေ့မြောနေလေပြီတကား။

●

ထုပ်တန်းပေါ်က ဝိညာဉ်ရှိုက်သံ

"နှင်းနှင်း – မိန်းမရေ၊ မင်း – မင်း – လုပ်ရက်လိုက်တာကွာ။ သားသမီးတို့ရေ – အဖေ့ကို သနားကြပါဦး၊ အဖေလေ သမီးတို့ဆီ ပြန်လာချင်တယ်ကွယ်၊ အဖေ့မှာ စားစရာလည်းမရှိ၊ ဝတ်စရာလည်း မရှိ၊ နေစရာလည်း မရှိတော့ပါဘူး။ ဟီး – ဟီး"

အို – ဖခင်၊
အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာထိတိုင်
မကာယ်တင်နိုင်ပေမဲ့
ဒီဘဝ ဒီအဖြစ်ဆိုးကြီးအပေါ်
တစ်ဘဝစာအဖြစ်
ချစ်သမီး
နှင်းလဲ့မောင်တစ်ဖြစ်လဲ
သီလရှင်လေး သီရိမာလာက
ကယ်တင်ပေးလိုက်တဲ့အတွက်
ဖခင်ကြီး သာဓုခေါ်ပါ။
သမီးတော်အပေါ်လည်း
နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးပါ။
အို – ဖခင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်အသံများသည် ကျော်မောင် ဆွဲကြိုးချသေပြီးခါစ တစ်ပတ်လည်သည့် ညမှစ၍ တစ်နေ့လည်းမဟုတ်၊ တစ်ညလည်းမက၊ ညတိုင်းလိုလို အသံနက် အသံသြကြီးဖြင့် နှင်းနှင်းအိမ်၏ ထုပ်တန်းပေါ်မှနေ၍ တုန်ယင်ချောက် ချားဖွယ် အသနားခံနေသည့်နှယ် ထွက်ပေါ်နေကျ အသံများပေတည်း။

ထိုစဉ်က နှင်းနှင်းတို့ မိသားတစ်စုသည် အယူသည်းသည့် သူတို့၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းအရ သေသူ ကျော်မောင်အား ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်မှု လုပ်မပေး၊ ဘုန်းကြီးပင့်ကာ သရဏဂုံ တင်မပေးကြ။

ဓလေ့နှင့်အညီ ကြိုးဆွဲချသေသူ သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်မိမိ အဆုံးစီရင်သည့် အစိမ်းသေတို့အား သပိတ်သွပ်ခြင်း၊ သရဏဂုံတင်ခြင်း၊ ရေစက်ချအမျှဝေခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်မပေးကြချေ။

ကျော်မောင်ဆိုသည့် အစိမ်းသေမှာတော့ မိမိအား သပိတ်သွပ်၊ အမျှဝေပေးလေမလားဆိုသည့် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် တစ်ပတ်တိတိ စောင့်မျှော်နေပေသေး၏။

ထိုဓလေ့အရပင် အစိမ်းသေ ကျော်မောင်သည် မကျွတ်မလွတ်ရှာသည့် နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ၊ ပရလောကသားအဖြစ် အစွဲအလမ်းကြီးသူတို့၏ သွားရာလမ်းအတိုင်း တစ္ဆေသရဲဘဝနှင့်သာ ကလေကချေတစ်ယောက်လို ကျင်လည်နေရရှာ၏။

နှင်းနှင်းသည် ကျော်မောင် တမလွန်ဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားသည့် နေ့မှစ၍ ညစဉ်ညဆက် အိပ်စက်၍မပျော်နိုင်ဘဲ ကျော်မောင်သရဲသည် အငြိုးတကြီးဖြင့် ခြောက်မြဲခြောက်နေပေတော့၏။

ကြိုးဆွဲချသေသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း လည်ပင်းရှိုးကျိုးကာ ပါးစောင်မှ ထွက်ကျလာသည့် လျှာတန်းလန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟောက်ပက်ပက် မျက်ခွက်တွင်းမှ ပြူးကြောင်ကြောင် ထွက်ပြူလာသည့် မျက်ဖြူလန် မျက်လုံးရဲကြီးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျော်မောင် သရဲမှာ နှင်းနှင်းအား မအိပ်စက်ဝံ့လောက်အောင် ညရောက်ပြီဆိုသည်နှင့် ခြောက်လှန့်ပါတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါတလေများ လေတဟူးဟူး တိုက်နေသည်ကိုပင် တရှပ်ရှပ်ခြေသံပေး တတ်သည့် ကျော်မောင်တစ္ဆေ ရောက်လာပြီလားဟုတွေးရင်း ကြောက်ဒူးတုန်နေမိသေး၏။ တစ်ညမှာတော့ ...

"အမေ - ထ - ထ - စောစောက အဖေ ရောက်လာတယ်။ သမီးတို့ကို နှိုးပြီး သမီးကြိုက်တဲ့ မုန့်သိုင်းခြုံက အုန်းသီးနိုင်းချင်း သကြားများများနဲ့ စားလို့ ကောင်းမှ ကောင်း"

တရေးနိုးလာသည့် သမီးကြီးနင်းလဲ့မောင်သည် အိပ်မှုန်စုံမွှားဖြင့် မျက်လုံး နှစ်လုံးကိုပွတ်ကာ မိခင်ဖြစ်သူ နင်းနင်းအား တိုင်တည်ပြီးပြောလာပါ၏။

သမီးစကားက ချောက်ချားတုန်ယင်နေသူအား ဖြဲချောက်လိုက်သည့်ပမာ။

"ဟင် - နင့်အဖေကို တွေ့တယ် ဟုတ်လား။ နင့်အဖေ ဘယ်လိုပုံလဲ"

"ဟာ - အမေကလည်း အဖေက အဖေ့ပုံပဲပေါ့။ ခါတိုင်းလိုပဲ အဖေက သမီးကို ပြုံးပြပြီး မုန့်တွေခွံ့ကျွေးနေတာပေါ့။ ဒီတစ်ခါ အဖေ ပြုံးလိုက်ပုံများ၊ သူ့နှုတ်ခမ်း နှစ်ဖက်ဟာ နားရွက်ကို တက်ချိပ်မယ့်အတိုင်းပဲ"

နင်းနင်းသည် သူ့သမီးစကားကိုကြားလိုက်ရသဖြင့် အလွန်အမင်းတုန်လှုပ် အံ့ဩသွားရ၏။

"ဟင် - ငါ့ကျတော့ သွေးပျက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ခြောက်လှန့်ပြီး သူ့သမီးကျတော့ ပင်ကိုရုပ်နဲ့ ပြုံးလို့ပျော်လို့တဲ့လေ"

တစ်ခါကလည်း နင်းနင်းသည် ညမနက်စာ ချန်ထားသည့် အမဲသားဟင်းတို့ အားညစာစားပြီးချိန် ထမင်းစားခုံပိုင်းပေါ်တွင် အုပ်ဆောင်းနှင့် အုပ်ထားပြီးမှ မိသားစု တစ်စု အိပ်ရာဝင်လိုက်ကြ၏။

သက်ကြီးခေါင်းချ သန်းခေါင်ယံ မတိုင်မီ မီးဖိုချောင်ဘက်မှ "ဂလုံ - ဂလွမ်" ဖြင့် အိုးလှန်ခွက်လှန်နေသံ၊ အုပ်ဆောင်းလှုပ်နေသံကြား၍ နင်းနင်း စိတ်မှာ ကျော် မောင့်အား သတိမရမိဘဲ ကြောင်များ လာသောင်းကျန်းကြသည်အမှတ်ဖြင့် ထသီး ပြင်ဝတ်ကာ အိပ်ရာမှ ထလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

ပြေလျော့နေသည့် ထဘီကို ပြင်ဝတ်ကာ မီးဖိုချောင်ဘက်သို့ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်၏။ သူမ လက်ထဲတွင် အသင့်ယူလာသည့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် အသံလာရာ ထမင်းစားခုံပိုင်းဘက်သို့ တိုးကြည့်မိလျက်သား ဖြစ်သွား၏။

"အမလေး - အမေ့၊ သ - သရဲကြီး ဇုတ်ဇုတ်"

မြင်လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းက တကယ့်ကို ကြောက်ခမန်းလိလိပါပေ၊ ကြည့်စမ်း ...

လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၏ မီးစက်ကွင်းအောက်တွင် လည်ပင်းရှိုးကာ တစ်ဖက်သို့ ငိုက်ကျနေသည့် သရဲတစ်ကောင်သည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် အမဲသားအိုးထဲမှ အမဲသားတုံးတို့ကို သူ့လက်မည်းကြီးဖြင့် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် နှိုက်စားနေချေပြီ။ အမဲသားတုံးတို့မှာလည်း ကစဉ့်ကလျား ထမင်းစားပွဲကြီး ခုံပေါ်မှာတစ်ဝက်၊ ကြမ်းခင်းပေါ်မှာ တချို့ အရိုးအရွဲတို့ဖြင့် မြင်မကောင်းအောင် ကျနေကြလေ၏။

အာသာငမ်းငမ်းလျှာတန်းလန်းဖြင့် နှိုက်စားရင်း ဂနာမငြိမ်ပြူးကြောင်ကြောင် မျက်ထောင့်ရဲကြီးဖြင့် နှင်းနှင်းအား စိမ်းဆတ်ဆတ်ကြီး ကြည့်လေ၏။

တွဲလောင်းကျနေသည့် လျှာပြားကြီးအောက်မှ တစ်စက်ချင်းထွက်သည့် သားနံ့ရေ (သားရေ) တများများကလည်း စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်၊ သွေးပျက်ချောက်ချားဖွယ်အသွင်ကို ဆောင်နေပေသေး ၏၊ အနီဇုတ်သရဲကောင်ကြီးသည် အငမ်းမရ တရုပ်ရုပ် နှိုက်စားနေရာမှ အမဲသားတုံးတစ်တုံးအား စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးသည့်ပုံစံဖြင့် နှင်းနှင်းရှိရာသို့ ပစ်ပေါက်ရန် ချိန်ရွယ်လိုက်၏၊ တစ်လက်စတည်း၊

"ရော့ - လင်ငယ်နေတဲ့ အယုတ်တမာမအတွက် နောက်ဆုံးညစာ" ဆိုပြီး ဒေါသတကြီး ပစ်ပေါက်လိုက်လေ၏။

"အား - အဲ့ - အဲ့လို - မ - မလုပ်ပါနဲ့၊ အမေရေ - ကြောက် - ကြောက်တယ် - ကြောက်ပါပြီရှင်"

နှင်းနှင်းသည် ကြောက်ကြီးတငင်ဖြင့် ထိုးလက်စဓာတ်မီးအား လွှတ်ချမိ၏။ သူမသည် တုန်တုန်ရီရီဖြင့် သူ့မိခင် အိပ်နေရာ ဘုရားခန်းဘက်သို့ ဒရောသောပါး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြေးရှာလာလေ၏။ ကြောက်လွန်းသည့်စိတ်တို့ဖြင့် မိခင်ကြီးခြုံထားသည့် စောင်ကြား၊ သို့ ခေါင်းရှော့တိုးဝင်လိုက်ပေတော့၏။

"ဟား - ဟား - ဟား - ဟီး - ဟီး - ဟီး"

ဖုတ်သရဲ၏ ဟားတိုက်ရယ်သည့် အသံနက်ကြြီးကြီးမှာကား နှင်းနှင်း၊ ခြုံထားသည့် စောင်ကြားသို့ပင် ပဲ့တင်ထပ်လျက် တိုးဝင်နေလေသည်တကား။

လူကယ်ရာမဲ့ နှင်းနှင်းမှာတော့ ခေါင်းမြီးခြုံစောင်ပုံကြားမှာပင် ရောက်တတ်ရာရာ ဘုရားစာတို့ကို အမြီးအမောက်မတည့်ရွတ်ရင်း သရဏဂုံ ဆောင်ရင်း ဖောချွေးတို့ တဒီးဒီးကျနေရပါတော့၏။

ဤသို့ ဤနှယ် ချောက်ချားဖွယ် ညများစွာတို့သည် ကျော်မောင် တစ်ဖြစ်လဲ အစိမ်းသရဲကောင်ကြီး၏ ကိုယ်ထင်ပြမှု၊ ချောက်လှန့်မှုတို့ကြောင့် နှင်းနှင်းမျာ မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်ဖြစ်ကာ ခွေးလျက်သည့် ထန်းလျက်ပမာ တစ်နေ့တခြား လုံးပါး ပါးလာပါတော့၏။

မှောင်မိုက်သည့် လဆုတ်ပက္ခညများသို့ ရောက်လေတိုင်း တဟီးဟီး တဟားဟားရယ်သံများတို့သည် အိမ်ခေါင်မိုး ထုပ်တန်းပေါ်မှ ကာလနာ တိုက်သည့်နှယ် တရံမလပ် ကြားနေရလေ၏။ ချောက်ချားရသည့် ရက်၊ လတို့ ကြာညောင်းလာသည်နှင့် အမျှ "ယခုအိမ်မှာနေ၍ မဖြစ်ချေဘူး" ဟုဆိုကာ နှင်းနှင်းတို့သားအမိသည် နာတာရှည် မိခင်ကြီးကိုခေါ်ပြီး နောက်ထပ်အငှားအိမ်တစ်အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်ကြရ၏။

မိခင်ကြီး ဒေါ်နှင်းမေသည် ညစဉ် ညတိုင်း ထိတ်လန့်ရင်တုန်ဖွယ်တို့ဖြင့် ကြုံနေရလေ၍ တစ်လခန့်အကြာတွင် ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းသွားရရှာတော့၏။

နှင်းနှင်းမှာလည်း ရေပျော်သကြားပမာ တစ်နေ့တခြား လုံးပါးပါးလာချေ၍ ယခုဆိုလျှင် နေထိုင်မကောင်းသည့်ကြားမှပင် ပရိယေသနဝမ်းရေးအတွက် ချဲရောင်းရင်း ပုံပုံထည် (ဖျာပုံထည်) အဝတ်ဟောင်းတို့ကို ဈေးရှေ့မှာရောင်းရင်း ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ရှာဖွေစားသောက်နေရချေ၏။ ကျော်မောင် သရဲရန်ကြောက်၍ အိမ်ပြောင်းလာလင့်ကစား နှင်းနှင်းသည် အိမ် ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း အနီကျော်မောင့် သရဲစက်ကွင်းမှ လွတ်မြောက်ခြင်းမရှိခဲ့ ပါချေ။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ကျော်မောင်သရဲသည် နှင်းနှင်း အိမ်မှာပဲ ရှောက်သတဲ့လား။ ထိုထက် မက သေးချေ။

မောင်နှင်မည်းမည်းမိုးသည်းညများဆိုလျှင် လမ်းအိုလမ်းကြားမှ အချိန်အခါ မရှိ အိမ်ပြန်ကြသူတချို့လည်း အခြောက်ခံရပေသေး၏။

"အောင်မယ်လေး – သရဲကြီး၊ လည်ပင်းမှာ ကြိုး (ပုဆိုး) တန်းလန်းကြီးနဲ့၊ လျှာတွဲလောင်းထုတ်ပြီး ရှောက်ပြနေတယ်၊ ကယ် – ကယ်ကြပါဦးဗျ"

မထင်မှတ်သည့် ကွေ့တစ်ကွေ့တွင် ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသူသည် ဂယောင် ချောက်ချားခြင်းကြီးစွာဖြင့် ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေးခဲ့ရ သည့် အဖြစ်များကြောင့် ကျော်မောင် သရဲသည် ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံးအား သွေးလေ ချောက်ချားစေတော့၏။

သရဲခြောက်သည့် ဖာတ်လမ်းက သည်မျှနှင့် တစ်ခန်းမရပ်ချေသေး။ ဗုတ် သရဲကောင်ကြီးသည် သူ့ ကျင်လည်ကျက်စားနေကျ မြို့အတွက် ညောင်မှတ်ဆိပ် ပင်အောက်ရှိဘီးခွန်၊ သီးနှံခွန်တဲဘက်သို့လည်း အလွတ်မပေးချေဘဲ စိတ်လေနင်ရာ လွင့်ပါရင်းအရောက်သွားပေသေး၏။ ထိုညက အခွန်ဝန်ထမ်းအချို့သည် ကျော်မောင် သေသည့် ညတုန်းကလိုပင် ဆေးလိပ်ဖွာသူဖွာ၊ ရေနွေးကြမ်းသောက်သူသောက်၊ အရက်သောက်သူသောက်ဖြင့် မိမိတို့သန်ရာ ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေကြလေ၏။

ထိုစဉ်က မိုးကလည်း မဆိုစလောက် တဖျောက်ဖျောက်ကျနေလေ၏။ မိုးအေးအေးဖြင့် အဖွဲ့သားတို့သည် ဖိမ်ယူနေတုန်း ပုဆိုးခေါင်းမြီးခြုံထားသည့် လူ တစ်ဦးသည် အရက်ဝိုင်းရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ချဉ်းကပ်လာလေ၏။ အနီးသို့ ရောက် သည်နှင့် ထိုလူသည် ခေါင်းမြီးခြုံထားလျက်ဖြင့် ...

"ကိုယ့်လူတို့ မီးတစ်တို့လောက်" ဟု ဆိုကာ သူ့လက်တံရှည်ကြီးကို ဆန့် ထုတ်လိုက်၏။ အရက်ဝိုင်းနံဘေး ဆေးလိပ်သောက်နေသူတစ်ဦးက သဘောရိုးဟု ထင်မှတ်ကာ သောက်လက်စ ဆေးလိပ်အား ကမ်းပေးလိုက်၏။ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ "အင်း – ဒီလူ့လက်တံက သောက်ကျိုးနည်းလှရှည်လား" လို့ တွေးပင်တွေးမိသေး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုလူက စကားမရှိစကားရှာ စပ်စုလိုက်ပြန်၏။

"ဟော့လူ - ညကြီးမင်းကြီး ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်ကိုသွားမှာလဲဗျ"

"ဟီး - ဟီး - ဒီကိုတန်းလာတာပဲ ဗျို့ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ကို သတိရလွန်းလို့ပါဗျာ၊ အင်း - လာရင်းဌာနကတော့ ဟိုးပိတောက်ပင်ထိပ်ဖျားကပေါ့၊ ကျုပ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြိုးဆွဲချပြီး ခုန်ဆင်းလာခဲ့တာလေ"

ဆေးလိပ်မီးတောင်းသည့် ထိုလူက ဆေးလိပ်မီးညှိရင်း ပြောလက်စမှာပင် သူ့ပုဆိုးခြုံထည်သည် သူ့မျက်နှာပေါ်မှ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို ကွာကျလာတော့၏။

"အံမယ်လေး - သရဲ - သရဲ - လျှာတွဲလွဲထုတ်ပြီး ဆေးလိပ်တဖွားဖွား ဖွာနေတဲ့ သ - သရဲကြီးဗျ"

ဝိုင်းဖွဲ့နေကြသည့် ဝန်ထမ်းတို့သည် မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရသည့် သရဲကျော်မောင်၏ ကြောက်ခမန်းလိလိ မျက်နှာမည်းကြီးကြောင့် ထိုင်လက်စ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှ ဝုန်းခနဲ ထခုန်ပြီးလျှင် နီးရာအခန်းထဲသို့ ဒရောသောပါး ပြေးဝင်လိုက်ကြတော့၏။

•

မယားအတွက် အခဲမကြေသည့် အစိမ်းသေ

ရက်၊ လ၊ နာရီတို့ ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ နင်းနင်းသည် ရုပ်ရည်ကလေးကလည်းရှိ၊ နဂိုရေ စိုပြေပေသည့် အဆစ်အပေါက်တို့ဖြင့် ဖွံ့စည်းအပ်သည့် လုံးကြီးပေါက်လှလည်း ဖြစ်ပြန်ဆိုတော့ ကျော်မောင် သေပြီးခြောက် လပင်မပြည့်သေး၊ ဖိုးခွေးဆိုသည့် ကြံ့ရာကျပန်းသမားနှင့် ညားကြလေသတည်းဆိုသည့် ဇာတ်ရှုပ်ကို သရုပ်ဖော်သလို အိမ်ထောင်သစ်တစ်ခုကို နင်းနင်းက ဖန်တီးလိုက်ပြန်၏။ ယောက်ျားနှင့်ကင်းကွာပြီးနေလျှင်ပင် စားမဝင်အိပ်မပျော်၊ နေမထိထိုင်မသာဖြစ်ရော တတ်သော သဘောဆောင်ထားသည့် နင်းနင်းသည် ဖိုးခွေးလို အိမ်ခြေယာခြေမရှိ

ww.burmeseclassic.com

နတ္တိလူသားတစ်ဦးနှင့်အကြောင်းဆက်ပေါင်းဖက်မိလေခြင်းအတွက်ပတ်ဝန်းကျင်၏ မေးငေါ့အတင်းပြောခြင်းကို ခံရလေ၏။ နောက်ဆုံးတော့ ...

"ဟယ် - ကြောင်ခံတွင်းပျက်နဲ့ ဆက်ရက်တောင်ပံကျိုးတို့ ညားကြလေသတည်းပေါ့ကွာ။ ဟား - ဟား"

"အင်း - ဒီကောင်မကို ဒီကောင့်က ဘာမက်စရာရှိလို့ ယူလိုက်ရတာလဲ ကွာ"

"ဟဲ့ - တစ်ကွက်ကောင်းရှိလို့နေမှာပေါ့ကွာ။ ဟဲ - ဟဲ"

ဤသို့မှတ်ချက်စကားသံနှင့်အတူ နှင်းနှင်းတို့အိမ်ထောင်ရေးသည် သာမော ဖွယ်အတိ ပန်းခင်းလမ်း သုခဘုံ တစ်ခုဟူ၍တော့ မထင်မှတ်လေနှင့် စာရှုသူ။ အာ ယာတတရားနှင့် စိတ်အစွဲအလမ်းကြီးသူ ကျော်မောင်သရဲသည် နှင်းနှင်း၏ နောက် လင် ဖိုးခွေးကိုလည်း ချမ်းသာမပေးချေဘဲ အညှိုးတကြီးဖြင့် ချောက်လှန့်နေပြန်၏။

"အား - အမလေး - ငါ့ - ငါ့ကို ဘာကြီးလဲ မသိဘူး၊ ခုတင်ပေါ်က ဆွဲ - ဆွဲ ချပဟ။ လုပ် - လုပ်ပါဦး မိန်းမရာ"

တစ်ညတွင်ဖြစ်ချေ၏။ ပူပူနွေးနွေးနှင်းနှင်းတို့လင်မယားနှစ်ယောက်မိုးအေး အေးနှင့် ချိုးကွေးကွေးနေကြစဉ်ဖိုးခွေးသည်ကြောက်လန့်တကြားအော်သံနှင့်အတူ ခုတင်ပေါ်မှအုန်းခနဲ ပစ်ကျသွားလေ၏။ သေငယ်ဇောဖြင့်ဖိုးခွေး၏ဗလုံးဗထွေးအော် သံကြောင့် စောစောကမှ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားသည့် နှင်းနှင်းသည် အထိတ်တလန့် ဖြင့် လန့်နိုးသွားလေ၏။

"ဟဲ့ - ဖိုးခွေး၊ ဘာ - ဘာဖြစ်တာလဲ။ ငါ့နယ်နော် - လန့်လိုက်တာ။ လိပ်ပြာ တောင် လွင့်မတတ်ဘဲ နင် ဘာဖြစ်နေလဲ ပြောစမ်း"

"ငါ - ငါ့ကို ဘာကောင်းမှန်းမသိတဲ့ ဟာကြီး ဆွဲချလိုက်တယ်၊ ကြောက် ကြောက်နဲ့ ငါ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အမွေးထူလဗျစ်ကြီးနဲ့ လက် - လက်မည်းကြီး မျက်နှာမှာလည်း လျှာတန်းလန်း မျက်လုံးအပြူးသားနဲ့ တကယ့်သရဲကြီးဟ၊ ဟင်း - နင့်ကို ပြောပြနေရင်းတောင် ငါ ကြောက် - ကြောက်လာပြန်ပြီ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

ထိုညက သရဲကျော်မောင်သည် နင်းနင်းအား ကိုယ်ယောင်မပြသော်လည်း ထုပ်တန်းပေါ်မှနေ၍ သွေးပျက်ဖွယ် အသံများဖြင့်တော့ ခြောက်လှန့်နေပေသေး၏။

"ဟား - ဟား - ဟား - မျောက် မယားနောက်ယောကျ်ားလိုချင်တဲ့ကောင်မ၊ ကမြင်းကြောထလို့မှ အားမရနိုင်သေးဘဲ နောက်လင်တစ်ယောက်တောင် ကောက်ယူလိုက်သေး။ ဟား - ဟား - နင် အသက်ရှင်နေသေးသရွေ့ နင့်ကို ကောင်းကောင်း လက်စားချေပြမယ်ဟေ့၊ ဟီး - ဟီး"

ထုပ်တန်းပေါ်မှ အံ့ကြိတ်သံ၊ ကြိုးကျစ်သံ တကစ်ကစ်နှင့်အတူ ကျော်မောင် သရဲကြီး၏ ပွဲတင်ထပ်မျှ အသံနက်ကြီးကြီးဖြင့် ဟားတိုက်ရယ်မော၊ အက်ရှသံတို့ကြောင့် ထိုညက နင်းနင်းနှင့် ဖိုးခွေးတို့သည် ခေါင်းပင်မဖော်နိုင်တော့။ စောင်စုတ် တစ်ထည်ကို လုခြုံကြရင်း တဆတ်ဆတ် တုန်နေကြပေတော့၏။

●

တစပြင်မှ ချောက်ချားဖွယ် လျှို့ဝှက်ချက်များ

(၁၀)နှစ်ခန့် ကြာသော် ...

နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်းဆိုသည့် ဥတုအလီလီတို့သည် ရာသီစက်ဝန်း၏ လည်ပတ်မှု အတိုင်း အချိန်နှင့်တပြေးညီ ပြောင်းလဲနေချေ၍ ယခုဆိုလျှင် ကျော်မောင် ဆွဲကြိုးချသေသည်မှာ (၁၀)နှစ် ခန့်ပင် ရောက်ရှိလို့လာပါပြီ။

သူတို့ဓလေ့အရ အစိမ်းသေဖြင့်သေဆုံးသွားရှာသူ ကျော်မောင်အား ရေစက်မချ၊ အမျှမဝေ၊ သရဏဂုံ မတင်ချေ၍ ကျော်မောင် အစိမ်းသရဲကောင်ကြီးသည် မကျွတ်မလွတ်နိုင်ရှာပဲ နှစ်ချီသရဲကြီးဘဝဖြင့် ဩချရလောက်အောင် တစ်မြို့လုံးနီးနီး သောင်းကျန်းနေလေတော့၏။

မသေခင်ကတည်းက စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်လွန်းကာ အစွဲအလမ်းကြီးလွန်းသည့် ကျော်မောင်သည် သမီးဇောဖြင့်လည်းကောင်း၊ သစ္စာမဲ့သူ နင်းနင်းအပေါ် လက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စားချေလိုစိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အစိမ်းသရဲအဖြစ်မှ ဖုတ်ကောင်တဖြစ်လဲ ပြောင်းလဲလာပေတော့၏။ လူတစ်ရာလျှင် တစ်ယောက်၊ တစ်ထောင် တစ်သောင်း၊ တစ်သိန်းတစ်သန်းတွင် တစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်ခဲသည့် သွေးစုပ်မျိုးသည့် "သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်" တို့မည်သည် စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် အစိမ်းခန္ဓာကို ထိန်းချုပ်ဟန့်တားနိုင်စွမ်းရှိလေရကား အခိုက်အတန့်မျှ လူသာသေသည့်တိုင် အပမှီသည့် မကောင်းဆိုးရွားကိုယ်ခန္ဓာမှာ မပုပ်မသိုးချေပဲ ကမ္ဘာဇိဒ္ဓိစွမ်းအင်ဖြင့် လှုပ်ရှားသွားလာတတ်ကြချေ၏။ လူပင်သေလျက် ဖုတ်သက်ဖြင့် မိသားစုထဲတွင် အသက်ရှင်နေကြသူများ၊ ပကတိလူသားအဖြစ် မစားသောက်ချေပဲ ဖုတ်ဝင်သည့်ကာသာ လူခြေတိတ်ချိန်မှာ အသားစိမ်း ငါးစိမ်းတို့ကို ခိုးဝှက်စားကာ ဖုတ်သက်ရှည်နေသူတို့သည် ဤကမ္ဘာလောကတွင် အနတဂ္ဂမ အဆန်းတကြယ် ရှိနေတတ်ကြလေ၏။

တချို့သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်များကျ တော့ မိမိတို့ စိတ်စွဲလမ်းရာ မိသားစုအိမ်ဂေဟာသို့ပြန်လာကာ တစ်ချိန်က ဇနီးဖြစ်သူနှင့်ပင်ပြန်အိပ်သည့်သာဓကများလည်း ရှိခဲ့ပေ၏။

လွန်ခဲ့သည့် (၁၀)နှစ်ခန့်က ကျော်မောင် သေဆုံးသည့်အချိန်တွင် ရဲစခန်းမှ စစ်ချက်ယူပြီးသည်နှင့် မြို့စွန်ဆေးရုံဝင်းထဲရှိ ရင်ခွဲရုံသို့ အထီးကျန်စွာ ပို့ထားခြင်းခံလိုက်ရလေ၏။ မြေမြှုပ်ချိန်မှာတော့ ကျော်မောင့်အလောင်းအားဆေးရုံအပြင်ဘက် တောစပ်ရှိ ချောက်တိချောက်ချက် သချိုင်းထဲမှာပင် လူမသိ သူမသိ မြှုပ်ပစ်လိုက်ကြ၏။

"အူး–အူး–အီး–အိဝု–အိဝု"

ထိုညက ဆေးရုံဝင်းထဲရှိ ခွေးလေ ခွေးလွင့်အပေါင်းတို့နှင့် သချိုင်းကုန်းဝန်းကျင်တစ်ခွင်မှာ ကျင်လည်ကျက်စားနေကြကုန်သော တောခွေး ခွေးအစ်တို့သည် အမှောင်ထုကို အခြေပြုကာ သွေးလေချောက်ချားဖွယ် အူသံရှည်ဆွဲပြီး အူကြလေကုန်၏။ "အစိမ်းသေတစ်လောင်းတော့ မြှုပ်လိုက်ပြန်ပြီဟေ့" ဟု သိနေသည့်အလား ခွေးအပေါင်းတို့သည်တုန်ရီချောက်ချားဖွယ် ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူကြသလိုမကောင်းဆိုး၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

နာနာဘာဝတို့သည်ညှို့သည်အစိမ်းသေတို့အားသရဲဇာတ်သွင်းသည့်နယ်ဝိညာဉ် ချင်း ပေါင်းစည်းကာ အရိပ်မည်းကြီးဖြင့် ဆွဲခေါ်ကြလေ၏။

နောက်သုံးလေးရက်ခန့်အကြာ အစိမ်းသရဲ ကျော်မောင်သည် ဝိညာဉ်နှင့် ခန္ဓာတို့ပေါင်းစပ်ကာ သေရာမှ ရှင်သန်ထမြောက်လာ၏။ သို့သော် လူသားစင်စစ် မဖြစ်ရှာဘဲ ဖုတ်အဖြစ်နှင့်သာ အသက်ဝင်သွားရှာပြီတကား။

သေဆုံးခါစက အရက်နှင့် ရာမဆေး ပြားတို့ကို အလွန်အကျွံမှီဝဲထား၍ပေလားမသိ။ တမလွန်သို့ရောက်ရှိပြီးချိန်တွင်ကျော်မောင့်ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် သူ့ခန္ဓာ အတ္တဘောကြီးမှပေါ့ပါးလွတ်လပ်စွာ လွင့်မျောနေရာမှဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်နှင့်သွေဖယ်ကာ နောက်တစ်ဖန် ပေါင်းစပ်မိကြပြန်၏။ သို့ဖြင့် အလောင်းကောင်ကြီးသည် ဖုတ်ကောင် အဖြစ်သို့ တမုဟုတ်ချင်း ကူးပြောင်းလာလေတော့၏။ ထိုညက လေပြင်းနှင့်အတူ မိုးသက်မုန်တိုင်းတို့ သက်ကျအပြီး မိုးသီးတို့သည် အလုံးအခဲအလိုက်ကျလာကာ သံချိုင်းမြေတစ်ခုလုံးရေခဲလွှင်ပြင်တမျှပြန့်နှံ့ချေတော့၏။ လျှပ်ရောင်၊ လျှပ်စီးတို့သည် မိုးခြိမ်းသံနှင့်အတူ တဝင်းဝင်း တလက်လက်နှင့် ရှန်းပြက်ဖြာကျလာ၏။ အချိန်နှင့် တပြေးညီမိုးကြိုးလျှပ်ခဲတစ်ခုသည် ကျော်မောင်မြှုပ်နှံထားရာ မြေပုံမွမွပေါ်သို့ ဒိန်းခနဲ ပစ်ချလိုက်လေ၏။ မိုးကြိုးစက်ကွင်း၏အသက်သွင်းစွမ်းအင်ကြောင့်လေလား။ စိတ် တန်ခိုးစွမ်းအားကြွံခိုင်ပြင်းထန်လွန်းသူတို့၏အာနိသင်ကြောင့်ပေလားမသိ၊ ကျော် မောင့်အလောင်းကောင်ကြီးသည် ထိုချောက်ချားဖွယ် မိုးတစ်ညမှ စတင်ကာ သက် ဝင် လှုပ်ရှားလာပါတော့၏။ သို့ပင် ဖြစ်လေငြား ကျော်မောင့်စိတ်သန္တာန်မှာ ယခင် လူသားစင်စစ်တော့ ပြန်မဖြစ်တော့ပြီ။ စင်စစ် ကျော်မောင်သည် အစိမ်းသေဘဝမှ ဖုတ်ကောင်အဖြစ်သို့ သူ့ကိုယ်သူပင် သတိမထားနိုင်ဘဲ ကူးပြောင်းသွားရှာပြီ တည်း။

ဖုတ်ကောင်ကျော်မောင်၊ ကျော်မောင် ဖုတ်ကောင်သည် ဖုတ်တို့၏ အမူ အကျင့်လှုပ်ရှားကျက်စားလာသည့်မလေ့စရိုက်နှင့်အညီမိမိအားဖို့ထားသည့်သင်္ချိုင်း မြေပုံထဲမှ ကုန်းရုန်း၍ ထွက်ချလာ၏။ ထူးဆန်းသည်မှာ သေပြီးခါစ အသားအရေ

ww.burmeseclassic.com

အတိုင်းအကောင်းပကတိမပုပ်မသိုးဘဲရှိနေခြင်းပင်တည်း။ သူသည်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သချိုင်းကုန်းအရိပ်အခြည်အား မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့် ခဏမျှစူးစမ်းကြည့်လိုက်လေ၏။ ကမ္ဘဇိဒ္ဓိအစွမ်းဖြင့် သူသည် လူတို့မမြင်နိုင်သည့် ချောက်ချားဖွယ် အရာအားလုံး အား မြင်နိုင်စွမ်းရှိပြီ။

"အလိုလေး – ဟောဒီသချိုင်းတစ်ခုလုံးအစွယ်ငေါငေါနဲ့ မြေဘုတ်ဘီလူးတွေ ဆန်ကောလောက် နားရွက်ကြီးတွေကို ယပ်တောင်လို ယပ်ခတ်နေသည့် သက်ရင့် ဖျာလိပ်သဘက်တွေ။ ပန်းကန်လုံး လောက်နီးနီး ကြီးမားတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ အပုပ် ကောင်တွေကို နှိုက်စားရင်း စူးစူးရဲရဲ ပြည့်နေတဲ့ သရဲတွေ။

ဖျပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ရွေ့လျားနေတဲ့ မြူငွေ့လိုလို၊ မီးခိုးငွေ့လိုလို အရိပ်မည်းဖြင့် လှုပ် ရှားသွားလာနေတဲ့ အယောင်ဆောင် တစ္ဆေတွေ၊ လူကောင်ကြီးကြီး ခေါင်းသေးသေး ဖြင့် မြေပုံပေါ်ဖြတ်လျှောက်လို့ အစာကောက်နေတဲ့ မှင်စာတွေ၊ လူကောင်ကသေး သေး၊ ခေါင်းကအဆမတန်ကြီးနေသည့်ပြိတ္တာတွေ။ လိမ်ဖယ်လိမ်ဖယ်ဖြင့် သရဲတစ္ဆေ တွေကြားဖြတ်လျှောက်နေသည့် ကြောင်လိမ်တစ္ဆေတွေ။ လုတပတလူလိုဖန်ဆင်း ထားတတ်သည့် ကျတ်တစ္ဆေတွေ။ ဟင် – ဇါ့ ကို တစ်လံလောက်ရှည်ထွက်နေတဲ့ လျှာကြီးတန်းလန်းနဲ့ အစိမ်းသရဲတွေ၊ အို – စုံလို့ပါလား"

ဖုတ်ဖြစ်ခါစမှာ မိမိ၏အလိုအလျောက် ဝမ်းတွင်းပါကမ္ဘဇိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် အစိမ်း သရဲတို့ကိုမြင်နိုင်စွမ်းရှိလာသည့် ကျော်မောင်ဆိုသည့် အစိမ်းကောင်အဖို့ တဒင်္ဂဟန် မြင်ကွင်းကြောင့် အခိုက်အတန့်တော့ တုန်လှုပ်မိပါသေး၏။ ထို့ကြောင့် အိပ်စက်နား နေရာဟု ထင်မှတ်ထားသည့် မိမိထွက်ခဲ့ရာ မြေစာပုံထဲသို့ အတင်းပင် တိုးဝင်လိုက် ရတော့၏။ နောက်တစ်ညတွင် ကျော်မောင်သည် အလိုလို သိနိုင်စွမ်းသည့် စိတ်အာရုံ ဖြင့် ဂယ်ပေါက် (ကယ်ပေါက်) နစ်ပေါက်ကို ဖန်တီးယူလိုက်၏။ မိမိကိုယ် မိမိလည်း သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အဖြစ် ခံယူလိုက်လေ၏။

ပုရစ်တွင်းအရွယ် အဝင်အထွက် ဂယ်ပေါက်နစ်ပေါက်သည် ကျော်မောင် တစ်ဖြစ်လဲသွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏အသက်ကယ်အရေးပေါ်ထွက်ပေါက်များဖြစ် လာကြတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက် (ဇောက်လမ်းဆရာတစ်ဦး) ကသာ သတိထားပြီး စောင့်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် မည်သူမျှ တိတိပပ သိခွင့်မရလိုက်သည့် နာနာဘာဝတို့၏ ချောက်လှန့်မှုတို့ကို တစ်စွန်းတစ်စမျှတော့ မြင်ခွင့်ရကောင်း ရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဤအရာသည်ပင် သချိုင်းကုန်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်ပင်တည်း။ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်တို့၏ ဘဝပေးဆန်းကြယ်သည့် အသိနှင့်ပင်။ ကျော်မောင် ဆိုသည့် ဖုတ်ကောင်ကြီးသည် မြေလျှိုးမိုးပျံနိုင်သည့် စွမ်းအင်၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို လိုသလို ကျုံ့နိုင်ဆန့်နိုင်သည့် တန်ခိုးဖြင့် ထိုကယ်ပေါက်များမှ ဝင်စို့ထွက်စို့လုပ်ကာ မြေမြှုပ်ခါစ အလောင်းကောင်နှင့် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်၊ အိမ်မွေးသတ္တဝါတို့အား သွေးစုပ်ခြင်းအမှုဖြင့် သူ့ခန္ဓာ အတ္တဘောကြီးအား အသက်ဆက်ရှင်သန်စေခဲ့လေ၏။

ထိုစဉ်က ဆေးရုံသချိုင်းအနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူတို့သည် တောတွင်းမှ တိရစ္ဆာန်အချို့ သွေးစုပ်ကာ သေဆုံးနေခြင်း၊ မိမိတို့ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်မတွေ့ဘဲ ထူထူးဆန်းဆန်း မျက်ဖြူဆိုက်ကာ သေဆုံးနေခြင်းအတွက် အလွန်တရာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကြလေ၏။

တစ်ခေတ်တစ်ခါက ကာလဝမ်းကျသလို ပလိပ်ရောဂါပြန့်သလို ကျောက်ကြီးရောဂါကူးစက်သလို သရောကြီးခိုင်းသည့် အဖြစ်မျိုးနှင့်မခြားပို၍ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး ထကြွသောင်းကျန်းနေသည့် အဖြစ်ဆန်းကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည် နေ့ဝင်သည်နှင့် ထွန်းလက်စမီးခွက်၊ ဖယောင်းတိုင်တို့ကို ငြိမ်းသတ်ကာ ချောက်ချားရသည့် ညပေါင်းများစွာတို့ဖြင့် ကုန်ဆုံးနေရတော့၏။ နင်းနင်းနှင့် ဖိုးခွေးတို့မှာလည်း အနီးသွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် သောင်းကျန်းနေပေ၍ ရပ်ကွက်လူကြီးတို့၏ အကူအညီဖြင့် မကောင်းတတ်လွန်းသည်နှင့် ဘုန်းကြီးငါးပါးပင့်ကာ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊ သရဏဂုံတင် အမျှဝေခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါသော်လည်း သမ္ဘာရင့် သက်တမ်းရင့်နေပြီဖြစ်သည့် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အား မပထုတ်နိုင်၊ မနင်နိုင်ပဲ ရှိနေကြ၏။

●

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောက်လမ်းဆရာပြေးရသည့် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်

"ဆရာမနိုင် နစ်ဆောင်ပြိုင်" ဆိုသလို သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးကတော့ နှိပ်ကွပ်နှိမ်နင်းမဲ့သူ မရှိချေဘဲ ထကြွသောင်းကျန်းနေပေပြီ။

ထိုစဉ်က ရပ်ကွက်လူကြီး၏ မေတ္တာ ရပ်ခံချက်ဖြင့် အောက်လမ်းဆရာတို့သည် အစိမ်းသေကျော်အောင် မြှုပ်နှံထားသည့် ဆေးရုံသချိုင်းသို့သွားကာ ဖုတ်ကောင်ချုပ်ငြိမ်းရေးအတွက် မိမိတို့ တတ်ကျွမ်းသရွေ့အင်းစမ၊ ဂါထာ၊ မန္တန်တို့ဖြင့် အမျိုးမျိုးစီရင်ကြလေ၏။

သို့သော် သိဒ္ဓိတန်ခိုးအစီအရင်တို့ အဆုံးတိုင် မပြည့်ဝကြလေ၍ နောက်ကောက်ကျကာ လက်လျှော့ရသည်ချည်း။

တစ်ညတွင် ဖြစ်၏။ အောက်လမ်းဆရာ အဘသိန်းနှင့် တပည့်ဖြစ်သူ ငထင်တို့သည် နေဝင်ဖျိုးဖျမှောင်စစ အချိန်တွင် နာနာဘာဝတို့ ကွန့်မြူးသည့် သချိုင်းကုန်းအစပ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြ၏။ သူတို့သည် စီရင်စရာ ဆေးအင် စမအစုံအလင်ဖြင့် ထိုဖုတ်ကောင်ကြီးအား ဖုတ်သက်ချွေရန် သွားကြခြင်းမှတစ်ပါး အခြားအကြောင်းကော ရှိနိုင်ပါ့မလား။ အနီအောက်လမ်းဆရာနှင့် တပည့်တို့သည် သချိုင်းကုန်းဝမှ အစိမ်းသေကျော်မောင် မြှုပ်နှံထားသည့် မြေပုံသို့ သတိကြီးစွာထားလျက် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် လျှောက်လာကြ၏။

လငယ်ဖမ်းသည့်ညဖြစ်ချေ၍ မပြောပလောက်သည့်မှုန်ပြွားပြွားလရောင်မှာ လထီးဆောင်းထားသဖြင့် ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်၏ မျက်လုံးမှ လျှံထွက်နေသည့် မီးတောက်နယ် ချောက်ချားဖွယ် ဖြာကျနေချေ၏။ လူစိမ်းလာလျှင် ချောက်လှတ်တတ်သော သဘောဆောင်သည့် နာနာဘာဝ မကောင်းဆိုးရွားတို့သည် သချိုင်းတစ်ခုလုံး၊ ကာလနာ တိုက်ဘိအလား အရိပ်အယောင်ပြကာ လှုပ်ရှားကြလေပြီ။

"အဘ - ကျုပ် - ကျုပ် ကြောက်လာပြီဗျ။ ကျုပ် - ဘာ - ဘာလုပ်ပေးရမလဲ အဘ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပည့်ဖြစ်သူ ငထင်သည် သချိုင်းကုန်းမှ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာသည့် နာနာဘာဝရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်အစုစုတို့ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကြောက်ဒူးတို့ တဆတ်ဆတ် တုန်ရင်း မေးဖြစ်လိုက်၏။

"အိမ်း – ငါ့တပည့် ငထင်၊ မင်းနဲ့ အဘတို့ရဲ့အသက်ဝိညာဉ်ကို ဒီဖုတ်ကောင်နဲ့ အစိမ်းသရဲတွေ နုတ်မယူနိုင်အောင် တို့စည်းဝိုင်းဝိုင်းထားကြမယ်။ ဒီတော့ တန်ပြန်တဲ့ အနေနဲ့ ဒီကောင် (ဖုတ်ကောင်) ရဲ့မြေပုံဘေးကရတဲ့ တံစူးဝါးချွန်နဲ့ စည်းတားလိုက်။ အေး – စည်းတားပြီးတာနဲ့ စည်းဝိုင်းထဲမှာပဲနေ။ ဘယ်သရဲ၊ ဘယ်ဖုတ်လာဆွဲဆွဲ စည်းထဲက မထွက်မိစေနဲ့ ကြားလား။ အဘလည်း ဒီစည်းထဲကပဲ အထက်ဂိုဏ်း၊ ဘိုးတော်ဂိုဏ်းတွေရဲ့ အစီအရင်နဲ့ အင်း၊ စမတွေချ၊ ဆေးဖယောင်းတိုင်တွေ ထွန်းပြီး သရဲနိုင်ဂါထာတွေကို အဆက်မပြတ် ရွတ်နေမယ်။ မောင်ရင်က ဆေးဖယောင်းတိုင် မီးမငြိမ်းအောင် အဆက်မပြတ် ထွန်းထားပေတော့။ အခု ဒီဖုတ်ကောင်ဟာ နယ်နယ်ရရ မဟုတ်ဘူး။ ဝါရင့်သမ္ဘာရင့်ပြီး ဖုတ်စွမ်းအားတွေ ပြည့်နေတဲ့ အကောင်ကွ။ ဟင်း – ခုလောက်ဆို သူ့အစွယ်တောင် သုံးလက်မလောက် ငေါ်ထွက်နေရောပေါ့။ အဲ – ငါ့အစီအစဉ်နဲ့ မကြာခင်မှာ ဒီဖုတ်ကောင်ကြီး ကုန်းထလာလိမ့်မယ်။ ဒီကောင်ကြီး ထလာတာနဲ့ ဒီစည်းထဲက ပြေးထွက်ဖို့ မောင်ရင် မကြိုးစားနဲ့။ အင်း စည်းအပြင်ရောက်လို့ စည်းပေါက်တာနဲ့ မင်းတို့ကို တက်ခွပြီး သွေးစုပ်လိမ့်မယ်။ ပေါ့သေးသေး မထင်နဲ့။ အဘပြောတဲ့စကားကို မြဲမြဲမှတ်ထား"

အဘအောက်လမ်းဆရာ၏ သတိပေးစကားပင် ဖြစ်လင့်ကစား ငထင်အဖို့ အဘ အမှာစကားက မိမိအား ဖြဲခြောက်လိုက်သလိုမို့ နဂိုရှိရင်းစွဲစိတ်ထက် ပိုပြီး ကြောက်လန့်လာ၏။ ငထင် တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့ကြက်သီးတဖျန်းဖျန်း ထလာ၏။ ဒူးတို့ အချင်းချင်းရိုက်ကာ ကြောက်သေး တဖြန်းဖြန်းကျလာ၏။ ကြောက်စိတ်မွှန်လွန်း၍ သွားအချင်းချင်းပင်ရိုက်မိလေ၏။ အကြောက်တရားသည် ရိုးတွင်းချဉ်ဆီထိတိုင် အောင် စိမ့်ဝင်လာ၍ ဖောချွေးတို့ ပျံနေသည့်ကြားမှ အေးခနဲ ဖြစ်သွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

အဘသိန်းသည် တပည့်ကျော်အား မှာကြားအပြီးတွင် ဆေးဖယောင်းတိုင် ထွန်းခြင်း၊ အုန်းငှက်ပျောတို့ဖြင့် ကန်တော့ပွဲပေးခြင်း၊ အင်း၊ စမချပြီး ဓာတ်သက် ဝင်စေရန် ဥုံမ်၊ အစရှိဂါထာမန္တန် ရွတ်ခြင်းအစရှိသည့်အမှုတို့ကိုစိတ်မပြန့်လွင့်စေဘဲ အစီအရင် ပြုလေ၏။

ဥုံမ်နှင့် စသည့် အဘ၏ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေသံနှင့် အပြိုင် "တစပြင်" မှာ သွားလာကျက်စားနေကြသည့် မိစ္ဆာခွေးဝဲစားတို့သည် အချိန်နှင့်တပြေးညီ ဆိုးဆိုး ဝါးဝါးအသံနက် အသံပြာတို့ဖြင့် နားမချမ်းသာဖွယ် အူကြလေကုန်၏။

"အူး - အူး - အူး - အီး - ဟီး - အစ် - အစ်"

ဆေးဖယောင်းတိုင်မီးညွှန့်သည်လည်း မိစ္ဆာခွေးသဘင်ကို ဆင်ယင်ပေး သည့်အလား ဟိုမှသည်မှ ယိမ်းကသည့်အလား ကခုန်ပေါက်ပြေးလွှားကြလေ၏။ ထိုအခါသမယနှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် လင်ကောင်ပိုးမိစ္ဆာ ညငှက်ဆိုးတစ်ကောင် သည် ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ဆွ ခုန်ဆွဖြင့် ထိုးဆင်းပျံသန်းလာပြီးလျှင် တပည့် ငထင်၏ ငယ်ထိပ်သို့ ချွန်မြ သည့် နှုတ်သီးကောက်ဖြင့် ထိုးဆိတ်လိုက်လေ၏။

"ဂစ် - ဂစ် - ဂစ် - ဂစ်"

"အောင်မယ်လေး - သေ - သေပါပြီ ဗျ။ ငှက်ဆိုးထိုး - ထိုး"

ငထင်သည် အမှတ်မထင် ငှက်ဆိုး ကောင်၏ အထိုးအဆိတ်ကို ခံလိုက်ရ၍ နဂိုကပင် ယဲ့ယဲ့လေးရှိသည့် ကြောက်စိတ်ကို မြှောက်ထိုးပင့်ကလော်လိုက်သလို အဆမတန်ကြီးစိုးလာသည့် အကြောက်တရားတို့ဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။ ငထင်သည် ကြီးစွာသော ကြောက်စိတ်ကြောင့် ဘာကိုမျှ သတိမရချေတော့ဘဲ ဖက်ကြိုးလွတ် သည့် နွားသိုးတစ်ကောင်အလား ဝုန်းခနဲ ဝေါက်တောက်ထပြေးလေတော့၏။ ငထင့် အဖို့ စည်းအပြင်မှလူဖြစ်ပြီ။ အဘသိန်းမှာကားထွန်းထားသည့်ဆေးဖယောင်းတိုင်၏ အလင်းသဲ့သဲ့အောက်တွင် အင်း၊ စမ အစီအရင်တို့ဖြင့် အာရုံနှစ်ကာ မျက်စိစုံမှိတ် လျက် ရွတ်ဖတ်နေရကား လွတ်ခနဲ ပြေးသွားသည့် ငထင့်အား ဆွဲထားခြင်းငှာ မစွမ်း သာခဲ့ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ်ဖုတ်ကောင်ကြီးသည်ပုရစ်တွင်းသာသာခန့်ရှိ "အထွက်ကယ်ပေါက်" ဝမှ ကမ္ဗဇိဒ္ဓိတန်ခိုးတို့ကို ဖြန့်ကျက်လျက်ထွက်လာကာ အာကာသလေထုနှင့် ထိတွေ့လိုက်သည်နှင့် အဆမတန်ကြီးထွားလာ၏။

မိမိဖုတ်သက်အား ချွေမည့်သူဟု သိနေသည့်အလား ဖုတ်ကောင်ကြီးသည် စည်းပေါက်လေပြီဖြစ်သည့် ငထင်နောက်သို့ လေထုပင်လိုက်မမီသည့် အရှိန်အဟုန်မျိုးဖြင့် စီးမျောကာ အဆောတလျင် လိုက်လေတော့၏။ ဖုတ်ကောင်ကြီးနောက်က တကောက်ကောက် လိုက်လာပြီဖြစ်၍ထင့်။

ငတင်သည် နောက်တကြည့်ကြည့်ဖြင့် မဟားတရား အသက်လုပြေးရင်း ဟောဟဲဆိုက်နေလေ၏။ ငထင်အဖို့ သေငယ်ဇောဖြင့် ပြေးနေရသည့်အတွက် သချိုင်းကုန်း၏ အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်အပေါ် မြင်နိုင်စွမ်းမရှိချေတော့ပြီ။ သို့ဖြင့် သူသည် အလောင်းမြေဖို့စဉ် ငုတ်တိုင်စိုက်ထားသည့် ဝါးချွန်ငုတ်နှင့် ခလုတ်တိုက်ကာ လဲလေတော့၏။

အဖြစ်အပျက်က တစ်ပြိုင်နက်ဆိုသလို ဖြစ်သွားလေတော့၏။ ရင်တံစို့ ထိုးသည့်နယ် သူ့ရင်ဘတ်တစ်လျှောက်ဝါးချွန်ငုတ်တို့အစူး၊ ဖုတ်ကောင်ကြီးသည်လည်း ကုပ်ခွအစီး အဖြစ်အပျက်နစ်ခုသည် လျှပ်စီးလက်သလို လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပျက်သွားလေပြီတကား။ ဖုတ်ကောင်ကြီးသည် လတ်တလော ရရှိလိုက်သည့် အခွင့်အရေးအပေါ် မိမိရရ အသုံးချလိုက်သည့်နယ် ခွစီးထားသည့် ငထင့်လည်တိုင်အား သက်တမ်းရင့်သူ အစွယ်ငေါငေါဖြင့် ထိုးစိုက်ကိုက်ဆွဲပစ်လိုက်လေ၏။

"အာ - ခွီး - ရှူး"

ငထင်၏ နောက်ဆုံး အော်သံ၊ နောက်ဆုံးထွက်သက်။ ထွန့်ထွန့်လူးရင်း တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ အကြောဆွဲနေသည့် ငထင်ကျောပေါ်မှာတော့ သွေးစုပ်နေသည့် ဖုတ်ကောင်ကြီး။

အနီဖုတ်ကောင်ကြီး ခေါင်းပြန်မော့လာစဉ်မှာတော့ ငထင်လည်ကုပ်မှ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်တို့သည် ဖုတ်ကောင်ကြီး၏ အစွယ်နှင့် ပါးစပ်ပြကြားမှ တစက်စက် တပေါက်ပေါက် စီးကျလာကြ၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

တပည့်ငထင်အပေါ်စိုးရိမ်နေသည့်စိတ်သောက ဖိစီးမှုဇောအဟုန်ကြောင့် အောက်လမ်းဆရာ အဘသိန်းသည် မန္တာန်ရွတ်၍ပင် မဆုံးသေး။ အိုးနင်းခွက်နင်း ဖြစ်ကာ ဆေးဖယောင်းတိုင်တို့ပေါ်သို့ စိတ်နှင့်ကိုယ် မကပ်တော့ချေပဲ တက်၍နင်းမိခြင်း၊ အင်းစမတို့အပေါ် လက်ထောက်မိခြင်းတို့ကြောင့် ထွန်းလက်စ ဖယောင်းတိုင်တို့သည် ဆေးအင်းစမပေါ်သို့ကျကာ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လေတော့၏။ အရာအားလုံးတို့သည် စီရင်ထားသည့်အတိုင်း အကွက်စေ့စေ့ဖြစ်မလာတော့ပြီမို့ အောက်လမ်းဆရာကြီးသည် တပည့်ငထင်ကိုပင် မကူနိုင် မကယ်နိုင်ချေတော့ဘဲ ကိုယ်လွတ်ရုန်းကာ သချိုင်းကုန်းတစပြင်မှ တစ်ချိုးတည်း သုတ်ခြေတင်တော့၏။

ဩော် - စည်းပေါက်စည်းကျိုးကာ ဆရာသော်မှ ပြေးရသည့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ် ညတစ်ညရဲ့အဖြစ်အပျက်ပါတကား။

●

သူငယ်ချင်းအပေါ် ကျေးဇူးပြုသည့် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်

ကမ္ဘာ့ဇိဒ္ဒိတန်ခိုးအစွမ်းဖြင့် ကိုယ်ယောင်ဖျောက်နိုင်သည်က တစ်ဖက်၊ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အဖြစ်နှင့်ကိုယ်ယောင်ပြကာ လှုပ်ရှားသွားလာနိုင်သည်က တစ်ဖက်မို့ ကျော်မောင်တစ်ဖြစ်လဲ သမ္ဘာရင့် သွေးစုပ်ဖုပ်ကောင်သည် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စိုးကြီး အပေါ်မှာတော့ ငဲ့ညှာတတ်ပေသား။

တစ်ခုသော လောင်းကစားဝိုင်းတွင် လေးကောင်ဂျင်ထိုးနေသည့် စိုးကြီးအား ပေါက်ကောင်ပေးကာ မစတတ်လေ၏။ ဂျင်သီးဒိုင်လုပ်သူက လည်နေသည့် ဂျင်သီးအား အုပ်ဆောင်းနှင့် အုပ်လိုက်စဉ်မှာ စိုးကြီးအနားသို့ ကပ်လာသည့်နှယ် တိုးသဲ့သဲ့ အသံသြကြီးဖြင့် စိုးကြီးအား အသိပေးတတ်လေ၏။

"ဟေ့ကောင် - စိုးကြီး၊ ဖားမထိုးနဲ့ ငါးရှဉ့်ပဲထိုး။ ငါ ပြောသလို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ချသာထိုးလိုက်စမ်းကွာ"

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

စိုးကြီးသာကြားလောက်သည့်အသံဖြင့် ပြောလာသည့်စကားကြောင့် ပထမတော့ စိုးကြီးသည် မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းပင် ထမိသေး၏။

ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိ အသံရှင်ပြောသည့်အတိုင်း ချထိုးလိုက်မှ ....

"ဟာ - တကယ်ပဲ ငါးရှဉ့်ထွက် တယ်ဟ"

ဟု ဩချရလောက်အောင် အံ့ဩ တကြီး ဖြစ်သွားရ၏။

မဝံ့မရဲဖြင့် အစဦးတွင် ထိုးကြေးငွေ နည်းနည်းသာ ထိုးလိုက်မိသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် သူငယ်ချင်း ကျော်မောင်၏ အသံကို တိုးတိုးတိမ်တိမ် ကြားရတိုင်း ထိုးကြေးတို့ကို ဆထက်ထမ်းပိုး၍ ထိုးလာသည့်အတွက် စိုးကြီးရှေ့ရှိ ငွေပုံမှာ ပုံဩ တိုက်နေလေပြီ။

သူ့အနီးရှိ ထိုးသားတို့မှာမူ စိုးကြီး ထိုးသည့် အကောင်ကိုကြည့်ရင်း ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ဖြစ်လိုက်ကြလေ၏။

"ဟကောင် - စိုးကြီး၊ ဟုတ်လှချည်လားကွဲ့၊ ဧကန္တ မင်း အကြားအမြင်ရှိပုံရတယ်"

လေးကောင်ဂျင်ဝိုင်းရှေ့တွင် သည်း ကြီးမည်းကြီး ထိုးနေကြသူတို့သည် စိုးကြီးကို အထင်းတကြီးဖြင့်ပြောရင်း နောက်ပိုင်းမှာ စိုးကြီး ထိုးသည့်လာဘ်ကောင်ဘက်ကချည်း ပုံ၍ ထိုးလိုက်ကြလေ၏။ သည့်အတွက် လေးကောင်ဂျင် ဒိုင်ဖြစ်သူသည် အရှုံးပေါ်နေပြီဖြစ်၍ ဒိုင်ပွဲရပ် ခွက်မှောက်လိုက်ရတော့၏။

●

ဖုတ်သက်ရွှေသူတစ်ဦး (သို့) အဖန်ငါးရာငါးကမ္ဘာ

သည်အဖြစ်အပျက်တွင် နှစ်ပေါင်း များစွာ ငုပ်ကောင်အဖြစ် ဇာတ်မြှုပ်နေသည့် သမီးကြီး "နှင်းလှဲ့မောင်" ၏အခန်းကဏ္ဍသည် ယခုဇာတ်လမ်းစတင်လာ ရာမှ (၁၀) နှစ်ခန့် ကျော်လွန်လာချိန်တွင် အမှတ်မထင် ပေါ်ပေါက်လာချေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

နင်းနင်းနောက်ယောက်ျားဖြစ်သူ "ဖိုးခွေး" နှင့်အလိုရမ္မက်ကြီးသူမိန်းမတို့၏ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း လမ်းခွဲကြပြီးလျှင် သမီးနှစ်ယောက်အားအဒေါ်ဖြစ်သူနှင့်အပ်နှံကာ အရပ်တစ်ပါးသို့စီးပွားရှာထွက်သွားလေ၏။ ယခုဆိုလျှင် သမီးကြီး နင်းလဲ့မောင်ပင် အသက် (၁၈) နှစ်တင်းတင်း ပြည့်ချေပြီ။

သေသည်၊ ရှင်သည်မသိနိုင်ချေ ဘဲ စုန်းစုန်းမြုပ်ဘဝနှင့်ပင် သမီးနှစ်ယောက်တို့သည် မိခင်အား တမ်းတရင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် အရွယ်ရောက်လာကြတော့၏။ သမီးကြီးနင်းလဲ့မောင်သည် အသက် (၁၈) နှစ်ကျော်သည်နှင့် ဘွားလေးဖြစ်သူထံ ခွင့်ပန်ကာ သီလရှင်လေး "မသီရိမာလာ" အဖြစ်သို့ ခံယူလိုက်ချေပြီ။ ဘွားလေးဖြစ်သူ၏ ပြောပြထားချက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အသိပေး ဖျောင်းဖျချက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း လူ့ဘောင်ဘဝကို ငြီးငွေ့လာပေ၏။ မိခင်ကြီးအတွက်နှင့် ဘဝရေတိမ်နစ်ဂဗ္ဘာ မကြံအပ် မကြံစည်အပ်သည့် အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာတိုင်စေမည့် မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေသွားသည့် ဖခင်အတွက်လည်း တစ်နေ့မှ ရတက်မအေးရရှာ။ သို့ဖြင့် သီလရှင်လေး မသီရိမာလာသည် ဖခင်ကြီးအတွက် သံသရာအဆက်ဆက် ကယ်တင်ပေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းတို့အား ကြံဆတွေးတောမိပေတော့၏။

"ဪ - ငါ့ဖခမည်းတော်အတွက် ငါကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ တရားတော်နဲ့ပဲ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်အံ့"

သို့အတွေးဖြင့် သီလရှင်လေးသည် မလွတ်မကျွတ်ရှာသေးသည့် ဖခင်ကြီးရှိရာဆေးရုံသချိုင်းသို့တစ်ခုသောလမိုက်ညတွင်မကြောက်မရွံ့သွားရောက်ခဲ့လေ၏။ သီလရှင်လေးသည် ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီးလဲလျောင်းရာ မြေပုံရှေ့သို့ ရေမန်းဘူးကို ကိုင်ကာ တည်ကြည်လေးနက်သော ဣန္ဒြေဖြင့် ရပ်တန့်လိုက်၏။

သီလရှင် ဆရာလေး ရောက်ခါစက သချိုင်းတစ်ခုလုံးသည် အပ်ကျသံပင် ကြားရလောက်အောင် ငြိမ်ဆိတ်လျက် ရှိနေလေ၏။ ဆရာလေး၏ နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝတို့အပေါ် ငြိမ်းအေးသော မေတ္တာပို့သမှုတို့ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါမည်။ ဆရာလေးသည် ညာဘက်တွင် စိပ်ပုတီးကိုကိုင်ကာ ဘယ်ဘက်လက်မှာတော့ ရေမန်းဘူးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်လျက်ဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးကျော်မောင်၏ မြေစာပုံရှေ့တွင် ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ချလိုက်၏။

"အို – ဖခမည်းတော်ရှင့်။ မြတ်စွာ ဘုရား၏ သမီးတော်ဖြစ်သည့် ဆရာလေး သီရိမာလာ ဖခမည်းတော်ရှေ့အခစားရောက်ပါပြီ။ ဖခမည်းတော် ထတော်မူပါ။ သမီးတော်ရှေ့မှောက်မှာ ကိုယ်ထင်ပြလာပါ။ သမီးဟာ ဖခမည်းတော်ရဲ့တစ်ချိန်သောအခါက သမီးကြီးနင်းလဲ့မောင်ပါ။ ဖခမည်းတော်အတွက် သံသရာက ရှည်လွန်းလှပါတယ်။ သမီးတော်ရဲ့စကားကို အလေးထားသဖြင့် အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာတိုင်စေမယ့် သည်အဖြစ်အတွက် ခမည်းတော်ရဲ့ဘဝကို ချုပ်ငြိမ်းပေးဖို့သမီးတော်အလှူခံပါတယ်။ နောင် သံသရာကောင်းစေဖို့ သမီးကိုချစ်သည့်စိတ်ဖြင့် ဖခမည်းတော် ဘဝပြောင်းပေးဖို့ သမီးတောင်းဆိုပါရစေ"

ဆရာလေးမသီရိမာလာသည် ဖခင်ဖြစ်သူအား တမ်းတခေါ်ငင်ရင်း မြေပုံရှေ့တွင် တရားဘာဝနာ ရှုမှတ်စီးဖြန်းရင်း စိတ်ထိန်းနေသည့်ကြားမှပင် ပါးပြင်ထက်မှ မျက်ရည်စမ်းတို့ စီးကျနေရှာ၏။ ထိုစဉ် ကျော်မောင်တစ်ဖြစ်လည်း ဖုတ်ကောင်ကြီးသည် ပပ်ကြားအက် ထနေသည့် မြေစာပုံပေါ်မှ ဘွားခနဲ ကုန်းထလာပါတော့၏။ သူသည် သမီးဖြစ်သူ ဆရာလေးရှေ့တွင် အပြစ်မဲ့သည့် ကလေးငယ်လို ဒူးထောက်ထိုင်ရင်း မျက်ရည်တွေတွေကျကာ ခေါင်းငုံ့ပေးနေရှာ၏။ ဆရာလေးသည် မိမိ မျက်စိရှေ့မှောက်တွင် ညှင်းသိုးသိုး ကောက်တိကောက်ကွေး ရှည်လျားလှစွာသော ဆံပင်ရှည်နှင့်အတူ အာခံတွင်းမှ ငေါ၍ ငေါ၍ ထွက်နေသော ဝါကျင်ကျင် အစွယ်တို့ဖြင့် အတိပြီးလေသည့်ကြောက်စရာ အသွင်ဆောင် ဖခင်ကြီးမှာ ခေါင်းငုံ့လျက်ရှိကြောင်း တွေ့လိုက်ရတော့၏။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးသည် ယခုတော့လည်း သမီးဖြစ်သူ ဆရာလေး ပြုသမျှနာခံမည့်အသွင်ကို ဆောင်နေပေ၏။

မြင်မြင်ချင်းမှာတော့ ဆရာလေးသည် ပုထုဇဉ်လူသားတစ်ဦးပီပီ ထိတ်လန့်မှုတော့ မဆိုစလောက် ဖြစ်မိပေသေး၏။

www.burmeseclassic.com

ww.burmeseclassic.com

"သြော် – ဤသူသည် တစ်ချိန်က ငါ့ကျေးဖူးရှင် ဖခင်ကြီးပါလား။ ငါမကြောက်ဘူး၊ မကြောက်ဘူး၊ သူဟာ ငါ့ဖခင်ပဲ မဟုတ်လား"

ဆရာလေးသည် သတိသမ္ပဇဉ် ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် ဆင်ခြင်လိုက်ရ၏။ တရားနလုံးသွင်းကာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်မှုတို့ကို ဖျောက်ဖျက်ပြီး သကာလ ဖခင်သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ပေါ်သို့ ရေမန်းရေစင်ဖြင့် အသာတကြည်ပင် လောင်းချလိုက်လေတော့၏။

"အို – ဖခင်၊ အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာထိတိုင် မကယ်တင်နိုင်ပေမယ့် ဒီဘဝ ဒီအဖြစ်ဆိုးကြီး အပေါ်တစ်ဘဝစာအဖြစ် ချစ်သမီး နင်းလှဲ့မောင်တစ်ဖြစ်လဲ သီလရှင်လေး သီရိမာလာက ကယ်တင်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် ဖခင်ကြီး သာဓုခေါ်ပါ။ သမီးတော် အပေါ်လည်း နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးပါ၊ အို – ဖခင်"

ရေမန်းရေတို့တစက်စက်ကျနေသည်နှင့်အမျှ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးသည် ပိဘိကလေးတစ်ယောက်၏ကြည်စင်ဝင်းပသည့်မျက်နှာဖြင့် သီလရှင် သမီးကြီးအား ဆို့နင့်ကြေကွဲစွာ နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းမျိုးဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။ ဟင်းခနဲ ရှိုက်သံသဲ့သဲ့မှာလည်း သူ့နလုံးသားမှ ညင်းညံ့ညံ့ထွက်ကျလာလေ၏။

တစ်ချိန်သောအခါက သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အဖြစ် လူတို့ဖိန့်ဖိန့်တုန်လောက်အောင် ကြောက်ခဲ့ရသည့် သူ့ခန္ဓာအတ္တဘောကြီးသည် ယခုတော့လည်း အသားစိုင် အသားစတို့ ပွဲ့ကြွေကာ အရိုးစုမျှသာ ကျန်ရစ်လေတော့၏။

ဆရာလေးသည် ဖခင်ကြီး၏ အရိုးစုတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ကောက်ယူပြီး သကာလ အသင့်ပါလာသည့် အိတ်ကြီးထဲသို့ ညင်ညင်သာသာ ထည့်လိုက်၏။ အရာရာတို့သည် ပြီးဆုံးသွားချေပြီတကား။

ညီုရောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒဂုန်ရွှေမျှား

အင်မ်ကြာရိုး

ဒဂုန်ရွှေမျှား

အင်မ်ကြာရိုး

www.burmeseclassic.com